

כי תצא למלחמה

**המלחמה האחרונה האמיתית
שבדור האחרון
בקדושת הברית**

**עצות מעשיות והדרכה לכל בן דורנו
בשפה פשוטה ומובנת על המלחמה הקשה
שבדורנו בעניין "שמירת הברית"**

**מהדורה רביעית
עליו נוסף פרק "ייהרג ואל יעבור"
ותיקון הכללי**

כתובת למשלוח תגובות והערות
 רחוב שבט בנימין 33/4 אשדוד
 ketazha@gmail.com

artillerya.

עיצוב עטיפה:

אוריאל עיצוב וקריאייטיב

רח' חובבי ציון 52 תל אביב טל. 052-2966211 מייל. bshlomi6@gmail.com

ITZCHAK YOSEF

ROSH YESHIVA "HAZON OVADYA"
AOTHER "YALKUT YOSSEF"

יצחק יוסף

ראש הישיבה הגדולה "חזון עובדיה"
מח"ס "ילקוט יוסף"

תאריך: י"ח כסלו תשס"ו

הגענו יום למסע אל יצי' הוצ'קים קדש'ים למצא
אל דת'ה יסוד' דדור'ים תצ'י'ים תצ'י'ים, אש'ח'ים
ואש'י' חלק'ם, זכ'ר'ם תצ'י'ם דיד'ם.
יש' ל'צ'י'ן ע'ז ש'א חת'מ'ים לת'מ'ץ מ'פ'ט'י'ה ס'ם
ע'ן תצ'י'ל'י'ן, לת'מ'ים, ש'ח'ה מ'פ'ט'ים ל'י'א'ים ד'ם.
ואת'ן א'ל'מ'ה ע'ט'ה ש'ט'ה' ת'מ'ר ל'ז'ה'ר ע'ז
ז'י'א'ז מ'ע'ד חת'מ'ים ש'י'ם ק'ד'ם, (ת'מ'ל'ז ד'כ'ל'ה' ש'א
ל'ד'ח'י'ם חת'מ'ים י'א'ז מ'ס'פ' ל'ש'ח'ר תצ'י'ט).
ונ'ח' תצ'י'ב'נו ד'ם ד'י'ק'ט' י'ת'ל' ש'ח'ר ש'מ'ח'ת'ל'
ד'ז'צ'ר'ה ל'ת'מ'ים ד'י'צ'ר ל'ת'מ'ים.

ויד'ר'ה ל'תצ'י'קים קדש'ים, ש'ח'ר ס'כ'ר חת'מ'ים
ת'מ'ן ע'ל'ת'ם א'ל' חת'מ'ים, וי'צ'כו ל'ת'ל' תצ'י'ט.
ש'ח'ר ל'ת'מ'ים ו'כ'ט'ה. א'ת'ן.
ו'כ'א'ן ת'מ'ן ל'ת'מ'ים א'ת' חת'מ'ים, י'א'ז, י'א'ז, י'א'ז.
ע'ז ו'כ'א'ן ת'מ'ן חת'מ'ים, חת'מ'ים ל'ת'מ'ים.
ל'ז'כ'י' תצ'י'ים !
ת'מ'ן חת'מ'ים י'ת'ל' ש'ט'ה'ם

**מכתב ברכה והמלצה לארגון "שומרי ברית קודש" מגדול הפוסקים בדורנו
כמוה"ר הרב הגאון ר' יצחק יוסף שליט"א**

תאריך: י"ט כסלו תשס"ט

הנני רוצה לחזק את ידי העוסקים בקדשים לחזק
את בחורי ישראל בדברים הצריכים חיזוק, אשריהם
ואשרי חלקם, זכות הרבים תלויה בעדם.
יש לציין גם שעל החתנים להמנע מפגישות סתם
בין האירוסים לחתונה, שהרבה מכשולים נגרמים בזה.
ומרן האאמו"ר עט"ר שליט"א תמיד מזהיר על
זירוז מועד החתונה שיום קודם. (מרגלא בפומיה שלא
לדחות החתונה יותר מ-90 משעת הוורט).
וכבר הערכנו בזה בילקוט יוסף שובע שמחות ח"א
באזהרה לחתנים כיצד לנהוג.
וברכתי לעוסקים בקדשים שיהי רצון שזכות המצוה
תגן עליהם אלף המגן, ויזכו לכל מילי דמיטב,
שובע שמחות וכוט"י. אמן.
וכמו כן הנני לברך את הרב י.א.ב.ח.
על יוזמתו בהוצאת הספר כי תצא למלחמה
לזיכוי הרבים!

ק/אמן תשרי י"ט אלול

Rabbi Samuel David Gross
Dean Kolell Beit Israel
Rabbi Of Chasidei Gur - Ashdod

הרב שמואל דוד הכהן גרוס
ראש כולל בית ישראל
רב חסידי גור - אשדוד

ב"ה, י' אלול תשס"ח

ל כ"ה שבט ותלמידיה

הנה ה"ק י"ד ח' בור הקדש כי תבא ותלמידי

גאון הדג י"א. ב"ה. וכו' תצוק וצ"ק
והקדש. באיני אמרת מקור היסוד. צניעות.
וקדושה. והקדש. מקדש. ואמקדש. על תבא.
והמקדש יד המהד. המצבה את הדגים.
בענינים המקדש. המהד. קט. ע"א. והפ"ה.
מקדש יב"א. ויה"א. המהד. וה"ה.
ממקדש. הקדש. ותלמידי. המהד. קט. את ה'
ב"ה. י"א. מכה.

י"ה המהד. קט. י"א.

ממקדש. קט. י"א.

י"ה

ב"ה: ז' אלול תשס"ח
פרשת כי תצא למלחמה

הנה הגיע לידי חיבור הנקרא כ"כ כי תצא למלחמה
מאת הרב י.א.ב.ח. ובו חיזוק ועצות והדרכות
בעיניני שמירת מדת היסוד. צניעות. וקדושה.
והדברים מעוררים ומשפיעים על הנפש, ותחזקנה ידי המחבר
המזכה את הרבים, בעינינים הנוגעים ברומו של עולם
וחפץ השם בידו יצלח, ויקום בנו הפסוק:
"והיה מחניך קדוש",
"ומלאה הארץ דעה את השם כמים לים מכסים"

כ"ד המצפה לישועה
שמואל דוד הכהן
גרוס

"אקדמת מילין"

אודה ה' בכל לבב על שזיכני להוציא חיבור זה כבקשת אחינו בני ישראל שהפצירו בי להוציא חיבור קטן עם עצות ותיקונים כיצד להימלט מאותו עוון ידוע וכל זה לטובת כלל ישראל השרויים בצער ובשביה של היצר הרע השם יצילנו ממנו וכתבנו חיבור זה בלשון מובן לכל אחד מרבותינו הקדושים שלאורם אנו הולכים ומפיהם אנו חיים "דברי אלוקים חיים" ובוודאי שמי שיקיים את העצות הנפלאות שלהם יזכה להינצל מאותו עוון ידוע ולעלות מעלה מעלה בקדושה ובטהרה

וזה המקום להודות למורי ורבותי שיחיו מו"ר עט"ר רבי חיים שמעון פינטו שליט"א ומו"ר עט"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א ומו"ר עט"ר רבי שלמה אוריאל פינטו שליט"א אשר גידלוני והשקוני מתורתם יחד עם כל בני הישיבה הקדושה שיחיו ואשרי עין שזכתה לראות כאלו אנשים כמלאכים ולמעלה מהמלאכים קודש קודשים כאבא ואמא לכל דבר מוסרים נפשם יומם ולילה על כלל ישראל בארץ ובחו"ל ומצילים והצילו נפשות רבות מישראל אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו שזכינו להסתופף תחת כנפי השכינה במוסדות "שובה ישראל אוצרות חיים" וליהנות מזיו אורם ואין אני אלא יציר כפיהם ואין להודות לשבח ולהלל כי אם להם יהי רצון שימשיכו מתוך בריאות איתנה ונחת רוח להאיר דרכינו.

וכן אודה לאשה חשובה וצדקת בתם של קדושים הרבנית זהרי פינטו תליט"א שתמכה ועזרה ועודדה בזמנים קשים זכות החיבור יעמוד לה ולכל בני משפחתה אמן.

יהי רצון שנוכה למסור נפש בדרכו של מורינו ורבינו שליט"א על כל יהודי ויהודי ולשוב בתשובה שלימה לפני שיתגלה משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.

תוכן העניינים:

22.....	הקדמה: פתח דבר
27.....	פרק א: ההידרדרות של דורנו
	בו יבואר הסיבה האמיתית לכך
35.....	פרק ב: אז מה עושים ?
	עצות נפלאות להינצל מן אותו עוון ידוע בלשון פשוטה ומובנת
97.....	פרק ג': "אפשר לתקן"
	מספר עצות נפלאות לתיקון עוון פגם הברית
115.....	פרק ד': "שהבדילנו מן הגויים"
	בו יבואר עניין איסור גויה ואיסור חיתון בהם
147....	פרק ה': "הגאולה האחרונה שתלויה בתיקון היסוד"
	מאמרים נפלאים המוכיחים כי כל גאולת עם ישראל תלויה בתיקון היסוד
163.....	פרק ו': קדושת המחשבה
	בו יבואר עצות מעשיות לקדושת המחשבה
177.....	פרק ז': קדושת הלילה
	בו יבואר עצות מעשיות להינצל מאותו עוון ידוע בלילה
187.....	פרק ח': בסוד "שמירת הברית"
	דברי חיזוק על קדושת האדם ע"פ כתבי האר"י ז"ל
225.....	פרק ט': הרוחות מספרות
	סיפורים מחזקים מרבינו יהודה פתיה ז"ל
253.....	פרקי': ייהרג ואל יעבור
280.....	תיקון הכללי

” כי תצא למלחמה ”

ידוע ומפורסם לכל את הסיפור על אחד מהחסידים הגדולים של ישראל שנפגש עם אנשים שחזרו ממלחמה גדולה שנלחמו בעבור מדינתם וכשראה אותם החסיד ראה שהיה עימם הרבה שלל שלקחו לאחר המלחמה החזקה והם מסתמא הרגישו לאחר המלחמה גאים בעצמם ושמחים בעבור הניצחון הגדול ובעבור השלל שהביאו עימם ופתאום ניגש החסיד אליהם ואמר להם רואה אני ששבתם מן המלחמה הקטנה והבאתם גם כמה דברים טובים עימכם.

אבל תדעו ששבתם כעת מהמלחמה הקטנה ואתם צריכים להתכוון למלחמה הגדולה. הללו ששמעו את החסיד היו בתדהמה גדולה ” על איזה מלחמה גדולה הוא מדבר ” וכי יש מלחמה גדולה ממה שעברנו ? ושאלוהו לחסיד מה כוונת דבריו באומרו ”מלחמה גדולה” ? ומהי המלחמה הזו ? וענה להם תשובה בעלת משמעות גדולה מאוד ” **התכוננו למלחמת היצר הרע והחיילים שלו**” עד כאן המעשה (רבינו בחיי).

וכמובן לכל אדם שקצת בר דעת ולא הרבה שמעמיק במעשה הזה צריך לנסות להבין מה כוונת החסיד באומרו ” התכוננו למלחמת היצר והחיילים שלו ” אנחנו מגלים שהאנשים האלו היו חיים במחשבה מוטעית של אנחנו נצא למלחמה וננצח ונכבוש ונשלול שלל רב ויפרסמו אותנו

בחדשות ובטלוויזיה ובעיתונים "הא" איזה ניצחון ואכן עשינו זאת ופתאום מגיע חסיד אחד ואומר להם הא עוד לא עשיתם כלום ובכלל לא התחלתם להילחם באמת במלחמה הגדולה והאמיתית.

וכך אחים יקרים אנשים יכולים לחיות שנים על גבי שנים בעולם הזה החולף ולחיות מתוך מחשבה מוטעית של " ניצחתי " ובעצם הוא בכלל לא התחיל כלל וכלל להיות הגיבור האמיתי.

ונסביר את הפירוש מהי המלחמה האמיתית ומיהו הגיבור והחזק באמת ואת מי ראוי להלל ולשבח ומי בכלל יכול להרגיש בעצמו שהוא "גיבור" וחזק. ישנו אדם המפורסם לכל והוא החכם מכל אדם אשר הקב"ה העיד עליו ולא היה חכם כשלמה לא היה ולא יהיה ואין לנו תפיסה בכלל מה היה " שלמה המלך " הגמרא אומרת כי הוא היה יודע שיחת דקלים שיחת עופות שיחת שדים ועוד המון דברים וספריו כקהלת ומשלי... במילים קצרות מעידות על חכמתו והיא החכמה האלוקית האמיתית הישרה והנכונה מימי קדם והוא מתאר לנו במילים קצרות מיהו הגיבור האמיתי ? ומהי המלחמה האמיתית ? וכך כותב החכם מכל אדם בספרו קהלת פרק ט' פס' יא' " שבת י וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ " ולא לגיבורים המלחמה " וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבונים עושר וגם לא ליודעים חן כי עת ופגע יקרה את כולם " לא לגיבורים המלחמה " הגבורה לא הועילה לגיבורים להיות להם ניצחון במלחמה (מצודת דוד).

וכך כותב בספרו משלי פרק ט"ז פס' לב' "טוב ארך אפים מגיבור ומושל ברוחו מלוכד עיר " החכם מכל אדם מגדיר

לנו במילים ספורות מיהו הגיבור האמיתי אדם ששולט ברצונות שלו אדם ששולט בטבעים שלו אדם שלא הולך אחר תאוות ליבו ומראות עיניו לזה יקרא גיבור מי שמושל ברוחו ובנפשו אחים יקרים לו ראוי הכבוד והתהילה להיקרא גיבור כי אם האדם לא שולט על עצמו אינו ראוי הוא לתהילה ואינו ראוי להיקרא בשם גיבור כי אם אדם פשוט ביותר ויותר גרוע מזה.

וכך הסביר בעל תנועת המוסר רבינו ישראל מסלאנט זצוק"ל מייסד תנועת המוסר בספרו אור ישראל מכתב יז וזל"ק: גדר האדם "כלומר מי נקרא בגדר אדם" שתהלוכות של החיים שלו וענייניו ילכו אחר השכל הנכון ובזאת הוא נבדל מן בעלי החיים אשר תהלוכתם אחרי הטבע שלהם ומזג הרוח שלהם וכאשר האדם הולך אחרי שכלו הוא נקרא כובש את יצרו שעל ידי זה שהוא לא הולך אחרי נטית טבעו הרע חס ושלום. כי האדם יש בכוחו ובממשלת שכלו לשלוט על האברים שלו כרצונו וזוהי תיקרא גבורתו כמו שאמרו רבותינו זיכרונם לברכה "איזהו גיבור הכובש את יצרו" ובהמשך כתב: " ובזאת הלא נודע כי אדם לעמל יולד "(איוב) ללחום במלחמת מצוה והחובה עליו להתייגע בעבודת ה' ולא רק לשמור על מה שטבעו מניח מעצמו" כלומר במילים אחרות מה שאני מרגיש שאני יכול לעשות אני עושה מה שאני מרגיש שאני לא יכול לעשות לא אעשה" ובעצם אנו חוזרים אחים יקרים למילים של האור ישראל " ובזה הוא נבדל מן הבעלי חיים " כלומר כל ההבדל בינינו לבין הבעלי חיים הוא אחד שחיים אנו את חיינו לא כפי טבענו ותאוותינו שזה אינו מתאים כי

אם לבעלי חיים שכל חייהם על האדמה נמשכת אחרי הטבע שלהם.

אחי היקר כדאי שתיקרא אדם צריך שתתבונן במילים הללו ותחשוב היטב היטב ותתבונן בנפשך האם אתה מונח ונמצא בכלל הגדר של אדם" האם אתה שולט בעצמך ? האם אתה הולך אחרי השכל שלך או אחרי הטבעים שלך ? האם כאשר עולה אצלך תאות נשים והרהורים רעים אתה מתגבר ושולט בטבעים שלך ? ועל פי זה תוכל לקבוע האם אתה " גיבור " "מנצח במלחמה " " אדם " או " בעל חי " חס ושלום שמהלך על שנים כמו שאמר שלמה המלך ע"ה "כי מותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל לבד הנשמה הטהורה שעתידה ליתן דין וחשבון" שלמה המלך אומר לנו כי אין הבדל בינינו לבין הבהמה " אין " לבד הנשמה הטהורה דהיינו השכל ולא ללכת אחרי תאות ליבי ואחרי הטבעים שלי.

ומסיים שם רבינו ישראל מסלאנט " זה כל האדם להיות מושל ברוחו ולהטות את רוחו אל אשר הורנו ה' יתברך והורנו חז"ל הקדושים ".

זה כל האדם זה כל מטרתנו בחיים אשר על פני האדמה להיות מושלים ברוחנו.

" המלחמה האמיתית אחים יקרים זה להיות מושלים ברוחנו ולא לתת לטבע שלנו ולהרגשות שלנו למשול בנו ".

ובעצם המלחמה הקשה ביותר היא בדור האחרון שלנו מלחמת היצר כמו שאמר החסיד לשבים מן המלחמה. אבל צריך להבין ולדעת מהו באמת

המלחמה הכי קשה שיש בדורנו אנו בדור האחרון מהי הניסיון שהכי קשה לנו לשלוט בגופנו ובטבענו ? ונסביר את

זה בעזרת השם יתברך במילים פשוטות וקלות להבנה ונקדים לזה מאמר קצר.

” המצוה הכי קשה לעם ישראל ”

חכמינו זיכרונם לברכה אומרים לנו בטעם מצות ספירת העומר כי כאשר יצאו בני ישראל ממצרים היו מונים וסופרים היום יום אחד לעומר היום יום שני וכן על זה הדרך עד שיגיע יום מתן תורה וכל זה כדי לדעת מתי יקבלו את התורה והם עשו זאת מרוב חיבתם לקבלת התורה הקדושה כדרך המשל של האסיר הסופר ועושה מחיקה על התאריך שנגמר היום עד ליום צאתו מבית האסורים.

ולכאורה אחים יקרים המדרש הזה לא מובן הלא ידועים דברי חכמינו זיכרונם לברכה במקום אחר כי כאשר היו אבותינו במעמד הר סיני אמר להם הקב"ה " בני אם אתם מקבלים על עצמכם את התורה מוטב ואם לאו כופה אני עליכם את ההר כגיגית " ופה תהיה קבורתכם " ולכאורה מאמר זה סותר את מה שאמרו אבותינו וגם אנו בקבלת התורה אנחנו אמרנו להקדוש ברוך הוא " נעשה ונשמע " כלומר עוד לפני שתגיד לנו מה לעשות אנחנו נעשה באמונה תמימה ולכן גם ספרנו היום יום אחד וכו' מרוב התשוקה והחיבה שלנו לקבלת וקיום התורה.

ואם כן השאלה הנשאלת אחים יקרים למה היה צריך לומר לנו הקב"ה דרך " כפייה דתית " תקבלו את התורה הלא

ריבונו של עולם אנחנו אמרנו נעשה ונשמע ואנחנו לא צריכים כפייה דתית ?

והתשובה אחים יקרים מבוארת במסכת שבת **בבעלי התוספות** שאמרו וחילקו כך : " מה שאמרנו להקדוש ברוך הוא נעשה ונשמע וכן שספרנו מרוב חיבה ותשוקה לתורה היום יום אחד וכו' מדובר על התורה שבכתב.

ומה שאמר הקב"ה אם תקבלו את התורה מוטב ואם לא אני כופה עליכם את ההר כגיגית ופה תהא קבורתכם מדובר על התורה שבעל פה ואלו ממש דברים נפלאים אבל אחים יקרים צריכים אנו להבין מה היה כל כך קשה לנו בתורה שבעל פה יותר מהתורה שבכתב? ואפשר לבאר ולתרץ את האמת היחידה בספרו של הנשר הגדול רבינו הרמב"ם " בסדר קדושה " הלכות איסורי ביאה פרק כב' הלכה יח' וזה לשונו שם: " **אין לך דבר בכל התורה כולה שהוא קשה לרוב העם לפרוש ממנו אלא מן העריות והביאות האסורות ואמרו חכמים כי בשעה שנצטוו ישראל על העריות** [דהיינו כל דבר שקשור לעניין של איסור של נשים מסוימות על האדם וגם על האישה וכגון אישה נדה שאסורה לבעלה וכן כל מי שאסורה למישהו כל זמן שלא קידשה כדת משה וישראל] **בכו וקיבלו מצווה זו בתרעומות ובכיה שנאמר "בוכה למשפחותיו" על עסקי משפחותיו** ". וכתב המגיד משנה כי המקור לכך בספרי. אחים יקרים **פה טמונה התשובה מהו הדבר שהיה הכי קשה לנו עם ישראל עוד ממעמד הר סיני לפני אלפי שנים ולא רק היום והוא " איסורי העריות "** לא כתוב פה שכאשר אמר הקב"ה לא תגזול בכינו על קושי קיום המצווה או כאשר אמר הקב"ה לא תרצח או לשמור את יום השבת וכן כל שאר

המצוות לא בכינו וקיבלנו בתרעומות ובכי כתוב פה ברמב"ם כי כאשר נצטוונו על העריות אז בכינו וקיבלנו מצווה זו בתרעומות אבל צריכים אנו לדעת אחים יקרים שאכן ממעמד הר סיני כבר היה זה הדבר הכי קשה אבל **מעולם לא הייתה כזאת בעם ישראל מיום בריאת העולם. ההפקרות והפריצות הנוראה שקיימת בינינו ההפקרות של שמירת הברית [טהרת הקודש]** אנשים לא יודעים כלל את חומר איסור הוצאת זרע לבטלה אנשים לא מונחים בכלל בתחילת הדרך של הבנת חומרת הדבר וגם מי שידוע בעוונות הרבים הוא מאוד מאוד מתקשה בזה להתגבר על יצרו ולשמור את עצמו בקדושה ובטהרה ולעשות זאת אך ורק במצווה וגם הנשים שהולכות בפריצות נוראה שמעולם לא הייתה כזאת בישראל והולכות בגילוי ראש ובגדים צמודים וישנם כאלו שגם כמעט בלי בגדים רחמ"ל כמה אנשים אומרים לעצמם כי " צדו צעדינו מלכת ברחובותינו " אנחנו כבר לא יכולים ללכת ברחוב מרוב הפריצות וההפקרות של הנשים. ובעצם על פי כל ההקדמה הזו שכתבנו מתבאר לנו היטב מהי באמת המלחמה החזקה ביותר שבדורינו ומהו הניסיון הקשה ביותר שבדורנו התאוה לעריות " תאוות הנשים " וכן לנשים ישנה תאוה " נוראה " ללכת בפריצות והפקרות ולהחטיא את עם ישראל עם הקודש ההולכים בדרכי האבות והאמהות הקדושות.

כעת אחים יקרים אנו נמצאים במלחמה אמיתית מלחמת היצר והחיילים שלו הפריצות וההפקרות של הקדושה שמעולם לא הייתה כזאת בישראל כמבואר בספר טהרת הקודש לרבינו הקדוש רבינו אהרון ראטה זצוק"ל.

מעשה שהיה

**וכך מוכח ממעשה שהיה עם הבעל שם טוב הקדוש בספר
"קדושים תהיו"**

הרב מברניב זצ"ל סיפר מרבו הקדוש ר' אליעזר מדז'קוב זצ"ל כי פעם היו הוא ואביו הרב מרופשיץ זצ"ל בלובלין לשבות יחד עם החוזה מלובלין זצ"ל ובעת רצון בבית המדרש בלובלין הקהל עצר נשימה לנוכח פניו הלוהטות של החוזה עיניו עצומות ואנחה פורצת מגרונו הקדוש. לחש הרבי מרופשיץ לבנו : אליעזר יקירי! הטה אוזן ושמע היטב כל מילה והגה שיוציא החוזה מפיו והשתדל לא לאבד אף מלה והגה שיוציא החוזה. כעבור דקות אחדות פתח החוזה ואמר : פעם היה לרבי הקדוש הבעל שם טוב זצ"ל עליית נשמה כולנו ישבנו מסביבו עוקבים בדריכות אחרי נשימתו ופניו הפכו מלהבת אש לחיוורון עז כשהתעורר רבנו פנה אל התלמידים וסיפר : עכשיו כשהייתי למעלה ראיתי את המלאכים נחפזים לעבור למקום מסוים ובידיהם כלים ובונים סיר גדול ורחב. השתוממתי לפשר הדבר עצרתי את אחד המלאכים ושאלתיו למשמעות הסיר קירב אותי המלאך והושיט את הסיר שאוכל גם אני לראות את הנעשה בפנים. ולתדהמתי ראיתי כי הוא מלא בידיים ורגלים של בני אדם.. כשראה המלאך את פליאתי פתח ואמר: "דע לך כי לפני ביאת המשיח ירדו לעולם נשמותיהם של אנשי דור המבול ודור הפלגה { דור המבול כידוע נכשלו בגילוי עריות ודור הפלגה חטאו במינות ואפיקורסות } ובשבילם נבנה הסיר בכדי לבשל בו את ידיהם ורגליהם רחמ"ל. הבעל שם טוב הקדוש חזה זאת בעיניו הקדושות ואנו

רואים זאת בחוש שכעת מתחילות אותן נשמות לרדת בעולם. בזאת סיים שהקדוש ברוך הוא ירחם עלינו ועל כל עם ישראל שנוכל לעמוד בניסיונות קשים אלו וכן מובא בשם רבנו הארי ז"ל שהדורות שלפני ביאת המשיח הם גלגולים של אנשי דור המבול והפלגה ע"כ.

ולכן כבקשת אחינו בני ישראל הנמצאים בארץ הקודש ובחוץ לארץ כיצד נוכל ללחום ולהלחם ולשמור את עצמנו מן היצר הרע ומן התאוה הגדולה הזו ועד היכן נגיע אם לא נאמר לעצמנו "די עוצרים פה"! אי אפשר להגיע למצב יותר גרוע ממה שאנו נמצאים ואין פלא מה שאמרו קדושי עולם כר' יוחנן "אתי ולא אחמינה" כשיבוא דורו של משיח אינני רוצה להיות נוכח בו מחמת הפריצות והפקרות הנוראה שתהיה, אנשים שיכולים להחיות מתים מפחדים להיות בדורנו זה הקשה מכל בגלל ההפקרות של אותו עוון רחמ"ל.

ומה נגיד אנחנו? ולכן בעזר השם יתברך אחים יקרים נבוא ונשב עם עצמנו אחרי כל ההקדמה הזו שהקדמנו כי האדם הוא אחד שבגדר שולט על עצמו ועל תאוות ליבו ועל רצונותיו ולא כבעל חי שהולך אחרי רצונותיו וטבעיו אלא איזהו גיבור? "הכובש את יצרו" אתה אחי היקר שתשלוט על עצמך ראוי להיקרא בשם גיבור לכך נשב ונתבונן יחדיו בדבר תורתנו הקדושה ובדברי חז"ל הקדושים ללכת בדרך המסילה ובדרך הישר עם עצות טובות ורעיונות נפלאים ובדברי אלוקים חיים אשר מפיהם אנו חיים ונעצור את המגפה הנוראה הזו שנוגפת וגודלת כמחלה ממארת רחמ"ל ועל ידי זה נזכה בעזר השם יתברך לקרב את משיח צדקנו ולזכות לכל הטוב הצפון לעמך כולם צדיקים בעולם הזה

ובעולם הבא ולמנוע מעצמנו מחלות תאונות דרכים
ואסונות נוראים שפוקדים אותנו בגלל העוון הידוע ונאמר
לצרותנו די ונסו יגון ואנחה ויבוא רק שמחה וטובה לכל
בית ישראל אמן כן יהי רצון י.א.ב.ח

פתח דבר

כמובן שכל מה שכותבים אנו בס"ד זה למי שרוצה באמת לדעת את האמת האמיתית והיחידה ורוצה להינצל ולצאת מהעוון הידוע וגם למי שחלש באמונתו יתברך אל יתיאש מן הרחמים ויבוא וינסה בכל זאת למצוא עצמו בס"ד בין השורות כמו ששמעתי ממו"ר עט"ר הרב שלמה אוריאל פינטו שליט"א שאמר בשם ספרי הקבלה על הפסוק " עוד מעט ואין רשע " תדע אחי היקר כי בכל יהודי ויהודי יש נקודה אחת הנקראת " מעט " וגם הרשע המרושע ביותר שברשעים יש אצלו הנקודה הטובה הזו על כן אחי היקר עוד מעט תוסיף מעט מעט על הנקודה הזו ובסוף בס"ד אין רשע אבל אתה חייב וחייב לעשות את ההשתדלות המועטת עכ"ל. הלא אנשי העולם רגילים לומר בפייהם " שאלוקים יתן לי בלב לחזור בתשובה " אז אצליח לחזור ולשוב ממעשי הרעים. אבל בינתיים " איש איש באמונתו יחיה " אחי היקר כל המחשבות והטענות אלו אין להם כלל וכלל יסוד ושורש הלא בפסוק כתוב " וצדיק באמונתו יחיה " ואתה אומר לך היצר הרע לעוות (מלשון עיוות) את הפסוק ולומר איש איש מה קרה לך ? ואם אכן " טענתך " שנראית כביכול מוצדקת שכאשר הקב"ה ייתן בליבך להתגבר על יצרך הרע ולשוב בתשובה אז תשוב נמצא שלא מתקיים תכלית ביאתך לעולם הזה ולעולם הבא ואז שכך שתקבל בעולם הבא הוא " נהמא דכסופא " שפירושו לחם חינם ובמילים אחרות אם אתה לא תתאמץ ותתגבר על הטבעים והרצונות הרעים שבלבך אלא תחכה שהקב"ה יעזור לך אז

למה באת לעולם הזה שהקדוש ברוך הוא יעשה את מלאכתך ? הקב"ה לא צריך מלאכים יש לו מספיק מלאכים הוא צריך אותך נשמה קדושה בגוף עכור שמתגבר על היצרים ותאוות ליבך.

על כן כל הטענות הללו הנ"ל וכיוצא בהן אין בהם ממש והם כחרס הנשבר ולכן אם באמת תרצה אבל באמת מוכרח אתה ראשית לבטל את השכל שלך והטענות השקריות שהיצר הרע שלך מכניס בך ולקבל על עצמך לקיים כל מה שנכתוב בס"ד בהמשך כדי להימלט מתאוה הזו וללכת בקדושה ובטהרה.

פיק א'

ההידדרות
שבדורנו

פרק א

”ההיזדרדות שבדורנו”

חכמינו זיכרונם לברכה מביאים מעשה בגמרא מסכת ברכות בדף כ' מעשה באחד מהאמוראים ששמו רב אדא בר אהבה שראה כותית אחת (גויה) שהייתה לובשת בגד בצבע אדום שצבע זה מעורר מאוד את התאוה לנשים. ואותו רב חשב שזו בת ישראל שכך מתלבשת מה עשה אותו רב הלך וקרע את הבגד ממנה ולבסוף נתגלה לו שהיא לא בת ישראל אלא גויה וכעת צריך לשלם את הנזק בדקו ומצאו שהבגד שווה ארבע מאות זוז ושילם לה ”.

אחים יקרים מה אנו רואים פה ? את ירידת הדורות שיש לנו הלא חז”ל אמרו לנו את המאמר הידוע שאם הראשונים היו כמלאכים אנו כבני אדם ואם הראשונים היו כבני אדם אנו כחמורים לידם.

ולא כחמורו של ר' פינחס בן יאיר חמיו של ר' שמעון בר יוחאי אלא גרועים ממנו שהוא (החמור) היה מקפיד לא לאכול אלא אם כן האוכל (התבן) היה מעושר אחים יקרים כתוב שיש ירידת הדורות לא עליית הדורות אלא ירידת הדורות כלומר מה שהיה פעם אין היום וכל זה אחים יקרים מחמת העוונות של הרשעים שעל ידי זה הם מטמאים את חלל אויר העולם כמבואר בספרי החסידות. אבל אם נתבונן קצת נראה עד כמה היה הדבר חמור בעיני חכמינו זיכרונם לברכה **בת ישראל תלבש בגד אדום שמושך את תאות לב בני האדם חס ושלוש לא תקום כזאת בישראל** הלך וקרע את בגדיה היום ? רחמ”ל כמה שיותר מושך כמה שיותר בולט האי האי האי היכן הגענו אחים

יקרים היכן ואם הרחקנו לכת עד זמן הגמרא הקדושה נתבונן בדורות האחרונים לפני כמה שנים לא הרבה נתבונן על הסבא והסבתא שלנו או אם זה האמא והאבא של הסבא והסבתא שלנו באיזה צניעות באיזה אמונה תמימה היו חיים הם היכן הלך ונאבד כל זה אחים יקרים הלא חז"ל אומרים לנו על הפסוק בשיר השירים " צאי לך בעקבי הצאן " אם עם ישראל לא יודעים היכן ללכת וכיצד לחיות צא וראה כיצד נהגו והשאירו עקבות וסימנים הסבא והסבתא שלך באיזה צניעות ותמימות נהגו בלא שום שאלות.

ואם כן נגיע לנקודה המרכזית אחים יקרים כיצד הגענו להידרדרות הזו שבדורנו בלי לשים לב ובתימהון ובתרדמה מוחלטת ובלי לשים לב יורדים ומדרדרים אנו והבושה נעלמת מאיתנו ח"ו? התשובה היא כך אחים יקרים **כאשר היו חיים אבותינו ואימותינו בחוץ לארץ היו חיים הם בין הגויים ובין אומות העולם והיו חיים ומרגישים את השמחה והפירוש הברכה " ברוך שלא עשני גוי " ומסתמא היה גם יהודי שכל בוקר פותח את החלון במנהטן ומברך ברכות השחר וכשהיה מגיע לברכת שלא עשני גוי היה ממתין ורואה איזה גוי שעובר ברחוב ושותה ואוכל ויושן בדיוק כמו שאמר דויד המלך בתהילים "נמשל כבהמות נדמו" והיה היהודי נושא קולו ומברך ברוך שלא עשני גוי וכן היינו מרגישים בליבנו את הפסוק ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן הטועים ונתן לנו עם ישראל תורתו וחיי עולם הבא נטע בתוכנו" כן אחים יקרים מכירים אתם את הזיכרונות שאבא ואמא אומרים " בחוץ לארץ " שבת הייתה שבת בית הכנסת היה בית הכנסת חגים היו חגים**

לימוד התורה היה לימוד התורה הא איזה נפלא היה להיות יהודי איזה הרגשה איזה הבדל בינינו לבין הגויים ממש כך " ברוך שלא עשני גוי " וכאשר היינו מגיעים לליל הסדר בכלל היינו מרגישים שיוצאים אנו ממצרים ואומרים בשנה הבאה בירושלים הבנויה אחים יקרים הנה עלינו ארצה לארץ הקודש ומה קרה לנו היכן הברכה של לשנה הבאה בירושלים הבנויה היכן נעלמה השבת המתוקה להיכן נעלמו כל התפילות היכן נעלם כל לימוד התורה החגים השולחנות שהיינו יושבים בשבתות ובחגים במתינות ובסבלנות שעות על גבי שעות ואומרים שלא יגמר לעולם והיום נו מתי כבר הוא יסיים קידוש מתי נקום רחמ"ל לחוצים ופקוקים לברוח מה קרה הכיצד יתכן שכך קרה לנו לעם הקודש כדבר הזה?

התשובה היא: **כי זו הצרה הצרורה שהייתה לעם ישראל החלה כאשר עלינו לארץ הקודש ובאו הציונים והשתלטו על המדינה והחלו לחוקק חוקים חדשים והנהגות חדשות והמצאות חדשות "איש איש באמונתו יחיה" וכל מיני שטויות דומות לזה והם הם שהרסו וקיררו את אמונתנו הקדושה את דרכי האבות והאמהות הצנועות ונטעו יסודות ושורשים מקולקלים של דרכי וחוקות הגויים והם שהרסו את הדור הבא והביאו את עם ישראל להידרדרות הנוראה. ובהמשך השנים יהודי קם בוקר אחד ומוצא את עצמו במדינתו בארץ שלו ארץ ישראל " לאחר שהשרישו הציונים את הדרך הקלוקלת החדשה " המודרנית " דרך של הגויים ואומות העולם והנה מרגיש הוא שליט בעצמו ומרגיש " אני ישראלי גאה " שנמצא במדינתי ושמח במעשיי ובחיי היום יום שלי אחים יקרים זו ההרגשה שאנו חיים בה כל אלו**

שטועים והולכים בדרך העקומה אתה מרגיש שליט אתה מרגיש " במדינה שלך " איזו מדינה זו וכי זה רצון ה' זה דרכו של יהודי וכאן נתעוותו ונהפכו היוצרות שיהודי מתחיל ללכת בדרכם של הגויים ומתלהב מכל דבר שהגויים עושים בלשון אחרת אופנה או "מודה" מה קרה לנו אחים יקרים כבר שכחנו את הגלות וחיינו שבגלות כיצד היינו כיהודים תמימים ומאמינים שהולכים בדרכי ומסורת האבות כאן זו הבעיה!

" מה שהיצר הרע רצה לעשות פעם היום עושה זאת בכמה רגעים"

והחלו להכניס את המכשיר הטמא הנקרא טלוויזיה (טמבלוזיה) ומה שהיצר הרע (כמו שאמר החפץ חיים זצוק"ל) רצה לעשות פעם ולקח לו הרבה זמן היום הוא עושה זאת ברגעים ספורים מה הבעיה אין לך כסף לכרטיס טיסה לחו"ל אתה רוצה להיות ביפן בהודו באמריקה באוסטרליה או באתיופיה או ברוסיה תלחץ על הכפתור ואתה נכנס לשם ברגעים ספורים היצר הרע מקלקל את כל המוחות שלנו ומעוות ומשבש את כל האמונה התמימה שלנו ומכניס טומאה ורעיונות ודברים קשים שאין הנפש היהודית יכולה לסבול וממשיך להמציא עוד ועוד דברים שמושכים את העין היהודית העיקר שישכח מיהו באמת ומה מטרת ביאתו לזה העולם ומהיכן הוא בא כן אחים יקרים היום אנשים מעדיפים לראות טלוויזיה או לצאת לבלות בשבת רחמ"ל ובחו"ל היינו יושבים שעות על גבי שעות אחים יקרים הרי זו תביעה קשה עלינו אין אנו מדברים על זמן של אלפי שנים כי אם שנים מועטות לפני שעלינו ארצה ולהיכן הגענו רחמ"ל ולהיכן נגיע ה" יודע אם

לא נעצור את עצמנו ונעשה חשבון נפש לעצמנו מי אנחנו ומה אנחנו באמת ומהי הדרך וצורת החיים האמיתית שלנו. ובעיקר בעיקר ההידרדרות הגדולה והנוראה של הפריצות והפקרות של אותו עוון ידוע עוון זרע לבטלה **כמו שאמר מר"ן השולחן ערוך כי היא העבירה הקשה ביותר שבתורה** על כן לאחר ההתבוננות בתקופתנו בחוץ לארץ קודם עלייתנו ארצה ועל זמנינו אנו עכשיו נבוא ונעצור עצמנו וננסה בס"ד מי שרוצה באמת לחזור למקורות לחזור לדרך האבות והאמהות לחזור למי שאנו שייכים באמת לאבינו שבשמים. וה' יתברך יהא בעזרתנו ללכת בדרך המסילה הישרה העולה בית אל.

פיק ז'

אז מה
עושים?

פרק ב

אז מה עושים ?

לפני שנאמר בעזר השם יתברך את העצות של גדולי עולם קודשי הקודשים מחכמינו זיכרונם לברכה ועד דורנו צריכים אנו להקדים בראשית הדברים שצריך לידע שבשביל לקיים דברי רבותינו זיכרונם לברכה ואת כל העצות הקדושות שלהם בדורנו אנו הדבר מאוד קשה מחמת החולשה של הרוחניות. שכן בדורנו ישנה ירידת הדורות באמונה גדולה מאוד רחמ"ל. ולכן לקבל מרותם ודרכם בקודש והנהגותיהם של רבותינו הקדושים קשה מאוד ליהודי שרחוק מתורה ומצוות כפי שאמר רבינו בעל " השומר אמונים " דרוש האמונה חלק ד " והנה שמעתי מאיש ירא שמים שסיפר כי גילה אחד מצדיקי עולם בדברי קודשו בהיות לו עליית נשמה ראה שהיה רעש גדול בכל העולמות וכבר נתכנסו כל הנשמות אשר לא נתקנו עוד מימות בריאת העולם ואמרו לפני הקב"ה ריבוננו של עולם עד מתי קץ הפלאות ומה יהא התכלית מאיתנו להחזיר (הנשמות) אל העולם הזה מספר פעמים בלי שיעור והלוואי שניתקנו ? (הנשמות) ואמר להם הקב"ה תשובה " בניי גזירה היא מלפני מסודות הכמוסים עמדי רק בזאת תרוויחו " כי בזמן לא כביר ירדה אפיקורסות גדולה בעולם אשר לא היה דבר כזה מעולם " ומי שיחזק עצמו באמונתו

יתברך שמו באלו הזמנים והימים, יהיה לו בזה שלימות תיקון נפשו עכל"ק.

ולכן רואים מפה אחי היקר שבגלל האוויר המזוהם של העולם שיש באויר הזה מחשבות רעות ואפיקורסות והפקרות גדולה הדבר ממילא משפיע על היהודי הקדוש שרוצה להתקרב אל השם יתברך כפי שאמר הרב רבינו אלימלך מליזענסק זת"ע בפרשת פינחס בספרו הקדוש נועם אלימלך כי כאשר באה מחשבה רעה ולא טובה לצדיק מניין באה לו ? הלא הצדיק לא חושב בדברים רעים חס ושלום אם כן מניין באה לו מחשבה רעה ? אומר הנועם אלימלך תדע כי מחשבה זו באה מכוח המחשבות הרעות של הרשעים ומחשבה זו באה אל הצדיק כדי שהצדיק יתקן אותה ויעלה אותה למקום שורשה ועל זה נאמר " מושכני אחריד נרוצה " כך אומרת המחשבה לצדיק וע"י הצדיק שכאשר באה לו מחשבה רעה ולא טובה שלא ממנו ח"ו מיד מתקן אותה ומעלה אותה למקומה בעולמות העליונים ועל זה נאמר " הביאני המלך חדריו " המלך הצדיק הביא אותה מחשבה הלא טובה לחדרו של הקב"ה יתעלה שמו לעד ועיי"ש בספרו הקודש קודשים נועם אלימלך דברים נפלאים ומתוקים ביותר.

ולכן אחי היקר יהודי קדוש אפילו שאתה רוצה לבוא ולקיים את העצות של רבותינו הקדושים ומאוד מאוד קשה

לך כמו שאמר רבינו אהרון ראטה בספרו שומר אמונים כי מחמת חטאות נעורים ובעיקר עוון פגם ברית עוון זרע לבטלה נצמח ומתלבשת באדם התקררות באמונה.

התקררות לקבל מרותם של רבותינו זיכרונם לברכה כל שכן את דברי התורה הקדושה וציוויה ולכן אל תתפלא למה מאוד קשה לך בדור הזה וכל זאת הקדמנו על מנת שכאשר תבוא ותקרא את העצות הקדושות כיצד להינצל מן המלחמה החזקה והתאווה החזקה הפנימית של תאוות הנשים ותאוות הניאוף צריך אתה בשביל זה " אמונה תמימה גדולה מאוד " והיינו שצריך אתה לזרוק את השכל ולא להתחיל לחשוב כל מיני מחשבות אלא כיוון שבאה לפניך עצה קיים אותה בפשיטות בתמימות כפי ששמעתי פעם אחת בוועד ממוריני ורבינו עט"ר צדיק יסוד עולם אוהב ישראל הרב רבינו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א שאמר בשם היעב"ץ כי אנחנו אומרים כל יום בתפילה אין כאלוקינו אין כאדונינו וכו.. ואח"כ אומרים מי כאלוקינו מי כאדונינו מי כמלכנו וכו.. ולכאורה בדרכו של עולם קודם כל שואלים שאלה ורק אח"כ עונים תשובה ואם כן צריכים חכמינו זיכרונם לברכה לסדר את נוסח התפילה כך בדרך של שאלה והיינו : " מי כאלוקינו " " מי כאדונינו " וכו' ורק אח"כ תשובה : " אין כאלוקינו " " אין כאדונינו " ואם כן כיצד יובנו הדברים ומסביר הרב שצריך לדעת כי בעם ישראל יש שתי סוגים של אמונות ישנה אמונה תמימה וישנה אמונת חקירה. פירושם של דברים-

אמונה תמימה : זו אמונה שקיבלנו בנחלה ובירושה מהאבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב כמבואר בספר שומר אמונים בשם מדרש תנחומא. ולדוגמא נביא משל

מהחיים אם נבוא לאישה שמתחילה את תשובתה וחוזרת למקורות ולאביה שבשמים ונשאל אותה מדוע את מדליקה נרות שבת ? ועושה הבדלה ? וכן כיוצא בזה במצוות שחייבת מהי תענה ? ככה כי כך ציוותה אותי התורה הקדושה. וכעת נבוא ונאמר לה והיכן כתוב בתורה להדליק נרות ? ומאיזה פסוק לומדים זאת ומה הראיה לכך וכן על זה הדרך עם כל מיני שאלות האישה הזו פשוט תתרגז ותענה לנו תעשו לי טובה מהיכן אני יודעת בדיוק? ואז שנגיד לה אז איך אתה עושה דבר שאין לך ראיות ברורות עליו ומקורות ? וכי אדם ישקיע באיזה עסקה שלא יודע אם ירוויח בה ? הלא אדם לא משקיע מאמץ וכוחות בדבר שלא יודע אם ירוויח בו ואם כן חוזרים אנו לשאלת האישה מדוע את מדליקה נרות שבת וכיוצא בזה ? ותשובתה אחים יקרים תהא **ככה** כי אמא שלי וסבתא שלי הדליקו נרות ולכן גם אני מדליקה וזו אמונה תמימה אחים יקרים שעושים אנו את רצון ה' ומצוותיו שציווה אותנו בלא שום שאלות כיוון שיודע אני שכך ציווני בוראי אין אני שואל אלא עושה ומקיימן ללא כל שאלות וספקות והיא האמונה התמימה.

אמונת חקירה : זוהי גם אמונה טובה שעל ידיה סוף כל סוף אני מגיע להכרה בבורא עולם ובקיום תורתו ומצוותיו והיא באה על ידי ראיות וסברות וחקירות על פי השכל עד שמגיע לי ראיה והבנה שכלית שאין לי היכן לזוז ולכן אני מקיים רצונו יתברך.

וכמובן אחים יקרים ששתי האמונות טובות וראויות וכנ"ל שע"י שניהם מגיעים אנו להכרה במי שאמר והיה העולם.

אלא ששואל מוריננו ורבנו רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א איזה אמונה חזקה וראויה יותר התמימה או החקירה? ותיריך כי האמונה התמימה היא האמונה הראויה והחזקה ביותר.

הראיה לכך היו בכל האסונות רחמ"ל שהיו בעם ישראל כמו האינקוויזיציה הארורה (גירוש ספרד) וכמו השואה לא תקום בישראל אומר מו"ר תדע כי כאשר הגיעו היהודים לניסיונות כמו בשואה שהיו מצווים אותם להמיר את דתם או שאחת דתם למות היו יהודים שהמירו את דתם ונהיו נאצים והיו יהודים שמתו על קידוש ה' יתברך ואומר הרב מי היו אלו שהתנצרו ומי היו אלו שמתו על קידוש ה' ? אלו שהתנצרו היו בעלי אמונת חקירה ולבסוף גם הם מתו וה' יודע להיכן הגיעו. ואלו שמתו על קידוש ה' היו בעלי אמונה תמימה ולבסוף הם מתו אבל מקומם בגן עדן עם רבי עקיבא ועשרה הרוגי מלכות שמתו על קידוש ה' עכ"ל.

וההסבר רבותי היקרים פשוט כאשר אנחנו מפעילים רק את השכל ופועלים ועובדים את הקב"ה רק על פי השכל זה טוב אבל עד מצב מסוים של ניסיון כאשר יגיע הניסיון של האמונה הרי האמונה היא מעל השכל וממילא כל החקירה והשכל שלך כעת לא עומדים לצידך וזה לא נתפס לך בשכל 6 מיליון יהודים מתים ? אבל המאמין באמונה תמימה ללא חקירות ושאלות זורק את השכל ומקבל רצון ה' באהבה ולכן הוא כן יצליח וכן ישרוד על כן אחים יקרים בשביל שנקיים את העצות הקדושות בשביל להינצל מתאות הניאוף והנשים וכל הקשור לכך ראשית נזרוק את השכל ולא נחשוב הרבה ונקבל על עצמנו בליבנו **כפי שאמר מחבר הספר " תורת אבות " : " יהודי צריך להאמין אשר**

בפנימיותו הוא מאמין באמונה שלמה ורק שעבים [כלומר עובי של החומריות והגשמיות שעוטפת אותו מחמת תאוות העולם הזה] מכסים אותו.

ונקבל על עצמנו להשתדל כמה שאפשר עוד מעט ועוד מעט עד שאין רשע בעזרת ה' יתברך ונישא תפילה לאבינו שבשמים מעומקא דליבא שיעזרנו על דבר כבוד שמו לצאת מן התאוה והמגפה הארורה אמן כן יהי רצון.

העצה הראשונה : לימוד התורה

צריך שתדעו אחים יקרים כי חז"ל הקדושים אומרים במסכת קידושין דף ל עמוד ב " **תנו רבנן (שנו חכמים) כך הקדוש ברוך הוא אמר להם לישראל בניי בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו שנאמר: " הלא אם תטיב שאת " (בראשית ד')** פירוש הפסוק: אם תטיב אומר רש"י " כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו והיינו אם תטיב אם תלמד את התורה הקדושה שנקראת טוב כנ"ל אז יתקיים בדך שאת כלומר תתנשא על יצרך.

ואם אין אתם עוסקים בתורה אתם נמסרים בידו (של היצר הרע) שנאמר " **לפתח חטאת רובץ " .**

ואולי בס"ד אפשר לפרש לפתח שזה שאתה יוצא מפתח בית המדרש ומהתורה הקדושה מיד חטאת רובץ.

וכך ממשיכה ואומרת הגמרא " **תנא דבי רבי ישמעאל בני אם פגע בדך מנוול זה (כלומר היצר הרע) משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח ואם ברזל הוא מתפוצץ שנאמר : " הלא כה דברי כאש נאום ה' וכפטיש יפוצץ סלע " . ואם אבן הוא נימוח שנאמר : "הוי כל צמא לכו למים " ואומר : " **אבנים שחקו מים " עד כאן לשון הגמרא הקדושה.****

אחים יקרים לא כתוב שאם יש לך יצר הרע תלך למקווה או תלך לרב לבקש ברכה נגד היצר הרע [כמובן שזה טוב מאוד לקבל עצה מרב איך להינצל מן היצר הרע אבל לא לסמוך על ברכה בלבד בלי רצון לקיים] וכל שכן שאם פגע בדך המנוול הזה שלא תלך לקניון לטייל או לחוף הים לשחות איפה שיש יצר הרע ותוסיף על היצר הרע אלא כתוב

פה בגמרא "משכהו לבית המדרש" ושם תפוצץ אותו כמו שצריך ותמעך אותו. ואך ורק שם !

אחים יקרים זוהי לא מליצה בעלמא או עצה טובה אלא זוהי המציאות אדם שלא מחובר לתורה הקדושה ולא קובע לכל הפחות עתים לתורה אז פשוט מאוד כמו שאמר לי ידיד נפשי ר' יצחק אלקבץ הי"ו שהיצר הרע "יעשה ממנו יו יו".

אין שום סיכוי להינצל מן היצר הרע בלי התורה הקדושה.

וכל שכן שכל מה שכותבים אנו בחיבור זה שזה בשביל יצר הרע של עריות שאין שום סיכוי להינצל ממנו בלי ללכת ולשמוע שיעורי תורה נפלאים פלפולים יפים סודות ורמזים ודרשות ומתוקה היא מדבש ונופת צופים ועליה נתענג באמת אחרת אין שום סיכוי להינצל מן תאוות הנשים וכך **נפסק להלכה ברמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כב' הלכה כא' וזל"ק :** " גדולה מזאת אמרו יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו עם התורה שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב הפנוי מן החכמה ובחכמה הוא אומר אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד " עכ"ל. אחים יקרים הדברים שכתובים פה זה לא איזה מליצה ועצה טובה הרמב"ם כותב בפרוש כי טבעו של האדם הוא כך " ברגע שאתה מפנה את המחשבה שלך מהקב"ה או מהתורה הקדושה " מיד פורצים לשם מחשבות של זנות ניאוף תאוות נשים מחשבות והרהורים על נשים וכל הבלי העולם הזה " וכמו שאמר הגאון מוילנא אם האדם לא עולה מעלה מעלה יורד מטה מטה .

למה באים מחשבות והרהורים רעים לבעל תשובה ?

כמובן שבתחילה הקושי גדול עם המחשבות ואין ח"ו צעד לחשוב על ייאוש כי עניין המחשבה של מי שרוצה אבל באמת רוצה וחוזר בתשובה אז תמיד המחשבות והרהורים רעים של תאוות הניאוף עולים לו מהעבר ופעם אחת הייתי בקודש הקודשים בחדר עם מורי ורבי רבי שלמה אוריאלי פינטו שליט"א ודיברנו על הנושא הזה ואמר לי כי מובא בספרי הקבלה שכאשר האדם חוזר בתשובה ורוצה לשוב אל ה' באים לו מחשבות והרהורים לא טובים ומדוע זה ? ואמר כי מחמת שהוא חוזר בתשובה ונהיה אוהב ה' ושונא מה שה' יתברך שונא ואלוקיהם של ישראל שונא זימה הוא. ממילא גם הוא הבעל תשובה נהיה שונא של המחשבות הרעות של זנות וניאוף רחמ"ל ובר מינן ממחשבות כאלו. והוא מצטער צער גדול ולא יודע מה לעשות אז אומר הרב צריך שתדע שהמחשבות האלו באים בשביל שתדחה אותם ותגער בהם וכל זה למה ? כי לפני שחזרת בתשובה בעבר היו לך מחשבות רעות שעשית זאת במזיד והיינו להנאתך רחמ"ל ולכן כעת יבואו לך מחשבות אומנם לא מרצונך ועל ידי שאתה דוחה את המחשבות האלו ועושה על ידי זה נחת רוח ושעשועים גדולים להקדוש ברוך הוא אתה מכפר על המחשבות והרהורים הלא טובים שחשבת במזיד בעבר ומתקן את כל המחשבות הרעות ולכן כל זה בא לתקופה לא ארוכה וזה עובר אבל כמה שיותר תורה שתיכנס יהיו פחות מחשבות רעות ונחזור לענייננו שהעולה מדברינו שאם

האדם מפנה שיכלו מהתורה ומהמצוות בטבעו מושרש
ללכת לצד הרע.

מעשה שהיה

הבן איש חי מביא בספרו בפרשת תצוה שאלה על הפסוק
שאומר הקב"ה למשה רבינו ע"ה: **"וَأَتَاكَ תְּצוּה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ כֶּתִית לַמָּאֹר"** מדוע דווקא
שמן זית ומדוע כתוב בגמרא מסכת ברכות שכל מי שרואה
בחלום שמן זית יצפה לחכמה וכי בגלל שהוא מאיר וכתוב
בגמרא מסכת מגילה אורה זו תורה נו אז מה הלא גם שאר
שמנים עושים אור?

ומסביר זאת על פי מעשה שמובא בתנא דבי אליהו **"מעשה
בתלמידו של רבי עקיבא שהיה יושב ולומד בראש
התלמידים ופעם אחת יצא לשוק וראה זונה יהודית יפה
ונכנס בו יצר הרע לחטוא איתה ושלח לה שליח כי היום
בערב הוא יבוא אליה כדי לשכב איתה כששמעה האישה
הפרוצה את זה שמחה בדבר והיה פלא בעיניה כיצד אחד
כמוהו יבוא ואמרה לעצמה שקודם שיבוא אליה תלך
לראותו בבית המדרש ועלתה לעליית הגג וראתה אותו דרך
החלון וראתה שיושב בראשם של אלפי תלמידים והיה
נראה כשר צבא ודומה למלאך ה'" והיה המלאך גבריאל
עומד לימינו ושראתה זאת אמרה לעצמה כי בוודאי אישה
שתחטיא אותו סופה שיורשת גיהנם וכל פורענויות גיהנם
לא יספיקו לה ואמרה לעצמה שתציל אותו מן החטא
וקיבלה על עצמה שלא לחטוא ולהחטיא עוד אנשים
וכשהגיע הערב הלך תלמידו של רבי עקיבא אל ביתה ואש**

התאווה בערה בקרבו לחטוא עימה וכשבא לחטוא עימה אמרה לו אייך אתה מסוגל לאבד חיי עולם הבא בשביל הנאה של רגע ולא נתקררה דעתו ואש התאווה עדיין בערה בקירבו ואחר כך אמרה לו כי אותו מקום שהוא רוצה מטונף הוא ולא נתקררה דעתו עד שעשתה מעשה שדחה אותו ממש ונמאסה בפניו וסרה התאווה ממנו וחזר לתורתו ולא נשא אשה מעולם באותה שעה יצתה בת קול מן השמים ואמרה אישה פלונית ואיש פלוני מזומנים לחיי העולם הבא עד כאן. ואומר הבן איש חי כי השטן נתקנא בתלמידו של רבי עקיבא ובתורתו ורצה לאבדו מן העולם הזה ומן העולם הבא אך כוחה של התורה הגינה על התלמיד שלא לרדת לבאר שחת כמו שאמרו חז"ל על התורה "אגוני מגנא ואצולי מצלא פירוש: התורה מגינה על האדם מן הייסורים ומצילה אותו מן החטא. ושואל הבן איש חי מדוע הצילו הקב"ה לאותו תלמיד דווקא על ידי אותה אישה וממתי אישה זו רואה מלאכים וכיצד עלה בליבה ללכת לבית המדרש? ואומר הרב תדע שכל זה עשה השם יתברך להראות לנו מהי כוחה של תורה שכן האישה הזו הייתה מחטיאה את הרבים והייתה מרה כלענה ובמקום להחטיא את אותו תלמיד של רבי עקיבא בזכות תורתו שלמד ניצל מן החטא ולא עוד אלא שלקח את השליחה של היצר הרע והפכה את המר שהיא אותה פרוצה למתוק וזה הטעם שמדליקים את המנורה דווקא בשמן זית וכן מי שראה בחלום שמן זית יצפה לחכמת התורה כי השמן זית שונה משאר השמנים שהוא מר והם מתוקים והם מתוק שמוציאים מתוק והיינו אור אבל השמן זית זה מר שמוציא מתוק ללמדך שהתורה הקדושה יש בכוחה

להוציא מן המר מתוק ולכן נמשלה התורה הקדושה דווקא לשמן זית ולא לשאר שמנים וכן מי שראה בחלומו שמן זית יצפה לחכמה עד כאן דברי הבן איש חי. רואים מפה אחים יקרים כי הסיכוי היחיד להינצל מן יצר הרע של עריות זה אך ורק על ידי עסק התורה ואפילו גדולים שבגדולים לא יכלו להינצל מן אותה תאוה ללא לימוד התורה ועל זה אמר נעים זמירות ישראל "לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי" על כן מובן מפה מהעצה הראשונה שהדבר הראשון בראשית כל הדברים זה קישור וחיבור לתורה הקדושה וברוך ה' היום בימינו יש שיעורי תורה בכל אתר ואתר שיעורי גמרא שיעורי זוהר הלכה ועוד וצריך וחובה לעורר את הרצון וללכת לשמוע שיעורי תורה וכמובן שהחיבור זה נועד רק לדבר על עניין של "קדושת האדם" אבל ישנם הרבה דברים שמסתעפים מזה שבשביל להגיע לקדושת הברית צריך כמה סעיפים לקיים ואחד מהם "שבלתי הידיעה שהאדם לא נברא בעולם הזה אלא לקיים תורה מצוות ומעשים טובים וכמובן אך ורק בשמחה ובטוב לבב ולאחר שיפטר מן העולם ויתענג על ה' על כל מה שטרח עמל והתייגע בעולם הזה ולקבל שכרו בעולם הבא" בלתי זה קשה לו מאוד לחשוב על מהלך חייו כיוון שקשור הוא לתאוותיו ואין זה המקום והזמן להיכנס לפרטים על השקפת החיים הזו.

לסיכום חייב אבל חייב להיות מקושר מיידית לתורה כמו שאומר הזוהר הקדוש אורייתא (התורה) קודשא בריך הוא וישראל חד הוא זה דבר אחד וחלק אחד בלתי נפרד אדם שמתנתק מהתורה הוא מתנתק מהקב"ה. ויהי רצון שנזכה לדבוק בתורה ובהקב"ה אמן כן יהי רצון.

העצה השנייה : שמירת העיניים

ישנו פסוק שאנו אומרים אותו כל יום פעמיים אבל לא סתם אלא אומרים זאת " באהבה " והוא בפרשת ציצית " **ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם** " .

אחים יקרים צריכים אנו לדעת שרבונו חיים בן עטר זצוק"ל בעל האור החיים הקדוש כותב בפרשת קדושים (ויקרא יח' פס' ב') דבר שמחריד ביותר על פסוק זה וזל"ק : " **הנה ידוע כי כל מצוות אשר ציוה ה' לעם קודשו הם מצוות שיכול האדם לעמוד בהם ויטה עצמו אל הרצון לעשותם** " פירוש דבריו : הקב"ה יתעלה שמו לעד ציוה אותנו הרבה דברים לשמור כגון לא תגנוב טבוע באדם רצון לגנוב דבר שלא שייך לו כמו שאומרת הגמרא במסכת מכות גזל נפשו של האדם חומדת לו .

אבל האדם יכול לשלוט בעצמו ולהטות את עצמו אל הצד הטוב והיינו שלא יגנוב .

וכן מצות קימה בבוקר להתפלל בבית הכנסת בזמן עם תפילין וציצית יכול להיות שטבע האדם להיות עצל ולא לקום בבוקר אבל האדם יכול לכפות את עצמו ואת העצלות שבו ולהטות את עצמו לקום ולהתגבר כארי או לכל הפחות כנמר או " העיקר שיקום " לתפילה.

וכן על זה הדרך אחים יקרים בכל המצוות כולם אדם יכול להטות את עצמו ורצונותיו וטבעיו לדרך של תורה.

ממשיך האור החיים הקדוש " **זולת מצות פרישת העריות שהוא דבר שנפשו של אדם מחמדתו ואונסתו עליהם לעשותם** " פירוש דבריו ישנה מצוה אחת שהקב"ה ציוה

אותנו שהיא המצוה היחידה שקשה לנו וממש כמעט בגדר "אנוסים אנו" [אבל כמובן תיכף נאמר שהקב"ה לא מצוה אותנו דבר שאי אפשר לעמוד בו כי אין הקב"ה בא בטרונא עם בריותיו] כבולים וחלשים כנגד התאוה של אותו איסור והיא לפרוש מהעריות ומהנשים האסורות כן אחים יקרים כי טמון בנפש של האדם ובטבעו משיכה ונטייה אל התאוה הזאת ביותר מכל שאר תאוותיו של האדם עד כדי גדר "כמעט אנוס".

וממשיך האור החיים הקדוש בעצתו השניה כיצד ניצלים מן תאות הנשים וכל הקשור לעניין הידוע וזל"ק : "זולת בהתעצמות הרחקת שני דברים מהאדם והם א' : מרחק הרגש ראות העין. ב' : ומרחק בחינת החושב.

פירוש דבריו : אדם יהודי שרוצה להינצל מתאות הניאוף חייב אבל חייב לעשות שני דברים אלו הראשון : לא להביא את עצמו לעורר את ההרגשות לתאוה הזו וזה על ידי ראיית העיניים במראות האסורות ובנשים האסורות כפי שהגדירו לנו חז"ל את טבע האדם שעין רואה ואח"כ הלב חומד ואח"כ הכלי מעשי גומרים רחמ"ל.

והשני : היא המחשבה שלא תחשוב על תאוות הניאוף (וזה בעצם גם כלול בעצה הראשונה שעל ידי שתחשוב על התורה לא תחשוב על דברים לא טובים רחמ"ל) אחרת אחים יקרים ממשיך האור החיים הקדוש הסיכוי קלוש אבל קלוש מאוד להינצל מאותה תאוה וזה לשונו המחרידה ביותר "ואם שניים אלו (שמירת העיניים והמחשבה) לא יעשה אין אדם שליט ברוחו לכלות זאת ממנו" אחים יקרים הרי אלו מילים כדרבנות שיוצאים מפה קודש הקודשים של האור החיים הקדוש שלא סתם נקרא קדוש

והוא מגלה לנו את המציאות שהיא אין אדם שליט ברוחו אין שליטה בדבר ובתאוה הזו להוציא זאת ממנו שלא לעבור על זה . אין שום סיכוי חובה אבל חובה לשמור על העיניים מפני נשים האסורות עליך ולא לחשוב על התאוה הזו אלא על אהבת ה' ואהבת התורה אחרת התוצאה אומר רבינו האור החיים הקדוש תהא כזאת וזה המשך לשון קודשו " **כי כל שלא תהיה לו הרחקת הרגש הראות בדבר הגם שירחיק בחינת החושב לא ישלוט בעצמו לכלות ממנו הכרח החשק**" פירוש : גם אם לא תחשוב על התאוה הזו אחי היקר לא יעזור כלום ברגע שאתה מסתכל על נשים האסורות לך החשק יגבר ויגבר בך עד שאתה רחמ"ל תיפול ברשתו של היצר ותחטא רחמ"ל .

וכפי שאומרת הגמרא במסכת קידושין פרק ארבעה יוחסין ששם הגמרא נוקטת על מספר גדולי עולם שאין לנו בכלל תפיסה היכן הם היו מונחים ונמצאים, וכל מחשבתם הייתה אך ורק צרופה לאהבה להקדוש ברוך הוא נטו! ומכל מקום ברגע שהסתכלו התקיים בהם דברי האור החיים הקדוש "אין אדם שליט בעצמו לכלות ממנו הכרח החשק לעבור עבירה".

מעשה שהיה

וכך מובא בגמרא מסכת קידושין פרק ארבעה יוחסין בדף פא' עמוד א'. מספרת הגמרא כי היו יהודיות שבויות ששבו אותם הגויים וברוך ה' פדו אותם מן השביה וכשהביאום לנהרדעא [עירו של רבי עמרם חסידא] העלו אותן לעליית הגג שבביתו של רבי עמרם חסידא וממשיכה הגמרא לספר שלאחר שהעלו אותן הורידו את הסולם מלפניהם כדי שלא תהיה גישה להגיע אליהם. ואומרת הגמרא שלפתע עברה אחת מהשביות אצל פי הארובה שעולה מן הבית דרך עליית הגג ונפל אור בבית של רבי עמרם חסידא דרך פי העליה שהיו פניה של אותה בחורה מאירות מרוב היופי. ומספרת הגמרא שמחמת זה נכנס ברבי עמרם " חסידא " יצר הרע לחטוא עם אותה בחורה והלך והרים סולם שמשקלו היה כל כך כבד שרק עשרה אנשים ביחד יכלו להרים את אותו סולם ור' עמרם חסידא הלך והרימו לבד מרוב כוח התאווה. והתחיל רבי עמרם לעלות בסולם כדי ללכת לחטוא וכאשר הגיע לחצי הסולם פיסק את רגליו לעמוד במקומו בחוזקה כדי להתגבר על יצרו והחל להרים קולו ולצעוק " אש בביתו של עמרם " אש בביתו של עמרם " ומחמת הצעקות שמעו חכמים וסברו כי פרצה אש בביתו של רבי עמרם חסידא וכשהגיעו לתדהמתם ראו אותו עולה בסולם וכמובן ידוע למה ? אמרו לו חכמים כבוד הרב ביישתנו שנראה אותך ככה במצב כזה לא נעים השיב להם רבי עמרם חסידא מוטב שתתביישו ממני בעולם הזה ולא תתביישו ממני בעולם הבא. וכמובן שעל ידי שראה אותם פסק ממנו היצר הרע ואותה תאווה והשביע רבי עמרם

חסידא את היצר הרע שיצא ממנו ויצא ממנו עמוד של אש וניצל מן העבירה.

אחים יקרים אם נתבונן קצת במעשה הזה הלא נחרד רבי עמרם חסידא שנקרא חסיד של כל התנאים וכי מה נראה לכם שהוא היה חושב ח"ו על נשים הלא הוא היה יכול להחיות מתים מקברם ואם היה מסתכל על מישהו היה ועשהו גל של עצמות הוא היה קודש קודשים אחים יקרים הכיצד יתכן שאותו רבי עמרם חסידא קודש קודשים הגיע לכזה מצב אלא מתרץ ואומר רבינו האור החיים הקדוש "שהגם היותו מושלל מבחינת החושב נתנצח מבחינת הראות" דהיינו שהיצר הרע נצחו בגלל מראות העיניים.

וכך אומרים לנו חכמינו זיכרונם לברכה במסכת סוטה דף ח' אמר רבא גמירי כלומר קיבלתי במסורת מרבתי "כי אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו של אדם רואות" ולכן אחים יקרים אדם שמפקיר את עיניו מיד מכניס הוא לתוכו את היצר הרע שאילולי היה מפקיר את עיניו אין היצר הרע יכול לו. וכך חכמינו זכרונם לברכה מתארים בהמשך הגמרא במסכת קידושין ומספרת שפעם אחת רבי מאיר בעל הנס ראה אנשים שעוברים עבירות והיה מתלוצץ עליהם ואמר שנקל הוא להם להתגבר על יצרם אם הם רוצים ומספרת הגמרא שנענש על כך שעל זה שהתלוצץ עליהם ניתן רשות ליצר הרע לנסות להחטיאו ומה עשה השטן התחפש לאישה יפה מאוד. ובזמן שרבי מאיר מסתמא היה שונה את משנתו תוך כדי הליכה על יד הנהר נדמה השטן לאשה בצד השני של הנהר ורבי מאיר רצה ללכת לחטוא עימה מחמת "הראיה" ואמרת הגמרא כי מחמת שלא היה ספינה שיכולה להעביר אותו לצד השני

של הנהר מה עשה תפס בידו חבל מתוח משפת הנהר אל הצד השני ולקח חתיכת עץ ועמד עליו והחל למשוך עצמו לעבר השני של הנהר אל אותה אישה שבעצם זה השטן וכאשר הגיעה לאמצע הנהר עזב אותו היצר הרע ואמר לו כי אילולי היו מכריזים עליך בשמים " יזהרו ברבי מאיר ותורתו " הייתי מחטיא אותך ואם היו מוכרים אותך לשוק לאחר מכן והיו מעריכים כמה היית שווה כמו עבד שמוכרים בשוק. לא היית שווה יותר משתי מעות של כסף.

וכך ממשיכה הגמרא ומספרת על עוד כמה גדולים שאילולי תורתם שעמדה והגנה והצילה אותם כמו שכתוב אגוני מגנא ואצולי מצלא מן החטא גם הם היו אחים יקרים נופלים בעבירה וזה רק מיותר להוסיף עוד מילים הלא המעשים האלו הם הם שמדברים בפני עצמם את הלקח המוסרי ולכן לא נשכח את דברי האור החיים הקדוש ואם שניים אלו לא יעשה אין אדם שליט ברוחו להוציא ממנו את אותו יצר הרע אם לא ישמור עיניו ממראות אסורות ומחשבתו ממחשבות רעות. ומסיים רבינו האור החיים הקדוש בדבריו " נמצאת אמור כשאחד מהשניים היינו פגם עיניים או מחשבה תהיה מושללת מהאדם שליטה בעצמו בדבר זה ואין צריך לומר בהיצמד שני הדברים דהיינו שגם יראה דברים אסורים וגם יחשוב על דברים אסורים הן האדם חלוש כנגד תאותו תאות הנשים . ואין צריך לומר אומר האור החיים הקדוש שאם שלח את ידו ואכל מעט מן הרע הזה הנה הוא מסור ביד תאותו מעשה תחבולות האדם. ומסיים הרב במילים שוברות לב ולהעריך

מלחמה נגד בחינה זו היא בשלילית ממנה בלתי שני הדברים שהם :

(א) שמירת העיניים

(ב) שמירת המחשבה

המלחמה האמיתית אחים יקרים אנחנו בכלל לא מתחילים וזה שלילי לחשוב שאנחנו נלחמים באמת בלתי שמירת העיניים והמחשבה. ומסיים הרב " ובזה תהיה נרכבת באדם תכונה לבל יתלהט אחר היצר הרע והתאוה הזו וישליט הרצון והיינו את רצונו ורצונו של מקום בחפץ הטבעי ותדע אומר האור החיים הקדוש "כי חוש הראות [הראייה] יגדיל החפץ לחפץ בתאות הנשים ויבטל את כח הרצון מלמנוע מלחטוא והראייה תטה אותך אל חפץ המעשה והיינו העבירה רחמ"ל . עד כאן לשונו הקדוש של האור החיים הקדוש.

אחים יקרים הרי לנו עצה טובה כדי להינצל מן יצר הרע של עריות ותאות הנשים ולא רק עצה טובה אלא הרב אומר לנו שלולא שמירת העיניים והמחשבה אין שום סיכוי בעולם לנצח את יצר הרע בזה.

וצריך שתדעו אחים יקרים כפי שהקדמנו שצריך אמונה תמימה גדולה מאוד כדי לקיים ציווי התורה וח"ו מלהזכיר ולומר או לחשוב " וכי אני יכול לשמור על העיניים שלי וכי זה מדובר אלי אחים יקרים וכי ח"ו הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו ואומר להם לעשות דבר שלא יוכלו לעמוד בו וכי הקדוש ברוך הוא שהוא המלך יצווה את עבדיו על דברים שבלתי אפשרי לנו לקיימם אחים יקרים הלא הם הם דבריו של הרב הצדיק רבי יצחק הוטנר זצוק"ל שאמר " שהכפירה הגדולה שתהיה לפני ביאת

משיח צדקנו שהאדם יסבור שאין לו מציאות להשתנות " רחמ"ל.

דהיינו אני לא מסוגל לקיים זאת אחים יקרים אם המלך מצוה את עבדיו לעשות עבודה מסוימת הלא פשוט בשכל הישר כי זוהי עבודה אשר הם יכולים לעמוד בו כי אם לא המלך חס ושלום טיפש ? אם כן כלום הקדוש ברוך הוא מצוונו לקיים את לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם ואנו נבוא ונטען שזה לא מציאותי אם כך תבינו לבד היכן הגענו.

” מהו גדר של לא תתורו ”:

וצריך לדעת אחים יקרים שכאשר אנו אומרים כל יום פעמים באהבה לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם לכאורה שואל רבינו משה אלשיך זצוק”ל הוא ” האלשיך הקדוש ” כיצד יתכן שאנחנו אומרים כל יום פסוק שהוא כלל לא מובן ופירוש הדברים הם כך הלא חכמינו זיכרונם לברכה אומרים במקום אחר העין רואה הלב חומד ומחמת זה כלי המעשה גומרים והיינו האדם מגיע לידי עבירה רואים אנו מפה אחים יקרים שהעין קדמה להרהור הלב והיינו שההרהור בלב נוצר ונגרם מחמת הראייה ואם כן אומר האלשיך הקדוש לפי זה צריכים אנו לומר **ולא תתורו אחרי עיניכם ואחרי לבבכם** שהרי קודם כל העין רואה ואחר כך הלב מהרהר וזוהי קושיה חזקה שאין כדוגמתה וביאור והסבר הדברים הוא כך. **אומר האלשיך הקדוש תדע כי על הראייה וההסתכלות הראשונה שאדם יסתכל על נשים אין ראוי לתובעו על איסור דאורייתא של ” לא תתורו ” למה ?** הואיל וזו ראייה שבאה מחמת אונס והראיה לכך שתיכף שהוא ראה מראה אסור מה הוא עושה מיד מוריד את עיניו מלהמשיך ולהסתכל בה על כן אין ראוי לתובעו.

אבל הראיה השנייה שהאדם מסתכל ומביט זוהי ראייה שבאה מחמת חמוד ותאות הלב דהיינו האדם הוא זה שמחפש מתאות ליבו להסתכל ולנאוף בעיניים ולעבור על לא תתורו על כן על הראייה שבאה מחמת חימוד הלב על זה ראוי לתבוע את האדם על כן אמרה והקדימה התורה

הקדושה באומרה ולא תתורו "אחרי לבבכם" שעל ראייה שבאה מחמוד הלב תובעים את האדם עד כאן תוקף דבריו
 על כן אחים יקרים התביעה עלינו חס ושלוש תהא תביעה גדולה אם אנחנו לא נתחזק באותו עניין של שמירת העיניים ולמנוע עצמנו ממראות האסורות כמו שאמר אחד החכמים **"אדם יכול לעבור ברחוב אחד ולעבור על כמה עשרות או מאות של לאוין דאורייתא של "לא תתורו" והאדם יודע**
 בנפשו אם הוא זה שמחפש ומסתכל מתאות ליבו או לא ועל זה יבוא בדין ובחשבון עם הקב"ה לבד כי "הנסתרות ל-ה' אלוקינו" הנסתרות שבלב ובסתר זה ה' אלוקינו יבחן לעתיד לבא. על כן האדם צריך לחשוב פעמיים לפני שמרים את עיניו ולפני שרוצה לספק את תאות ליבו חס ושלוש. ובעוונות הרבים מחמת ירידת הדורות הנוראה עד היכן הגענו לאבד את הרגשות לאבינו שבשמים והלב לא לב חס ושלוש אלא אבן ואולי יובן דבר זה ממעשה שהיה.

מעשה שהיה

מעשה שהיה בתקופת מלחמת העולם הראשונה בעיר ראדין עירו של החפץ חיים זצוק"ל שהייתה עיירה קטנה שכל תושביה היו דתיים אבל במלחמת העולם הראשונה שהתקרבה החזית לעיר ראדין ומחמת כן בני העיירה נאלצו לברוח לפנים הארץ ברשות הרב הנערץ. ושם בתוכי רוסיה ראה החפץ חיים חילול שבת לראשונה בחייו ראה והזדעזע. והוא פרץ בבכי סוער בבכי סוחף בכי מרטיט שלא פסק שעה ארוכה ואמר לעצמו הגע בעצמך יהודי מחלל שבת. יהודי הכורת את הקשר בינו לבוראו מנתק את הברית. מחייב עצמו מיתה! עבר שבוע ימים ובשבת האחרת ראה שוב חילול שבת שוב הזדעזע ושוב החל לבכות אבל בכי זה היה שונה שלפני שבוע הבכי הלך ונרגע עד שהפסיק ועתה גבר הבכי מדקה לדקה גבר ולא נרגע! תמהו התלמידים על החפץ חיים ושאלוהו רבינו. כיצד יתכן הדבר שהשבת עכשיו סוער הבכי יותר מאשר בפעם הראשונה שכן ידוע שבתחילה דבר שחדש אצל האדם ההתפעלות משפיעה יותר לכאן או לכאן לפי העניין אבל לאחר מכאן כוח ההרגל מוריד את ההתפעלות. ובין פרצי הבכי ענה החפץ חיים ואמר: בשבוע הראשון בכיתי על חילול השבת על היהודי המאבד את עולמו במו ידיו בכיתי וכדרך העולם נרגעתי כעבור שעה ארוכה. השבת ראיתי זאת שוב והזדעזעתי שוב ופרצתי בבכי שוב ולפתע נוכחתי לדעת שהשבת זה כואב לי פחות והבכי יותר וחרישי יותר והבנתי שהראיה פגעה בי ושינתה אותי התחלתי להסכין ולהשלים עם חילול שבת ואמרתי לעצמי ישראל מאיר התקלקלת! ואז התחלתי

לבכות אבל הפעם על עצמי על ההתדרדרות כתוצאה מהראייה וכשאדם בוכה על עצמו הבכי גובר והולך,,,
אם כן אלינו אם אין אנו מזדעזעים מן המראות האסורות שאנו רואים חייבים אנו להזדעזע מכך שכבר איננו מזועזעים שכבר השלמנו עם כך חס ושלום שכבר הושפענו ואין מה לעשות חס ושלום ולכן עלינו להימנע ככל האפשר מראיות האסורות המשחיתות ומכלות מנפש ועד בשר (ממאמר הרב שלום ולך שליט"א) .

העצה השלישית: לימוד ההלכתי על עוון זה

מובא בספר "אור ישראל" לרבינו ישראל מסלאנט זצוק"ל מייסד תנועת המוסר עצה נפלאה מאוד וכמעט החשובה ביותר כיצד להימלט מהעבירה הקשה הזו ונקדים תחילה את דבריו "באגרת המוסר" וזה לשונו ברא הקב"ה יצר הרע ברא לו תורה תבלין" בזה הורונו חז"ל כי תבלין של תורה היא היראה הנובעת ממנה והוא העיקר ללמוד תורת כל עבירה ועבירה לבדה לגאווה תורת הגאווה למשא ומתן באמונה וכן לעריות צריך ללמוד את התורה שלה במצוה ובעבירה וממשיך הרב ואומר כי הנשגב והעיקר בשימוש של הרפואות התורה לתחלואי היצר הוא ללמוד בעוז ועיון עמוק היטב את דיני העבירה עצמה וההלכה עם כל סעיפיה"

אחים יקרים רואים מפה עצה נפלאה מאוד שצריך לשבת ולקרוא את ההלכות המדברות בעניין העריות כגון הרמב"ם בהלכות אישות והלכות איסורי ביאה וכן השולחן ערוך "אבן העזר" ונושאי כליו וספרי מוסר כמו "טהרת הקודש" "קדושת העיניים" וכן ספרים דומים המדברים על חומרת הדבר וכן מעלות שבדבר ועל ידי זה הדבר עושה רושם בנפשו שכאשר יגיע חס ושלום ניסיון לידנו נתרחק מהעבירה כיצד? שעל ידי שלמדנו את ההלכה נכנס בנו יראת שמים שלא לעבור על ההלכה. וממשיך רבי ישראל מסלאנט "ולכן היסוד העיקרי והעמוד הנכון להכין את עצמנו לשמירה מהעבירות ועשיית המצוות הוא רק הלימוד הרב בהלכה זו הנוגעת לעבירה זו או למצוה זו

ובפרט בעיון הדק היטב כי זה הלימוד עושה קניין חזק בנפש להיות העבירה מרוחקת ממנו בטבע" הרי לנו פה אחים יקרים עצה נפלאה שרק על ידה לדברי הרב אפשר להימלט מניסיון העריות והוא לימוד אותה העבירה כדברי והבטחת הרב מסלאנט

על כן בעזר השם יתברך אנו נביא כמה הלכות מספרו של רבינו הרמב"ם בסדר קדושה וכן מדברי מר"ן השולחן ערוך המדברים בעניין אותה העבירה של העריות וכן להיפך בדברים הטובים שבדבר וכמו שחתם הרב ישראל מסלאנט בדבריו " אם האדם נכשל רחמנא ליצלן בעבירה כמו בניאוף ותקף עליו יצרו שנעשה לו כהיתר רחמנא ליצלן עיקר רפואתו מלבד ההתבוננות היראה והמוסר מאגדות חז"ל וספרי מוסר השייכים לזה הוא לימוד ההלכות השייכים לזה בעיון ובפרט על מנת לעשות ועל ידי זה יתן הדבר את פריו לאט לאט לתת עוז בנפש להישמר מעט מהשאול תחתית לקנות טבע אחר לבל יעלה על ליבו לעבור על העבירה וגם אם יוכבד ויוקשה הדבר עליו" וכעת נביא קצת מהלכותיו של רבינו הרמב"ם הנשר הגדול לשונו לשון הזהב.

הרמב"ם הלכות אישות פרק ראשון:

- קודם מתן תורה היה אדם פוגע (פוגש) באשה בשוק אם רצה הוא והיא לישא אותה היה מכניס אותה לתוך ביתו ובוועל אותה בינו לבין עצמו והיא נהיית לו לאישה. וכיון שניתנה תורה לישראל נצטוו עם ישראל שאם ירצה האיש לישא אישה

יקנה אותה תחילה בפני עדים ואחר כך תהיה לו לאישה שנאמר: "כי יקח איש אשה ובא אליה".

- וכן קודם מתן תורה היה אדם פוגע(פוגש)באשה בשוק ואם רצה הוא והיא נותן לה שכרה (כסף) ובוועל אותה על אם הדרך וזו היא (הבחורה) נקראת קדשה שפירושו:מקודשת ומזומנת לזנות (רש"י) [וכך מבואר ממעשה של יהודה ותמר] שנאמר לא תהיה קדשה מבנות ישראל לפיכך כל הבועל אשה לשם זנות בלא קידושין לוקה מן התורה לפי שבעל קדשה וכיון שנקנית האשה ונעשית מקודשת אף על פי שלא נבעלה ולא נכנסה לבית בעלה הרי היא אשת איש והבא עליה חוץ מבעלה חייב מיתת בית דין ואם רצה לגרשה צריכה גט.

- הארוסה אסורה לבעלה מדברי סופרים כל זמן שהיא בבית אביה והבא על ארוסתו בבית חמיו מכין אותו מכת מרדות ואפילו אם קדשה בביאה אסור לו לבוא עליה ביאה שנייה בבית אביה עד שיביא אותה לתוך ביתו ויטייחד עימה ויפרישנה לו ויחוד זה הוא הנקרא כניסה לחופה והוא הנקרא נישואין בכל מקום.

מהלכות איסורי ביאה

- הבא על אחת מכל העריות האמורות בתורה במזיד חייב כרת שנאמר "כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות וכו' " שניהם הבועל והנבעלת ואם היו שוגגין חייבין חטאת קבועה ויש

מן העריות שהוא במיתת בית דין יתר על הכרת השווה בכולן.

- העריות שיש בהם מיתת בית דין מהן שמיתתן בסקילה ומהן שמיתתן בשריפה ומהן שמיתתן בחנק ואלו שמיתתן בסקילה : הבא על אמו ועל אשת אביו ועל אשת בנו והיא נקראת כלתו והשוכב עם הזכר והשוכב עם הבהמה והאישה המביאה את הבהמה עליה.
- ואלו הן העריות שמיתתן בשריפה הבא על בת אשתו בחיי אשתו ועל בת בתה ועל בת בנה ועל אם אשתו ועל אם אמה ועל אם אביה והבא על בתו ועל בת בתו ועל בת בנו.
- אין לך ערוה בחנק אלא אשת איש בלבד שנאמר מות ימות הנואף והנואפת ומיתה האמורה בתורה סתם זה חנק.
- הבא על הזכר או הביא זכר עליו כיון שהערה אם היו שניהם גדולים שניהם נסקלים שנאמר " ואת זכר לא תשכב בין שהיה בועל או נבעל.
- כיון שקידש אדם אשה נאסרו עליו מקרובותיה שש נשים וכל אחת מהן ערוה עליו לעולם בין כנס בין גירש בין בחיי אשתו בין לאחר מיתה ואלו הן אמה ואם אמה ואם אביה ובתה ובת בתה ובת בנה ואם בעל אחת מהן בחיי אשתו שניהן נשרפין.

- הא למדת שבאשת איש שלש מיתות יש אשת איש שהיא בחנק ויש אשת איש שהיא בשריפה ויש אשת איש שהיא בסקילה .
- הבא על הערוה מן העריות ביאות הרבה חייב כרת או מיתת בית דין על כל ביאה וביאה אף על פי שאין בית דין יכולין להמית אלא מיתה אחת הרי הביאות נחשבות לו כעבירות הרבה .
- אישה שהיא נדה ואסורה לבעלה הרי היא כשאר כל העריות ומי שבא עליה ומערה בה בין כדרכה ובין שלא כדרכה חייב כרת.

ידיעה חשובה

- וצריך שתדעו אחים יקרים כי הגמרא אומרת במסכת כתובות סוטה ועוד מקומות בש"ס "אמר רב יוסף מיום שנחרב בית המקדש אף על פי שבטלו מיתות בית דין דהיינו כשהיה בית המקדש קיים והיו שם סנהדרין גדולה שעל ידי זה אפשר להרוג ולהעניש כל אחד ואחד לפי מה שנתחייב אם בסקילה או שריפה או הרג או חנק אבל כיוון שנחרב בית המקדש בטלו מכל מקום דוגמתן של ארבע מיתות בית דין לא בטלו כלומר מי שנתחייב סקילה או שנופל מן גג ביתו או שאריה דורס אותו וציפורניו של האריה זה כעין סקילה והיום יכול להיות מאוד שאדם שנדרס על ידי מכונית זה לא פחות מסקילה שכן במה גרוע אריה שדורסו ממכונית ששוקלת כמה טונות של משקל שמעיפה

אותו. מי שנתחייב חנק או שטובע בים בנהר או שמת בחולי של גרון שנחנק ממנו. מי שנתחייב שריפה או נחש מכיש אותו שהערש שלו כמו שריפה או שנופל בדליקה (שריפה) ומי שנתחייב הריגה או שנמסר למלכות שמיתתם בסייף או שליסטים באים עליו. הרי לנו אחים יקרים דברים כדורבנות שלא נחשוב חס ושלום שאין דין ודיין בדברים אלא הדברים מובנים היטב ואדם יחשוב ויחשב שכר מצוה כנגד עבירה ומה שווה יותר ליהנות הנאה רגעית ולהיענש עליה או לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב.

- כל הבא על ערוה מן העריות דרך אברים או שחבק ונשק דרך תאוה ונהנה בקרוב בשר הרי זה לוקה מן התורה שנאמר: "לבלתי עשות מחקות התועבות" ונאמר "לא תקרבו לגלות ערוה" כלומר לא תקרבו לדברים המביאין לידי גילוי ערוה.
- העושה דבר מחוקות אלו הרי חשוד על העריות ואסור לאדם לקרוץ בידיו וברגליו או לרמוז בעיניו לאחת מן העריות או לשחוק עימה או להקל ראש ואפילו להריח בשמים שעליה או להביט ביופיה אסור ומכין למתכוון לדבר זה מכת מרדות והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוון ליהנות הרי זה כמו שנסתכל במקום התורף ואפילו לשמוע קול ערוה או לראות שיערה אסור.
- המחבק אחת מן העריות שאין ליבו של אדם נוקפן עליהן או שנשק לאחת מהן כגון אחותו הגדולה

ואחות אמו וכיוצא בהן אף על פי שאין שם תאוה ולא הנאה כלל הרי זה מגונה ביותר ודבר אסור הוא ומעשה טיפשים הוא שאין קרבין לערוה כלל בין גדולה בין קטנה חוץ מהאם לבנה והאב לבתו.

”איסור הוצאת זרע לבטלה”

- אסור להוציא שכבת זרע לבטלה לפיכך לא יהיה אדם דש מבפנים וזורה מבחוץ ולא ישא קטנה שאינה ראויה להוליד אבל אלו שמנאפין ביד ומוציאין שכבת זרע לבטלה לא די להם שאיסור גדול הוא אלא שהעושה את זה בנידוי הוא יושב ועליהם נאמר ”ידיכם דמים מלאו” וכאילו הרג הנפש.

”איסור יחוד”

- אסור להתייחד עם ערוה מן העריות בין זקנה בין ילדה שדבר זה גורם לגלות ערוה חוץ מהאם עם בנה והאב עם בתו ואיסור יחוד העריות מפי הקבלה.
- כשאירע מעשה אמנון ותמר גזר דויד המלך ובית דינו על יחוד פנויה ואף על פי שאינה ערוה מכל מקום בכלל ייחוד עריות היא ושמאי והלל גזרו על יחוד כותית נמצא כל המתייחד עם אישה שאסור להתייחד עמה בין ישראלית בין כותית מכין את שניהן מכת מרדות האיש והאשה ומכריזין עליהן.

- מי שאין לו אישה לא ילמד תינוקות מפני שהאמהות של הבנים באות לבית הספר לבניהם ונמצא מתגרה [מגרה את יצרו] בנשים.
- אין ממנין אפילו אדם נאמן וכשר להיות שומר חדר שיש שם נשים אף על פי שהוא עומד בחוץ " שאין אפוטרופוס לעריות " [פירוש : אין מי שיבטיחך להינצל מיצרך של התאווה הזו].
- אין לך דבר בכל התורה כולה שהוא קשה לרוב העם לפרוש אלא מן העריות והביאות האסורות אמרו חכמים בשעה שנצטוו עם ישראל על העריות בכו וקיבלו מצווה זו בתרעומת ובכייה שנאמר : " בוכה למשפחותיו " על עסקי משפחות וכתב " המגיד משנה " מלמד שהיו ישראל מצטערים בשעה שאמר להם משה לפרוש מן העריות .
- ואמרו חכמים גזל ועריות נפשו של אדם מתאווה להן ומחמדתן ואין אתה מוצא קהל בכל זמן וזמן שאין בהן פרוצין בעריות וביאות אסורות ועוד אמרו חכמים רוב בגזל מיעוט בעריות והכל באבק לשון הרע.
- לפיכך ראוי לו לאדם לכופ יצרו בדבר זה ולהרגיל עצמו בקדושה בתורה ובמחשבה טהורה ובדעה נכונה כדי להינצל מהן ויזהר מן הייחוד שהוא הגורם הגדול להגיע לידי עבירה (והיינו למצוא את עצמו עם מישהי אסורה עליו)

ואז יחטאו וזה הוא שגורם לעצמו זאת שמביא עצמו לידי ניסיון וזה קשה].

- וכן ינהוג להתרחק מן השחוק ומן השכרות ומדברי עגבים שאלו גורמים גדולים והם מעלות של עריות ולא ישב בלא אשה שמנהג זה גורם לטהרה גדולה (כשאדם נשוי) גדולה מכל זאת אמרו יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו בחכמה שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב שפנוי מן החכמה. ובחכמה הוא אומר " אילת אהבים ויעלת חן " " דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד " עד כאן מהלכותיו של הרמב"ם הקדוש שכל דבריו קודש קודשים.

בעניין קדושת העיניים

לפני שנאמר כמה הלכות חשובות שיחזקו את הנפש להימנע מעוון פגם העיניים כמבואר בעצתו של רבי ישראל מסלאנט שעל ידי לימוד ההלכה על העבירה נמלטים מן העבירה. נקדים מאמר מגמרא ידועה במסכת קידושין :

" האם יש היתר להסתכל בנשים "

הגמרא אומרת במסכת קידושין דף מ עמוד א אמר רב הונא כיוון ששנה אדם בעבירה דהיינו חוזר על עבירה מספר פעמים נעשית לו כהיתר " מאמר זה כדורבנות ממש ללב כמה מזעזע זה להבין ולידע היכן הגענו בעניין פגם העיניים אם נדקדק נראה שהגמרא אומרת " נעשית לו כהיתר " לעובר העבירה שחזר על העבירה ושנה בה ומדוע נעשית לו

כהיתר כי היצר הרע בא לאדם ואומר לו הרי מותר להסתכל בלי להביט בכוונה לשם הנאה לכן אסתכל על הקופאית ועל הרופאה וכן על זה הדרך אבל תוך כדי הוא לא שם לב שגם על הדרך הוא מסתכל לשם הנאה ואדם יודע מרת נפשו וזה הפתח של היצר הרע האדם מסתכל בנשים מדוע ? נעשית לו כהיתר! מותר לי להסתכל חס ושלום כפי שאומר הרמב"ם שהיצר הרע אומר לו לאדם וכי קרבתי אצלה חיבקתי אותה וכו'...

היצר הרע מדמה לאדם היתרים שבכלל לא קיימים ועל זה האדם יתן דין וחשבון אם לא ירד " מההיתרים שלו " ויפסיק להיות פוסק לעצמו ויתבונן היטב בנפשו האם הוא משקר את עצמו וטוב לייסר את עצמו בעולם הזה ולחנך עצמו מאשר נתייסר בעולם הבא על כל פגם ופגם של ראייה וכפי שאמר החתם סופר על מאמר הגמרא שכאשר האדם נפטר מן העולם רואה הוא את מלאך המוות מלא עיניים ושואל החתם סופר מדוע הוא מלא עיניים ? ותירץ בשם רבו הקדוש רבי נתן אדלר זצוק"ל כי אלו העיניים נעשו למלאך המוות מכל פגמי העיניים שפגם בהיותו בעולם הזה צא ולמד מזה כמה חמור הדבר ולא נאריך יותר.

הלכות בשמירת העיניים

הרמב"ם בהלכות תשובה כתב :

• חמישה דברים העושה אותם אין חזקתו לשוב מהם המסתכל בעריות מעלה על דעתו שאין בכך כלום שהוא אומר וכי בעלתי או קרבתי אצלה ? הוא אינו יודע שראיית העיניים עוון גדול הוא שהיא גורמת לגופן של עריות שנאמר : " ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם " .

• רבינו יונה : המסתכל בנשים מומר לעבירה אחת.

• וכתב הבית יוסף אבן העזר סימן כא' וזה לשונו : כתוב באורחות חיים בשם הרב רבינו יונה אסור להסתכל באשת איש מן התורה שנאמר "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם " ואסור להסתכל בפנויה מדברי קבלה שנאמר באיוב ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה וכל המסתכל באשת איש מכשיל ומכחיש כח יצרו הטוב והודו נהפך עליו למשחית שכך אמרו רבותינו זיכרונם לברכה כל המסתכל בעריות קשתו ננערת ואשר לא נשא עיניו אל אשת איש זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר עוצם עיניו מראות ברע ונאמר מיד אחריו " מלך ביופיו תחזינה עינייך ואסור מן התורה להרהר באישה ואפילו פנויה עכ"ל. [עין בהרחבה בספר הסתכלות בהלכה המדבר באריכות]

ולכן אחים יקרים תחזרו ותשנו את הלכותיו בשבתך ובביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וגם בנסיעה

באוטובוס או בשהותך במקום שקשה להינצל מן העריות כגון בדיקות בקופת חולים וכל כיוצא בזה כך עימד את החיבור הזה ותחזור ותשנן ותחדיר לראשך היטב ועל ידי זה תינצל מן החטא כפי שהבטיח רבינו ישראל מסלאנט " **כי זה הלימוד עושה קניין חזק בנפש להיות העבירה מרוחקת ממנו בטבע** " ועל ידי זה נינצל בעזר ה' יתברך מהעבירות החמורות שאסרה התורה ואסר הקב"ה עלינו.

העצה הרביעית : לברוח מהניסיון

חכמינו זיכרונם לברכה אמרו במסכת ברכות בתחילת המסכת שיש מחלוקת בין שני צדדים עד מתי סוף זמן של קריאת שמע של ערבית לדעת חכמים אפשר לקרוא עד חצות לילה ולדעת רבן גמליאל עד שיעלה עמוד השחר ולהלכה נפסק כרבן גמליאל והגמרא אומרת בהמשך בדף ד' עמוד ב' שחכמים עצמם סוברים כרבן גמליאל ומה שאמרו עד חצות זה סייג כדי להרחיק את האדם מן העבירה כמו ששנו " חכמים עשו סייג בדבריהם כדי שלא יהיה אדם בא מן השדה (העבודה) בערב ואומר אלך לביתי ואוכל קצת ואשתה קצת ואישן קצת ואח"כ אקרא קריאת שמע ואתפלל ואז חוטפתו שינה ונמצא ישן כל הלילה אבל כאשר אדם בא מן השדה בערב נכנס לבית הכנסת אם רגיל לקרות קורא ואם רגיל לשנות שונה וקורא קריאת שמע ומתפלל ואוכל פתו ומברך וכל העובר על דברי חכמים חייב מיתה" וכו'...

הרי לנו אחים יקרים אחד מהיסודות החשובים בכדי להינצל מן היצר הרע של העריות והוא לא לבוא לידי ניסיון חכמים מגלים לנו שברגע שאדם נותן פתח ורק פתח קטן מיד הוא מגיע לחורבן גדול שאין כדוגמתו עד כדי כך שאמרו " חייב מיתה " כי בעצם על האדם מוטל התפקיד להבחין האם מחשבותיו הם מן היצר הרע או מן היצר הטוב האם ללכת לקניון לקנות גלידה זה יעזור לי להישמר מן הנשים או האם ללכת לחוף הים או לשבת במקומות שעוברות נשים פרוצות שמעוררות את התאווה לכך זה יעזור לי להתקדש בעבודת ה' ? אבל צריך קצת להשתחרר ללכת

לטייל באילת עם המשפחה ככה יצר הרע מבלבל את האדם ולבסוף מפיל אותו בפח ואז לשוב מאותה התאווה מי יודע כמה זמן זה יקח וכך שמעתי ממו"ר עטרת ראשי אוהב ישראל צדיק יסוד עולם הרב יאשיהו יוסף פינטו שליט"א כי חכמינו זיכרונם לברכה אמרו על הפסוק "ונגע לא יקרב באהליך" ברכם הקב"ה לבניו שלא יבוא אדם מן הדרך הרחוקה שלא ראה את אשתו זמן מרובה ומסתמא מתאווה להיות עימה וימצא אותה ספק נידה. ושואל מו"ר עט"ר מדוע לא בירך הקב"ה את בניו בברכה יותר פשוטה "ושימצא את אשתו ודאי טהורה" מדוע נקטו חז"ל שלא ימצא את אשתו ספק טהורה? אלא אומר הרב שהם באו להורות לנו מה הטבע של האדם ברגע שאשתו של האדם ודאי נדה האדם פוחד מאיסור כרת והוא פוחד ומונע עצמו מלעבור עבירה וכאשר היא טהורה אז היא טהורה אבל כאשר היא ספק טהורה ספק טמאה פה מתחיל היצר הרע של האדם ולכן הקב"ה ברכנו שלא תבוא לניסיון כי הניסיון הזה יכול לכלות את האדם.

וכך אומר מו"ר עט"ר

שאומרים חז"ל יצר הרע דומה לזבוב ומדוע דווקא לזבוב שידמו לנחש אריה ולשאר בעלי החיים מדוע דווקא זבוב? ותירץ מו"ר כי דרכו של הזבוב ללכת ולבוא ולהציק לאדם אבל לא מזיקו ואין מסכן הוא את האדם אבל יתכן שכאשר יש לאדם פצע פתוח ויבוא הזבוב לאחר שנגע בדבר מזוהם וינגע באותו פצע ויזהם את האדם והאדם יכול להגיע עד לידי סכנה של מיתה ממה? מפתח קטן כן אחים יקרים הפתח הזה של היצר הרע יכול להוריד את האדם לשאול תחתית והפתח הגדול לחטוא בעריות זה שהאדם מביא

עצמו לידי ניסיון וכמו שכתב הרמב"ם " כי היחוד הוא זה שגורם לעבירה " שלבסוף יגיע לעבירה כי זה הניסיון הוא רעה חולה .

ולכן אנו מתפללים כל יום שלא נבוא לידי ניסיון ולכן אחי היקר קבל על עצמך שלא תביא את עצמך אתה בעצמך במו ידיך לניסיון אלא תהיה חכם הרואה את הנולד ואל תאמר בסך הכל אני רק מדבר עימה בבית ולא עושה כלום כי הרבה אמרו כמוך ולבסוף נפלו בעבירה רחמ"ל אלא יתרחק מן הניסיון יתרחק מן הכיעור כמו שאמרו חכמים לנזיר שאסור בין " סחור סחור זיל ואל תקרב לכרמא " כלומר אל תעורר את התאוה שלך ועל ידי זה תיפול בעבירה הגם שנראה לנזיר שהוא לא ישתה יין מכל מקום ברגע שהוא מתקרב לכרם הוא נמצא בסכנה וכך אמרנו בשם האור החיים הקדוש שאין אדם שליט ברוחו לשלוט על העריות בלתי שמירת העיניים והמחשבה על כן נתחזק יחדיו לברוח מן הניסיון וזוהי העצה החשובה להינצל מן העריות והביאות אסורות והשם יתברך יצילנו מן הכיעור ומן הדומה לו.

" מאמר על הגמרא במסכת קידושין "

" ומה יעשה אדם ויצרו מתגבר עליו " ?

הגמרא במסכת קידושין דף מ' עמוד א' אומרת " אמר רבי עילאי הזקן אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירים אותו וילבש ויתכסה שחורים ויעשה כמו שליבו חפץ ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא מקשה הגמרא והלא כתוב כל שלא חס על כבוד קונו ראוי לו שלא בא

לעולם ועל מי מדובר אומר רבי יוסף על מי שעובר עבירה בסתר ! ואם כן איך ילך למקום סתר ? ומתרצת הגמרא שלא קשה שפה שראוי לו שלא בא לעולם אם עושה עבירה בסתר מדובר על אחד שיכול לכופ את יצרו ופה שילך למקום סתר מדובר על אחד דלא יכול לכופ את יצרו .

ובתוספות אמרו בשם רבינו חננאל חס ושלום שהותר לו לעבור עבירה בסתר אלא כך אמר רבי עילאי יגיעת דרכים ואחסנאות ולבישת שחורים משברים יצר הרע ומונעים מן האדם לעבור עבירה .

עונשו של העובר עבירה בסתר

הגמרא במסכת מועד קטן דף יז' עמוד א' מספרת על תלמיד חכם אחד ששמעו עליו שמעשיו מכוערים והביאו הדבר לידי רב יהודה ולא ידע רב יהודה מה לעשות שכן אם ננדה אותו הלא התלמידים צריכים אותו ללמוד תורה מפיהו ואם לא ננדה אותו הלא שם שמים מתחלל על ידו ואם כך מה נעשה ? שאל רב יהודה את רבה בר בר חנה האם שמעת דבר תורה על ספק שכזה ? ענה לו רבה בר בר חנה שכך אמר רבי יוחנן מה פירוש הפסוק {בספר מלאכי} " **כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבקות הוא** " אם הרב דומה למלאך ה' צבקות יבקשו תורה מפיהו ואם לא אז לא יבקשו תורה מפיהו ששמע זאת רב יהודה נידה לאותו תלמיד חכם לאחר תקופה מסוימת חלה רב יהודה ונטה למות ובאו אליו חכמים לשאול אותו כדי להתיר את נידויו של אותו תלמיד חכם וכשבאו אליו גם אותו מנודה תלמיד חכם בא עימהם כשראה אותו רב יהודה החל לחייך ולצחוק אמר לו התלמיד חכם לא מספיק שאני מנודה אתה

גם צוחק עלי ? אמר לו לא בגללך אני צוחק אלא על זה שאני הולך לעולם האמת עולם הבא אני צוחק ושמח על זה שאפילו לאדם תלמיד חכם כמוך לא החנפתי ונפטר רב יהודה ולאחר שנפטר בא אותו תלמיד חכם לבית המדרש לבקש שיתירו לו את נדרו אמרו לו אדם חשוב כרב יהודה שנידה אותך אין פה שיבוא ויתיר לך ונתנו לו עצה שילך לרבי יהודה הנשיא שיתיר לך את הנידוי הלך לפני רבי יהודה הנשיא ואמר רבי יהודה הנשיא לרבי אמי צא ובדוק בדן שלו האם אפשר להתיר נידויו ואם כן תתיר אותו עיין רבי אמי בדינו וסבר להתיר את נידויו מששמע זאת רבי שמואל בר נחמני עמד על רגליו ואמר ומה שפחה של ביתו של רבי יהודה הנשיא אם נידתה לא נהגו חכמים קלות ראש בנידויה שלש שנים יהודה חברינו על אחת כמה וכמה ? ! רבי זירא שהיה שם אמר לעצמו ולכולם מה זה המקרה שארע לפנינו שאותו זקן רבי שמואל בר נחמני כמה שנים כבר שלא היה פה ועכשיו נמצא פה ואמר זאת מובן ממנו שלא רוצה בהתרת נידויו של אותו תלמיד חכם ולכן לא התירו אותו מנידויו ויצא אותו תלמיד חכם משם והחל לבכות ותוך כדי שהולך ובוכה באה דבורה ועקצה אותו באמתו [בברית קודש שלו] ונפטר מן העולם **ורואים מפה שהדבורה עקצה אותו דווקא שם מידה כנגד מידה כשם שהוא חטא בברית שם ייענש ויפטר מן העולם** כאשר באו לקבור אותו במערה שקבורים שם חסידים גדולים לא הרשו לו להיכנס ועמד שם נחש גדול שמנע מהם להכניסו לקבורה וכאשר באו לקבורו במערה שקבורים שם ראשי בית דין הכניסוהו ונקבר שם.

ושואלת הגמרא מדוע לא הורשה להיכנס למערת החסידים ? ומתרצת הגמרא הואיל ומעשיו בסתר היו מקולקלים והואיל ואנוס היה מחמת יצרו עשה כרבי עילאי שאם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו ונאנס ילך למקום שאין מכירים אותו וכו'....רואים מפה אחים יקרים כיצד מתנהגים בשמים עם אדם שלא נזהר בקדושת הברית והגם שהיה תלמיד חכם גדול שרצו ללמוד תורה מפיהו לא קיבלו אותו להיכנס למערת החסידים קל וחומר אם האדם לא בדרגתו של אותו תלמיד חכם ומעשיו בסתר מקולקלים שדינו קשה וצריך להיזהר מאוד ולקבל על עצמו תשובה בדבר ולא נעריך יותר בדבר ודי למבין מסיפור זה כיצד מתנהגים אם אותו עוון ידוע ונתחזק יחדיו בעזר ה' יתברך איש לרעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק !

העצה החמישית : " הוי מחשב שכר מצוה כנגד עבירה "

אחים יקרים עכשיו בעזר ה' יתברך נכתוב קצת "חומר למחשבה" שהם אחד הדברים שאמר רבינו ישראל מסלאנט זצוק"ל באגרת המוסר כדיי לדחות את התאווה שקשה לאדם להשתחרר ממנה ועל ידי שנבוא ונראה כמה הפסד יוצא מן הדבר הזה נחשוב פעמיים האם שווה לנו חס ושלוש לעבור עבירה ואחר כך להיענש עליה גם בעולם הזה וגם בבא.

"כל פרנסתו של האדם תלויה בעון הזה "

שמעתי דברים נפלאים ונשגבים בעניין " פרנסתו של האדם" ואלו הם הדברים המשנה במסכת קידושין בפרק ארבעה יוחסין אומרת כך "רבי שמעון בן אלעזר אומר הראית מימך חיה ועוף שיש להם אומנות? והן מתפרנסין שלא בצער " כלומר הראית מימך צבי שאוסף תאנים בשדות או אריה שעובד בחברת הובלות או שועל " שיש לו מכולת " לא! והם בכל זאת מתפרנסין שלא בצער " והלא הם לא נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש את קוני אינו דין כלומר: המחשבה לא נותנת שאתפרנס גם אני בקלות ולא בצער ? ואם כן למה אני מתפרנס בקושי ? אלא " שהרעותי מעשי וקיפחתי את פרנסתי " .

פירוש הדברים הם כך מובא בירושלמי שכל מקום שכתוב בתורה הקדושה את המילה " רע " הכוונה לעוון פגם

הברית עוון זרע לבטלה רחמ"ל ולכן זה מה שבא להשמיענו רבי שמעון בן אלעזר " הרעותי מעשי " **כלומר מעשי מקולקלים בענין שמירת הברית התוצאה היא " קיפחתי את פרנסתי " כלומר אני זה שצמצמתי את פרנסתי .**

" וכן כל מזלו של האדם תלוי בזה "

כתוב בתהילים: " פני ה' בעושי רע להכרית מארץ זכרם "

כפי שהסברנו ש-רע הכוונה לעוון פגם הברית עוון זרע לבטלה רחמ"ל ולכן מי שעושה רע מה סופו להכרית מארץ זכרם.

שראשי תיבות של פסוק זה להכרית מארץ זכרם זה מזל ללמדך שכל מזלו ופרנסתו של האדם תלוי כפי ששומר את ברית הקודש.

וכך מוכח מהפסוק: **" הכפירים שואגים לטרף ולבקש מקל אוכלם "** הכפירים הם הנשמות שהאדם מוריד מעוון פגם הברית והם באים לריבונו של עולם להקב"ה ואומרים לו " תפרנס אותנו " אנחנו צריכים חיות ואומר להם הקב"ה אני לא בראתי אתכם ולכן תלכו למי שברא אתכם והוא יזון ויפרנס אתכם ואז לאן הם הולכים למי שבראם והם טורפים ממנו פרנסתו וכל חייו תלויים בדבר הזה .

” מה עושים כדי להינצל מן עין הרע ”

הגמרא במסכת ברכות דף נה' עמוד ב' אומרת ” מי שנכנס לעיר ומפחד מעין הרע יכניס אגודל של יד ימין בתוך יד שמאל ואגודל של יד שמאל ביד ימין ויאמר כך אני פלוני בן פלוני מזרעו של יוסף באתי שלא שלטה בו עין הרע דכתיב ” בן פורת יוסף בן פורת עלי עין ” אל תקרי עלי עין אלא עולי עין וברש”י שליטין על העין ואין העין עולה בהן והגמרא בדף כ' אומרת עין שלא רצתה לזון ממה שאינו שלו כלומר שלא ליהנות מאשת אדוניו אין עין הרע שולטת בו. עד כאן לשון הגמרא הקדושה .

ולכאורה מדוע דווקא יעשה כדבר הזה אולי ידליק נר לעילוי נשמת צדיק גדול או יתרום סכום של כסף לצדקה או יתלה מלח שום או בצל על צוארו למה דווקא יעשה כסדר הזה ויאמר אני מזרעו של יוסף באתי?

אלא אומר רבינו אהרון ראטה זצוק”ל בעל ”טהרת הקודש” שרואים מפה שמי שרק מזכיר את שמו של מי ששמר את הברית והעיניים כבר הוא ניצול מעין הרע קל וחומר בן בנו של קל וחומר שמי ששומר את הברית ולא פוגם בו שינצל מעין הרע.

ולכן רואים מפה שאדם שרוצה להינצל מעין הרע ידבוק במידתו של יוסף הצדיק ועל ידי זה בעזר השם יתברך ינצל מעין הרע.

"החיים והמוות בידו של האדם"

כולנו מכירים אחים יקרים את המעשה הידוע שמובא בספר "תנא דבי אליהו" פרק יח' אליהו רבא "פעם אחת הייתי מהלך בתוך הגולה שבבבל ונכנסתי לעיר גדולה של ישראל ואין שם גויים (עכו"ם) כלל. ומצאתי שם מלמד תינוקות אחד וישבו לפניו מאתיים נערים שרובם בני שמונה עשרה שנה ובני עשרים שנה ולשנה אחרת חזרתי לשם ומצאתי את התלמידים ואין הרב שלהם בניהם. אלא בן אחד בלבד שהוא היה בן בן בנו. בשביל מעשיהם המקולקלים של אותם נערים מת רבם ומתה אשתו ומת בנו ומת בן בנו. ומתו כל הנערים שרובן בני שמונה עשרה ובני עשרים ולא נשתיירו רק הקטנים והייתי בוכה ומתאנח עליהם עד שבא אלי מלאך מן השמים ואמר לי מפני מה אתה בוכה ומתאנח? אמרתי לו (אליהו הנביא למלאך) וכי לא אבכה ואתאנח על אלו שבאו לידי מקרא ומשנה ועכשיו הלכו להם והיו כלא היו ואמר לי לא יפה עשית שאתה בוכה ומתאנח עליהם אמרתי לו מפני מה? (מתו שלא אבכה עליהם) ואמר לי המלאך שהיו עושין דברים מכוערין ודברים שאינן ראויין ומקלקלין בעצמם והיו מוציאים שכבת זרע חינם והם לא היו יודעין בעצמן שהמיתה משיגתן ע"כ המעשה אנחנו רואים אחים יקרים ממעשה כיצד חושבים בשמיים על אותו עוון רחמ"ל. והרי לנו שאפילו אליהו הנביא לא העלה על דעתו שאין שום עניין שלא לבכות עליהם. אלא חובה ומצוה לבכות עליהם הלא הם למדו מקרא ומשנה (אולי גם איזה רש"י או תוס'?) איך

אפשר שלא לבכות עליהם ובא אליו מלאך וגילה לו שמן השמים לא סוברים כמותו כלומר שלא רק שלא צריך לבכות עליהם אלא לא יפה עשית שבכית עליהם עד כדי כך אומר לו המלאך "לא יפה" ולכאורה דבר זה גם מובא בגמרא מסכת פסחים דף קיג' עמוד ב' הרואה יחידי (לבד) דבר ערוה בחברו אף על פי שאינו רשאי להעיד לו. מותר לשנאותו שהרי הוא יודע בוודאי שהוא רשע ע"כ לשון הגמרא רואים מפה כמה שנואי הדבר לפני המקום שגורם מיתה רחמ"ל ודברים קשים מאוד וכך אומר המדרש רבה בפרשת בלק אמר רבי לוי קשה עונשן של חטא בנות מואב מחטא העגל שבחטא העגל מתו רק שלש אלף איש ואילו בחטא של בנות מואב מתו עשרים וארבע אלף "ללמדך כמה שנואי הדבר לפני המקום שעושה חרון אף ומביא מיתה על האדם ועל כל הקרוב אליו. ויש אריכות בדבר אבל עדיף לקצר כדי לא לייאש את האדם אבל צא ולמד ממעשה זה שבתנא דבי אליהו עד כמה הדבר קשה.

"כל בריאות האדם תלוי בזה"

מובא בשם רבינו הנשר הגדול הוא הרמב"ם בהלכות דעות על שמירת נפשו של האדם פרק ד הלכה יט וזה לשונו: שכבת זרע היא כח הגוף וחיינו ומאור העיניים וכל שתצא ביותר הגוף כלה וכוחו כלה וחיינו אובדים הוא שאמר שלמה בחכמתו "אל תיתן לנשים חילך" כל השטוף בבעילה זקנה קופצת עליו וכוחו תשש ועיניו כהות וריח רע נודף מפיו ומשחיו ושער ראשו וגבות עיניו נושרות ושער זקנו ושער רגליו מתרבה שיניו נופלות והרבה כאבים חוץ

מאלו באים עליו. אמרו חכמי הרופאים אחד מאלף מת בשאר חולאים והאלף מרוב תשמיש לפיכך צריך האדם להיזהר בדבר זה אם רוצה לחיות בטובה...

הנה אלו דברים שאמר הפילוסוף הגדול אשר כל חכמי הרופאים היו כקליפת השום לעומתו כידוע מתולדות חייו "אם כך אדם שיש לו קצת שכל יחשוב לעצמו הלא הדבר הזה מכלה את בריאותי ואם כן איך אהיה שוטה לקצר חיי ולהרוס בריאות גופי ונפשי בשביל הנאה רגעית אין לך טיפשות יותר מזה להרוס בריאותי במו ידי תחשוב קצת!"

מעשה עם רבינו אהרון ראטה זצוק"ל:

ואסיים: במעשה ששמעתי מכבוד קדושת האדמו"ר משומר אמונים שליט"א בנו של רבנו אהרון ראטה זצוק"ל בעל טהרת הקודש שסיפר לי מעשה נורא שסיפר לו אביו זצוק"ל לפני הרבה שנים שהיו גרים בחוץ לארץ היה זה בחול המועד סוכות בליל האושפיזא של יוסף הצדיק שראה את אביו מתפלל את תפילתו בבכיות רבות ולא הבין פשר הדבר ולאחר מכן סיפר לו כי לפני המון שנים היה אדם מסוים אשר פקדה אותו מחלה מסוימת ל"ע ואותו אדם מצבו הלך והחמיר עד שהגיע לסכנת נפשות והרבי זצ"ל הלך לבית המדרש ויחד עם כל החסידים קראו תהילים לרפואת אותו אדם ובאמצע הקריאה ראו את הרבי סוגר את התהלים והבינו שראה ברוח קודשו כי אין סיכוי וכנראה שהאדם נסתלק לעולמו ואכן לאחר שעה ויותר הודיעו כי האדם נפטר [ואמר לי האדמו"ר שליט"א כי אני

הייתי מכיר את אותו אדם והייתי רואה אותו תמיד שבא לטישים של אבי זצוק"ל והוא היה תלמיד חכם ועמקן גדול מאוד מאוד וגם בניו היו תלמידי חכמים גדולים] ואמר לי האדמו"ר שליט"א כי אביו לא היה נוהג לספר חלומות כי אם במקום צורך ממש ואמר לי אבי לאחר הרבה מאוד שנים וזה אתמול בלילה לפני יום דאושפיזא של יוסף הצדיק של חג סוכות ראיתי בחלומי קבר מסוים שעולה ממנו עשן ואש ושאלתי של מיהו זה הקבר ואמרו לי מי הוא זה והכרתי אותו שהיה זה אותו תלמיד חכם שהתפללנו עליו ולבסוף נפטר וביקשתי בחלום שיביאו את אותה נשמה ואני רוצה לדבר איתה וכשבאה הנשמה שאלתי אותה הלא דין רשעים בגיהנם שנים עשר חודש ואיך זה שאתה אחרי כל כך הרבה שנים ועולה עשן ואש מקיברך? וענה לי כי היה פוגם במידת היסוד ולכן מענישים אותו על כך הרבה בעולמות העליונים "ולאחר מכן שישבנו בסעודה אבי זלה"ה בכה עוד הרבה על אותה נשמה ולקח מכולם נדבות ליין לתיקון של אותה נשמה ועשה לה תיקון .

וסיים האדמו"ר שליט"א כי יש פה חידוש גדול מאוד שידוע דברי המהרש"ו בשם האריז"ל הקדוש שביום היאר צייט של האדם דנים אותו בשמים ופה היה ליל אושפיזא של יוסף הצדיק ואותו אדם שנפטר הכרתי אותו וקראו לו גם יוסף ודנו את יוסף על מידת היסוד ועשן עולה מקברו של יוסף בליל אושפיזא דיוסף הצדיק עכ"ל"ק , וכל אחד אשר יראת ה' נגעה ללבו יפיץ סיפור זה לכל בית ישראל הקדושים למען יראו ויראו איך נוהגים עם האדם לאחר מותו בעניין מידת היסוד "הגם שהיה מעמיק מעמיק גדול מאוד " ונקצר בעניין חומרות ועונשים של הדבר מחמת

הדור הירוד והנפשות החלושות אבל די למבין מכל מה שכתבנו שכדאי לנו לחשוב מספר פעמים האם עדיף ליהנות כמה רגעים ולהפסיד את הפרנסה "ואת המזל " או "את הבריות " והאם חס ושלום כדאי להפסיד את "החיים הרוחניים " בעולם הזה ובבא , ועל ידי שנחשוב אחים יקרים בכל הדברים הללו במיוחד בזמן שהתאוה באה ורוצה להתגבר בנו נקח את הפרק הזה ונחשוב ונתבונן ונגער ביצרנו הרע שרוצה להאבידנו ולהפסידנו ברוחניות ובגשמיות נעצור עצמנו לרגע ועל ידי זה ניצל בעזר השם יתברך מאותו עוון ידוע אמון כן יהי רצון !

"כל הצרות מפגם היסוד"

וכן אפשר לבאר את הפסוק בספר שמות פרק א' פסוק ח' :

"ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף"

ובגמרא מסכת סוטה נחלקו רב ושמואל מה פירוש מלך חדש אחד פירש מלך חדש ממש ואחד פירש אותו מלך רק נתחדשו גזירותיו ומכאן תוכחה מגולה לאדם מדוע באים עליו צרות וייסורים . כמו שכתוב **"מצרים"** מלשון מיצר וצרות לאדם. וזה כוונת הפסוק **ויקם מלך חדש כלומר מי זה המלך האחראי והגורם על מצרים כלומר על הצרות שבאים לך "אשר לא ידע את יוסף"** כלומר אדם שלא יודע את מידת יוסף שזה שמירת הברית. זוהי הסיבה שקמים עליו גזירות חדשות בקשיי הפרנסה וכל שאר צרות אחרות בגלל שהוא לא יודע שצריך לשמור על מידת היסוד כיוסף הצדיק.

העצה השישית " לא ליפול לעצבות ויאוש "

תדעו אחים יקרים שאחד מהדברים שגורמים לעוון פגם הברית נוצר מחמת העצבות שהיא המרה השחורה ועל ידי שחם ושלוש האדם עצוב הוא מגיע לידי עוון פגם הברית וכן על ידי פגם הברית נצמח עצבות באדם ושמעתי פעם בשם מורי ורבי עטרת ראשי רבי שלמה אוריאל פינטו שליט"א על הפסוק " כי נחש עפר לחמו " שביאר כי מובא בשם ספרי הקבלה שנחש הוא רומז ליצר הרע ואם אתה רוצה לדעת מהו לחמו פרנסתו ומזונו ומחייתו של הנחש בא הפסוק ואומר " עפר " מהו עפר אחים יקרים עפר זהו מידת העצבות שנמשכת מן העפר והתשובה היא העצבות זוהי מחייתו ופרנסתו של היצר הרע נמצא אומר הרב לפי זה שהאדם שנמצא בעצבות הוא משכן ליצר הרע ואדם שבעצבות הוא זן ומפרנס את היצר הרע רחמ"ל.

מדוע לא להיות בעצבות ?

הסיבה היא פשוטה ביותר כי כפי שכתבנו בהקדמה אחים יקרים שהמלחמה גדולה היא כפי שאמר החסיד לשבים מן המלחמה "מלחמת היצר הרע וחייליו "וידוע כי אותו יצר הרע נלחם בנו קשה מאוד ורוצה להאבידנו מן העולם הזה ומן העולם הבא כפי שמבואר בספר חובת הלבבות לרבינו בחיי זתע"א,

וצריך שתדעו אחים יקרים כך אומר בעל האור יחזקאל רבי יחזקאל לעונשטיין זצוק"ל כי האדם בראשית דרכו של

עבודת ה' שלו חייב לדעת שהוא נמצא **"במצב של מלחמה**
"כפי לשון חובת הלבבות הוא " ער לך ואתה יושן לו " היצר
הרע במצב מלחמתי בכל רגע ורגע כיצד חס ושלוס לאבד
את היהודי ולקרר אותו באמונת ה' ובפגם היסוד שהיא
בעצמה מקררת את האמונה ה' יצילנו,

ובמיוחד בתקופתנו שלא נותר זמן רב ליצר הרע כפי
 שמבואר בגמרא מסכת סוכה "עתידי הקב"ה לשחוט את
 היצר הרע ליד הצדיקים וליד הרשעים וכו'" ומחמת שלא
 נותר זמן רב היצר הרע נותן את כל כחו ובכל דרך אפשרית
 נלחם בזמן המצומצם שנשאר לו ועושה כל שביכולתו וכפי
 שראיתי באחד מהספרים הקדושים **שאמר בשם הרמ"ע**
מפאנו זצוק"ל על הפסוק בשירת הים " אמר אויב ארדוף
אשיג אחלק שלל תמלאו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי "
 אומר הרמ"ע כי אם נשים לב החמש מילים הראשונות
 האות הראשונה שלהם זה א שבגמטריא עולה כמספר
 חמש. והמילה שלל עולה בגמטריא שלוש מאות שישים
 ובסך הכל עולה שלש מאות שישים וחמש כנגד ימות השנה
 וכנגד שלוש מאות ושישים וחמש מצוות לא תעשה שכתוב
 בתורה כגון לא תגנוב ולא תרצח וכו", ומסביר הרמ"ע את
 הפסוק בדרך נפלאה **אמר אויב** הוא היצר הרע **ארדוף אשיג**
היצר הרע רודף אחר היהודי כל ימי חייו להאבידו בזה
ובבא אחלק שלל שש אנוכי על אמרתך כמוצא שלל רב "
 [זה ביאור שנראה לי] התורה נמשלה לשלל והיצר הרע
 לוקח את הזמן של האדם בחייו שלא ילמד את התורה
 הקדושה ומפספס את עיקר ביאתו לעולם הזה ועל ידי
 שהאדם מתרחק מן התורה מתקיים בו מיד **תמלאמו נפשי**
הנפש מתחילה להרגיש את הריחוק שלה ואת הלכלוך בנפש

מחמת העוונות רחמ"ל ואז **"אריק חרבי"** ידוע כי זוהי חרבו של היצר הרע מלאך המוות שממנה האדם מת ממנה פניו מוריקות וממנה מסריח שנופלים שלש טיפות מרות מן הסכין אל פיו של האדם ואז **תורישמו ידי** מלשון יורש גיהנום. כן אחים יקרים זוהי מטרתו של היצר האויב הזה נלחם בנו.

וצריכים אני להסביר מדוע אסור להיות בעצבות?

" כי כשעצובים מפסידים "

החפץ חיים רבינו ישראל מאיר הכהן זתע"א מביא משל נפלא על הפסוק של שלמה המלך **" אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפה יניח חטאים "** משל לשני קבוצות שנלחמו אחת בשנייה ובאמצע הקרב נפגעה באחת מהקבוצות אחד מחייליו ונפל נשקו מידו ודם שתי ממנו זעק חבירו לעברו ואמר כך: **" עכשיו האויב פגע לך רק ביד והוא רואה אותך שאתה מפחד מחמת כך על כן כדאי לך לאזור חיל ולך להילחם ביתר שאת בשאר כוחותיך ביד השנייה כי אחרת פעם הבאה הוא יפגע לך בראש או בלב ויהרוג אותך למוות לאחר שיראה אותך מפחד "** עד כאן המשל ומסביר החפץ חיים את הפסוק על פי המשל הזה **" אם רוח המושל:** המושל זהו יצר הרע **תעלה עליך:** כלומר תחטיא אותך בעבירה שהתורה אסרה עליך ומחמת כן אתה נכנס לעצבות **" מקומך אל תנח "** דהיינו אל תיפול ותתייאש בעצמך מחמת כך ותכנס לעצבות על מה שחטאת. **" כי מרפה "** כי אם תתרפה בעבודת ה' מחמת העצבות שלך בגלל העבירה היצר הרע יסתכל על זה ויתפוס עליך תוך כדי העצבות שלך את האפשרות להחטיאך כיון שהוא

רואה אותך מפחד ומתבונן על המגרעות שלך ואת החולשה שלך " ולכן אל תתרפה חס ושלוש אלא תלחם ביתר שאת בשאר כוחותיך עם מה שיש לך ועל ידי זה תנצל מן היצר הרע.

כי אם חס ושלוש לא תילחם אלא תתעצב יתקיים בך מיד **יניח חטאים** גדולים מחמת העצבות שלך יצר הרע יחטיאך בעוד ועוד חטאים חס ושלוש על כן אחים יקרים צריכים לדעת שלא חשוב מה יהיה וכמה שניפול חס ושלוש אסור לנו להתעצב כי על ידי זה אנחנו נותנים כוח ליצר הרע כנ"ל ועל ידי זה ניפול לחטאים יותר גדולים חס ושלוש אלא מה נעשה נלחם ביתר שאת בשאר כוחותינו.

וגם אם חס ושלוש נפלת במקרה לילה קרי אל תיפול לעצבות חס ושלוש כי במיוחד לבעלי תשובה היצר הרע נילחם בהם בזה העוון של הקרי לילה בגלל שלא רוצה שיחזרו בתשובה ויפלו לעצבות ויסתכלו על החסרונות שלהם ועל ידי זה לרדת מדרך ה' כידוע מאנשים שמספרים וידוע אחים יקרים **שאמר רבינו " השומר אמונים " בספרו בשם החוזה מלובלין על הפסוק בהלל " יקר בעיני ה' המוותה לחסידיהו "** תדע כי יקר זה אותיות " קרי " אותו עוון של מקרה לילה ה' יצילנו וביאור הדברים הוא כי כאשר האדם במיוחד הבעל תשובה נופל לקרי לילה ומחמת כן שקם בבוקר נכנס לעצבות שכידוע אותו עוון גורם לעצבות בנפש רחמנא ליצלן ומחמת שהוא חוזר ושב בתשובה ואוהב את ה' יש לו צער מזה ומגיע לתפילה ובוכה על זה ואומר להקב"ה ריבונו של עולם אתה הוא שבוחן לב וחוקר כליות ויודע שאין זה רצוני חס ושלוש ריבונו של עולם ואנוס הייתי שיצרי יתגבר עלי ומוציא דמעות שלישי

אומר החוזה מלובלין אותם דמעות של הבעל תשובה
 ואותם דיבורים של געגועים להקב"ה כל כך חביבים
 ומתוקים וכל כך " יקר בעיני ה' " שמאותיות " קרי " **שנפלת ובכית כל זה הדבר הופך להיות מקרי ל- " יקר "**
 וחביב לפני הקב"ה " בעיני ה' " שהקב"ה מקיים בדך את
 המשך הפסוק " המותה לחסידיו " מלשון מות דהיינו שחס
 ושלוש מתת וקמת לתחייה וזוהי כפרת עוונותיך על אותו
 עוון ואלו דברים נפלאים ומתוקים למי שאמרם על כן
 אחים יקרים לא ניתן לנחש את לחמו ולא נתעצב ולא חשוב
 מה יעבור עלינו נתגבר ונזרוק את השכל לאבינו שבשמים
 ונאהב אותו יתברך באש ובמים **כמו שאנו אומרים פעמים**
באהבה ואהבת את ה' אלוקיך " בכל לבבך " בשני יצריך
 ביצר הטוב וביצר הרע גם כשיש לך יצר הרע ונפלת חס
 ושלוש וקשה לך תקום מהעצבות ותאהב את ה' יתברך גם
 כך כי הקב"ה אוהב אותך כפי שאתה ובלבד שתגביר את
 הגעגועים לה' יתברך **וכפי שאמר הבעל שם טוב הקדוש כי**
אדם הרשע שברשעים בעיניך הקב"ה אוהב את אותו רשע
כפי אותו אהוב שבעיניך כי הקב"ה לא חפץ במות הרשע
 חס ושלוש כי אם שישוב מדרכו הרעה. ועל ידי זה נסו יגון
 ואנחה ויהי רצון שנשמח בעבודת ה' יחדיו על שזכינו להיות
 עם סגולה עם נבחר ויתקיים בנו עבדו את ה' בשמחה בואו
 לפניו ברננה אמן ואמן.

העצה השביעית: "להתחתן מהר"

הגמרא במסכת קידושין דף כט עמוד ב מספרת שרב חסדא היה משבח בפני רב הונא את רב המנונא כי אדם גדול הוא. ששמע זאת רב הונא אמר אם כך כשתראהו תביאהו אלי אני רוצה לראות "כמה גדול הוא" כשבא לפניו ראהו בלא כיסוי ראש כדרך שרגילים להיות אנשים הנשואים ושאלו מדוע הנך לא פורס סודר על ראשך? וענה לו כי הוא לא נשוי! והפך פניו ממנו ולא הסתכל עליו ואמר לו תדאג לכך שלא תראה את פני עד שתתחתן וכתב המהרש"א דברים כדורבנות על מאמר זה וזה לשונו: "מה שאמר לו כך מפני שאמרינן שאסור להסתכל על פני רשע והיה מחשיבו בלא אשה כרשע כמו שאמר כל ימיו בהירהורי עבירה. ורב הונא אמר לו כך לטעמו שאמר: "אדם שהגיע לגיל עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בהירהורי עבירה. {כמובן שאלו לאדם להתיימש ולומר כאשר אבדתי אבדתי חס ושלוש אלא לא ידעת אז הקדוש ברוך הוא מוחל ומחכה לך כעת שתשוב אליו ויקבלך באהבה } אמר רבא וכן תנא דבי רבי ישמעאל עד עשרים שנה יושב הקדוש ברוך הוא ומצפה לאדם מתי ישא אשה כיון שהגיע לגיל עשרים שנה ולא נשא אשה אומר הקדוש ברוך הוא תיפח עצמותיו של זה עד כאן לשון הגמרא הקדושה. ומכאן תוכחת מגולה לכל האנשים שמאחרים זמן נישואיהם ויצר הרע מעלה להם טענות של מה יהיה מי ידאג לי לפרנסה ובנתיים החיים של האדם עוברים ורחמ"ל נמצא בהירהורי עבירה והגמרא אומרת "כי הירהורי עבירה קשים מעבירה עצמה" אבל

כאשר האדם נושא אשה בהיתר נמצא שניצל מן היצר הרע ומן הירהורי עבירה כיון שמקיים זאת בהיתר ובקדושה כמובן.

"לישא אשה כח כנגד יצר הרע"

וכך הגמרא מספרת על רב חסדא שאמר על עצמו מה שאני זכיתי להיות יותר גדול מחברי בגלל שהתחתנתי בגיל שש עשרה ואם הייתי מתחתן בגיל ארבע עשרה הייתי אומר לשטן חץ בעיניך ואומר רש"י הקדוש "כלומר הייתי מתגרה בו ושטן הוא יצר הרע ולא אירא שיחטיאני". והסיבה שלא פחד מחמת שהיה לו פת בסלו והיא אשתו שמצילה אותו מן החטא ומהירהורי עבירה.

"יצר הרע נלחם שהאדם לא יתחתן"

וחשבתי בס"ד להביא דרך רמז בפרשת "בא"כ שמצרים פחדו מהמכה הבאה אמרו לפרעה שלח כבר את העם הזה טרם תאבד מצרים ושאל פרעה את משה מי ומי ההולכים? וענה לו בנערינו ובזקיננו נלך בבנינו ובבנותינו נלך וכו.. לכאורה מה משנה לפרעה מי הולך אם כבר משחרר אותם שישחרר את כולם לפני שיקבל עוד מכות? אלא התירוץ כזה פרעה הרשע הוא יצר הרע ואומר למשה "לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה'" כי אותה אתם מבקשים " כלומר היצר הרע הזה אומר תלכו ותעבדו את השם יתברך בלי נשותיכם כי אותה אתם עבודת השם שבקדושה אתם מבקשים לכן לכו לבד. וזה יצר הרע גדול מאוד שנלחם בנו

שלא נישא אשה כמה שיותר מהר כמו שאמרה הגמרא כל ימיו בהירהורי עבירה !

מעשה שהיה

וכך מוכח ממעשה בגמרא במסכת כתובות סוף פרק חמישי הגמרא מספרת כי כאשר מת אביי באה אשתו ששמה "חומא" לפני בית דינו של רבא וכנהוג כפי מה שמגיע לאשה אלמנה מכתובתה ביקשה שרבא יפסוק לה בבית דינו את המגיע לה ביקשה ממנו שיפסוק לה מזונות פסק לה ביקשה ממנו שיפסוק לה יין אמר והלא ידוע לי בבעלך שלא היה שותה יין ואם כן למה את מבקשת שאפסוק לך יין? ענתה לו הלא היה משקה אותך בגביעים שבגודל של זרועות ידיי ותוך כדי שהראתה לו את זרועות ידיה נפל אור בבית הדין מרוב היופי של ידיה ורבא רץ מהר לביתו לאשתו ותבע אותה לתשמיש וניצל מן היצר הרע שאלה אותו אשתו מי נמצא בבית הדין כעת אמר לה אשתו של אביי לקחה מנעול של ארגז והרביצה לה עד שהוציאה אותה מהמחוז ואמרה לה לא מספיק נהרגו שלשה אנשים על ידך {שהיתה אשה קטלנית} גם את שלי את רוצה להינשא ולהורגו שהרי אדם רשאי לישא שתי נשים וחששה אשתו של רבא שחומא רוצה להינשא לבעלה רבא מתוך יפיה {מהרש"א} עד כאן. מכאן מוכח גם כן **כי רבא בשעה שהיה לו יצר הרע ניצל על ידי אשתו** ואין הגמרא מספרת סיפורים בעלמא על גדולים שכאלו אלא להורות לאדם שאין אפוטרופוס לעריות וחייב כל אדם מישראל לישא אשה כמה שיותר מהר.

"המעלות למי שנושא אשה וכן להפך"

הגמרא במסכת יבמות דף סב עמוד ב אומרת אמר רבי תנחום אמר רבי חנילאי כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה בלא ברכה ובלא טובה . בלא שמחה כמו שכתוב "ושמחת אתה וביתך" בלא ברכה כמו שכתוב "להניח ברכה אל ביתך" בלא טובה כמו שכתוב "לא טוב היות האדם לבדו". ובארץ ישראל אמרו רבני בית המדרש שמי ששרוי בלא אשה שרוי בלא תורה ובלא חומה ורבא בר עולא אמר שמי ששרוי בלא אשה שרוי בלא שלום שנאמר "וידעת כי שלום אהוליך ופקדת נויך ולא תחטא" עד כאן לשון הגמרא הקדושה. ומבואר מכאן שמי שלא נשוי וחי בקדושה ובטהרה חיו אינם חיים אמיתיים והאדם צריך לחזק את עצמו ואמונתו בהשם יתברך ש כמו שמביא לנו חיים כך יביא לנו פרנסה כמו שאומר הזוהר הקדוש " מאן דיהיב חיי יהיב מזוני" אלא מחמת הבילבול והטירדה שהאדם הולך בחייו בלי לחשוב ולעצור עצמו הוא מפחד מכלום כי אם תחשוב על מאמר זה מי אמר שמגיע לנו חיים כמו שאומרת הגמרא בקידושין מה יתאונן אדם חי וכי חי בזכות שמתגבר על חטאיו ? ואם כן כמו שהחיים הם מחד הבורא יתברך עלינו כך גם הפרנסה תבוא בחדו יתברך עלינו! ואדרבה חז"ל מגלים לנו כי אדם ששרוי בלי אשה שרוי בלי ברכה אמיתית ועוד ששרוי בהירהורי עבירה ומחמת כן בגדר רשע כנ"ל והוא גורם זאת לעצמו שלא נשא אשה.

"האשה מצילה את האדם מהרהורי עבירה"

הגמרא מספרת במסכת קידושין דף סג על רבי חייא שהייתה לו אשה שמצערת אותו מאוד ובכל פעם שהיה רואה בשוק משהו יפה שהיה מוצא חן בעיניה והייתה אוהבת אותו היה עוטרף לה את זה בסודר והיה מביא לה במתנה. כשראה זאת תלמידו ששמו היה רב שאל אותו בתמיה "והלא היא מצערת אותך ואם כן למה אתה עושה לה כך? והשיב לו רבי חייא "דיינו" מספיק לנו להחזיק טובה לנשים שלנו על שמגדלות בנו ומצילות אותנו מן החטא ופירש רש"י בדיבור המתחיל " מן החטא": הרהור עבירה ע"כ הגמרא הקדושה. ולכן זו עצה " והלכה למעשה" שאדם שנושא אשה ניצל מעבירה זו וזוכה לקיים מצות פרייה ורבייה ומצות עונתה לא יגרע שמתחייב לאשתו בכתובה. על כן אחי היקר אם הינך לא נשוי אזור חיל וחפש מהר את בת זוגתך והינשא ולגבי הפרנסה "השלך על ה" יהבך והוא יכלכלך". ואל תהיה בצימצום של "זה לא מציאותי" כי בעולם הזה אין מציאות אחרת מלבד השם יתברך.

"הלכה למעשה"

כתב מרן השולחן ערוך אבן העזר סימן א סעיף א וזה לשונו:

חייב כל אדם לישא אשה כדי לפרות ולרבות וכל מי שאינו עוסק בפרייה ורבייה כאילו שופך דמים וממעט את הדמות וגורם לשכינה שתסתלק מישראל.

פיק ג'

אפשר
לתקן !!

פרק ג

אפשר לתקן !

מפורסם וידוע לכל את המעשה עם בעל "תנועת המוסר" רבינו ישראל סלאנטר זצוק"ל שפעם אחת ישב בביתו ולמד תורה ולפתע שמע רעשים מן החלון וכשהציץ ראה שיש אור דלוק למטה ומשם באים הרעשים כשירד לבדוק את העניין גילה לתדהמתו שיושב שם סנדלר ומתקן נעליים לאור הנר וכששאל אותו הרב את אותו סנדלר לפשר מעשיו בשעה כה מאוחרת בלילה ענה לו כך: **"כל עוד הנר דולק אפשר לתקן את הנעליים" לא חבל לבזבז את הנר לשווא !** מששמע זאת רבי ישראל סלאנטר קפץ בשמחה ונישקו על ראשו והלך אל בית המדרש וקיבץ את כל תלמידיו ואמר להם דעו שהיום למדתי מוסר גדול ביותר מהסנדלר באומרו "כל עוד הנר דולק אפשר לתקן את הנעליים" מששמעו אותו תלמידיו לא הבינו ולא ירדו לעומק דעתו של הרב והסביר להם הרב כתוב בפסוק "כי נר ה' נשמת אדם" והיינו נשמתו של האדם משולה לנר וזה בעצם המוסר שיצא מדברי הסנדלר כל עוד הנר דולק כלומר כל עוד הנשמה של האדם בקירבו אפשר לתקן את המעשים גם אם חס ושלום האדם הגיע לשיא השפלות אסור לו להתייאש ולומר כיון שאבדתי אבדתי אלא "תשב אנוש עד דכא" תשוב בתשובה אתה אדם אנוש אפילו עד דכדוכה של נפש (מס"כ ברכות) ואפשר לתקן מעשינו כל עוד אנו נושמים וחיים על כן נבוא אחים יקרים ונאמר מספר עצות נפלאות ל"תיקון הברית" וגם אם

חס ושלוש נכשלת צריך שתדע שאם אתה מאמין שאפשר לקלקל תאמין שאפשר לתקן [ר' נחמן מברסלב].

התיקון הראשון: לימוד ועסק התורה

"הזהר הקדוש" כותב שאם האדם לומד את התורה הקדושה הרי הוא כאילו מקריב כל הקרבנות שבעולם ולא עוד אלא שהקדוש ברוך הוא מכפר לו על כל עוונותיו ולא עוד אלא שמתקנים לו כמה כסאות לעולם הבא

וכך דרשו חכמינו זיכרונם לברכה על הפסוק "זאת התורה לעולה למנחה לחטאת לאשם למילואים ולזבח השלמים" ללמדך שכל מי שעוסק בתורה הקדושה מעלה עליו כאילו הקריב כל אלו הקרבנות.

וכך אמרו רבותינו זיכרונם לברכה במסכת ברכות כל העוסק בתורה מוחלין לו על כל עוונותיו שנאמר "בחסד ואמת יכופר עוון" וכל העוסק בתורה יסורין בדלין (בורחין) ממנו.

וכך אומר המדרש פרשת קדושים אם נכשל אדם בעבירה מה יעשה ויחיה?

אם היה למוד לקרות דף אחד יקרא שנים אם היה למוד לקרות פרק אחד יקרא שניים.

וכך מביא רבינו עובדיה יוסף שליט"א בספרו חזון עובדיה ימים נוראים בשם מר"ן החי"דא שהביא מה שכתב השל"ה

בשם רבינו האר"י כל מה שתמצא בדברי הראשונים סיגופים ותעניות לכפרת עוונות לא נזכרו דברים אלו אלא למי שאין עמלו בתורה, אבל מי שתורתו אומנתו ועמל בתורה זאת היא תקנתו להיות עוסק בתורה בהתמדה ואין צריך להתענות פן יחלש ויתבטל מלימודו, והריי התורה נקראת אש ומים ומוציאה לרויה את העוסקים בה והיא תבלין נגד יצר הרע וכו'..

וכן כתב בשו"ת "זרע אמת" וזה תוקף דבריו "שאפילו אם חטא אדם בכריתות ומיתות בית דין אם הוא תלמיד חכם כיון שחזר בתשובה והוא עוסק בתורה תמיד בזכות התורה ינצל מן הייסורין. וכך כתב מחבר הספר "מעבר יבוק" בשם רבינו האר"י ז"ל "ודע שכל מה שתמצא בדברי הראשונים סיגופים ותעניות והפסקים לא נזכרו אלא במי שאין עמלו בתורה אבל מי שעמלו בתורה ויודע דעת ויראת ה' זוהי תקנתו לעסוק בתורה לכן אחים יקרים התיקון הראשון לפגם הברית הוא על ידי עסק התורה אדם שלומד תורה מטהר ומצחצח את נפשו [נפש החיים].

התיקון השני: "לבכות על אותו עוון"

כך מוכח מהזוהר הקדוש שמספר על אחד מהתנאים שהלך בדרכו ופגש באמצע הדרך אדם שפניו מלאים בטומאה ושאל אותו מה עשה שכך הטומאה נראית על פניו? ואמר לו כי בעבירה ששכב עם ערות אחותו. והחל לבכות ולבקש על נפשו תיקון וענה לו שילך וייקח סיר וימלא אותו בדמעות על אותו עוון ולאחר מכן ירחץ את כל פניו באותם דמעות ותבוא אלי למחרת וכך עשה הלך ובכה כל הלילה על אותו עוון ורחץ את פניו למחרת כשהגיע אל התנא ראה התנא כי נמחק עוונו ועשה תשובה שלימה בדבר רואים מזה המעשה אחים יקרים כי אדם שפגם בברית הקודש חייב אבל חייב לבכות על אותו עוון ידוע ועל הקוצים והדרדרים שנעץ בשכינה מחמת כן כמבואר ברמ"ע מפאנו זצוק"ל (כך שמעתי ממורי ורבי) וכך שמעתי ממורי ורבי עטרתי ראשי אוהב ישראל צדיק יסוד עולם הרב יאשיהו יוסף פינטו שליט"א שאמר על הפסוק

"הזורעים בדמעה ברינה יקצרו"

הזורעים רומז על עוון פגם הברית עוון זרע לבטלה מלשון זריעה איך יוכלו לתקן את עוון פגם הברית ולהיות "ברינה" על ידי דמעה כלומר על ידי שיבכו על אותו עוון ידוע יקראו מתקני פגם הברית.

וכך כותב בספרו בעל "שבט מוסר" רבי אליהו הכהן זצוק"ל אם אדם חטא באותו עוון יבכה על כך וייקח הדמעות האלו וישים על מצחו ויאמר כך: "יכבו דמעותיי חרון אפו עכל"ק כי אותו עוון עושה חרון אף לכן אחים יקרים התיקון השני לעוון פגם הברית הוא על ידי בכייה על אותו עוון ידוע.

התיקון השלישי: "טבילה במקווה"

מובא בשם רבינו האריז"ל בספר שער המצוות פרשת כי תצא וזה לשונו שם: עניין הטבילה הנזכרת בגמרא מסכת ברכות דף כב לבעל קרי [מי שיצא ממנו שז"ל] או למשמש מיטתו ראיתי למורי ז"ל מקפיד בכל כוחו ונזהר לקיימה. ואף שהיה בגופו חולי קשה הנקרא שבירה רוצה לומר שנקרע הכרס ויוצאים בניי מעיים לתוך כיס הביצים וכיוצא בזה והטבילה מזקת מאוד לחולה זה עם כל זה לא היה מבטל לטבילה כלל ופעם אחת גזרה עליו אימו שלא יטבול בחורף ההוא ואחד מן החברים העיד לי בשם מורי ז"ל ששמע ממנו שאין דבר מועיל כל כך להשגת האדם בידיעה הזאת כמו בהיותו נזהר להיות טהור מטומאת קרי ושכבת זרע על ידי הטבילה שהיא הכי מועילה. הריי לך אחי היקר דברי קודשו של רבינו האריז"ל כי הדבר הכי מועיל לתיקון פגם הברית לטבול במקווה ולהיטהר מעון פגם הברית.

וכך כתב "בשער רוח הקודש" דף ד עמוד ב וז"ל: בעניין טומאת קרי אמר לי מורי ז"ל (הארי ז"ל): "כי כל אותו היום מתגלה אותה הטומאה וניכרת במצחו אף אם טבל אלא שהיא גילוי דבר מועט אבל אם לא טבל הוא נגלה אותו טומאה שם תמיד כל זמן שלא טבל.

לכן אחים יקרים אם חס ושלום האדם נכשל בקרי או באונס בעוון פגם הברית או יצרו נתגבר עליו והחטיאו יזדרז מייד באותו יום ללכת אל המקווה ולטבול כדי להסיר אותה טומאה וכמובן חס ושלום מלחשוב שאחטא

ואשוב למקווה אחטא ואשוב למקווה כי כל האומר כך אין מספקין בידו לעשות תשובה אלא כנ"ל שאם אירע לך קרי או אונס אחר ואפילו נתגבר עליך יצרך תחזור בתשובה ותלך למקווה תחילה.

כוונות המקווה

וכך תכוון כשתיכנס למקווה ותטבול כמבואר בסידור הרש"ש וזל"ק:

יטבול טבילה אחת ויכוון להעביר מעליו כל מין זוהמת הנחש וכל מין טומאת ושליטת ואחיזת ד' שורשי הקליפה.

ואחר כך יטבול טבילה שנייה ויכוון לקבל טהרה וקדושה זוהי עיקר הכוונה.

ואם אדם מרגיש בנפשו לטבול עוד אז יטבול "ותומת ישרים תנחם"

כי אין נחת רוח להקדוש ברוך הוא כמו אדם שעובד אותו בתמימות ומכווין בליבו לעשות נחת רוח ליוצרו מאהבה ויראת ה' טהורה על כן נמצא שהתיקון השלישי לעוון פגם הברית זוהי טבילה במקווה.

"כוונה למקווה מהרב פינחס מקאריץ"

עיקר הכוונה שיכוון "אני הולך למקווה" לשם הדבר עצמו. ועוד אמר: אנו נוהגים לשהות קצת במקווה בתחילה מדיחין את הרגלים וגם צריך לכוון את הלב ואמר בשם הרב מפרמישלאן: "כתוב שעיקר כוונת המקווה ראשונה: כלי חרס שבירתו היא טהרתו "לכך צריך לשבר את הלב והיא עיקר הטהרה" כי האדם הוא כלי חרס.

"כוונה מהארי הקדוש"

כתוב בכתבי הארי ז"ל לכוון:

"שגג המקווה נגד אלוקים"

"וכתלי המקווה הוי"ה"

"וקרקע אדנ"י "לכוון מחשבתו קולו ודיבורו וכו..

מה שאין כן אם קופץ למקווה ועולה מיד איני יודע אם מועיל כלום. אף על פי שמיטהר מכל מקום אין זה עיקר הכוונה במקווה. {ר" פינחס מקאריץ}

התיקון הרביעי: זיכוי הרבים שלא יפגמו בברית

צריך שתדעו אחים יקרים כי מובא בספר טהרת הקודש לרבינו אהרון ראטה זצוק"ל וזל"ק: "והנה מובא בדברי רבותינו הצדיקים אשר אחד ממיוחדי וגדולי תיקוני הנפש מפגם היסוד להיות ממזכי הרבים אבל ידוע לכל בר דעת כי אי אפשר לכל אחד להיות ממזכי הרבים כי אפילו לפעמים שאדם חושב שהוא ממזכה הרבים יכול להיות שטעות בידו וכעת מבטיח הרב "לכן זהו בלי ספק מכלל מזכה הרבים בעזרת ה' מי שישתדל שגם אחרים ילמדו בזה החיבור "טהרת הקודש" שהוא נקרא מזכה הרבים ומבטיח הרב הבטחה שנייה "ובלי ספק שיקלוט כל אחד שיקרא בזה החיבור איזו הארה או שמירה למידת היסוד באיזה פרט בראיה בעשייה במחשבה או במעשה. ואמרו רבותינו זיכרונם לברכה הצדיקים במה שהם חוטאים בזה מתקנים וכן מובא בזהר הקדוש כי עיקר התיקון רק שבמקומות שפגם.

עכל"ק רואים מפה אחים יקרים שעיקר התיקון זה היכן שפגמת כלומר לתקן שאנשים אחרים לא יפגמו באותו עוון ידוע רחמ"ל.

”מעשה נפלא”

וכך מוכח ממעשה עם רבינו החפץ חיים זצוק”ל פעם אחת היה בתקופתו של הרב אדם שדיבר לשון הרע מאוד הרבה על רבינו החפץ חיים ולאדם הזה לא עבר הרבה זמן עד שפקדו אותו צרות וייסורים רבים ומחמת זה נתעורר להבין שזה מחמת הלשון הרע שדיבר על החפץ חיים. והחליט כי עליו ללכת אל ביתו של החפץ חיים ולבקש ממנו מחילה וכשהגיע אל ביתו של הרב החל לספר לרב על כל הייסורים שלו והרב שמע ובירך אותו וענה לו האדם היהודי כי הוא חושב שהוא יודע על מה באו לו הייסורים על שדיבר על הרב לשון הרע ובא לבקש מהרב מחילה וענה לו הרב הלא כבר דיברת לשון הרע עלי ואיך אתה רוצה שאמחל לך? והחל לבכות לרב ולהתחנן על נפשו שימחל לו ואמר לו הרב תיקח עט ודפים ותחל לרשום את כל הלשון הרע שדיברת עלי והאדם אמר לעצמו נו ברוך השם עכשיו הלשון הרע שדיברתי על הרב יעבור על הדפים וירדו ממני והחל לרשום ולרשום ולרשום... ”ה’ יצילנו!” כמה שהוא רשם ולאחר שסיים אמר נו ברוך השם סיימתי ותיקנתי? אמר לו החפץ חיים עכשיו תקרע את כל הדפים שכתבת בהם את הלשון הרע. חשב האיש לעצמו טוב צריך להעלים ראיות ולמוחקם והחל לקרוע בשמחה לאחר שסיים אמר לרב תודה רבה ענה לו החפץ חיים ”לא סיימת” והאיש נדהם כעת מה? אמר לו החפץ חיים כעת תפתח את החלון ותעיף את כל הדפים הקרועים מן החלון אמר לעצמו בטח שצריך להעלים ממש את הלשון הרע ואז אסיים. לאחר שהעיף את כל הקרעים מהחלון ובא ללכת אמר לו החפץ חיים כעת לך תאסוף את

כל החתיכות שעפו מהחלון אמר לו האיש בתדהמה "כיצד?" הלא הם עפו ברוח אמר לו החפץ חיים כיצד אתה רוצה שאמחל לך על הלשון הרע הלא מה שאמרת כבר עלה למעלה? עד כאן המעשה ששמעתי ממורי ורבי.

וידוע אחים יקרים כי החפץ חיים כתב בספרו שהתיקון ללשון הרע ללמד אנשים הלכות לשון הרע ולידע אותם על חומרת ואיסור דיבור לשון הרע ועל ידי זה נתקן אותו עוון. ומפה נבוא ונדון קל וחומר בן בנו של קל וחומר שאם כך אמר לו החפץ חיים על לשון הרע "כבר דיברת" מה נגיד למי שפגם בברית הקודש "כבר פגמת" והורדת נשמות על ידי זה [כמבואר לקמן בפרק מאמר הגאולה האחרונה] איך אתה רוצה לתקן זאת? **אלא כדברי רבינו אהרון ראטה בשם הזוהר הקדוש אתה תזכה את הרבים שלא יפגמו בברית וזה נקרא תיקון של פגם הברית וזה אחד מהתיקונים הגדולים ביותר שילמדו בספר טהרת הקודש ולזכות אנשים שלא יפגמו בברית.**

"מודעה חשובה"

וזה המקום והזמן לכתוב לכם אחים יקרים שצריך שתדעו שברוך ה' הוקם ארגון שנקרא "שומרי ברית קודש" על שם רבנו אהרון ראטה זצוק"ל שפועל רבות ופעל כבר רבות והוכיח עצמו רבות בעניין זיכוי הרבים שלא יפגמו בברית יש אנשים ששמעו "דיסק אחד" ויצאו מגויה לאחר מספר שנים שחיו עימה רחמ"ל וכן הקונטרסים מספר "טהרת הקודש" רבים השיבו מעוון פגם הברית ובכלל השיעורי תורה והדרשות שמוסרים כמעט בכל עיר ועיר ממרצי הארגון שמוסרים נפשם יומם ולילה בכדי להפיץ ולידע את חומרת "עוון פגם הברית" והדבר מצליח וצריכים אנו מאוד עזרה רבה בתחילה כי יש כל כך הרבה מה לעשות ויש עוד הרבה דברים על הפרק כשיעור שבועי בכל עיר ועיר מספר טהרת הקודש וכאתר האינטרנט שבו נוכל להציל נפשות נידחות בסוף העולם מעוון פגם הברית ואיסור גויה וכן עלון חודשי ועוד הרבה דברים נפלאים שאנשים זקוקים לזה כמו חמצן שזהו הניסיון הקשה ביותר שנמצא בדורנו כמבואר בטהרת הקודש על כן באנו בקריאת קודש לבקש עזרה לכל מאן דבעי ורוצה לזכות בטוב בעולם הזה ובבא .

דעת גדולי ישראל על ארגון זה

וצריך שתדעו אחים יקרים את דעת גדולי ישראל בעניין :

שהדבר הובא לפני הגאון רבינו חיים קנייבסקי שליט"א וששאלנו אותו תשובתו הייתה כך "נו, נו למה אתם מחכים" טוב, טוב מאוד!

ושהובא הדבר לפני האדמו"ר משומר אמונים שליט"א אמר הלוואי יהא חלקי מחלקכם בארגון הזה ושווה ללכת לסוף העולם בשביל להציל יהודי אחד מעוון פגם הברית"

ואלו גדולי עולם שדבריהם כגחלי אש ולכן אחים יקרים כל יהודי שיעזור ויתמוך בארגון זה כמובן שהוא כלול בתוך "מזכה הרבים שלא יפגמו בברית" ולכן כל מי שירצה יעזור ויתמוך בהוראת קבע או בעזרה גשמית אחרת או בעזרה רוחנית של התנדבות או כל דבר שיכול לעזור ולתמוך בארגון אשריו ואשרי חלקו ע"כ.

נמצא שהתיקון הרביעי אחים יקרים לעוון פגם הברית הוא לזכות את הרבים שלא יפגמו בברית וכל שכן וכל שכן מי שיפיץ חוברת זו וספר טהרת הקודש בקרב אחינו בני ישראל שמעלתו לא תשוער ויהי רצון שנהיה בכלל מזכה הרבים שלא יפגמו בברית ויתקנו כולם יחדיו את קודש הקודשים אמן כן יהי רצון.

התיקון החמישי: קריאת שמע שעל המטה

אחים יקרים התיקון הזה הוא קל ביותר ופריו גדול ביותר לכן אל תתנו לעצלות שבכם של כמה רגעים ולמנוע תיקון גדול לפגם הברית וזה לשונו של האריז"ל הקדוש בשער הכוונות: **"נודע שאם אדם חוטא לפעמים חס ושלום בהשחתת זרעו לבטלה במזיד או באונס ומאותם הטיפות נבראים מזיקין ושידין ורוחין והקריאת שמע שעל המטה נעשית חרב והורגת אותו שעל מציאות מיני שדים ומזיקין אלו אמרו רז"ל על הפסוק "וחרב פיפיות בידם" שעל ידי קריאת שמע שעל המיטה הורג שיעור גדול מהם כמו שכתוב בזוהר על הפסוק: (במדבר כג פס כד) "לא ישכב עד יאכל טרף" ולכן צריך לכוין כי יש בקריאת שמע רמ"ה תיבות כנזכר שהם מ"ב וע"ב וג וע"ב. ולכן אחר שתשלים הקריאת שמע תחזור לומר פעם אחרת "ה' אלוקיכם אמת" ועל ידי כן יושלמו כל הרמ"ח תיבות עכל"ק רואים מפה אחים יקרים שאלו הדברי אלוקים חיים מפי רבינו האריז"ל הקדוש אשר למד פה אל פה מרבו אליהו הנביא שהיה מתגלה אליו תדיר והוא אומר לנו כי במספר רגעים שעל ידי קריאת שמע שעל המיטה אפשר להרוג ולהשמיד שידין ורוחות רעות שנבראו מפגם הברית ואיזה פתי יבוא ויפסיד בידו זכות כזו גדולה הלא אם נסתכל בספרי האריז"ל מה התיקון לפגם הברית תסמר שערות כל גופנו שזה גלגולי שלג תעניות רבות עקיצת נמלים ועוד הרבה יסורים גדולים ואם נבוא לשער זאת בפדיון כספי הלא הדף יכלה**

מספור המספר הכספי ואם כן שוב איזה פתי יבוא ויפסיד כזה תיקון גדול לפגם הברית במספר רגעים שהבטיח רבינו האריז"ל שכל דבריו היו ברוח הקודש לכך אחים יקרים לא ניתן לעצלות שבנו למנוע מאיתנו כזה תיקון גדול לפגם הברית ולפני השינה נקדיש מספר רגעים ונקרא קריאת שמע שעל המטה ונכוין לפני הקריאת שמע שעל ידי הקריאת שמע זו שעל המטה יתוקן ויכופר לנו על עוון פגם הברית ונזכה לתיקון הברית ולהיות קדושים לה' אמן ואמן.

התיקון השישי: קריאת "התיקון הכללי"

ידוע ומפורסם לכל את מעלת תיקון הכללי שמי שנכשל בעוון פגם הברית הדבר מועיל לתיקון הברית וכן כתב בעל "שבט מוסר" רבינו אליהו הכהן בספרו כי הדבר מועיל מאוד לתיקון פגם הברית ועיין בספרי רבי נחמן מברסלב זת"ע ועל כל ישראל מה שהבטיח בקריאת התיקון לתיקון הברית ויש בזה אריכות שלימה כי הדבר גדול ביותר ויהי רצון שנוזכה לקיים את כל אלו התיקונים ולהגיע לשמירת הברית אמן ואמן.

פיק צ'

שהבדילנו
מן הגויים

פרק ד

שהבדילנו מן הגויים

אחים יקרים בפרק זה נבאר את מעלת היהודי על שאר אומות העולם תחילה נקדים דבר שצריך לדעת.

"הגוי נקרא איש והיהודי נקרא אדם"

מובא בספר "הכתב והקבלה" וזה לשונו :

"מי שנטיית מזגו נוטה לטוב יתואר בשם איש ולכן אין מעשה עבודתו חשובה כל כך מה שאין כן האדם שנטיית מזגו נוטה לרע יותר והיא באה לו מצד הרכבת גשמיותו אשר בעפר ואדמה יסודם לכן יתואר בשם אדם. לפי שיתרון האדם על כל הברואים אינו אלא במה שהבחירה בידו לבחור בטוב ולזה שיש לו יותר מתנגד מצד טבעו המטהו לרע יותר אזי מעשיו חשובים אם יתגבר נגד טבעו עכ"ל וזהו היהודי שנקרא אדם! לכך אם יתגבר על יצריו ותכונותיו ותאוותיו הרעות מעלתו גדולה מאוד.

על פי הארי ז"ל הקדוש

צריך לדעת שיש ברוחניות של האדם ג' בחינות

נפש : שנועדה למעשים

רוח : שנועדה לדיבור המושכלות

נשמה : שנועדה למחשבות קדושות

ואומר הארי ז"ל הקדש "אמנם עכו"ם עובדי כוכבים ומזלות והינם הגויים והגויות אין בהם אלא אך ורק בחינת נפש בלבד אבל רוח ונשמה אין בהם!

צריך שנתבונן אחים יקרים כמה מעלתנו להיות יהודים שיש בנו נפש רוח ונשמה מה שאין כן בגויים ובגויות שאין בהם כי אם נפש בלבד וכמו הבהמות נמצא שאדם שהולך עם גויה הרי זה כהולך עם בהמה וזה פשוט וקל להבנה על פי דברי הארי ז"ל הקדוש.

על פי הרמב"ם:

כתב הרמב"ם בספרו מורה נבוכים: "שאין לקרוא בשם 'אדם' אלא למי שיש בו שלימות הצורה כלומר שיש בו שכל.

וממשיך הרמב"ם "וישום תכלית האדם באשר הוא אדם והיא ציור המושכלות ולא זולתן והגדיר הרמב"ם את שאר אומות העולם כך: "ואין אלה לדעתי בדרגת האדם והם הגויים מן המדרגות הנמצאות למטה מדרגת האדם ומעל למדרגת הקופים וזה ברור לכל אדם שהוא בר דעת שאין לשפוט את מצב האנשים לפי החיצוניות כלומר תואר פניהם והליכתם בקומה זקופה ועוד סימני היכר חיצוניים אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בתוכו.

וכך סגנונו של הרמב"ם לעניין טומאת מת [הלכות טומאת מת פרק א הלכה יג]

ואין הגוי מיטמא באוהל הא למה זה דומה? לבהמה שנגעה במת או האהילה על המת ולא בטומאת המת בלבד אלא

בכל הטומאות כולן אין הגויים ולא הבהמה מטמאין בהן. הריי לך אחי היקר מדברי הרמב"ם הפילוסוף הגדול שכל חכמי אומות העולם היו כקליפת השום לידו וזהו דעתו מהו גוי...

וסיים הרמב"ם בפירוש המשניות [בבא קמא פרק ד משנה ג] ואל יקשה בעיניך דבר זה ואל תתמה עליו כמו שלא תתמה על שחיטת בעלי החיים אף על פי שלא עשו לנו שום רע. לפי שכל מי שלא נשלמו בו התכונות האנושיות אינו אדם באמת ואין תכליתו אלא לאדם (ישראל) והדיבור הזה צריך ספר מיוחד עד כאן לשונו של רבינו הרמב"ם.

אחים יקרים הרי זה מזעזע לקרוא דברי הרמב"ם "אינו אדם באמת" ואל תתמה ותשאל הכיצד כמו שלא תתמה על שחיטת הבעלי חיים שלא עשו לנו שום דבר רע. ומבואר לנו מהרמב"ם שהישראלי נקרא אדם והגוי אינו קרוי אדם ולכן על פי זה מובן מדוע לא נתערבב עם הגויים ואומות העולם שהריי אם אלך עם גוי או עם גויה הריי זה כאילו אני הולך עם בהמה וכי מישוהו מתחתן עם פרה? או מתחתן עם שימפנזה? הלא לצחוק ולקלון יחשב "מה יבואו לו בחתונה גן חיות או בני אדם?"

והריי אחים יקרים התורה אומרת ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים הם הגויים

אם כך כיצד אפשר להגיע לכזה מצב שהשכל שלנו נטמטם כל כך שיהודי חס ושלום לא מפריע לו ללכת עם שימפנזה סליחה עם גויה הלא בני ישראל יצאו ממצרים בזכות שלא נתערבבו עם הגויים. כי עם ישראל נמשלו "לגפן ולשמך"

לומר לך שאין עם ישראל יכול להתערבב עם אף אחד מאומות העולם כמו שהשמן והגפן לא מתערבבים עם שאר מינים ומי שבא להכחיש את זה הריי הוא מכחיש חס ושלום דברי הרמב"ם שהיה ענק שבענקים שאמר שהיהודי אדם והגוי קצת מעל אבל רק קצת מעל השימפנזה!

"הלכות איסורי גויה"

כעת נבוא ונאמר מספר הלכות שהם עצה טובה של רבינו ישראל סלאנטר בפרק "העצות" שמובא לעיל שעל ידי לימוד ההלכה מתרחקים אנו מהעבירה.

הרמב"ם "בספר המצוות":

- ישראל שבעל נכרית משאר האומות דרך אישות או ישראלית שנבעלה לנכרי דרך אישות הריי אלו לוקין מן התורה שנאמר ולא תתחתן בם בתך לא תיתן לבנו וכו'
- אחד שבעה עממין ואחד מכל אומות העולם באיסור זה וכן מפורש בעזרא "ואשר לא נתן בנותינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא ניקח לבנינו"
- ולא אסרה התורה אלא דרך חתנות אבל הבא על הנכרית דרך זנות [לשם הנאה] מכין אותו מכת מרדות מדברי סופרים גזירה שמא יבוא להתחתן [וכמה צודקים דברי הרמב"ם ורואים בחוש שאנשים בעוונות

הרבים נגררים להתחתן עם הגויים בשביל איזה "גרין קרד" וכל זה בגלל פעם אחת ששכבו עם הגויה שמבואר בזוהר הקדוש שמי ששוכב עם גויה היא נקשרת בו כמו כלב שנובח על אדם ונתפס בו ולא עוזב אותו ומבואר שכלב זה הוא סוג של מלאך רע שנדבק בו ה' יצילנו]

- ואם ייחד לו את הגויה לזנות חייב עליה משום איסור נידה ומשום איסור שפחה ומשום איסור גויה ומשום איסור זונה במה דברים אמורים כשהיה הבועל ישראל שחייב בכל אלו האיסורים אבל כהן שבא על נכרית לוקה מן התורה משום זונה.

"מותר להרוג בשעת מעשה את מי ששוכב עם הגויה"

- כל הבועל נכרית בין דרך חתנות בין דרך זנות אם בעל אותה בפרהסיא והוא שיבעול לעיני עשרה אנשים מישראל או יותר אם פגעו בו באותו בועל קנאים והרגו אותו "הרי זה משובח" והריי אלו משובחין וזריזין ודבר זה הלכה למשה מסיני הוא. והראיה לכך ממעשה פנחס שהרג את זמרי...

- לפני שנמשיך אחים יקרים את ההלכות הבאות צריך שנתבונן קצת הלא התורה הקדושה דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום והתורה ציוותה אותנו "לא תרצח" כי היהודי זו נשמה וחלק אלוך ממעל אבל פה מתגלה לנו מהלך חדש בחיים עדיף להרוג את אותו יהודי ששוכב עם גויה בשעת מעשה ולא רק זה אלא שמי

שעושה זאת הריי הוא משובח ודי למבין עד כמה הדבר חמור שנאוי ומשוקץ עניין של הגויה.

- ואם לא פגעו באותו אחד ששכב עם הגויה קנאים [אנשים שיהרגו אותו] ולא הלכו אותו בית דין מכל מקום עונשו מפורש בדברי קבלה שהוא חייב כרת שנאמר "כי חילל יהודה קודש ה' אשר אהב ובעל (שכב) בת אל נכר יכרת ה' לאיש אשר יעשנה ער ועונה" אם ישראל הוא ששכב עם הגויה לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים ואם כהן הוא ששכב עם הגויה לא יהיה מגיש מנחה לה' צבאות.

הנה לדמות שמי שבועל גויה כאילו נתחתן בעבודה זרה שנאמר "ובעל בת אל נכר ונקרא מחלל קודש ה'".

ומסיים הרמב"ם כמה הדבר חמור:

- עוון זה שהבא על הגויה אף על פי שאין בו מיתת בית דין אל יהיה קל בעיניך אלא יש בו הפסד שאין בכל העריות כמותן [עריות כלומר השוכב עם מי שאסורה לו מצד קרבות משפחה או איסור אחר] שכן בן שנולד מן העריות דינו של הבן שבנו הוא לכל דבר ונקרא ישראלי אף על פי שהוא ממזר.
- אבל בן שבא לישראלי מן הנכרית אינו בנו [כלומר לא יהודי ולא יקרא בשם ישראל] שנאמר "כי יסיר את בנך מאחרי" מסיר אותך מלהיות אחרי ה' ודבר זה גורם לידבק בגויים שהבדילנו הקדוש ברוך הוא מהם

ולשוב מאחרי ה' ולמעול בהשם יתברך [ועין בספר המצוות להרמב"ם באריכות]

הריי לך אחי היקר מדברי הרמב"ם שמי שבא על הגויה ורואים אותו עשרה אנשים יש להם רשות להרוג אותו וזה הלכה למשה מסיני עד היכן הדברים מגיעים.

ולא רק זה אלא אנשים מתלוננים למה אין פרנסה אין בריאות לא מצליח כל החיים חס ושלום שחורים הכל בגלל עוון איסור גויה ופגם הברית לכן זה בדוק שכל מי שנכשל עם גויה ולא עושה תשובה שחיו יהיו מרים ומרורים ויקבל עונש גדול על הדבר הזה בעולם הזה ובעולם הבא.

"מעוות לא יוכל לתקון" **מעשה שהיה**

בין חסידי הרב הקדוש רבי פינחס מקאריץ זי"ע היה אברך תלמיד חכם שהיה סמוך על שולחן חותנו העשיר פעם כשנפרד ממנו האברך אמר לו הרב: השם יתברך שבידו העושר והכבוד יזמין לך מקום שתתפרנס ממנו ברווח האברך התפלא לשמע הברכה שהרי סמוך הוא על שולחן חותנו העשיר ומאומה לא חסר לו וכיון שידע שדברי הרבי לא ישובו ריקם החלו מחשבות נוגות טורדות את ליבו וחבריו שחזרו בעגלה יחד אותו ראו את השינוי שחל במצב רוחו ונעצרו באכסניה כדי לשתות יחד ולהפיג את צערו תוך כדי שהם יושבים לשולחן ומטיבים את ליבם החלו לשוחח ביניהם בדברי תורה בעל האכסניה ואשתו ישבו במרחק מה

והקשיבו לדברי התורה שמשוחחים האברכים ביניהם לפתע לחש בעל האכסניה לאשתו: רואה את אותו אברך ניכר עליו שחכמתו עולה על שאר חבריו וכן הוצק בשפתותיו הבה נציע לו להישאר אצלנו וללמד את בנינו תורה. מיד ניגש האיש אל האברך והציע לפניו את ההצעה והאברך נזכר מיד בדברי רבו שאמר לו "השם יתברך יזמין לך מקום שתתפרנס ממנו" אך קשה היה לו לוותר על הישיבה בבית חותנו העשיר ורק אחר הפצרות מרובות של בעל הבית הסכים להישאר שם. האברך בחן את ילדיו של בעל הבית ונוכח לדעת כי ידיעותיהם בתורה קלושות והוא החל מלמדם חומש והלכות הצריכות וגם ספר מוסר "ראשית חכמה" היה לומד עימהם מידי יום ביומו.

בעל הבית אהב מאוד לשמוע את דברי התורה שבפי האברך בשעה שהיה לומד עם הילדים במתק שפתים היה נוהג לעמוד ולהקשיב אחרי הדלת. ערב אחד שמע אותם לומדים בספר "ראשית חכמה" את אותו פרק המדבר בחומר עוון ביאות אסורות {לשכב עם אישה אסורה} דבר שבעל הבית לא היה מודע לו כלל וליבו החל מפרפר הוא נקש על הדלת וביקש מבניו לצאת מן החדר כי דבר סתר לו לדבר עם האברך. כשיצאו הילדים פרץ בעל הבית בבכי והתוודה לפניו כי לצערו הגדול נכשל בעוונות אלו ששכב עם נשים האסורות לו וכבר הביא לעולם שני שקצים {ילדים} רחמ"ל ומה אעשה? כיצד יכופר עווני? שאל בעל הבית את האברך בבכי מר. הסביר לו האברך כי הוא איננו יודע לתת תיקוני תשובה אך הוא מסכים לקחת אותו אל רבו הקדוש רבי פנחס מקאריץ שבוודאי יורה לו דרך תשובה. סוכם ביניהם לצאת לדרך למחרת עם עלות השחר בלילה חשב

היהודי בליבו מוטב שאבוא אל הצדיק אחר שכבר כיבסת מעט את נפשי החוטאת הוא לקח ספר תהילים ויצא לבדו אל היער אחר שסיים את התהלים מתוך בכיות ויללות החל לגלגל את עצמו בכל כחו על השלג עד שמגודל הכפור קפא דמו בעורקיו ונפח את נשמתו

באותו בוקר יצאו שני שקצים {ילדים} צעירים ליער להביא עצים להסקת התנור בביתם הם ניגשו לערימת העצים היבשים שעמדה ביער והוציאו ממנה כמה גזרים לפתע נפל עליהם בול עץ גדול ומחץ אותם למוות הדבר אירע בסמוך למקום בו שכב מת בעל האכסניה.

כשתעוררו בני הבית גילו כי אביהם נעלם. הם החלו לחפש אנה ואנה האברך גם לבש את מעילו והחל לחפשו בסביבה. לאחר זמן לא רב גילה את בעל הבית מוטל ללא רוח חיים כשבסמוך אליו מוטלים להבדיל שני שקצים. פחד גדול נפל עליו הרי השכנים ראוני יוצא הבוקר אל היער הם עלולים להטיל עלי את האשמה בהריגת שני "השקצים" חשב בליבו. מיד נשא האברך את רגליו אל רבו הקדוש רבי פינחס מקאריץ וסיפר לו את כל פרטי המעשה. הרבי הרגיעו ואמר לו אל דאגה בני לא יאונה לך כל רע לשם כך שלחתי אותך למקום הזה להשיב את היהודי בתשובה שלימה כי הייתי בטוח כי על ידי לימוד "הראשית חכמה" שלך יתעורר אותו אדם בתשובה. וכשנשמתו עלתה למרומים לא רצו לקבלה מכיון ששני הממזרים שהוליד עדיין היו בחיים וכדברי חז"ל במסכת חגיגה דף ט עמוד א "מעוות לא יוכל לתקון" רבי שמעון בן מנסייא אומר זה מי שבא על הערוה והוליד ממנה ממזר. רעש גדול נעשה בשמים הייתכן יהודי שיצאה נפשו בתשובה לא יזכה למנוחה!?

ופסקו על שני הממזרים למות מיד וכך נתקנה נשמתו עכשיו בני סיימת את שליחותך שוב לביתך לשלום ע"כ המעשה.

איזהו ממזר?

מרן בשולחן ערוך אבן העזר סימן ד סעיף יג כתב וזה לשונו:

איזהו ממזר זה הבא { נולד } מאחת מכל העריות בין בחייבי מיתות בין בחייבי כריתות חוץ מהבא מן הנדה שאף על פי שהוא פגום אינו ממזר אפילו מדרבנן.

"רואים מפה אחים יקרים כיצד מתייחסים בשמים לאדם שעושה תשובה מעומק הלב ועל זה אמר רבי יש קונה את עולמו בשעה ויש קונה עולמו בשבעים שנה. אבל מצד שני מה היה קורה לאותו אדם אם לא היה מת מתוך תשובה הרי מעוות לא יוכל לתקון תראה מזה אחי היקר כיצד מתייחסים בשמים לאדם שמביא ילדים מאישה שאסורה לו היצר הרע מכניס את האדם לצרות צרורות שאדם לא ידע אחרי הנאה רגעית מנין לצאת ממנה היצר הרע אומר לאדם רק תלך עם הגויה אבל לבסוף שנקשרת בו ככלב הוא מתחיל לדבר שטויות כמו שאמרו חכמינו זיכרונם לברכה "כיון שעבר אדם עבירה נכנסת בו רוח שטות" ואין לך שטות גדול מלומר "אני אוהב אותה" ומאהבה זו בטעות בלי לשים לב בחוסר זהירות כהרגלך אתה מביא ממנה ילד ואחר כך השם יעזור מה תעשה הלא אם תסתכל בספר

הקדוש "רוחות מספרות" להרב המקובל רבי יהודה פתייה זצוק"ל תסמר שערות ראשך כיצד נוהגים לאחר המוות עם אדם שהלך עם אותה גויה אם לא עשה תשובה אבל אם אדם עשה תשובה אין לך דבר העומד בפני התשובה כי התשובה נבראה לפני העולם הזה ואם הביא ילדים ממנה השם ירחם מה יהיה עימו אם לא יעשה תשובה מהר. ולכן אחי היקר עשה טובה לעצמך לנפשך ולמשפחתך אל תתקרב אליה "כי כל מי שיתקרב אליה סופו יהיה מר" ותלך ותישא אישה בהיתר ותחיה בשמחה בקדושה ובטהרה ותזכה להקים בית כשר ונאמן.

ומובא בספר "מדרש תלפיות"

שמי שהולך עם גויה חוזר שבע פעמים בגלגול של כלב עצור! תחשוב "שבע פעמים" פעם בפינצ'ר פעם בבולדוג פעם ברוטוויילר ולא חסר האם זה כדאי או לא? תחשוב פעמיים אבל אם אדם עושה תשובה מקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים לא עומדים.

מעשה ברבי אלעזר בן דורדיה

וראוי זה המקום להביא את המעשה הידוע בגמרא על אדם שקראו לו אלעזר בן דורדיה שהגמרא אומרת שלא הניח אשה זונה שלא שכב עימה פעם אחת שמע שישנה אשה יפה שלוקחת סכום כסף גדול לחטוא איתה והיא נמצאת במרחק שצריך לעבור שבע ימים ושבע נהרות להגיע אליה והוא עשה זאת וכשבא אליה שילם לה ובא לחטוא עימה ובדיוק "הפיח" ואמרה לו אותה אשה כשם שההפחה הזו שיצאה ממך לא תחזור לגופך כך אתה אין לך תקנה שתשוב בתשובה ונכנסו בו דבריה כערס של נחש והחל לפחד ונרתע והלך אל ההרים והגבעות והחל להתחנן בפניהם שיתפללו עליו וכן לשמש ולכל דבר עד שלבסוף הלך בין שני הרים שם את ראשו בין שני רגליו ובכה על חטאיו עד שיצתה נשמתו מרוב בכי באותו רגע יצתה בת קול מן השמיים והכריזה רבי אלעזר בן דורדיה מזומן לחיי העולם הבא מששמע זאת רבי יהודה הנשיא אמר "יש קונה את עולמו בשעה אחת" הריי לכם אחים יקרים שמי שעושה תשובה באמת אבל באמת ומתחרט מעומק הלב ובוכה על עוונותיו שהדבר יכול להתכפר לו ואין לך דבר העומד בפני התשובה וכמובן שאדם לא יהיה פתי לחשוב שיחטא יחטא ובסוף ימיו ישוב בתשובה כי לא רק שלא יחזור בתשובה אלא יתכן שימות בחצי ימיו ה' יצילנו. ולכך ניקח את הדברים הללו ונשנן לעצמנו ועל ידי זה נרתע מאיסור גויה.

"איסור חתנות [להתחתן] עם גויה"

כתוב בתורה הקדושה בספר דברים פרק ז' פסוק ג: **"ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלוקים אחרים וחרה אף ה' בכם והשמידך מהר"** עד כאן הפסוק הריי לך אחי היקר הבטחת התורה הקדושה שאדם שמתחתן עם גויה וכן אשה יהודית חס ושלוש שמתחתנת עם גוי הם מביאים רעה על עצמם אבל "מהר" וכמה אנשים ראינו שהיו חיים בעושר וכבוד וברגע שנגעה ידם בגויה אכן יתקיים בהם והשמידך מהר אבל מהר מאוד לא עברו חצי מימיהם שהיו צריכים לחיות ואיבדו הון תועפות של כספים צרות וייסורים מהבית [אשתו] ומבחוץ ובבריאות וכל זה בגלל איסור חתנות עם גויה.

"ולא תתחתן בם מבעל מעם לועז"

הכתוב מזהיר אותנו שאסור להתחתן עם שבע האומות ודין זה אפילו כשהם חוזרים בתשובה ומתגיירים [אחד משבע האומות האלו] וברגע שמקדש אחת מהן אף על פי שלא נשא אותה עובר על הלאו הזה וטעמו של דבר "כיון שהם רעים וחטאים יותר מכל האומות וכל המתחתן בהם כאילו יתחתן בעבודה זרה עצמה.

ודעו בניי אמר הקדוש ברוך הוא שלכן אסרתי לכם החיתון עימם, כי עם קדוש אתה לה' אלוקיך בך בחר ה' להיות לו

לעם סגולה כאבן טובה. ולכן אין ראוי שיתערב זרע כשר של יהודי בזרע ארור כי הקדוש ברוך הוא גירשם מארצם בגלל מעשיהם הרעים ותשרפו את העבודה זרה שלהם כדי שלא תתערבו בהם.

"ביאור לא תנאף מבעל מעם לועז"

"לא תנאף" הוא ציווי שציוה הקדוש ברוך הוא בעשרת הדברות אמר הקדוש ברוך הוא "עמי ישראל אל תיזנו ואל יהא לכם חברה ושותפות עם אלו שעוסקים בזנות ואל תתנו לבניכם שיהיו בניהם כדי שלא ילמדו ממעשיהם שבעוון הזנות דבר בא לעולם ומכלה טובים ורעים כאחד כפי שראיתם במעשה המבול שבא בעוון הזנות כפי שראיתם את השואה וכפי שראיתם את הצונמי וכפי שראיתם את התאומים נופלים ואת הרעידות אדמה באיראן ואת הרוחות טורדנו וכל האסונות שבעולם.

ומסיים המעם לועז "וכל המזנה עם בת נכרית (גויה) מכל אומה שתהא חייב מיתה וכל הקודם והורגו הריי זה משובח ואם אין אדם רואה אותו חייב כרת והרי זה כאילו דבק בעבודה זרה והסכנה בדבר זה מרובה מכל העריות שכן בן הנולד לו מזה הגויה אינו נחשב לו לישראל אלא לגוי לכל דבר כמו אמו הגויה.

"עונשו של ההולך עם גויה בעולם הבא"

אומר המדרש תנחומא הפסוק אומר על יוסף הצדיק עם אשת פוטיפר (גויה) "ולא שכב אצלה להיות עמה" לשכוב אצלה בעולם הזה להיות עמה לעולם הבא בגיהנם ממה שאמר הכתוב להיות עמה אתה למד שהבא על הגויה קשורה בו ככלב ומוליכתו לגיהנם ויש מי שלומד זאת מפסוק באיוב "ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו" שמלפפתו ומוליכתו לגיהנם ע"כ המדרש תנחומא. ומובן מפה שכל מי שלא יעשה תשובה מאיסור ועוון גויה עונשו חמור.

וכתב בעל הטורים בפרשת וארא (בראשית)

חז"ל אומרים שאברהם אבינו ע"ה מגיע לגיהנם בעולם האמת את כל מי שהוא רואה מהול הוא מוציא מגיהנם, חוץ מאדם שחטא עם גויה ולא עשה תשובה שאז אברהם אבינו לא רואה את הברית מילה שלו כיון שנמחקת לו המילה והוא משאירו בגיהנום.

"ויש נספה בלא משפט" (משלי יג, כג)

כתב רבינו האר"י הקדוש כי פעמים רואים אנו עוברים שנפטרים במעי אמם ולא עוברים את השמונה חודשים, ומהי הסיבה? אומר האר"י הקדוש כי יש אנשים שמגיעים לעולם הבא ויחד עימם צבורים עוונות ופשעים לאין שיעור בעניין העריות. ואדם זה כיון שלא חטא עם גויה, מוציאים אותו מגיהנם כיון שעשה ברית מילה והיה מהול. אבל כעת, בא בגלגול נוסף ומת בעודו תינוק ולא מהול. וכעת הוא יבוא לבית-דין של מעלה ויענישוהו על כל העריות שחטא בהן, וישאירו אותו בגיהנם.

וזה שכתוב: **"ויש נספה"** פירוש: שנלקח בעודו עובר. והטעם לזה, שבגלגול קודם יצא מגיהנם **בלא משפט** כיון שהיה מהול.

"האם כדאי לדעת את העונש או לא?"

פעם שמעתי משל נפלא מחיי היום יום שלנו נתאר לעצמנו אחים יקרים אדם שהולך לבדיקות בבית החולים וגילו לו כי יש לו את המחלה הידועה והדבר מסוכן מאוד וצריך להורידה לפני שיתפשט בגוף ומובילים אותו במהירות אל בית החולים לחדר אשפוז ובאותו חדר נמצאים גם כן מספר אנשים שבאו לבקר את קרובי משפחתם שחולים ומצבם קשה מאוד ובתוך כדי נכנס לחדר אותו אחד שנתגלה לו המחלה ומובילים אותו לאחר אשפוז לחדר הניתוח והנה

לאחר כמה שעות יוצא מחוסר רגל או מחוסר יד. ומחזירים אותו לאחר זמן לאותו חדר בו שהו מבקרים של חולים נוספים. ולאחר כמה ימים רואה אחד מהמבקרים שבאותו חדר דבר מופלא ומוזר ביותר אותו חולה שהורידו לו אחד מן האברים רואה את הרופא המנתח ונותן לו מתנות ומעטפות עם צ'קים ונשיקות וחיבוקים וממש הודעה גדולה "טוב להודות לה". האדם הזה מסתכל מהצד ואומר לחולה תאמר לי **"אתה שפוי בדעתך"**? אולי הניתוח שיבש אותך והלה שואל אותו מדוע תאמר כך ידידי היקר ועונה לו המבקר של אחד מהחולים שבאותו חדר "הלא הבן אדם הזה הוריד לך איבר מאחד אברך" ואתה משלם לו כספים ומתנות הלא למשווג תחשב?

והלה ענה לו אינך יודע אחי היקר אבל אני חליתי במחלה הידועה שעמדה להתפשט בכל גופי והיה לי לבחור אחת משתי ברירות או לחתוך איבר אחד שבו נמצאת המחלה או לתת למחלה להתפשט בכל גופי ואז להפסיד את כל גופי עד כאן המשל.

אחים יקרים ישנם דברים שקשה לוותר עליהם בחיים או אפילו קשה מחמת חוסר יכולת כמו אותה גויה שנקשרת אבל נקשרת ממש ככלב, אבל האדם עושה לעצמו חשבון כזה אבל אם אעזוב את הגויה לא יהיה לי אישור שהייה בארצות הברית ואז אפסיד את כספי ובארץ אין לי פרנסה וכן כל כיוצא בזה הטענות של היצר הרע **תעצור את עצמך!** ותחשוב היטב מה עדיף ליהנות לכמה רגעים בכל הגוף ואחר כך להפסיד את כל החיים את כל הגוף שהמחלה היא הגויה תשמיד ותחריב את כל חייך "בהפתעה" "ביום

אחד "ברגע" "בפתאום" או עדיף לוותר על איבר אחד מן הגוף עם המחלה הממארת שהיא הגויה ואפילו שנפסיד קצת ממון וקצת הנאות חולפות אבל נשאר עדיין בחיים ונרוויח נצח נצחים והמשך קיום חיים ומפה נבין כמה חשוב הדבר להודיע על חומרת הדבר ולהציל את אחינו בני ישראל שמתבוללים חס ושלום עם הגויים והגויות לפני שיגיעו לאיבוד חלקם בעולם הזה ובעולם הבא ניתן להם קצת מכה ונוריד להם כביכול חלק אבל לאחר מכן יישאר מהם כל גופם ודי לחכם ברמז.

"האם הגויים אוהבים אותנו באמת או לא"?

הגמרא במסכת פסחים אומרת מי גרם להם לישראל שיתפזרו לבין אומות העולם? הקריבות שהיו הישראלים חפצים להתקרב בגויים?

והגוי במהותו ובלבבו שונא יהודים כי הלכה שעשיו שונא ליעקב והגם שבחיצוניות הוא "נראה" כאוהב וכחבר אבל מהותו שבלבבו שונא יהודים.

ראיה לכך ממעשה שהיה

הגמרא מספרת שפעם אחת "רבא" שהוא אחד מהאמוראים הגדולים של ישראל הוא היה מקורב לאיזה גוי ואותו גוי היה מקורב למלכות ואירע ביניהם ויכוח מהו טיב העולם הבא וכאשר לבסוף רבא ניצחו במהלך הויכוח הוציא הגוי מפיו בהתפעלות מחמת ניצחונו של רבא ואמר כך "עין שרוצה לראות ברעת היהודים תזוז ממקומה" ורבא ענה אחריו אמן כן יהי רצון.

אומרת הגמרא מיד פקעה (יצאה) עינו של אותו הגוי. רואים מפה אחים יקרים שאפילו שאותו גוי אמר בפיו שמי שרוצה ברעת היהודים יצא לו העין בליבו לא היה כן שכן הוא בעצמו רוצה ברעת היהודים ולכן יצאה לו העין ועל זה אמר החכם מכל אדם " ידיד טוב ליהודים חורש רעה בלבבו כי יחונן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבבו"

"ההסבר מדוע עלינו להיבדל מאומות העולם"

ההסבר הוא פשוט כמו שאמר החפץ חיים זצוק"ל משל למה הדבר דומה אם תיפול פיסת (חתיכת) שוקולד על הרצפה בתוך בוך ורפש האם האדם יתכופף להרים אותה ולשפשף ולנקות אותה כדי שתהא ראויה לאכילה? פשוט שלא שכן גם המעט טוב שבחתיכת השוקולד נדחה מפני רוב המיאוס כך מי שיודע כמה ניאוף בא לעולם מחמת תרבותם והגמרא אומרת כי בעוון זנות וניאוף אנדרלמוסיה באה לעולם והורגת אנשים רעים וטובים.

שזה צונאמי "קטיושות" "סופות" "תאונות דרכים" "עניות" "אטומים" כמה מן האכזריות והרציחות נגרם מכל מגע עם אומות העולם מעט הטוב שבהם "בטל ברוב" מהמיאוס שבהם ואיננו רוצה להיגרר אחריהם.

ואמר הקדוש ברוך הוא "ואבדיל אתכם מכל העמים להיות לי" אם אתם מובדלים מהגויים הרי אתם שלי ואם לא הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו כגון עראפת מלך איראן או נשיא סוריה או הפתח או החיזבאללה שיציקו לכם ומחמת השטיפה ההמונית והילדותית של החילוניים בישראל המתייחסים בהערצה לאומות העולם שבארצות המערב יש חלק גם משומרי המצוות הנכשלים באיסור זה. עכל"ק רואים מפה שהדבר משפיע גם על מי שרוצה ומשתדל לשמור מצוות והדברים מזעזעים.

"יהודי זה יהודי ואי אפשר לשנות זאת"

שמעתי פעם ממורי ורבי ועטרת ראשי משל נפלא למה הדבר דומה למלך ומלכה שהיו חיים בעושר ואושר זמן רב אבל זמן רב זה שלא נפקדו בילדים ועשו כל מיני עצות ודברים אצל רופאים ומומחים גדולים שבעולם ולא עלתה בידם מאומה לאחר זמן רב המלכה נכנסה להריון ומינין הנס אף אחד לא יודע עברה השנה ו"במזל טוב" נולד למלך ולמלכה בן ולאחר שנה הילד הלך וגדל והמלך והמלכה שציפו זה זמן רב לאותו נער אהבו אותו אהבה עזה ממש "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה" כשהגיע הנער לגיל שנים עשרה פתאום נתקף במחלה מסוימת לא עלינו והגיע למצב סכנה של חיים ומוות המלך והמלכה שאהבו את בנם יחידם אהבה עזה הזעיקו את כל הרופאים והמומחים הטובים שבעולם והבטיחו שמי שירפא את בנם יקבל כל טוב של זהב וכסף ועושר וכל חיי העולם הזה ואכן ניסו הרופאים ולא עלתה בידם מאומה ובאותו זמן הייתה שמועה שהגיע לעיר "רופא יהודי" מומחה גדול שיצאה שמועתו מסוף העולם ועד סופו והודיעו זאת למלך והמלך ציוה להביאו והבטיחו הבטחות גדולות שאם ירפא את בנו יעניק לו מתנות גדולות הרופא נכנס אל תוך חדר הנער והחל להסתכל על הנער החולה ועל המלך והמלכה כך מספר פעמים ולפתע אמר "אני יכול לרפאות אותו בעזרת השם יתברך" קפצו ושמחו ואמרו מה צריך לעשות? וענה להם כולם צריכים לצאת מן החדר חוץ מהמלכה והנער וכולם אכן יצאו כשנשארה המלכה לבד בחדר שאל אותה הרופא מה היא מאכילה את בנה? וענתה לו בשר, בשר,

בשר, בשר ובשר וכל מה שאוכלים בבית המלך "מעדני מלכים" לאחר ששמע אותה שאל אותה מי אביו של הילד לתדהמתה של המלכה שלא הבינה מה היא שאלתו של הרופא ענתה לו המלך !?

ומה השאלה הזו בכלל? אמר לה הרופא תשמעי אם את רוצה את טובת בנך יחידך תעני לי תשובה מיהו אביו של הנער והחלה לבכות ואמרה לו שמחמת שהמלך ואני לא נפקדנו בילדים אז שכבתי עם העובד שבאורות הסוסים וזהו אביו האמיתי של הילד וביקש הרופא להביאו מהר וכשנכנס שאל אותו הרופא מה הם מאכליך ומאכלי משפחתך מאז ומתמיד וענה לו העובד אֶרווה שבעיקר הם אוכלים אוכל צמחוני וכך נהוג בביתם וביקש הרופא שיביא לו ממאכליו במהירות וכשהביא לו החל הרופא להאכילו לנער הגוסס ולאט לאט החל להתאושש עד שלבסוף נתרפא לגמרי עד כאן המשל הנמשל אחים יקרים מובן מאליו כל יהודי ויהודי הוא נשמה קדושה אשר חוצבה ובאה מכסא הכבוד ויורדת לעולם הזה לתקופה מסוימת להכין צידה לדרך לקראת שובה לעולם העליון אלא שבבואה לעולם הזה אוכלת היא כל מיני מאכלים שבכלל לא טובים לשורשים ולטבעים שלה ולא כל כך עוזרים לרפואתה ואוכלת מאכלים רעים עבירות רעות מעשים רעים תאוות של ניאוף זנות גזל רצח וכן כל כיוצא בהן ולפתע היא מגיעה לגיל מסוים שהיא כבר "גוססת" אני לא יכולה אני צריכה מזון דחוף מזון בריאותי שלי והוא המזון הרוחני אחים יקרים צריכים אנו לדעת שיהודי זה יהודי וזה בטבעים ובגנים "ובדם" שלו יהודים הם רחמנים בישנים גומלי

חסדים ויהודי שינסה להתנהג ולחקות את אומות העולם יבוא היום שלו שהוא ירגיש "גוסס" ויצטרך את המזון הרוחני שלו אל תנסה אחי היקר להיות מה שלא אתה אלא תנסה להיות מה שכן אתה יהודי רחמן סלחן ביישן שבא משורש ומזרע קודש קודשים של אברהם יצחק ויעקב וכאשר נלך בדרך של האבות הקדושים ולא נתערבב עם הגויים והגויות אז נרגיש טוב בנפשנו הן בעולם הזה והן בעולם הבא. וכמה כדאי לבוא ולשוב מן הגויים והגויות בטוב ובאהבה ולא לחכות לרגע שהנשמה תזעק "הוציאה ממסגר נפשי" לכן אחי היקר קבל על עצמך בתוקף שלא להתערבב וללמוד מחוקות הגויים ולא לדומה להן ועל ידי זה נזכה לרוות כל טוב ונחת בעולם הזה ובבא אמן ואמן.

"עצה להינצל מיצר הרע של גויה"

וכדי להסיר היצר הרע שבא על האדם לשכב עם גויה רחמ"ל נעתיק דברי קודשו של בעל מחבר הספר "שבט מוסר" רבי אליהו הכהן זצוק"ל בפרק ד רג וזל"ק שם: **"ואם עם בת עכו"ם (גויה) יפתהו יצרו לשכב מייד ישים נגד עיניו כי היא גוף אשר בעט בהקדוש ברוך הוא ובתורתו ובעמו הקדוש היא גוף אשר ה' שונא היא גוף אשר נתהווה מסרחון הנדות הוא גוף שנתגדל בשרה מאכילת השקץ והעכבר ומכל מיני שרץ השורץ על הארץ ואיך יתחבר בגוף טמא כזה אשר הבל פיה כריח השרץ המטונף אשר אכלה ואיך יגע בגוף אשר בחייה זוהמה נמאסת ואחר אשר תשכב עימי הולכת לפעור או לסקל (להשתחוות) למרקוליס והיא העבודה זרה שלהם אשר הם עובדים**

ובאיזה פנים אני בא להתפלל לפני ה' אלוקי אחרי שחשקתי ונדבקתי בגוף אשר ה' שונא היש מהביוש הגדול הזה לחשוק "בגויה"? וכאשר ישים אלו הדיבורים כנגד עיניו מובטח שיפרש ממנה והבא להיטהר מסייעין אותו עד כאן לשונו של "השבט מוסר" לכן אחי היקר אזור כוח וחיל לא להתייאש כי אין שום ייאוש בעולם כלל!

הגירות של הגויה

אחים יקרים צריך שתדעו שיש יצר הרע גדול מאוד לאחינו בני ישראל שנפלו עם משכב גויה ולאחר זמן הגויה רוצה להתגייר ואומרת כביכול "זה לא בשבילי" הקליפה הזאת ברוב הפעמים שקרנית ונוכלת ולא רוצה זאת באמת והדבר הזה בעייתי ולכן צריכים אנו להקדים את הידיעה וההלכה האמיתית בעניין הגירות ולכן נביא את לשון השולחן ערוך יורה דעה "הלכות גרים" סימן רסח בכמה סעיפים שם וזה לשונו: סעיף יב: "כשבא הגר להתגייר בודקים אחריו שמא בגלל ממון או בשביל שררה (כבוד) שיזכה לה או מפני הפחד בא ליכנס לדת ואם איש הוא בודקין אחריו שמא נתן עיניו באשה יהודיה ואם אשה היא בודקין שמא נתנה עיניה בבחור ישראל ולכן רוצה להתגייר ואם לא נמצאת להם עילה מודיעים להם כובד שיש בתורה והטורח שיש בעשייתה על עמי הארצות (אנשים שרחוקים מתורה ומצוות) כדי שייפרשו ולא יתגיירו וכו'...

"קשים הגרים לישראל כצרת"

וכתב הגאון מווילנא "ולפי שגייר שלמה נשים ונשא אותן וכן שמשון גייר ונשא והדבר ידוע שלא חזרו בתשובה אלא בשביל דבר מסוים החשיבן הכתוב כאילו הן עדיין עובדי כוכבים גויים. ומפני זה אמרו חכמים קשים גרים לישראל כספחת שרובן חוזרים בשביל דבר מסוים ומטעין את ישראל וקשה הדבר להיפרד מהן אחר שנתגיירו וכו'.

וידוע הדבר שיש הרבה אנשים שאומרים לעצמם "תשמע היא אשה טובה והיא רוצה להתגייר באמת היא אוהבת את הדת "וגם חזיר" והרבה תירוצים דומים לזה ובעצם כל זה דברי היצר הרע נטו שנגרמו ליהודי מחמת ששכב עימה וכמו שכתב הרמב"ם בספר המצוות הטעם שמלקין מלקות על מי ששכב עם הגויה שמא יבוא להתחתן עימה והתורה אמרה "לא תתחתן בס" ולכן אחי היקר הצל נפשך והימלט ממלתעות של הגויה שלא תוליד אותך לגיהנום לשכב עמה בעולם הזה ולהיות עימה לעולם הבא בגיהנום ותעשה חשבון נפש מה שווה לי הנאה רגעית בשביל לפספס אושר נצחי וגם בעולם הזה יום אחד יבוא ויתהפך הגלגל וכל המזל ייהרס לי ואפסיד ברגע אחד את עושרי בריאותי ונחת הנפשי האמיתי ואם תרצה עזרה לצאת מאותה קליפת כלב נשמח לעזור לך באמת ולשוב ביחד אל אבינו שבשמים כי איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק!

מעשה שהיה

המעשה מובא בספר "אוצר המעשיות" לפני כ-325 שנה בעיר פוזנא ששם ברחוב מרכזי בעיר פוזנא עמד בנין מאבן ובבית זה היה גם מרתף והמרתף היה תמיד סגור ולא היה אדם שיוכל להיכנס אליו בלי להינזק יום אחד בחור אחד נכנס לאותו מרתף ולאחר כרבע שעה מצאווה אנשי הבית סרוח על מפתן המרתף בלי רוח חיים ולא ידעו סיבת מותו ולאחר שנתיים ממות הבחור באופן פתאומי קרה הדבר שהיו מבשלים בעלי הבית במטבח ומכינים כל מיני מאכלים וראו בתוך הסירים של האוכל אפר ועפר בכמות שלא היה ראוי המאכל לאכילה וגם בחדרי השינה ובחדרי האורחים כל הכלים והמגירות או שמצאום שבורים או שלקחום מחוץ לבית זרוקים ומקולקלים. ופחד נכנס בלב גרי הבית והם חשדו שזה יד נסתרה ולא מבני אדם כי אם של שדים וחשדם התאמת ובעל כרחם עזבו את הבית ויללה גדולה היתה בקהל הקודש של פוזנא. התייעצו מה לעשות לאחר שניסו לגרש את השדים שהשתלטו על הבנין כולו ולאחר שעקרו דיירי הבית את מקומם החליטו לשלוח שליח מיוחד אל הרב הקדוש "הרב יואל בעל שם" מקהילת קודש זאמושט ותיכף שהגיע הרב יואל ז"ל למקום השביע את השדים בשמות ה" הקדושים שיגידו מהי הסיבה שהם באים לבית הזה היות והבית הזה שייך לבני אדם ולהם אין רשות לדור במקום היישוב כי אם במקום המדבר הבודד. והם השיבו לו שהבית הזה שייך להם לחלוטין על פי הדין והזכות שלהם על פי דין תורה. לאחר דין ודברים הסכימו לבוא לפני הבית דין שבפוזנא לפי בקשתו של הרב

יואל ז"ל. לזמן הנקבע נתקהלו אנשי בית הדין ועמם גם הרב והתחילו לדון בעניין. הם היו שומעים קול אך תמונה או צורה כל שהיא לא ראו. הקול טען כי היה איש אחד שגר בבית הזה והבית הזה שייך לו מימים קדמונים ושמו כך וכך והאיש הזה היה צורף במקצועו והוא גר עם שדה אחת והוליד בנים זרים וגם הוליד מאשתו בנים והאיש הצורף אהב מאוד את אשתו השדה ולפעמים אף ביטל את תפילתו ויצא מבית הכנסת כדי לעשות רצון השדה. ופעם אחת היה עושה האיש סדר של פסח ובאמצע הסדר הלך האיש הצורף לבית הכסא ואשתו היהודיה הלכה אחריו בלי שירגיש בעלה. נכנס בעלה לבית הכסא והיות והתעכב קצת שמה ניגשה אשתו והציצה בחור המנעול לראות מה קרה עם בעלה. ומה נדהמה לראות בפנים בית נאה ומטה מוצעת בכל הדרה ואישה יפיפייה שוכבת במטה ועל ידה היה בעלה הצורף מתחבק עימה. מרוב פחד האישה חזרה לביתה וחרה אפה עד מאוד ולאחר כרבע שעה חזר בעלה והיא לא דיברה אתו כלום אבל למחרת הלכה אשת הצורף אל הרב וסיפרה לו את כל המאורע. תיכף שלח הרב לקרוא לאותו בעל והצורף הודה כי יש לו אישה זרה והיא לא מזרע בני אדם אלא שדה. והרב סידר לו קמיע בשמות השם הקדושים והצורף תלה אותו בצווארו וכך נאלץ לעזוב את השדה. ולפני מות הצורף כשנפל למשכב באה שוב השדה ובכתה לפניו ונסקה לו על מצחו וביקשה ממנו שייתן לה לפני מותו חלק ונחלה עבור בניה שבאו ממנו ואז נתן לה את המרתף אשר בבית הזה ובאותה זמן פרצה מלחמה בפולניה ומת אותו צורף במלחמה הוא וכל יורשיו וכעת אנו היורשים החוקיים ולנו יש חלק בנחלת אבינו עד כאן הטענה של

השדים. ענו הדורים של הבית : אנחנו קנינו בכסף מלא את הבית מהצורך ובאי כוחו ואתם החיצונים אין לכם כל חלק ונחלה עם בני אדם ואמכם השדה הייתה כופה על הצורך להיות אתה בעל כורחו ולא מרצונו עשה זאת! ויוציא הבית דין פסק דין "שאין לחיצונים שום דין ודברים ולא חלק בבית הזה וכי עיקר דירתם הוא במדבר ולא בישוב של בני אדם ואחר הפסק דין השביע הרב רבי יואל בעל שם לשדים שמוכרחים לצאת מן הבית ואף מן המרתף למקום יערות ומדבריות ובעל כרחם עזבו את המקום ע"כ המעשה. וזו ראייה ברורה שהעוון הזה גורם לליל.. או השדים הנדבק באדם מביא כליה לו ולכל זרעו **והרבה פעמים השדים באים בצורת אישה יפה או גויה כדי להפיל בפח רשתם את האדם.** והנה לכאורה אם רוצים אנו לדעת מה טוב לאדם באמת יעצור עצמו כל אדם שנפל בזה העוון "ויחשוב" וכי חסר בנות ישראל "יפות" וכי אישה יהודיה לא יותר טובה לנפשי מאיזה גויה או בר מינן תחפושת של החיצונים "בוודאי" ? אלא חייב לומר שהגויה הזאת באה להרוס לי את כל חיי העולם הזה והעולם הבא ומוכרח אני לעצור עצמי לחשוב להתבונן ולהימלט ממלתעותיה ולהקים בית כשר ונאמן בישראל בדרך "ישראל סבא" ובדרך ההורים שלי כמקדם ולא להמציא המצאות חדשות בדרך החיים ולסבול אחרי זה בלי סוף.

”דיווחים מהשטח”

ותדע אחי היקר בוודאות גמורה ללא כל פקפוק וספק כל שהוא כי אנשים שלא יצאו מהגויה ולא חזרו בתשובה ממנה **”סופם היה מר אבל מר מאוד”** עשרות אנשים סיפרו לי אישית שנפלו בפח בר מינן והיו חיים עימה וחלק מהם הביאו ילדים ממנה רחמ”ל וגייירו אותה ועשו ברית מילה לילדים ולאחר שהפרנסה ירדה לאדם חזרו בחזרה לנצרותם ולקחו הילדים עימם וכעת אנשים אלו שבורים ורצוצים מי בקשיי הפרנסה מי בכלא מי מת וכבר הביא מיתה על עצמו וראינו זאת בחוש אחי היקר אנו דואגים לך ברח מהר כל עוד נפשך בך עשה תשובה כי ידו של השם יתברך פשוטה לקבל שבים ויקבל אותך כמו שאתה רק תברח ממנה כבורח מן האש ותתחיל חיים חדשים כי אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של האדם אל יתייאש מן הרחמים והשם מחכה לך שתחזור למקורות להקים בית ודור ישרים מבורך ותזכה לכל טוב בזה ובבא.

פיק הי'

הגאולה
האחרונה

פרק ה

הגאולה האחרונה שתלויה ב"תיקון היסוד"

כעת אחים יקרים נביא קצת מאמרים המדברים על הגאולה האחרונה שתלויה בתיקון ופגם היסוד כמבואר בזוהר הקדוש לתנא האלוקי הוא אדוננו בר יוחאי".

"הישמח משה" רבי משה טיטלבוים זצוק"ל

פעם שמעתי ממורי ורבי עטרת ראשי כי הישמח משה שהיה קודש קודשים העיד על עצמו שידוע הוא מהו גלגול נשמתו שקודם שבא לעולם היה מגולגל בירמיהו הנביא וגלגול קודם לכן היה בתקופת קרח ועדתו וששאלוהו היכן היה. ענה להם כי הוא לא היה במחלוקת כי אם בתוך אוהל מועד. וכשהיה "הישמח משה" נכנס ביום הכיפורים לבית הכנסת ונותן דרשה היו כולם יוצאים ובוכים בדמעות שליש שהיה רואה על כל אחד ואחד את החטאים שהיה עושה ומוכיח אותם כך היה האדמו"ר הקדוש הזה. וידוע כיצד נפטר משה איש האלוקים מסופר שהוא היה חי בתקופתו של המשיח שקר הוא שבתי צבי ימ"ש וטעה לחשוב שהוא משיח אמת ולאחר שגילה כי הוא משיח שקר הלך האדמו"ר מסאטמער אל בית הכנסת ופתח את היכל בית הכנסת והחל לומר כך ריבונו של עולם כתוב בגמרא שמי שיוצאת מפיו דבר מינות חייב מיתה על כן אינני זו מכאן עד שתצא נשמתו אם אכן נכשלתי באותו עוון ולא זו מפתח ההיכל עד שיצאה נשמתו ונפטר במקום כך נפטר איש

האמת. ואומר "הישמח משה" מדוע הגאולה שלנו מתעכבת מדוע משיח בן דויד אינו בא? בגלל עוון פגם הברית העון הידוע רחמ"ל.

וכך רמוז הדבר בגמרא מסכת יבמות דף סג עמוד ב:

אמר רבי אסי אין משיח בן דויד בא עד שיכלו הנשמות שבגוף שנאמר "ונשמות אני עשיתי ורוח מלפני יעטוף" הפשט של המילה גוף אומר רש"י בגמרא שזוהי מחיצה המבדלת בין השכינה לבין המלאכים ובאותו פרגוד יש נשמות מששת ימי בראשית וכאשר ירדו כל הנשמות האלו לעולם אז יבוא משיח בן דויד.

ונסבר קצת את האוזן ונסביר את הדברים.

כאשר איש ואישה באים ומקיימים מצות פרייה ורבייה והאישה מתעברת ונכנסת להריון מתעבר באותו עובר נשמה שיורדת מאותו גוף מאותו אוצר נשמות והרי לנו ילד.

וכאשר חס ושלוש האדם פוגם בברית ולא עושה זאת במצווה הוא מוריד נשמה מאותו גוף ונשמה זו ערטילאית כלומר ערומה ואין לה לאן ללכת ובאים ומתקבצים אליה מלאכים רעים ויונקים ממנה את הקדושה ונעשים לה לגוף. וזוהי כוונת הגמרא אין משיח בן דוד בא עד שיכלו כלומר עד שישתחררו הנשמות שנוצר מסביבם גוף כאשר ישתחררו אותם נשמות יבוא המשיח.

כך זה רמוז בתפילה

אנו אומרים כל יום "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב"
הראשי תיבות של המילים "גואל ולשבי פשע" זה:

גואל ולשבי פשע = גוף ומתי יבוא לציון גואל דהיינו
משיח התשובה היא גוף כאשר יכלו הנשמות שבגוף.

כך מובא בזוהר הקדוש

הזוהר אומר שמיכאל המלאך בא להקדוש ברוך הוא ושואל אותו עד מתי ירושלים תישאר בחורבנה? ואומר לו הקדוש ברוך הוא המתן ותקבל תשובה וקורא לקטגור ליצר הרע לשטן ושואל אותו המלאך מיכאל כנ"ל ואומר לו המתן ותקבל תשובה וקורא לאשתו לילי.. ובאה ומביאה עימה סדינים מלאים בשכבות זרע לבטלה ואומר לו מלאך המוות אתה רואה למה לא נבנית ירושלים ומשיח לא בא בגלל עוון פגם הברית עוון זרע לבטלה ומייד יוצאת כת של מלאכי חבלה מאותם סדינים והולכים ומשחיתים את כל העולם קטיושות צונאמי סופות אטומים וקל להבין רואים מפה אחים יקרים את כל הסימנים שמוכיחים כי עיקר הגאולה תלויה בדבר הזה וכך אומר בעל טהרת הקודש בשם הזוהר הקדוש על הפסוק "גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה" סלה פירושו נצח נצחים הגאולה שהקדוש ברוך הוא יגאל אותנו גאולה אחרונה תלויה ביוסף שהוא מידת היסוד לכן הגאולה האחרונה תלויה בתיקון היסוד

ועיין באריכות בספר הקדש "טהרת הקודש" את כל הסימנים.

אגרת "ממוסדות שומרי ברית קודש"

לכן אחים יקרים, חמת המצב הנורא והקשה השורר בקרב אחינו בני ישראל הן ברוחניות והן בגשמיות ועיקר הדבר בגלל דבר אחד והוא עוון פגם הברית שממנו באים כל הצרות והייסורים לעם ישראל בכלל ובפרט וכל גזירת האומות אין בכוחם לצאת מכוח אל הפועל רק בשביל פגם הברית **כמבואר בזוהר פרשת נח כי בזמן שישראל שומרים הברית אין שום אומה ולשון יכול לשלוט בהם [טהרת הקודש]** ועוון זה חס ושלוש הולך ומתגבר ויצר הרע נותן כל כוחותיו בזה להכשיל כל יהודי בכל דרך שהיא הן בפרסומות הן בתמונות תועבה הן באינטרנט בכל צעד ושעל היצר הצורר צד נפשות ישראל הן בארץ הקודש והן בחוץ לארץ והדבר מחריד כי הגענו למאמר הגמרא "אתי ולא אחמינה" שאמר רבי יוחנן לכשיבוא תקופת המשיח לא רוצה להיות בו מחמת הפריצות הנוראה השוררת בחוץ ואותו רשע פרץ כל הגדרים שיכולים להיות אנשים בלא בושה וגם מחוסר ידיעה וגם בידיעה הולכים בפריצות נוראה ונכשלים וממש כמו סדום ועמורה רחמ"ל והגענו למאמר הגמרא "אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים" והקדוש ברוך הוא אומר לנו שובו אלי ואשובה אליכם ועיקר ניסיון של דורנו זה הוא עוון פגם הברית ומחמת שכל ישראל ערבים זה לזה אין אנו יכולים להסתכל איך הדור הולך ומדרדר בפריצות הנוראה והפקרות בפגם

הברית נוראה ובנוסף נכנס לקרב מחנינו הקדוש ועושה שם צרות רבות כידוע למי שצריך לדעת. ומדרדר הוא את כל הקדושה לבירא עמיקתא ואין פה פוצה ומצפצץ כדבעי בדבר "כי לפום גמלא שיחנא" על כן אם לא נתפוס עצמנו ונתחזק בדבר קדושת היסוד אין מאיתנו יודע מה יהיה והדבר גורם לחרון אף בשמיים ומביא אותנו למצב סכנה גדולה ביותר **"כי אלוקיהם של ישראל שונא זימה הוא"** וכפי שראיתם בחטא בנות מואב שבחטא העגל מתו רק שלש אלף ואילו בחטא בנות מואב מתו עשרים וארבע אלף וכפי שראיתם בשואה שלא עזר כלום כי ברגע שהתבוללו נעצרה המגיפה בדרך לא נעימה כי אלוקיהם של ישראל שונא זימה הדבר הזה מאוד מציק למי שאמר והיה העולם ולא כדאי לנו להיות "בנים שובבים" אחרת לא יהיה טוב ונקבל עונש מאבא שבשמיים.

וכך אמר המגיד הירושלמי הרב הצדיק רבי בן ציון יאדלר זצוק"ל "שכל סיבת שנאת הערבים את היהודים זה בגלל הפריצות והפקרות הברית". והקדוש ברוך הוא מאריך אפו עמנו ומתנהג ברחמים גדולים ומי יודע עד מתי ולכן לפני שה' יתברך ינהג עימנו קשה אומר לנו ה' יתברך "שובו בנים שובבים" שמדבר בעניין הברית לכן בעזר השם יתברך הוחלט על ידי השם להקים ארגון **"שומרי ברית קודש"** וארגון זה בס"ד יפעל אך ורק בדבר אחד והוא חיזוק שמירת היסוד בקרב כל עם ישראל "ובכל צורה שתהא" הן בקרב הציבור החרדי והן בקרב הציבור החילוני והן בקרב הציבור המזרחי ארגון זה ילחם יומם ולילה בס"ד ולא ישקוט עד שיתוקן הדבר ויידע בידיעה ברורה כי כל דורנו

תלוי ועומד בניסיון אחד והוא שמירת ברית קודש וכשם שבבית ראשון היצר הרע היה של עבודה זרה שבדורנו נחשב הדבר לצחוק להשתחוות לפסלים מכל מקום בדורם היה זה דבר שיש בו ממש ובדורנו זה אנו רואים בחוש כי אין לנו אלא הניסיון של העריות ולמרות שמאז ומתמיד היה זה הניסיון אבל כמו בימינו אנו מעולם לא הייתה כזאת בישראל ועל כן ארגון זה יפיץ קדושה וטהרה בקרב אחינו בני ישראל בכל העולם ויפיץ ידיעה ושנוי מהותי בדבר זה בס"ד בכל דרך שתהא:

- בשיעורי שמע בדיסקים על חשיבות שמירת הברית עם עצות וכל הקשור בזה.
- על ידי קונטרסים וספרים שמדברים רק על נושא שמירת הברית (וכבר חולקו ברוך השם כ- 50,000 חוברות בארץ ובעולם ועשו את שלהם)
- והן על ידי פליירים שלטים ומודעות בקרב הציבור החרדי והחילוני
- והן בעלונים שמדברים רק סביב קדושת הברית בדרך ההלכה והמוסר והחסידות
- . והן בהרצאות בכל אתר ואתר שמדברות רק סביב נושא קדושת הברית
- והן בשיעור שבועי בספר טהרת הקודש בכל עיר ועיר

- והן באתר האינטרנט שיפתח בקרוב
- ובהקשבה והאזנה ועזרה בכל דרך אפשרית לכל יהודי ויהודי היכן שנמצא העיקר שישמור את הברית.

"אגרת מהאדמו"ר משומר אמונים רבינו אהרון ראטה זצוק"ל"

"והנה עכשיו בעיקבתא דמשיחא עיקר שנותן היצר כל כוחו באלו שני הדברים לקרר האמונה ולפגום היסוד ותיקון העולם תלוי באלו שני הדברים באמונה ובברית שבאלו השנים תלוי גאולתנו ופדות נפשנו כמובא בזהר הקדוש בכמה מקומות.

וכן מבואר בזהר הקדוש שזה תכלית התיקון בסוף הגלות כדכתיב "קווצותיי רסיסי לילה" שמדבר על קצוות והיינו דורות האחרונים לכן קווצותיו שרומז על סוף הגלות שהמה רסיסי לילה עולה בגימטריא "ברית כמספר קווצותיו" שעל ידי זה ובשביל זה באים כל רסיסי לילה וכל החשכות וכל הצרות בעולם בכלל ובפרט על כל אדם תלוי בדבר הזה ועוד שעל ידי פגם הברית נצמח התקררות אמונה שזה תלוי בזה ולכן מיום שנפקר העולם בפריצות רחמנא ליצלן "באופן שלא היה מימות בריאת העולם דבר כזה" וכל כיתות החיצונים יודעים ומרגישים שהוא סמוך מאוד לגאולתנו ופדות נפשנו אשר גם הסומא יכול לראות ולהבין זאת שבאמונה ובברית תלוי גאולת נפשנו. ולכן התגברו החיצונים בכל כוח ותעצומות על ידי זה להחטיא את ישראל באלו שני הפגמים ואם אלו שני הדברים התלויים זה בזה נתקנים אז הכל נתקן וציון נקרא יסוד "כי ה' יסד ציון" (ישעיה) וציון כמספר יוסף בגימטריא ולכן "והיה הנשאר בציון" מי שיתקן בחינת ציון שהוא

יסוד ברית קודש "והנותר בירושלים" שיתחזק באמונה שלימה "קדוש יאמר לו"

וכל מלכות שמים וירושלים ובנין בית מקדשינו תלוי בזה

כדכתיב "בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס" ואלו ניצוצי קודש כמבואר בסידור האריז"ל שהמה הנידחים על ידי פגם הברית קודש שקיבוצם תלוי בקץ גאולתנו אבל הגאולה האחרונה תלויה דווקא בתיקון היסוד וכאשר יתגדל ויתרבה העזי פנים והחציפות והפקרות של פגם בברית עד למעלה [עד שאי אפשר לתאר יותר גרוע מזה] אז יסוים התבררות בירורים האחרונים מכל הגלויות ובזכות שימצא בדור אחדים מישראל הקדושים שבכל אלו החציפות ועזות והפקרות הם מוסרים נפשם ושומרים עיניהם מלהסתכל באלו החצופות רחמ"ל ושומרים נפשם מלפגום הברית יסתכל הקדוש ברוך הוא בהם ובזכותם יצמח הגואל במהרה בימינו כמובא בזוהר הקדוש עכ"ל

על כן באנו בשם ה' לבקש עזרה ותמיכה לארגון זה הן ברוחניות והן בגשמיות להפיץ קדושה בעולם וכל מי שייתן יד בדבר לגדל ולחזק ארגון זה שומרי ברית קודש ללא כל ספק מובטח לו מהזוהר הקדוש שידו בכל ומזלו יעלה ויצליח בכל ענייניו ויזכה להיות מהיכלא דמלכא משיחא לעולם הבא ויזכה בעצמו לקרב ולהביא המשיח.

מיהו המשיח?

מסופר על האדמו"ר רבי משה מקאברין זצוק"ל ששאל פעם את נכדו של בעל יסוד ושורש העבודה הוא ה"דברי שמואל" מיהו המשיח? וענה לו הדברי שמואל הרבי הוא המשיח (כלומר אתה) וענה לו בחזרה הקאברינר א יהודי כמו זקינך הסבא שלך יסוד ושורש העבודה א שומר הברית זהו המשיח ודי לחכם ברמז והן הן דברי הזוהר שכל שיתחזקו בשמירת הברית יבוא משיח צדקנו.

"מכתבו של השומר אמונים"

ודע בני שלא ינוח העולם ולא ישקוט עד שיתקנו ישראל שני אלו הדברים אמונה וברית. לא ינוח.. פיגועים תאונות דרכים מחלות צונאמי חוסר פרנסה המחירים יעלו דאגות אירן אטום כליה חס ושלוש ולא ישקוט ולא ישקוט!

"רבינו אהרן ראטה מתגלה לאנשים בחלום"

סיפור אישי מצמרר ביותר :

"אני אדם רגיל שמתנהג כמו כל בני הדור של היום אני לא הכי מקיים מצוות וקשה לי מאוד בשמירת הברית. לפני שנה וחצי חברתי נכנסה להריון ועשינו הפלה ומאז נפגעה לי פרנסתי באופן חמור ההרגשה הטובה שלי נעלמה והכול נהרס סביבי. בחודשים האחרונים עברו עלי לילות מלאי חלומות קשים ומוזרים ואפפה אותי תחושה שאני אולי לא מרגיש טוב וצריך לקרות לי משהו לא טוב. הלכתי לרופא והוא גילה בלוטות נפוחות אצלי בגוף ושלח אותי לבדיקות דם דחופות, בלילה שלפני הבדיקות לא נרדמתי ואיכשהו מצאתי את עצמי עושה חשבון נפש לקחתי ספר תהילים וקראתי בלילה וביקשתי מחילה מבורא עולם. בלילה שלפני הבדיקות חלמתי חלום שבו אני נוסע באוטו בלילה ופתאום באמצע הכביש אני נתקל בשלושה גברים דתיים כאשר אני יודע שהאדם שבאמצע הוא הרב ושני האנשים שלידו הם עוזריו. הרב היה גבוה מאוד עם זקן לבן וגם עוזריו היו גבוהים אך פחות ממנו אחד מהעוזרים ניגש אלי ודיבר בשפה לא מובנת (אידיש) והבנתי ממנו שהוא רוצה תרומה אז הוצאתי מהכיס שטר של 20 ש"ח נתתי לו בידו את השטר והוא פתאום הפך ל4 מטבעות של 5 העוזר הכניס את המטבעות לכיסו ולפתע הרב ניגש לדלת שליד הנהג (אלי) והושיט את ידו לתוך הרכב ושם אותם על היד שלי ובירך אותי באידיש אני הרגשתי מעין תחושה של אנרגיה

מסוימת ופתאום התעוררתי כאשר התעוררתי הבנתי שזה היה חלום טוב ושאני חייב לתרום 20 ש"ח למישהו במשך כל היום אז חיפשתי מקבץ נדבות או אדם מסכן לתרום לו ופשוט לא מצאתי בלילה ישבתי בבית קפה "קפה ומאפה" באשקלון ופתאום ראיתי קופת צדקה של "שומרי ברית קודש" ושלשלתי לתוכה 4 מטבעות של 5 כפי שראיתי בחלום לאחר כמה ימים שוב פעם ישבתי בבית הקפה "קפה ומאפה" ולפתע הגיע אדם דתי בכדי לפתוח את הקופת צדקה לרוקן אותה ונתן לנו שיעור על חומרת קדושת הברית ולאחר השיעור ניגשתי אל האדם הדתי וביקשתי ממנו לספר לו משהו אישי ואמר לי שהוא מוכן לשמוע תוך כדי שאני מלווה אותו לאוטו הלכתי איתו לאוטו וסיפרתי לו כל מה שאירע עימי עם ההרגשה הלא טובה והרופא והחלום וששמתי תרומה 20 ש"ח וכו'. ..ואמר לי האדם הדתי כך **"תאמר לי אם ברגע זה אני פותח את הפאגז' של האוטו ואני מראה לך תמונה גדולה של רב תוכל לזהות אם זה אותו רב שבא לך בחלום לקחת את התרומה? ואמרתי לו כן. הוא פתח את הפאגז' וראיתי בתמונה את אותו הרב שבא לי בחלום, הרב אהרון ראטה זצוק"ל וקיבלתי הדף מרוב פחד ועברו לי צמרמורות וזרמים בכל הגוף וכל השערות שבגוף עמדו לי ואמרתי לאדם הדתי אחרי 2 דקות שנרגעתי "אכן זה אותו רב שבא לי בחלום להתרים אותי" ופשוט הייתי בהלם. כך הבנתי שאין צירופי מיקרים ושום דבר לא קורה סתם והאמונה שלי כיום בתורה ובמצוות השם אינה מוטלת בספק בכלל וחשוב לי שכל עם ישראל יבין את זה וגם ידע את מעלת הארגון "שומרי ברית קודש" שהרב אהרון ראטה זצוק"ל שאני לא מכיר כלל וכלל בא**

לומר לי "תעזור לארגון שלי ואני אעזור לך" וקיבלתי על עצמי בלי נדר לתרום כל חודש לארגון שיפיץ קדושת הברית באינטרנט בדיסקים בקונטרסים בעלון שבת ובכל דרך אפשרית שהארגון עושה ואני מאמין שכל מי שיעזור ייושע בזכות הרב אהרון ראטה זצוק"ל.

פיק'ו

קדושת
המחשבה

פרק ו'

"קדושת המחשבה"

מסופר על הבעל שם טוב הקדוש כי לפני פטירתו דאגו תלמידיו מי יהיה המנהיג החדש ממשיך דרכו ואמר להם הבעל שם טוב הקדוש כי ילכו וישאלו למי שנראה להם למנהיג "אם יש לו עצה להינצל ממחשבות לא טובות ורעות" ומי שיענה להם תשובה זה לא המנהיג שלהם ומי שלא יתן להם עצה זה ראוי להיות ממשיך דרכו ומנהיגם עד כאן. [נהר יוצא מעדן]

הנה מכאן מקבלים הרבה דעה והשכל כי רבינו ישראל בעל שם טוב הקדוש מלמדנו כי המחשבה זה דבר שקשה מאוד להתגבר עליו וזוהי **מלחמה מתמדת** להתגבר יום יום על מחשבות לא טובות וכך מובא בגמרא מסכת בבא בתרא דף קסד' עמוד ב' "אמר רב: שלוש עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום ואחד מהם הרהורי עבירה ובעיון יעקב ביאר וזה לשונו: "אם האדם אינו מתאמץ בזה אינו ניצול מג' עבירות ולכן מתפללים ג' תפילות כדי להינצל מהרהורים אלה". ולכן אם היה משהו שאומר לתלמידיו עצה סימן שלא היה ראוי להיות מנהיג **כי אין זה בא בקלות להתגבר על המחשבות הרעות וצריך מלחמה מתמדת** והנה ידוע דברי הבעל שם טוב הקדוש שאמר **כי במקום שהאדם חושב במחשבה שם הוא נמצא כולו** ולכן צריך האדם לקדש מחשבתו תמיד כי אם חס ושלוש יחשוב על תאות הניאוף שם נימצא כולו והנה על פי המעשה הנ"ל מובן שזוהי מלחמה יומיומית במחשבות הרעות **כמו שידוע מהבעל**

שם טוב עניין רומח (של מלחמה) שכל המלחמות בעולם כל מחשבות זרות שבאדם מחמת שהמלכות אינה ביחוד עם דודה וכאשר יתן האדם דעה לזה אז יבוא עליו יראה ורעד ונעשה יחוד יראה ונורא ויתפרדו כל פועלי און המחשבות הזרות ולכן אחי היקר אל לך להתיימש ממחשבות רעות הפוקדות אותך ואל תאמר כאשר אבדתי אבדתי אלא זוהי מטרתך בעולמך ללחום מלחמת מצוה יום יום לדחות המחשבות הרעות במיוחד הבעל תשובה אשר מחמת חטאות נעורים נעשה עליו השרשה ראשונית מהעוונות ומחמת כן פוקדים אותו מחשבות לא טובות אבל ברגע של ניסיון תדע תבין ותשכיל שאין לך ליפול בנפשך להיכנס חס ושלום לעצבות כי זה בא לתקן נפשך וכן אמר הבעל שם טוב על הפסוק בספר בראשית "אכן יש ה' במקום הזה" שפסוק זה מדבר בעניין שהלך יעקב אבינו לישון בלילה ושם אבנים מראשותיו מפני החיות הרעות שלא יפגעו בו ולאחר שנתגלה אליו השם יתברך ודיבר עימו וקם יעקב אבינו משנתו אמר אכן יש ה' במקום הזה ואומר הרב "רוצה לומר שבמקום גדודי חיה יש שמו יתברך וממילא גם בכל מחשבות זרות ורעות שהם גדודי חיה ולסטים וקליפות יש שם גם כן ניצוצי קדושה של השכינה שירדו שם על ידי השבירה".

"תיקון המחשבה הלא טובה"

ואומר הבעל שם טוב הקדוש שהתקנה למחשבה זו שיתן דעתו שיש בתוך המחשבה זרה זו ניצוצי השכינה שבתוך הקליפה מחמת השבירה כנודע, וישתף את עצמו עם השכינה ויראה ורעד יבוא ואז יתפרדו כל פועלי און ונעשה יחוד יראה ונורא וניצול גם הוא ממיתה" עכל"ק.

"כי תצא למלחמה לבעל תשובה"

ועל פי הנ"ל אפשר לפרש את הפסוק **כי תצא למלחמה ..וכו, ושבית שביו** וזה הבעל תשובה כי כאשר באים לו מחשבות רעות ולא טובות זה בסיבה שיש שם ניצוצות קדושה שבשבי של הקליפה וכאשר אתה נופל למחשבות רעות ונופל למטה לקליפה ודוחה המחשבות הלא טובות על ידי זה אתה פודה ומציל את הניצוץ הקדוש שבשבי הקליפה וזה הפירוש **"כי תצא למלחמה"** כנגד המחשבות הרעות של הניאוף ותדחה אותם על ידי מחשבות קדושות ועל ידי זה **"ושבית שביו"** תפדה את הניצוץ הקדוש שהיה בשבי הקליפה והיצר הרע.

"עצות לקדושת המחשבה"

לפני שנאמר מספר עצות טובות לקדושת המחשבה נקדים דבר שצריך לדעת כי האדם הוא הבעל בית של מחשבותיו. וכמו שאומרת הגמרא **"מאן מלכי רבנן"** פירוש: מי נקרא מלך **"רבנן"** תלמידי חכמים כי הם המלכים על רצונותיהם ותאוותיהם על ידי שמשליטים השכל על הגוף ורצונותיו

ולא נותנים לגשמיות לשלוט וכמו שאומרים חז"ל "צדיקים ליבם ברשותם" ולכן השכל של האדם צריך להיות בשליטתו ודבר זה יובן על פי מעשה נפלא על המגיד ממעזריטש הרב רבי דוב בער זצוקל"ה.

מעשה שהיה

מסופר על המגיד ממעזריטש כי לעיתים משגר המגיד את הנצרך עצמו אל אחד מתלמידיו כדי שייפקח את עיניו ויאיר אותן במאורו של תורה ועבודה.

מעשה והופיע אברך למדן ובעל עבודה לפני המגיד ודמעתו על לחיו "רבי" משווע הוא ביללה "כשל כח הסבל" אנכי נלחם ללא הרף במחשבות זרות הטורדות את מוחי ואינני מצליח לגרשן! הם לא מניחות לי לא בשעת תורה ולא בשעת תפילה ואני אנה אני בא? "סע לזיטומיר" הורה לו המגיד תלמידי רבי וולף יוכל ליעץ לך עצה טובה.

ובעת ההיא התפרנס הצדיק הקדוש רבי זאב וולף מזיטומיר בעל "אור המאיר" מבית המזיגה שבעירו. לפנות בוקר הגיע האברך לעיר זיטומיר ומיד הועיד את רגליו אל עבר בית מזיגתו של רבי וולף דומיה של טרם שחר מילאה את החצר שלפני בית המזיגה רוח צוננת קלילה נושבת בקול ועצמותיו היגעו של האברך שיוועו למנוחה מטילטולי הדרך לאחר היסוס מה גמר בדעתו להקיש על הדלת למרות השעה המוקדמת מאוד "מילא" הורה היתר לעצמו אורח מדרך רחוקה ומה גם שלח מאת המגיד הקדוש בעצמו בוודאי לא יקפיד עלי בעל הבית אם אעיר אותו משינתו! קול נקישותיו נשמע היטב בחלל החדום

והדומם אולם מבפנים שום רחש לא נשמע המתין האברך קצת אימץ את עיניו והנה רואה הוא אור בוקע מתוך חלון של אחד החדרים והבין שבעל הבית ער וכנראה עוסק בתורה אלא שאינו מגיב לנקישות שעל הדלת אזר האברך עוז הגביר את נקישותיו עד שמבלי לשים לב הפכו למהלומות חזקות על הדלת ותוך כדי קלטו אוזניו נימה חרישית של לימוד מעתה שוב לא היה בידו ספק כי שומע גם שומע רבי וולף את נקישותיו אלא שמשום מה מסרב הוא לפתוח את הדלת אסף האברך את כפות ידיו עשאן כאפרכסת הצמידן אל פיו וקרא בקול רם מבעד לדלת הנעולה: "נשלחתי הלום מאת המגיד הקדוש ממעזריטש אנא פיתחו לי" אך אין קול ואין עונה אך בבוקר משנפתחה הדלת בפני החלבן הורשה גם האברך האורח להיכנס פנימה נשלחתי הלום ממעזריטש פתח ואמר בנימה שטרוניה של טענה מבצבצת מתוכה אולם רבי וולף השיב עצמו כאינו מבחין בטרונייתו של הלזה ושאל כלפי תומו לשם מה נשלחת לפה? וענה לו כדי שתעוצו לי עצה טובה בענין המחשבות הזרות הטורדות את מוחי נו השיב לו רבי וולף בחיוך "את העצה כבר קיבלת ממני אמש מיד עם בואך הלא הוכחתי לך כי האדם הוא בעל הבית ואת מי שאינו רוצה אינו מכניס!" ע"כ המעשה. ומכאן כל אחד ידע בעצמו ובנפשו כי הוא צריך להיות בעל הבית למחשבותיו שלא טובות.

"עצה מהבעל שם טוב הקדוש למחשבות רעות"

והנה כשאדם מחשב איזה מחשבה מה שיהיה הוא אותיות וכבר ידעת שאם באה לאדם איזה מחשבה זרה בלימודו או בתפילתו אינה באה במיקרה כי יש עת לכל חפץ וכמו שנאמר במגילת אסתר (ב יב') "ובהגיע תור נערה ונערה לבוא וכו..." שהוא הניצוץ הנתונה בעמקי הקליפות שמנוער מכל טוב ורוצה להיתדבק בשרשה ובהגיע עת וזמן לעלות בקדושה הנה אז צריך להתעורר מאוד כי לא לחינם באה זאת המחשבה אלא להעלותה ואם לא עכשיו אימתי שהרי אפשר לא יהיה עוד עת ותור הנערה ההיא כי על פי רוב המחשבה באה מעניין הדומה לעניין התפילה והברכה ההיא **"על כן כאשר באה מחשבה זרה צריך להתעורר מאוד ולהעלותה בקודש עם אותן מחשבות קדושות שמכווין ומייחד ועם הדיבורים שהוא מדבר"**

על כן כשבאה לך מחשבה לא טובה אחי היקר תמלא את ראשך במחשבות של קדושה של תורה או יראת שמים או מחשבת מוסר ועל פי רוב הסיבה שבאים מחשבות לא טובות לאדם כי לא לומד תורה וכמו שדרשו חז"ל במסכת שבת על הפסוק "והבור ריק אין בו מים" שואלת הגמרא אם הוא ריק פשוט שאין בו מים ולמה לי הייתור? אלא ייתור זה בא ללמדנו שמים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו והנה הנחש הוא הנחש הקדמוני היצר הרע כמו ששמעתי ממורי ורבי שליט"א ולכן כאשר הבור שזה ראשו ומחשבתו של האדם ריק ואין בו מים ואין מים אלא תורה שנאמר "הוי כל צמא לכו אל המים" יש נחשים ועקרבים מחשבות

לא טובות והרהורי ניאוף רחמ"ל ובר מינן. ולכן על ידי עסק התורה ומחשבות קדושות ניצל מהרהורים רעים.

"סגולה מאליהו הנביא זכור לטוב"

אמר הבעל שם טוב הקדוש שאליהו הנביא ז"ל אמר לרמ"ק (רבינו משה קורדבירו) שלבטל מחשבה זרה יאמר פסוק זה: **"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה"** (ויקרא ו, ו).

עצות נפלאות מהרה"ק רבי פנחס מקאריץ זצוק"ל:

עצה ראשונה:

אומר הרב כי כתוב בפסוק "והאיש משה עניו מאוד" {בהעלותך יב. ג.} שקשה השייכות והסמיכות לפסוקים הקודמין למה צריך להיות פסוק זה? אומנם יתכן להסביר זאת על פי מה שאמרו בגמרא מסכת מועד קטן יז עמוד א "אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין אותו וילבש שחורים וכו.. ואם תשאל מה זו עצה לבטל המחשבה? **אלא אדם שיש בו גאווה יש בו מחשבת ניאוף ולפיכך זאת עצה טובה שאם ילך למקום שאין מכירין אותו וילבש שחורים וכו.. יהיה ליבו נכנע וממלא יבוטלו המחשבות והעצה שישפיל את עצמו ועוד** אומר הרב שמי ששקרן מצוי אצלו הרהורי עבודה זרה וניאוף וגם כן גבהות וגם הכעסן יש לו הרהורים הנ"ל.

עצה שנייה:

כשבאים לאדם הרהורים הוא על ידי הסתלקות המוחין והם הסתלקות החסדים ועצה היעוצה שיאמר: "**חטאתי עויתי פשעתי ויכה על ליבי**" ועל ידי זה חוזרין ומתגלגל החסדים.

עצה שלישית:

הוא לכון בשם "אל שדי" גימטריא משה והוא לשון הוצאה כמו "מן המים משתיהו" {שמות ב י"} ואמרו לי שמשמעות דבריו היתה שזה להסיר מעליו ההרהורים לעולם.

עצה רביעית:

ליטול ידיו במים ועל ידי שמטהר ידיו סרים גם כן ההרהורים הרעים ודבר זה ראיתי ממנו כמה פעמים.

עצה חמישית:

פעם אחת אחד מתלמידיו שאל אותו בעניין ההרהורים ואמר לי **שאצייר במחשבתי צורת אימי** כי הוא בסוד "אם לבניה תיקרא" {משלי} אל תיקרי אם בחיריק אלא אם בצירי.

ובספר דגל מחנה אפרים {פרשת בראשית ד"ה ויאמר אלוקים תדשא הארץ} ולכן יש סגולה ועצה להינצל מהירהורים רעים ח"ו או תאות ניאוף ח"ו לצייר לפניו דיוקן אביו וזה מוליד בו כח קדושה וינצל בזה מיצר הרע ומכל התאוות הרעות

עצה שישית:

להשתחוות כי בהשתחויה מושך עליו אור מקיף ומסמא עיניהם של החיצונים והמחשבות הרעות כדאיתא בכוונת עלינו לשבח {בסידור הארי לרבי אשר ז"ל}

עצה שביעית לאדם נשוי:

לפעמים נופל אדם בתאות ניאוף רחמנא ליצלן והוא מחמת שיש לו שנאה על אשתו ולמעלה בשמיים הוא דבר גדול מאוד שיהיה שלום בין איש לאשתו שהרי ציוה השם יתברך למחוק את שמו לעשות שלום ולכן מפילים עליו מחשבות ניאוף שאפילו שהם מצד הקליפה העיקר כדי שיהיה לו שלום עם אשתו **ועצה יעוצה לשוב אל ליבו לאהוב את אשתו מצד הקדושה ואז נחלץ מצרה רחמ"ל**. עד כאן מעצותיו של הרב פנחס מקאריץ עיין "באמרי פנחס".

"עצת חכמינו זיכרונם לברכה"

חז"ל הקדושים אומרים לנו כי העין רואה הלב חומד וכלי מעשה גומרים רחמ"ל וכמו שכתבנו בשם האור החיים הקדוש שברגע שאדם רואה נשים האסורות עליו מיד בא לידי הרהורים רעים ואחר כך למעשה רחמ"ל ולכן **עצתם לא להסתכל על נשים האסורות לך**.

ונסיים במעשה עם המגיד ממזריטש שיש בו הרבה מוסר לבעל תשובה כיצד להימלט מהמחשבות הרעות שתוקפות אותו.

מעשה שהיה

מסופר על אחד הרופאים הגדולים שהיה אצל העם היהודי ששמו היה דוקטור אהרון גארדיא והוא היה רופא בארמון המלך והנה לימים נהיה מבאי ביתו של המגיד ממזריטש והמגיד שהיה חולה עשה עימו הסכם שהרופא יטפל ברפואת גופו והוא יטפל ברפואת נפשו ובתקופה הראשונה של חזרתו בתשובה של ר" אהרון גארדיא ביקש מאת המגיד עצה כיצד להימלט מהמחשבות הזרות שטורדות אותו ומציקות לו והשיב לו המגיד אמשול לך משל!

היה מוזג כפרי אחד שלאחר שנים ארוכות היה משקה את גויי הכפר שכר לשוכרה ושואב מהם את פרנסתו ויום אחד החליט המוזג לסגור את בית המזיגה ולפתוח במקומו חנות לממכר בדים ואולם הגויים דלי הדעת מרוב הרגל בין שנים שוכחים היו מדי פעם את השינוי במקום מבית המזיגה לחנות הבדים ובאישון לילה היו דופקים על דלתות המוגפות וצורחים בקול נוחר: מושקה הבה משקה וודקה!

מה היה הלה עושה היה משיב להם מבעד הדלת הנעולה: מצטער טעיתם בכתובת הבית שלי שוב אינו מסבאה ואני אינני מוזג אלא סוחר בדים אנוכי כיום! אף אתה סיים המגיד בהשמעת הנמשל "כה תענה למחשבות הזרות המתדפקות על דלתותיך שוב אינני רופא המלך הפרוסי אלא יהודי כשר הינני חסיד מעזריטש" (נהר יוצא מעדן)

וכך אחי היקר תאמר אתה למחשבות הרעות פעם חטאתי וראיתי והרהרתי היום אני משהו חדש ואתם לא מעניינים אותי כיום אני שב בתשובה ואין לי עסק עימכם.

"לא להתווכח עם המחשבות"

מובא בכתבי הסבא מקלס בשם הרא"ש (רבינו אשר) כי הדבר הגרוע ביותר שכאשר באים לאדם מחשבות והוא מתחיל להתווכח עימהם ולהביא ראיות כנגדם זוהי עצת היצר הרע אלא האדם צריך לגעור בהם ולומר להם אין לי עסק עימכם ולא להשיב שום טענה ומחשבה או ויכוח כנגדם ועל ידי זה נזכה בעזרת ה' יתברך להיטהר ולהתקדש ממחשבות רעות אמן ואמן.

פיק ז'

סדר השינה

פרק ז'

סדר השינה:**"בו יבואר עצות מעשיות להינצל מאותו
עוון בלילה"**

הנה לפני שנאמר את העצות המעשיות צריך להקדים דבר אחד והוא "שלא לפחד" כמו שכתוב: "אם תשכב לא תפחד אז ושכבת וערבה שנתך" כך שמעתי מאחד מצדיקי הדור. ולכן אחי היקר אל תביא על עצמך מחשבות ופחדים בלילה בעצמך במו ידיך כי אם תפחד ותחשוב על זה יצר הרע חס ושלוש יכשילך בעוון הידוע שאם אדם חושב רע יבוא לו חס ושלוש רע ואם יחשוב טוב יבוא לו טוב (רבי פינחס מקאריץ)

עצה ראשונה: "לא לישון על גבו"

מרב בשולחן ערוך אבן העזר סימן כג' סעיף ג' הלכות אישות כתב:

אסור לאדם שיקשה עצמו לדעת או יביא עצמו לידי הרהור אלא אם יבוא לו הרהור יסיע לבו מדברי הבאי לדברי תורה שהיא אילת אהבים ויעלת חן לפיכך אסור לו לאדם לישון על ערפו ופניו למעלה עד שיטה מעט כדי שלא יבוא לידי קישוי (באבר) עד כאן לשונו.

וכן להפך שיושן על בטנו יכול לבוא לידי קישוי.

וכך אומרת הגמרא במסכת ברכות דף יג' עמוד ב': "רבי יהושע בן לוי היה מקלל את מי שיושן על גבו" וכתב רש"י

במסכת נדה: שמא יתקשה אברו בשעת שנתו ועוד שהוא שוכב על גבו לפעמים ידיו נוגעות באבר ומתחמם על ידי זה ובא לידי קישוי.
ולכן אחי היקר קבל על עצמך שאם הינך עולה לישון להטות עצמך לצד ולישון על הצד והרגל נעשה טבע שני.

וכך כתב הרמב"ם בלהכות דעות פרק ד' הלכה ה':
לא ישן אדם לא על פניו ולא על עורפו אלא על צידו בתחלת הלילה לצד שמאל ובסוף הלילה על צד ימין.
ומובא בספר אוצרות חיים לרבנו הבן איש חי שכתב בשם האריז"ל הקדוש שלאחר חצות לילה אם ירצה יתהפך על צד ימינו ומנהג זה מואיל לו לבטל כוחות החיצונים.

עצה שנייה: "בדיקת נקבים לפני השינה"

מובא בשם הרב רבי פינחס מקאריץ זצוקל"ה שהאדם צריך לבדוק נקביו קודם השינה כמו שכתב "בעל הטורים" בפרשת כי תצא {דברים כג יד}
"וחפרת וכסית צאתך ואז וחפרת לבטח תשכב" כלומר שתלך לשכב תהיה בטוח מעוון קרי ולא די במה שמרגיש **אם צריך או לא צריך אלא דווקא לבדוק נקביו עד כאן לשון קודשו.** ולכן אחי היקר אל תתעצל ללכת לבדוק נקביך לפני השינה אחרת תגרום לעצמך רעה ותתעצב על כך הרבה אלא

תתגבר כארי נגד העצלות שבך ותתפנה לפני השינה ועל ידי זה תינצל מאותו עוון.

עצה שלישית: "לימוד תורה קודם השינה"

מובא בספרים הקדושים כי הבעל שם טוב הקדוש היה מעיין קודם השינה או ברמב"ן או במהרש"א שבעין יעקב וכל זה כדי להירדם עם דברי תורה וכמו שאומרת הגמרא במסכת ברכות דף יד': **"אמר רבי חייא אמר רבי יוחנן כל המשביע עצמו מדברי תורה ולן (הולך לישון) אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר: "ושבע ילן בל ייפקד רע" (משלי יט')"**. וכידוע בפרקים הקודמים שהירושלמי אומר שכל מקום שכתוב "רע" הכוונה על פגם הברית ולכן גם פה על ידי שתילמד תורה לפני שתישן ממילא לא תיפקד רע שזה העוון הידוע. וכידוע שיש קבלה ללמוד "תנא דבי אליהו" לפני השינה וזה טוב מאוד וכן לקרוא גם בגירסה בלי הבנה חמש דפי זוהר מתיקוני הזוהר שמועיל מאוד לנשמה וכל אחד ילמד היכן שליבו חפץ כמו שאומרים חז"ל אין אדם לומד אלא היכן שליבו חפץ והעיקר שנלמד ונישן בטוב.

עצה רביעית: "לא להרהר ביום על נשים"

הגמרא במסכת עבודה זרה דף כ' עמוד ב' אומרת: "תנו רבנן (שנו חכמים) מה פירוש הפסוק "ונישמרת מכל דבר רע" (דברים כג') שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה". והיינו על ידי שהאדם רואה דברים האסורים לו והעין רואה והלב חומד והאדם מהרהר ומדמיון רח"ל דברים האסורים להרהר לכן בלילה בר מינן יבוא לידי טומאת קרי. ולכן מובן מפה שהאדם שלא שומר על עצמו ביום מהסתכלות והרהורי נשים הוא זה שגרם לעצמו חס ושלוש לבוא לידי העוון בלילה ולכן צריך להיזהר מזה מאוד מאוד. ואע"פ שכתוב בגמרא מסכת בבא בתרא דף קסד' עמוד ב': "אמר רב שלוש עבירות אין אדם ניצול מהם בכל יום הרהור עבירה ועיון תפילה ולשון הרע" ואם כך נבוא ונאמר שזה טבעי חס ושלוש? כבר תירץ" העיון יעקב": "אם האדם אינו מתאמץ בזה אז אינו ניצול מג' עבירות הללו. והעולם הזה הוא עולם המעשה ולכן צריך וכדאי לנו מאוד להתאמץ שלא להרהר ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך על התאמצותך להתגבר על ההרהורים.

עצה חמישית: "לישון בטלית קטן"

מובא בשער הכוונות לרבינו האריז"ל וזה לשונו: ועוד דע כי לילה לא זמן ציצית הוא וזה דווקא בציצית גדול... אבל הטלית קטן כבר ניתבאר כי בחינתו היא מבחינת זמן הקטנות וכו... ובחינה זו אינה מתבטלת אפילו בלילה ולכן צריך להיזהר שלא להסיר מעליו הציצית קטן לא ביום ולא בלילה וישכב עמו בלילה ויועיל מאוד לבטל כוחות החיצונים עד כאן לשון קודשו.

"מדוע לבעל תשובה יש מלחמה מתמדת בזה?"

מובא בספר שומר אמונים לרבינו אהרון ראטה זצוק"ל: כי יצר הרע רודף אחר נשמות המסוגלים לעבודת השם ובפרט היצר הרע רודף אחריהם להחטיאם במקרי לילה רח"ל והוא עניין עוון קרי כמובא בראשית חכמה (שער קדושה) שהוא היצר הרע תאב ומתאוה ורודף דווקא אחרי הנפשות המסוגלים לקדושה ואלו שעוסקים ורוצים לעשות תשובה לפני השם עד כאן לשון קדשו. ולכן אחי היקר אל תישבר ותתייאש חס ושלום מהאויב שלך כי כל מטרתו להעציב אותך כדי שתרד מדרך השם אבל אזור חיל וכח ותהיה בשמחה כי השם יתברך רוצה שתעבוד אותו רק בשמחה" עבדו את ה' בשמחה" ולא חשוב כמה הפיל אותך

יצרך תקום כי שבע יפול צדיק וקם גם כי נפלתי קמתי
המטרה היא ללחום מלחמה מתמדת.

"משל למה הדבר דומה"

משל לקבוצת גנבים אשר חיכו בסמטה ורצו לקפוץ על אדם מסויים ולשדוד אותו ופתאום ניכנס האדם שהוא הנהג למשאית הזבל ובא לנסוע ומיד קפצו עליו ושדדו אותו....הלא זה בדיוני ולא מציאותי וכי גנבים שודדים משאית זבל? גנבים שודדים משאית "ברנקס" מלאה בכסף או יהלומים והנמשל מובן מאליו הגנב הוא היצר הרע כמובן שיצר הרע לא רודף אלא אחרי היקר והטוב מכאן אדם ידעיבין וישכיל **"כי ככל שהיצר הרע שלך מרובה יותר מכאן מתגלה שנשמתך גדולה יותר"** ולכן הוא משקיע כוחות רבים בך וכמו שאומר הזוהר הקדוש **"אין לך אור אלא היוצא מהחושך"** ואל תיתן לו להפילך בפח היאוש והעצבות ולא חשוב כמה תיפול העיקר שתקום.

"הגאון מביאה לידי קרי"

מובא בשם הרב רבי פנחס מקאריץ זצוק"ל שפעם בא אליו אדם שראה קרי והשיב לו אל תפחד והקשה תלמידו מוהר"ר רפאל ז"ל איך אפשר שאם מכים לאדם קורה של עץ על ראשו ולומר לו שלא יפחד? וביאר הוא ז"ל באריכות שזה מראין לו לאדם כדי שלא יתגאה כשעוסק הרבה בעבודת השם יתברך ואומרים לו ראה מי אתה. וכשאדם מרגיש בכוונה זו ומכניע את עצמו היטב ומודה על האמת

לפניו יתברך על עצמו שהוא שפל ונבזה אין לו לפחד עכל"ק על כן מבואר מפה שאדם שמתגאה מן השמים גורמים לו רחמ"ל לאותו חלום ועל ידי זה הוא נכנע ומשפיל את עצמו וכמה שהאדם יהיה בשפלות להקדוש ברוך הוא עם כל עבודת השם שלו שמרבה ועושה כך ינצל מזה ויהי רצון שנלך בדרך הענוה והשפלות אמן.

"כוונות קודם השינה להינצל מהעוון"

מובא בשם הרב רבי פנחס מקאריץ זצוקל"ה כי בעת השינה האדם נקרא "נופל" ונכנס באות הנון ודוד סמכה ברוח הקודש "סומך ה" לכל הנופלים" ולכן בעת השינה הוא סותם את העיניים כי נכנס ב-ס" וזה הענין שהוא אומר "בידך אפקיד רוחי" והוא ראשי תיבות "באר" וכך יש בקריאת שמע ס" תיבות וב-"הנה מטתו שלשלמה" יש כ" תיבות וכפול ג" פעמים יוצא ס" אותיות גם כן. וביושב בסתר עליון יש גם כן ס" תיבות עד "מחסי" ועל ידי שאומר בידך אפקיד רוחי נכנס ב-ס" כי הוא ראשי תיבות "באר" והוא באר העליון והכוונה לתורה שבעל פה ויש בה ס' מסכתות ובעת השינה הוא מצניע נשמתו בס' מסכתות וכשמכוון זאת יש לו חלומות טובים כי זה מקום החלום וגם כששוכב אדם בהרהורים קדושים אזי מתעורר גם כן כך עד כאן לשון קודשו והשי"ת יזכנו לחלום חלומות טובים.

פרק א'

בסוד
"שמירת הברית"

דיברי חיזוק על קדושת האדם
על פי כתבי רבינו האר"י ז"ל

פרק ח

בסוד שמירת הברית

"סיבת החטא"

לפני שנדבר בעזרת השם בעניין שמירת הברית צריך להקדים דבר אחד יסודי וחשוב בעבודת ה' והם בדברי רבנו משה חיים לוצאטו זצ"ל בספרו הקדוש "דרך עץ חיים" וזה לשון קודשו: **"הנה על כן חוב הוא מוטל על האדם לשים עצמו להתבונן כי אם אינו מתבונן ומחשב הנה לא תבוא החכמה לבקש אותו"** וזה בא להוציא את דעתם המשובשת של אלו שאומרים "שהקדוש ברוך הוא ייתן לי בלב לחזור בתשובה אחזור בתשובה" הרמח"ל כותב בפירוש החכמה לא תבוא אליך אתה צריך לחפש וממשיך הרמח"ל הקדוש **"ונשאר בחושך בלא ידיעה והולך בדרכי ההבל ובאפלה וסוף דבר ייתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא על שלא נשתמש מן החכמה ומן הכוח אשר הטביע בו הקב"ה לעשותו חול וזה ודאי פיתוי היצר הרע והסיטרא אחרא אשר ישתדל בכל עוז להפיל את האדם בעולם הזה ובעולם הבא"** כי ידיעת האמת מחזקת הנשמה ומרחקת ממנה היצר ודאי ואין דבר מחליש הנשמה לפני היצר כחסרון הידיעה ואם הייתה הידיעה רחבה ועומדת על לב בני האדם לא היו חוטאים לעולם אך לא היה היצר

קרוב אליהם ושולט עליהם כמו שאינו שולט במלאכים
עכל"ק. הנה אחי היקר הסיבה העיקרית לחטא שלך בגלל
חסרון ידיעה אינך יודע כמה החטא גורם ומה אתה עושה
על ידי החטא כפי ששמעתי ממורי ורבי עטרת ראשי אוהב
ישראל צדיק יסוד עולם רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א כי
אינו דומה אדם שהולך לשיעורי תורה וקורא ספרי מוסר
ושומע על חומרת העבירה שאפילו שחטא הוא מתחרט
ומצטער או לא חוטא כלל. על ידי שיעורי תורה ומוסר
משא"כ זה שלא הולך כלל לשיעורי תורה שגם לזה לא יגיע
וחוזרים אנו לאמת היחידה **הידיעה** ואוי להם לאותם
אנשים שטוענים עדיף לא לדעת הרי הם חיים בשקר ובכזב
ועליהם אמר הרמח"ל הקדוש **"ונשאר בחושך בלא ידיעה"**
וסוף דבר ייתן דין וחשבון. הלא אנשי העולם רגילים לומר
אי ידיעת החוק אינה פוטרת מלשלם כך גם פה אדם צריך
להוסיף ידיעה אחרת יישאר בחושך וכפי שכתבנו בשם בעל
האור יחזקאל רבי יחזקאל לעונשטיין זצוק"ל כי יש שני
סוגי בני אדם: אדם שיודע שחטא וחוטא ויש לו מה לתקן
שמצבו טוב שעדיין יודע שצריך לתקן ויש לו תקווה וזה על
ידי הידיעה מה שאין כן זה שלא יודע שחוטא או יודע אבל
לא מרגיש שצריך לתקן מחמת סרחון הגאווה שנודף ממנו
ועליו אמר הרמח"ל הקדוש **"ונשאר בחושך בלא ידיעה"**
וסוף דבר ייתן דין וחשבון" ואי הידיעה אינה פוטרת ועליך
להוסיף ידע על ידע אחי היקר כי זה העולם בין רגע יחלוף
כלא היה כי **"ימינו כצל עובר"** ממש **"גז חיש ונעופה"** על כן
הקדמנו זו ההקדמה לדברים שנכתוב בס"ד לקמן שנדע כי
על ידי הידיעה כפי שהבטיח רבנו הרמח"ל האדם יתרחק מן
הרע ויחזק נשמתו. מלבד אדם ששוטה בר מינן שרוצה

ליהנות מן העולם הזה בדרכם של גויים ודרכו של עשיו הרשע להוציא מישראל הקדושים שזכו לעולם הנצחי עולם הבא וגם בזה נייחד פרק בפני עצמו על עולם הבא במיוחד בעניין קדושת האדם ויהי רצון שהשם ירחם עלינו ותתחזק נשמתנו.

"בסוד שמירת הברית"

הנה עניין פגם הברית שקשה מאוד בדורנו יש לו סיבות רבות שנדבר בהם בפרק בפני עצמו אמנם צריך שתדע אחי היקר כי עוד מברית העולם היה כבר יצר הרע דעריות גדול מאוד כמובא בתורה הקדושה בספר בראשית פרק ו' פסוק ה' שם כתוב בפסוק **"וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום ויאמר ה' אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתים"**

והסיבה לכך מבואר בטוב טעם בספר **"פרי עץ חיים"** לרבנו האר"י הקדוש שער חג המצות פרק א' עמוד תצ וז"ל:

"עניין פסח ויציאת מצרים הלא ידעת כי הראשונים (דור המבול והפלגה) סלקו את השכינה עד רקיע השביעי מחמת עוונותיהם אמנם ישראל שבאותו הדור שהיו בגלות מצרים היו סוד אותן ניצוצות של קרי שהוציאם אדם הראשון באותן מאה ושלשים שנה שפרש מאשתו. ובעניין פירוש הדבר מובא בטוב טעם בספר **"פרי עץ חיים" שער קריאת שמע שעל המיטה פרק יא' שם כתב בשם **"ספר****

הרזים" וז"ל: "כשפירש אדם הראשון מאשתו מאה ושלשים שנה (פירש כלומר שלא שכב עימה בחיבור זכר ונקבה) הוליד רוחין ושדין לילין והם מזיקין את הבריות (ומכאן תוכחת מגולה לכל הצרות שבאים על עם ישראל בכלליות ובפרטיות לכל אדם שהדבר נגרם מפגם הברית) ובמדרש מונה בניהם כמה וכמה אלפין רבבות שדין רוחין ולילין והיו הורגין את העולמות ונתן הקדוש ברוך הוא רשות למתושלח הצדיק וכתב שם ה' המפורש על חרבו והרג בהם ב' אלפים רבבות ברגע אחד עד שבא אגרימוס בכורו של אדם הראשון (מטפות הקרי) ונשתטח לפני מתושלח והתחנן לו וקיבל עליו ומסר לו שמות שידין ולילין וכל מלכיהם ושריהם והשאר ברחו והתחבאו במחבואות של האוקיינוס עכל"ק. וממשיך רבינו האר"י הקדוש והם האנשים שהיו במצרים סוד דור המבול שהיו גם כן משחיתים זרעם על הארץ להיותם באים משורש ההוא (של אדם הראשון) עד שנימוחו וזה סוד הפסוק "וירא ה' כי רבה רעת האדם ממש" כי סוד הקרי הנקרא רעה ומוציא שכבת זרע לבטלה נקרא רע כמו שכתוב בזוהר על הפסוק "לא יגורך רע" נמצא כי דור המבול הם רעת אדם הראשון וזה סוד הפסוק "אמחה את האדם אשר בראתי" (כלומר שהם היו ניצוצות קרי של האדם הראשון ולכן מחה אותם הקב"ה והדגיש הפסוק ואמר "האדם" כנ"ל) וממשיך רבינו האר"י ואומנם כל הנשמות הם בחסדים וגבורות אשר הם מסוד הדעת אשר שם תלוי מציאת הזיווג בסוד "וידע אדם את חוה" ולכן נקרא דעת כי משם הטיפה של הזיווג דהיינו טיפת זרע וגם הדור ההוא הוא מבחינת הדעת גם כן רק שנמשכו אל הקליפות

"אמנם גלות מצרים כל ענינה היה רק לצרף נשמות ההם של דור המבול ולכן באו באותו הגלות הגדול ומיררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים כנגד החומר והלבנים שהיו עושין בדור הפלגה וזה סוד וסיבת גלות מצרים כי יניקת מצרים והטומאה שלהם היו מצד הדעת שלהם ובפרט מה שהודעתין באחוריים של הדעת העליון שממש בעצם נמשכת טיפת הזרע כנ"ל עכל"ק של רבנו האר"י. הנה תראה אחי היקר מלשונו של רבינו האר"י אשר למד פה אל פה מאליהו הנביא ז"ל עד כמה חמור עוון פגם הברית ואיזה השתלשלות גדולה של ייסורים וסבל היו צריכים לעבור כל הנשמות שיצאו מהקרי של אדם הראשון באותם מאה שלושים שנה תחילה הקב"ה מחה אותם במבול ולא השאיר שום זכר מהם כמו שראית בצונאמי ששם חוטאים הרבה בעריות ואחר כך בדור הפלגה ולא מספיק אלא שאחר כך גלות ושיעבוד מצרים הקשה ביותר כי ידוע שבמצרים זרק פרעה הרשע את התינוקות לים ומסביר רבינו האר"י שהטעם לכך בגלל שהם אותם נשמות של דור המבול שנמחו במים ולכם גם פה נזרקו למים כי היו אותה בחינה. והיה שוחט מאה וחמישים תינוקות כל בוקר וכל ערב והיה מתרחץ בדמם ושם גופות שלמות במקום אבנים והיו בונים עליהם והמדרש מונה כמה סבל וצער היו מצערים המצריים את בני ישראל כמובא במדרש (שמות רבה א', יא') "שנתנו מלאכת אנשים לנשים כדי לענות" וכל זה אומר האר"י בגלל פגם הקרי שיצא מאדם הראשון תראה אחי היקר כמה משמעות וכובד משקל יש לפגם הזה כמה סבל וכמה צער היה צריך לעבור על כל הנשמות הללו בשביל פגם הקרי אם כך עונשו בעולם הזה

מה יהא עונשו בעולם הבא של פוגם הברית זה ממש מבהיל לחשוב על זה וכמובן שלא ימנע מאיתנו לדעת זאת כי שלח לנו ה' יתברך את המקובל האלוקי ר' יהודה פתיה זצוק"ל בעל מנחת יהודה "רוחות מספרות" אשר היה מדבר עימהם פה אל פה ונייחד לזה פרק בפני עצמו מה עונשו של החוטא בעריות אם לא עושה תשובה ולמה גורם הדבר. מכאן אדם שקצת שכל בראשו ויבוא יצרו להחטיאו אם יראה את כל ההשתלשלות דברים שכתבנו כאן בשם רבינו האר"י ומדרשים ועדין יצרו בוער בקרבו ויחטא אין לך נבלה גדולה מזו שהלא הקדמנו כי סיבת חטאו של "היהודי האמיתי" היא לא חס ושלוש להכעיס את ה' כי כולנו אוהבים ה' באמת רק מחמת חוסר הידיעה והבלבול ומרוצת החיים וחוסר הפנאי לחשוב מי אני מה רוצה ממני השם יתברך ומה יהיה סוף כל ענייני וחי. ולכן ברגע שאדם רואה מה נגרם מניצוצות קרי עונש כזה חמור של דור המבול ודור הפלגה ובנוסף שיעבוד מצרים ועוד שנפרט לקמן יעלה במשקל שכלו פעם ופעמיים האם לפגום בברית או לא כי כעת ברוך השם אחי היקר קיבלת קצת רקע ואין לך דבר גדול מזה לדעת ולחשוב אודות הדבר אם לפגום בברית או לא. לאחר שאני יודע כמה נזק נגרם רק בשביל ניצוצות קרי כל שכן אם אפגום במזיד רחמ"ל להנאתי וסיפוק תאוותי מה יהיה עונשי וסופי חס ושלוש רע ומר כמו שכתוב "וימררו את חייהם" החיים יהיו חס ושלוש מרים וכל זה רק פה ומה יהיה בעולם האמת נפרט לקמן.

"סוד עשרת הרוגי המלכות"

הגמרא במסכת סוטה בדף לו' עמוד ב' אומרת יוסף הצדיק נתווסף לו אות אחת משמו של הקדוש ברוך הוא כמו שנאמר "עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים" (תהלים פא') ושואלת הגמרא מדוע נתווסף לו אות אחת משמו של הקב"ה? ומתרצת על ידי הסיפור שאירע עימו עם אשת פוטיפר במצרים. כמו שאומר הפסוק **"ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו" (בראשית לט')** ונחלקו בגמרא רב ושמואל אחד אמר מלאכתו ממש כפועל ואחד אמר צרכיו כלומר תשמיש מיטה (רש"י). וממשיכה התורה לספר **"ואין איש מאנשי הבית"** כלומר כאשר נכנס יוסף לא היה איש מאנשי הבית ושואלת הגמרא וכי אפשר לומר שבבית כזה גדול כמו של אותו רשע אין איש? ומתרצת הגמרא תנא דבי ר' ישמעאל אותו היום זה היה יום חגם של הגויים והלכו כולן לבית עבודת כוכבים שלהם והיא אמרה להם אשת פוטיפר כי חולה היא ולא יכולה להצטרף אליהם, ואמרה בליבה כעת אין לי יום כמו היום הזה שאוכל לחטוא עם יוסף. מייד כתוב בפסוק **"ותתפשהו בבגדו"** ובאותה שעה באה דיוקנו של יעקב אבינו ונראתה לו בחלון אמר לו **"יוסף עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם. רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות?"** שנאמר: **"ורועה זונות יאבד הון"** (משלי כט') מייד

אומרת הגמרא מה קרה ליוסף "ותשב באיתן קשתו" אמר ר' יוחנן משום רבי מאיר ששבה קשתו לאיתנו ומה שכתוב מייד אחרי פסוק זה "ויפוזו זרועי ידיו" מלמד שיוסף הצדיק נעץ ידיו בקרקע ויצאה שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו. ומסיימת הגמרא תניא היה ראוי יוסף שיצא ממנו יב' שבטים כדרך שיצאו מיעקב אביו שנאמר "אלה תולדות יעקב יוסף" כלומר למה התורה הקישה את יעקב ליוסף ללמדך כנ"ל שאותם תולדות שהיו ליעקב אבינו היה צריך לצאת גם מיוסף ולבסוף היו ליוסף רק ב' בנים אפרים ומנשה והיכן נעלמו עשרה? אלא שיצא שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו וכו'... עד כאן לשון הגמרא הקדושה. והנה זה דרך הדרש שהגמרא הקדושה דרשה וכעת נבוא ונבאר את העניין בדרך הסוד בטוב טעם כמובא בכתבי רבנו האלוקי רבינו יצחק לוריא אשכנזי זצוק"ל וכך מובא "בשער מאמרי רבותינו זיכרונם לברכה" במסכת ברכות שם בדף יא' וזה לשון קודשו: "מה פירוש הפסוק "וכל יקר ראתה עינו" זה רבי עקיבא שהשיג מה שלא השיג משה רבינו ע"ה בהר סיני כי משה רבינו ע"ה לא השיג אלא מ"ט שערים והוא רבי עקיבא השיג חמישים שערים. והעניין הוא אומר רבינו האר"י כי רבי עקיבא ע"ה הוא וחבריו שהיו מעשרה הרוגי מלכות שבאו בגלגול מן הטיפין שזרק יוסף מעשר אצבעותיו כמו שאמרו חז"ל במסכת סוטה דף לו' עמוד ב' הנזכר לעיל בהקדמה זו. שהיה ראוי לצאת מיוסף יב' שבטים כמו שיצאו מיעקב אע"ה ולא יצאו כי אם שנים אבל העשרה יצאו מאצבעותיו כשהסתכל יוסף באשת פוטיפר. וזה מה שכתוב "ויפוזו זרועי ידיו" ומלת יקר שכתוב על רבי עקיבא "וכל יקר ראתה עינו" הרי מלת יקר

הם אותיות קרי כלומר היקר שזה קרי היה בגלל שראתה עינו של יוסף הצדיק בגלגול קודם את אשת פוטיפר לכן חזר רבי עקיבא ותיקן מקרי ליקר והם ממש דברים מתוקים וממשיך רבנו האר"י וכן כמו שאמרו חז"ל (במדרש רבה בראשית פרשה פז' יא') כי יוסף ע"ה לא היה רוצה להסתכל בה עד שהכריחה אותו ששמה ברזל בגרונו כדי שישתכל בה וכשהביט בה יצאו הטיפין ההם ומ-יב' שבטים שהיו ראויים לצאת ממנו לא יצאו אלא שנים. ועשרה יצאו בקרי עד שבאו בעשרה הרוגי מלכות ועתה יש לשאול שאלה אחת כי הנה נודע שהשבטים שמכרו את יוסף לא היו כי אם ט' בלבד בעבור כי ראובן לא היה שם ולכן אמרו חז"ל (במדרש תנחומא פרשת וישב ב') ששיתפו השבטים את השכינה עימהם להשלים לעשרה כדי לדון את יוסף ועשו את שיתוף השכינה כי ראובן לא היה עימהם כי הלך לעשות צום ותענית בשקו. ועתה אם כן מי היה העשירי שנתגלגל בעשרה הרוגי מלכות? שהלא ראובן לא היה בגלגול עימהם כמו שתרגם אונקלוס על הפסוק "יחי ראובן ואל ימות" : מיתה תנינא כלומר שלא ימות מיתה שנייה על ידי שיתגלגל כמו שאר השבטים. אבל דע אומר רבינו האר"י כי במקום ראובן העשירי היה יוסף הצדיק בעצמו ע"ה שנתגלגל עימהם לפי שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם חסידיו כחוט השערה ולפי שבסיבתו אירע כל מה שאירע לכן נענש להתגלגל עימהם. ועוד לפי שהביט באשת אדוניו והרהר בה ויצאו הטיפין בסוד קרי. וכל זה נרמז בפסוק "ברזל באה נפשו אמרת ה' צרפתהו" רוצה לומר הפסוק שבסיבת הברזל ששמה אשת פוטיפר בגרונו של יוסף והסתכל בה והרהר ויצאו ממנו טיפות הקרי לכן "באה

נפשו" כלומר שבאה נפשו של יוסף לעולם עוד ביאה אחרת להיענש. ואז ממשיך הפסוק ואומר "אמרת ה' צרפתהו" וכידוע שהמלה "אמרת" פירושה מלשון חיתוך כמו שפירשנו בפסוק "השולח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו" שהוא רמז אל העורלה שחותכים אותה ושמים אותה בארץ ובעפר ונמצא שהמלה אמרתו שהוקשה למלה ארץ ששם טומנים העורלה פירושה שזה מלשון חיתוך שכן חותכים את העורלה ואז ממשיך הפסוק ואומר "עד מהרה ירוץ דברו" שתתקבל תפילתו ועל פי זה נדרוש בפסוק על יוסף הצדיק "ברזל באה נפשו אמרת ה' צרפתהו". אמרת ה' שהיא המיתה בזמן הרוגי מלכות. "צרפתהו" בצרוף ויצא נקי צדיק יסוד עולם.

"במי יתגלגל יוסף הצדיק"

וממשיך רבינו האר"י והואיל ובא לידנו עניין זה כשחזרו השבטים בעשרה הרוגי מלכות ויוסף הצדיק היה אחד מהם כנ"ל צריך שתדע אומר רבינו האר"י שיוסף יתגלגל ברבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול ומובא במדרש "אלה אזכרה" אמרו עליו על רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול שהיה אחד משבעה אנשים יפים שהיו בעולם וכו'... ולכן אומר רבינו האר"י כמו שיוסף חטא להביט באשת פוטיפר וכיוצא לכן הפשיטו עור פניו גם הוא.

כמו שאומר המדרש "באלה אזכרה" כי לפני מיתתו ביקשה הבת של הקיסר את רבי ישמעאל לחטוא עימו ולא הסכים לה וביקשה שלפחות יתנו לה את עור פניו היפות והסכים והפשיטו עור פניו וכל זה אומר רבינו האר"י כדי

לתקן מה שחטא בגלגול הקודם "באונס" ותדע שאותה בת של הקיסר הייתה אשת פוטיפר ולכן חמדה עור פניו וכתב רבי שמואל ויטאל להיות שהייתה כוונתה לשם שמיים שראתה באצטגנוני כוכבים שלהם שילד מהם בנים צדיקים לכן אפשר שבאה עתה לתקן בגלגול זה בהיותה בבית קיסר.

"מדוע נקרא רבי עקיבא בן יוסף"

וממשיך רבינו האר"י ולהיות שהיה רבי עקיבא אחד מאותם עשרה טיפות של קרי שיצאו ליוסף הצדיק לכן נקרא רבי עקיבא בן יוסף סתם. סתם פירושו שלומדים גמרא ומזכירים את שמו של רבי עקיבא אז קוראים בשמו כך "רבי עקיבא בן יוסף" שאכן באמת הוא בן יוסף שהרי נתגלגל מחמת יוסף ולכן ישב רבי עקיבא ארבעים שנה בלי ללמוד תורה ורק אחר כך האירו פניו בתורה והוא התיקון של ארבעים יום של השובבים של סדר שמות שהם נעשים על תיקון הקרי המטהרים את בעל הקרי וכן כנגד ארבעים סאה של מי הטבילה במקוה המטהרים את בעל הקרי גם כן. ואז נקרא רבי עקיבא יקר כמו שאומר הפסוק **"וכל יקר ראתה עינו"** ואומר רבנו שמואל ויטאל כי העניין הוא שמעיקרא בשביל מה שראה בעינו לאשת אדונו והביט בה בעינו יצא ממנו עשרה טיפות של קרי ועתה שחזר בגלגול נתקן הקרי ליקר שהשיג חמישים שערי חכמה מה שלא השיג משה רבינו וכו'... הנה אחי היקר נעצור לרגע נתבונן ונחשוב כמה ידע וחכמה אלוקית נתווסף לך כעת הרי

תתבונן היטב מה נתגלגל מחמת "ראיה באונס של יוסף באשת פוטיפר ויצאו טיפות הקרי" עשרה הרוגי מלכות ויוסף ביניהם והנה אם נסתכל מה עברו אותם עשרה הרוגי מלכות בקצרה נבין קצת כמה חמור עונש פגם הברית ובשביל לתקנו צריך לעבור ייסורים גדולים.

"מיתתם של רבן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל"

מובא במדרש אלה אזכרה שכאשר הוציאו אותם להורג החלו לריב ביניהם רשב"ג ור' ישמעאל מי ימות ראשון ועשו גורלות ורשב"ג עלה לו למות ראשון ושפשטו את צווארו נטל אספקלטור (התליין) את החרב והתיז את ראשו ולאחר מכן אמר לרבי ישמעאל פשוט את צווארך אמר לו רבי ישמעאל חייך הנח לי רגע אחד עד שאבכה על הצדיק אמר לו עשה מייד נטל רבי ישמעאל את ראשו של רשב"ג ונתן עיניו על עיניו ופניו על פניו וחוטמו על חוטמו ופיו על פיו ואמר אי הפה המתגבר וכו'.. פה מוציא מרגליות מי יטמנך בעפר וכו'.. אמר לו אותו הגמון ריקה עד שאתה בוכה על מיתתו בכה על מיתתך שקשה ממיתתו. מיד התחיל רבי ישמעאל צווח ובתו של הקיסר שחמדה את עור פניו ביקשה מאביה את עור פניו ומיד גזר המלך לפשוט עור פניו בעודו חי וכיון שהגיע זה שפשט עורו בראשו למקום הנחת התפילין התחיל רבי ישמעאל לצעוק צעקה גדולה וצעק צעקה שנייה ורצה הקדוש ברוך הוא להפוך את העולם לתוהו ובוהו מייד ירד אליו המלאך גבריאל ואמר לו

ישמעאל אם תצעק פעם שלישית ייהפך העולם לתוהו ובוהו אלא אשריך ישמעאל וכו'... וכיוון ששמע רבי ישמעאל כך הפך פניו עד שיצאה נשמתו ע"כ. הנה אחי היקר תראה כמה סבל וצער עברו שני קדושי עליון אלו בגזירתו יתברך וגילה לנו הרב האלוקי הוא רבנו האר"י שזה היה מחמת טיפות הקרי של אונס והסיבה שהפשיטה בתו של הקיסר את עור פניו כי הייתה גלגול של אשת פוטיפר שהחטיאתו בגלגול הקודם ליוסף וכעת יוסף נתגלגל ברבי ישמעאל בן אלישע ולכן הפשיטה את עור פניו כנגד מה שהסתכל בפניה בגלגול קודם אם כן מה יעשה לאדם שיעשה במזיד רחמ"ל לכן עצור עצמך חשוב והתבונן לפני שאתה בא לחטוא תשנן את כל הנ"ל ויעלה בשכלך הדעת הנכונה האם שווה לחטוא או לא.

"מיתת רבי חנניא בן תרדיון"

המדרש מספר כי כרכוהו בספר תורה והקיפוהו בחבלי זמורות והציתו בהן את האור ושרפוהו והביאו ספוגין של צמר ושורין אותו במים והניחום על ליבו כדי שלא תצא נשמתו במהרה.

"מיתתו של רבי עקיבא"

כשהוציאו להרגו זמן קריאת שמע היה והיו מסרקין את בשרו במסרקות של ברזל והוא היה מקבל עליו עול מלכות שמיים.

רבי יהודה בן דמא

הקיסר הרשע ציוה לקשרו בשערות ראשו בזנב הסוס למשכו בכל רוחב של רומי ואחר כך ציווה לחתכו אברים אברים ובא אליהו הנביא ז"ל ולקח האברים וקבר אותם במערה אחת הסמוכה לנהר היורד לפני רומי.

רבי יהודה בן בבא

הגמרא במסכת סנהדרין אומרת כי פעם גזרה מלכות יוון הרשעה על ישראל שכל מי שסומך לרבנים ייהרג ויהודה בן בבא סמך חמישה זקנים וכו'... וכשהגיעו אויביהם וברחו כולם אמרו לו רבי מה תהא עליך? אמר להם הריני מוטל לפניהם כאבן שאין לה הופכים. אמרו לא זזו משם עד שנעצו בו שלש מאות לוניבאות (חצים) של ברזל ועשוהו ככברה (נפה) ואומר המדרש כי ציווה הקיסר שיחתכוהו אברים אברים וישליכוהו לכלבים ולא הוספד ולא נקבר. וכן רבי ישבב הסופר נהרג בתעניתו ובקריאת שמע ורבי חוצפית המתורגמן הקיסר ציווה להרגו ולסוקלו ולתלותו. רבי חנינא בן חכנאי נהרג ביום שבת בזמן קידוש היום וכן רבי אלעזר בן שמוע כל אלו הקדושים הם עשרה הרוגי מלכות וכל הסבל והצער שנגרם כמובן היא גזרתו יתברך וכל המערער אחריו יתברך ככופר בעיקר חס ושלוש ובר

מינן. אבל גילה לנו האר"י הקדוש שזה מחמת אותם טיפות קרי וכעת לאחר ידיעה כזאת היעלה על ליבך לחטוא אז אכן מתגלה אתה חס ושלוס כסוס שוטף במלחמה שלא חושב כי אם על תאוותך.

"אל תהיו כסוס כפרד"

אומר רבינו האר"י שפסוק זה בא ללמדנו אל תהיו כסוס כפרד כלומר שלא תהיו כבהמות להנאת הגוף בלבד וגם שמותר אל תתמיד בזה. ודימה את זה דווקא לסוס כי הסוס הוא יותר שטוף בזימה יותר מכל הבהמות וכך אמרו חז"ל במסכת פסחים דף קיג עמוד ב': ששה דברים נאמרו בסוס ואחד מהם זנאי וכן בסוף פסוק זה רמוז "אין הבין במתג ורסן עזיו לבלוס" ראשי תיבות בועל. ולכן הביא ראש הפסוק להזהיר לאדם שלא ירגיל עצמו להיות זנאי כסוס אלא צריך האדם לקדש עצמו בשעת תשמיש המיטה וגם סופי תיבות של פסוק זה בגימטריא זה גיהנום להורות למי שאינו נזהר לקדש בעניין זה סופו לירד לגיהנום עכל"ק אם כך מובן היטב למה לא לחטוא בדברי רבינו האר"י.

"שתוק כך עלה במחשבה"

הגמרא במסכת מנחות בדף כט' עמוד ב' אומרת: "אמר רב יהודה אמר רב בשעה שעלה משה רבינו למרום להוריד את התורה מצאו להקדוש ברוך הוא שיושב וקושר כתרים לאותיות כגון התגין שמעל האותיות שבספר תורה (רש"י). אמר לפניו ריבונו של עולם מי מעכב על ידך? כלומר כיוון שכבר התורה מוכנה למסירה כמות שהיא למה אתה מוסיף כתרים לאותיות בשביל מי זה? אמר לו אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. אמר לפניו ריבונו של עולם הראהו לי אמר לו חזור לאחוריד הלך וישב בסוף שמונה שורות ולא היה יודע מה הן אומרים רבי עקיבא לתלמידיו תשש כוחו של משה רבינו. **ופירש המהרש"א הקדוש** ואומר שלא יודע מה היו אומרים בכוונת האותיות של ה' שורות למפרע והיה תש כוחו שהיה מצטער על שלא ידע כוונתו. כיוון שהגיעו לדבר אחד דהיינו מסופן עד לראשו שחזרו לאות אלף שהיא מורה על אחד אמרו תלמידיו רבי מנין לך זה שתהיה האות אלף בראש אותיות להורות על אחדות ולא אות אחרת? ואמר להם רבי עקיבא שלא ידע כונה בזה בצורת האות של האלף שתהיה היא הראשונה לאותיות להורות על האחדות אבל דבר זה הלכה למשה מסיני. ששמע זאת משה רבנו נתיישרה דעתו חזר ובא לפני הקב"ה אמר לפניו ריבונו של עולם יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה על ידי? **"אמר לו שתוק כך עלה**

במחשבה לפניי אמר לפניו ריבונו של עולם הראיתני תורתו הראיני שכרו אמר לו חזור לאחוריד חזר לאחוריו וראה ששוקלים בשרו של רבי עקיבא במקולין (בקצביה) מקום הקצבים ששוקלין שם בשרו כמו שאומרת הגמרא בברכות דף סא שסרקו בשרו במסרקות של ברזל אמר לפניו ריבונו של עולם זו תורה וזו שכרה? **"אמר לו שתוק כך עלה במחשבה לפניי"** עד כאן פשט הגמרא וביאר רבנו האלוקי רבי יצחק לוריא אשכנזי זצוק"ל פירוש הדברים מה שהקדוש ברוך הוא אמר למשה רבנו **"שתוק כך עלה במחשבה"** רוצה לומר שתוק כי על ידי מיתה כזו שנענש רבי עקיבא בן יוסף כנ"ל זה בגלל שבגלגול קודם כך עלה במחשבה כלומר במקום של העיניים ששם מקום המחשבה וכיון שהוא חטא להביט באשת אדוניו בעיניו והרהר בה ויצאו לו טיפות קרי לכן זה עונשו עד כאן לשון רבינו האר"י. ותראה אחי היקר כמה כובד משקל ומשמעות יש לכל פעולה ופעולה שאדם עושה בזה העולם הריי גם לשון רבינו האר"י הוא **"עד שהכריחה אותו כדי שיסתכל בה וכשהסתכל בה יצאו הטיפות ההם"** ואף על פי כן לא נימנע מאיתו לתקן בגלגול נוסף בעשרה הרוגי מלכות שמאותם טיפות ויוסף בעצמו כלול ביניהם. והנה על ידי ידע זה שנוסף לך יעלה בשכלך מה טוב לאדם ויעשנו ומה רע ויתרחק ממנו כנ"ל בהקדמה.

"חומרת הפוגם ברית להנאתו"

כתב רבינו האר"י הקדוש **בשער הפסוקים בנביא "יחזקאל" דף רלז וז"ל:** דע כי אדם הראשון מלבד חטאו הראשון שאכל מעץ הדעת כנודע. ועוד הוסיף לחטוא והוליד שדין ורוחין ולילין כנודע והנה בתחילה התחיל והוציא טיפות קרי לבטלה ואחר כך בהיותו עדיין עושה מעשה הרע הזה תוך כדי בא על אשתו ואז נתעברה ממנו חווה אשתו מ-ב' טיפות מן הטיפה הראשונה יצא קין הבכור ואחר כך מטיפה שנייה יצא הבל אחיו. ואחר כך חזר אדם הראשון עוד לקלוקלו והוציא טיפות קרי לבטלה כל אותם מאה שלושים שנה שפירש מאשתו עד שהוליד את שת כנודע. ואמנם כשיצאה מן אדם הראשון טיפת הזרע של קין ונתנה אל חווה אשתו על ידי חיבור וזיווג כלומר במצווה עדיין הייתה טיפת קין מעורבת בטיפת קרי שקדמה לאותה טיפת קין. כי העניין היה סמוך ורצוף זה לזה לכן כל טיפות של קרי שיצאו מן האדם קודם שהוליד טיפת קין נתערבו בקין להיותם סמוכים יחד כנוכר.

וכבר ביארתי לך **"בשער הגלגולים"** הקדמה כו שהנשמות היוצאות בבחינת טיפות קרי לבטלה הם יותר גדולות במעלה משאר הנשמות לפי שהם מבחינת הדעת עצמו כי הם מהתעוררות הזכר בלבד כלומר שפוגם להנאתו בלבד בלא מצווה וחיבור זכר ונקבה ולהיותם גבוהות ומעולות מאוד לכן הקליפות שולטות מאוד באלו טיפות הקרי. וכן קין אלו הטיפות נתערבו בו כיוון שהיה בכור וזה הטעם

שנולד קין רובו רע ומיעוטו טוב לפי שהיו כלולים בו כל טיפות קרי הנזכר ובהם נאחזים קליפות רבות מאוד.

"וימח את כל היקום"

ונבאר עתה אומר רבינו האר"י מאמר רבותינו זיכרונם לברכה על הפסוק "וימח את כל היקום" זהו קין בנו של אדם הראשון שתלאו הקדוש ברוך הוא ברפיון בין השמים ובין הארץ ובא המבול ושטפו.

והעניין הוא במה שנתבאר כי כל טיפות קרי של אדם הראשון הטיפות הראשונות והאחרונות נכללו בקין להיותם משורש אחד מזכר בלבד ובפרט כי הוא קין נולד מזכר ונקבה והיה בו יכולת לתקנם והיה מסוגל לכך כיון שהוא בעצמו מורכב בחלק מאותם טיפות כנ"ל (ומכאן נלמד כמה צריך הבעל תשובה שחוזר לאביו שבשמים לדעת לתקן וכמה שחטא יתקן מהיכן שנמצא ויעלה הכול למעלה ולא חס ושלום ליפול לייאוש ועצבות)

והיה קין מחויב לתקנם אבל אדרבא הוסיף קין לחטוא בסוד מה שידעת כי כל דור המבול היה בניו של קין מחויאל ומתושלח וכו'... וכולם היו משחיתים זרעם על הארץ וקלקלו יותר מבראשונה עד שנמחו במי המבול מים רותחין מדה כנגד מדה כנודע. והנה קין אביהם עצמו מן היום שחטא עד שבא המבול תלאו הקדוש ברוך הוא ברפיון פירוש: כי טיפה הנוצרת על ידי זכר ונקבה היא טיפה חזקה ועומדת קיימת לפי שיוצאת מן הזכר בבחינת מים רופפין ונכנסת בנקבה ונקשרת בסוד רקיע חזק וקיים ומתקיים על

ידי זה בפרצוף ובאיברים קשים וחזקים.
אבל הטיפה של קרי שיוצאת מן הזכר לבדו יש לה שתי חסרונות:

האחד שהיא רופפת כי היא טיפת מים. והשנית שהיא תלויה באוויר שהרי הטיפה יצאה מן הזכר שנקרא שמים ובארץ שהיא הנקבה לא נכנסה אותה טיפה. ורבינו האר"י ממשיך את יצירת הוולד למטר שיורד מן השמים ויורד לארץ ומצמיח בארץ פירות וירקות וכו'..

כך הוולד נוצר ואילו טיפת הקרי לבד לשם הנאה נתלית באוויר כיוון שלא נכנסה לאישה במצווה ולכן תלויה בין השמים ובין הארץ "ואין לה מנוחה כלל עד שתכנס בנקבה" וזה שכתוב על קין שני חסרונות אלו: האחד שהיה תלוי בין השמים ובין הארץ השני: שהיה ברפיון. וכל זה מה שנענש בסיבת אותם טיפות קרי שהיו כלולים בו כנ"ל. וכשבאו מי המבול מים רותחין מדה כנגד מדה נענש ומצאוהו תלוי באוויר ברפיון ומחאוהו. כי אם היה מתקן אותם הנשמות של טיפת קרי שהיו תלויים באוויר מחמת שלא באו זכר ונקבה אלא רק זכר בלבד (כמו שאנשים פוגמים להנאתם בברית הקודש ועל ידי זה משאירים את אותם נשמות תלויות באוויר) לא היה המבול מוחה אותם אבל כיון שלא נתקנו היו הנשמות של טיפות קרי תלויים באוויר הרקיע תמיד. כנזכר בזוהר הקדוש בהרבה מקומות בפרשת אחרי מות וכו'... וכיוון שאותם טיפות זרע לא נצטיירו בנקיבה באשה ולא יכלו לעלות למעלה ולא לירד למטה בעולם הזה כדי להיכנס בגופי הילדים והיינו בתינוקות (והיינו כך ובכל אחד מאיתנו שבא לעולם מאותם טיפות קרי שפגמת רחמ"ל וכי אתה חושב שבאת

מחסידה? באת מאותם טיפות זרע שאתה פוגם להנאתך ואם כן מה אשמים אותם בניך אותם נשמות שהינך מוריד מלמעלה בשביל הנאה רגעית?) לכן נימוחו במי המבול שמצאום המים לאותם נשמות שהיו תלויים באוויר בבחינת שדין רוחין כמו שכתוב בפרקי אבות פרק ה' ובזוהר הקדוש בראשית מז': שהשדים והרוחות נבראו בבין השמשות לפי שהם מבחינת אותם טיפות קרי שהיו רוחות בלא גופות כי לא נצטיירו אותם טיפות זרע בנקבה וכבר ידעת כי גם קין נולד בערב שבת סמוך למנחה ובין השמשות. והנה אחר שטיפות קרי האלו נמחו בדור המבול הוסר מהם קליפתם הנאחזת בהם כמו שכתב רבינו האר"י ב- "פרי עץ החיים" שער קריאת שמע שעל המיטה פרק ה' שכאשר נמשכת אותה טיפת קרי של זכר בלא נקבה מלמעלה למטה אז נמשכת אותה נשמה אל אשת זנונים ומתלבש באותה טיפה כוח מזיק אחד מן אשת זנונים והרי נעשית גוף אל אותה נשמה. ומאז שנימחו הטיפות במי המבול הם חוזרים ונכנסים בנקבה העליונה ושם הם נתקנות ומצטיירות ויורדות בעולם הזה בגופות הנולדים כמודך וכמו כל אחד מישראל וכשאר הנשמות ומאז ועד עתה הולכות ונתקנות מעט מעט כנודע וכו'.. עכ"ל"ק. אם כך נבוא ונחשוב אחי היקר על פי כל האמור מה אשמים אותם נשמות אותם ילדיך שהנך פוגם להנאתך הנאה רגעית הלא אתה גורם במו ידיך לטיפת נשמות בניך שיהיו מלובשים בגופים שנעשים מאשת זנונים ונמצא שאתה מחזיר הקדושה והטובה אל הרע!;

"אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף"

הגמרא במסכת יבמות אומרת : אמר רבי אסי אין משיח בן דוד בא עד שיכלו הנשמות שבגוף שנאמר "ונשמות אני עשיתי ורוח מלפני יעטוף" עד כאן דברי הגמרא. ומבאר רבינו האר"י הקדוש ב "פרי עץ חיים" שער קריאת ספר תורה פרק ה' שפירוש הפסוק :

"ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאום ה'"
ובא לציון שהוא המשיח וראשי תיבות של המילים :

גואל ולשבי פשע זה גוף. גם דע כי האדם המוציא שכבת זרע לבטלה הוא מוסר את בניו ביד החיצונים וכאשר יחזור בתשובה אז יחזרו אותן בניו למקומן לתוך אותו אוצר הנקרא גוף. וזהו פירוש הפסוק ולשבי פשע ביעקב כאשר שב בתשובה מפשע ההוא של פגם הברית. וראשי תיבות של

ביעקב נאום יקוק ואני זה בניו. כי כל זה הם מעכבים את המשיח וכשיחזור בתשובה יחזרו בניו למקומם ועם זה בא לציון גואל דהיינו שיבוא משיח כאשר האדם שפגם בברית קודש והוליד בניו ומסרם ביד החיצונים ושב בתשובה שלימה וחזרו בניו למקום אז יבוא הגואל במהרה בימינו.

”טעם לגלות מצרים”

כתב רבינו האר"י "בשער הפסוקים" פרשת שמות דף קג' וז"ל: ובזה יתורץ קושיה אחת גדולה שנתחבטו בה גדולי עולם ואפילו בספר הזוהר פרשת שמות דף יד' עמוד ב' שאל רבי אלעזר לרבי שמעון בר יוחאי אביו מה הטעם לגלות מצרים ההיא? ועוד יש תוספת שאלה והוא למה היה הגלות באופן השעבוד המכוער ההוא? כמו שכתוב **"וימרו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים" וכו'...** (שמות א' פסוק ג') והעניין מבואר עם הנזכר לעיל כי נשמות אלו נטבעו בקליפות באומת מצרים ולכן לפי שבתחילה בדור המבול חטאו בהשחתת זרעם ולכן נימחו אז בימי המבול מים רותחין כמו שכתוב **"ברותחין קלקלו ברותחין נענשו"** כלומר אדם שחוטא מחמת שרותח אצלו לפגום בברית ולא מקרר תאוותו ייענש מידה כנגד מידה כמו שאמרו חז"ל במסכת סוטה דף ח' עמוד ב' במשנה **"במידה שאדם מודד בה מודדין לו"** כמו שסוטה בירך התחילה בעבירה כשבא עליה ואחר כך בבטן כך תלקה הירך תחילה נופלת ואחר כך בטנך צבה" רחמ"ל. שמשון הלך אחר עיניו ובעיניו מרד בבוראו כמו שכתוב **"ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני"** לפיכך נקרו פלשתים את עיניו וכו'... וחס ושלום לחשוב שאין דין ודיין אלא אמר רב יוסף אף על פי שארבע מיתות בית דין סקילה, שריפה, הרג וחנק בטלו כיון שאין בית המקדש מכל מקום דוגמת ארבע מיתות לא בטלו מי שנתחייב סקילה או ארי דורסו או נופל מן הגג וכו'.. או שמכונית דורסת אותו וכו'... ע"ש.

"מדוע כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו"

ותדע אומר רבינו האר"י לכן גם עתה גזר עליהם פרעה כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו ולא גזר אלא על הזכרים לפי שהם חטאו בהשחתת הזרע ולא הנקבות. וכנגד מה שחטאו בדור הפלגה הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה לבנות את העיר ואת המגדל לעלות לכפור בעיקר ולהלחם בו (בראשית יא' פסוק ד') לכן עתה נאמר במקום מה שאמרתם "הבה נלבנה לבנים" תקבלו במצרים "הבא נתחכמה לו" וימרו את חייהם לבנות פיתום ורעמסס כנגד העיר והמגדל ההם שבנו בדור הפלגה עד כאן לשונו.

הרי לך אחי היקר חכמה אלוקית למי שמאמין בהקדוש ברוך הוא ובתורתו ולא עוסקין בכופרים ובאנשים לא מאמינים כי מי שאינו מאמין בתורתו של רבינו האר"י והזהר הקדוש לפי הרמב"ם בפירוש המשניות למסכת סנהדרין בביאור יג העיקרים של הדת היהודית נקרא אדם זה "כופר" כי מי שאומר לזה אני מאמין ולזה לא הרי זה כופר. תייצב את נפשך ותתחזק באמונה ותתפלל להשם יתברך שלא תיפול חס ושלום ברשת היצר הרע של הכפירה. ותבין ותשכיל מדברי רבינו האר"י כמה הקדוש ברוך הוא מדקדק ומקפיד בעניין פגם הברית במידה כנגד מידה ותעצור את עצמך ויעלה בשכלך לפני החטא כי על כל נעלם שבעיניך זה נראה נעלם חס ושלום מהקדוש ברוך הוא. אבל הקדוש ברוך הוא יבוא עימך בדין על כל נעלם בעולם הזה ובעולם הבא כי אין נסתר מנגד עיניו ואין שכחה לפני כסא כבודו יתברך ואם תעשה תשובה אמיתית בוודאי שהקדוש

ברוך הוא יקבל אותך כי "בנים אתם לה' אלוקיכם". אתה בנו של הקדוש ברוך הוא ובאותו רגע שאתה מחליט ומקבל על עצמך לשוב מדרכך הרעה שהנך הולך בה הקדוש ברוך הוא יוריד עליך רוח קדושה ברגע אחד רק אם תקבל על עצמך ותשנה מעשייך בעניין פגם הברית לא ידעת נכון! עכשיו אתה יודע כמה הדברים ברומו של עולם. עצור את עצמך אחרת תיפול לתהום כמו ששמעתי ממורי ורבי עטרת ראשי כי חכמי הקבלה מגדירים את דורנו זה הדור האחרון כדור תהום. מי שנופל נופל בצורה תהומית ולכן אם תשוב ותעלה תזכה לחיי העולם הזה ולחיי העולם הבא רק תשוב בתשובה ויהי רצון שנוזכה לחזור בתשובה אנחנו וכל בית ישראל אמן!

"מדוע גאולת מצרים הייתה על ידי משה רבינו?"

מבאר רבינו האר"י בשער הפסוקים פרשת שמות דף קד' וזה לשונו: "ועתה נבאר עניין גאולתם ולמה הייתה על ידי משה רבינו ע"ה.

הנה משה רבינו הוא בחינת הדעת עצמו אשר ממנו יצאו טיפי השחתת הזרע של אדם הראשון. שאותם טיפות הם בחינת כל בני ישראל שבאותו הדור של גלות מצרים" ורבינו האר"י כבר פירש עניין טיפות קרי שיוצאות מזכר בלבד בלא נקבה ושם נתבאר בשער הגלגולים הקדמה כו שהנשמות היוצאות בבחינת קרי

לבטלה הם יותר גדולות במעלה משאר הנשמות לפי שהם מבחינת

הדעת עצמו כי הם באים מהתעוררות זכר לבד. ונמצאו כי כל ישראל וגם כל הערב רב שיצאו ממצרים כולם ענפים וניצוצות טיפי הזרע שיצאו מן הדעת עצמו העליון והם ענפיו של משה רבנו ע"ה. והנה נתבאר כבר בעניין קין והבל איך משה רבנו ע"ה נרמזו בו שלש גלגוליו והם מלמטה למעלה: **משה ש**ת **הבל** ראשי תיבות "משה".

כלומר

כמו שמשה היה בתחילה בהבל אחר כך שת ושוב משה עצמו ונתבאר שם כי קין והבל הם מן הדעת עצמו של האדם הראשון, כלומר כמו שביאר רבינו האר"י **בשער הפסוקים "פרק יחזקאל"** שלפני שבא אדם על חווה כבר יצאו לו טיפות קרי לבד שהם מן הדעת ותוך כדי החטא בא על חווה ונולדו קין והבל וזו הכוונה שהם קין והבל יש בהם מטיפות הדעת

של האדם הראשון. ונבאר עניין הבל והנה כשאדם הראשון הוליד כל אותם נגעי בני אדם (אחרי שנולד הבל) שהפירוש טיפות קרי של זכר לבד כמו שאנשים פוגמים להנאתם רחמ"ל. אחרי שנולד הבל כל אותם נגעי בני אדם במאה שלושים שנה שפירש אדם מאשתו וכולם היו ניצוצות וענפים של הבל ולהיות שהבל היה מעורב גם מטיפות טובות של זכר ונקבה כמו שמקיימים מצוות פריה ורבייה וכמו כן עונתה לא יגרע אבל גם היה מחלק רע של טיפות קרי שיצאו לאדם לפני שבא על חווה אלא שהטוב אצל הבל היה

מרובה על הרע מה שאין כן בקין. ואחר כך שכבר פסקו תולדות ההם של השחתת הזרע אז חזר אדם ונדבק באשתו חוה אחרי מאה ושלושים שנה והוליד כעת את שת בנו בדמותו כצלמו היה ולא רע כמו הבל. והתחיל הבל להיתקן בו בשת והנה אותם ענפים של השחתת הזרע של מאה ושלושים שנה נתלבנו ונצטרפו במצרים. **וזמן גלות מצרים משנכנסו לגלות בני ישראל היו מאתים ועשר שנים ובמאה שלושים שנה הראשונים של הגלות נצטרפו ונלתבנו ומתבררים הטוב מן הרע ולא נגמר בירורם לתקן את הפגם והחטא "של טיפות הקרי של זכר בלבד אלא עד תשלום מאה שלושים שנה האלו". מידה כנגד מידה מאה שלושים שנה שפירש אדם מאשתו ויצאו על ידי כן אותם טיפות**

כנגד זה מאה שלושים שנה יתייסרו אותם נשמות במצרים ואחר שנשלם גלגולם של אותם טיפות ובוררו אז נולד משה רבנו ע"ה. וכנודע כי משה היה בן שמונים שנה בצאת בני ישראל ממצרים והנה אם נעלה בחשבון מאה שלושים שנה של הגלות ועוד שמונים שנה שהיה משה רבינו בצאת ישראל ממצרים עולה בסך הכול מאתים ועשר שנים שזה זמן גלות מצרים. והסיבה שלא נולד משה רבנו לפני המאה שלושים שנה של ייסורים כי לא יכול משה שהוא הדעת עצמו הטוב לבוא עד שיתבררו ויזדככו במצרים הניצוצות הטובים שלו מן הרע ולכן כשנשלם בירורם נולד משה.

"מדוע נתבטלה גזירת השלכת הזכרים ליאור?"

וזה הטעם מה שאמרו רבותינו ז"ל כי בו ביום שהושלך משה ליאור נתבטלה גזירת השלכת הזכרים ליאורה לפי שכבר נשלמו כולם לבוא לתיקונם ובירורם הטוב מן הרע על

חטא האדם הראשון בקרי באותם מאה ושלושים שנה. וזהו טעם נכון בעניין עמרם אביו של משה רבנו שפירש מיוכבד עד היותה בת מאה שלושים שנה ואז הוליד עמרם

את משה וזה כנגד הזמן שפירש אדם מחוה עד שיתבררו ממנו כל הסיגים של השחתת הזרע במאה שלושים שנה של קרי באונס ורק אחר כך הוליד את שת בהיות חוה בת

מאה ושלושים שנה. והעניין הוא כי עתה שהוצרך הבל להתגלגל ולהתקן אחר שניתקנו ענפיו במאה שלושים שנה לכן הוצרכה חוה אשת אדם הראשון שהיא גרמה להיות

הבל בנה מעורב מזוהמת הנחש על ידי שפיתתה את האדם שיאכל מעץ הדעת ולכן הוכרחה להתעבר נשמתה של חוה בסוד העיבור ביוכבד אשת עמרם בסוף המאה שלושים

שנה וזה העיבור של נשמת חוה ביוכבד היה דווקא בסוף המאה שלושים שנה של יוכבד כדי לתקן את אשר עוותה בתחילה עם אדם הראשון וכמו שחוה ילדה את שת לאחר

מאה שלושים שנה כך עתה היה אחר מאה שלושים שנה שילדה יוכבד את משה.

"ותהר האשה ותלד בן" (שמות ב', פסוק ב')

וזה סוד הפסוק **"ותהר האשה ותלד בן"** שמדובר בפסוק זה על יוכבד שילדה את משה ואומר רבינו האר"י שהתורה קראה ליוכבד **"האשה"** לרמז שהכוונה לאשה הראשונה שהיא חוה שנאמר בה בספר בראשית ג', פסוק יב: **"האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ וחטאה והחטיאה אותי"**. ומכאן רואים שהאשה שכתוב על יוכבד הכוונה גם על חוה שנתעברה בה ועתה האשה ההיא עצמה נתקנה עתה והיא עצמה הרתה ותלד את משה שהוא גלגול הבל ושת בניה של חוה ולזה רמזו בספר הזוהר בפרשת שמות ותהר האשה ותלד בן האשה ודאי כמו שכתוב לזאת יקרא אשה וזה סוד הפסוק מה שאמרה יוכבד כאשר ראתה את בנה משה **"ותרא אותו כי טוב הוא"** אומר רבינו האר"י שהפסוק רוצה לומר כי כל האחרים הבנים של חוה היו טיפות רע של השחתת הזרע אבל זה משה לבדו היה מן הטוב שלא היה מהשחתת הזרע.

"לך רד כי שחת עמך"

אשר הוצאת מארץ מצרים" (שמות לב פסוק ב)

כך אומר הקדוש ברוך הוא למשה רבינו כאשר עלה להוריד את התורה הקדושה. ולכאורה צריך לשאול מדוע הקדוש ברוך הוא מקנא בשם "עמך" כלומר שזה העם של משה רבינו הלא זה העם שהקדוש ברוך הוא בחר מכל העמים? אלא אומר רבינו האר"י הקדוש בזה תבין למה משה רבינו ע"ה השתדל להוציא את הערב רב שנקראים "עמך" ממצרים שלא כרצונו יתברך והטעם כי היה בהם תערובת ניצוצות קדושות ענפיו של משה עצמו מן הדעת ולכן משה רבינו מסר עצמו ונפשו עליהם כמה פעמים ולא עוד אלא שנקבר בחוץ לארץ בעבורם להביאם עימו כנזכר בספר הזוהר. וגם בזה תבין כמה פעמים שזכרו הערב רב על שם עמו של משה כמו שאומר הכתוב **"לך רד כי שחת עמך אשר הוצאת מארץ מצרים"** (שמות לב', פסוק ב') לפי שכל דור המדבר וכל הערב רב כולם הם ענפיו וניצוציו של משה רבינו והוא להם כנשמה לגוף וזה סוד הפסוק:

"ויהי העם כמתאוננים רע באוזני ה'"

כי הערב רב הם מבחינת הרע שהוברר מסוגי נגעי בני אדם של השחתת זרע שהיה לאדם הראשון זכר בלא נקבה שמי שפוגם בברית נקרא רע כמו שכתוב **"ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'"** (בראשית לח', פסוק י') כי גם משה ראה בעיני שכלו כי כולם היו מבחינת הרע שלו אשר לא נתקן עדיין.

"מדוע משה רבינו היה הגואל"

ועל פי כל המבואר לעיל כי דור המדבר הם באו לתקן במצרים על ידי שהושלכו ליאור כנגד פגם הברית וכמו שבדור המבול נמחו במים גם כאן הושלכו ליאור והם היו בחינת

הטוב שהוברר מאותם נגעי בני אדם שהם נשמות גבוהות ועליונות כאשר יוצא הזרע מזכר בלבד ולא עם נקבה והם משרש הדעת העליון ולכן נקראו "דור דעה" בסוד הדעת ולהיות שהיו ענפים של משה רבינו לכן הוצרך להיות משה הגואל שלהם. ולכן הפציר בו הקדוש ברוך הוא בשבעת הימים של מראות הסנה שיגאל את ישראל לפי שהיה מוכרח הגאולה להיות על ידיו כי כולם בניו ממש ונקראו דורו של משה עד כאן מדברי האר"י הקדוש. והנה אחי היקר כבר הקדמנו בדברי הרמח"ל הקדוש כי סיבת החטא שאדם נכשל בחטא מסבת חיסרון הידיעה "שאיילולי הייתה הידיעה רחבה ועומדת על לב בני אדם לא היו חוטאים ולא היה היצר קרוב אליהם" ואחר כל זה יעלה בשכלך עד כמה

פגם הברית גורם שהוצרך משה רבינו נביא ה' שלא קם כמותו ולא יקום. והוא בעצם משה שת הבל בא בגלגול כדי לתקן את כל נגעי בני אדם שזה פגם הברית שאדם פוגם להנאתו בקרי ללא חיבור נקבה ומשה היה צריך לתקן את כל אותם טיפות שיצאו לאדם הראשון וגם שתוך כדי נולדו מטיפות הרע קין והבל והיה צריך משה לתקן כל פגם הברית עד שהיה "ותרא כי טוב" ולכן אחי היקר קבל על

עצמך שלא לפגום יותר להנאתך כי אחרת הסוף יהיה ב-
"וימרו את חייהם בחומר ובלבנים" ו-"כל הבן הילוד
היאורה תשליכוהו וזה רק בעולם הזה ומה יהיה בעולם
הבא אם לא תעשה תשובה. על כן קבל על עצמך לשוב
בתשובה וגם אם חטא האדם כל ימיו ושב באחרונה אינו זו
משם עד שהקדוש ברוך הוא מוריד שם רשע ממנו (רמב"ם
הלכות תשובה) ובמיוחד אם תזכה להפיץ חוברת זו כדי
לידע את אחינו בני ישראל למה גורם פגם הברית בקרי וכל
שכן להנאה ובמזיד. אז על כל אחד ואחד שיהרהר בתשובה
וישוב מחטאו יעמוד הדבר לזכותך ויהי רצון שנוזק להיות
משומרי ברית קודשו אמן!

"במה תלוי מזל האדם?"

כתב רבינו האר"י ב"פרי עץ חיים" שער קריאת שמע שעל
המיטה, פרק י"א. וזה לשונו: "ונאמר על אותם האנשים
שמוציאים שכבת זרע לבטלה את הפסוק בתהלים: "פני ה'
בעושי רע להכרית מארץ זכרם". שהמילה **רע** הוא מדבר
באדם שפוגם בברית כמו שכתב רבינו על ער ואונן שהיו
משחיתים זרעם. והמילה "זכרם" זה בחינת "זכר". רוצה
לומר: הזכר שניתן בנקבה, ולכן האדם ייענש מידה כנגד
מידה כמו שהאנשים שפגמו בברית וגרמו להוציא טיפה
העליונה שזה טיפת זכר לחוץ, לבטלה. ולא בנקבה, באשה
כמובן במצוה ובהיתר.

כן הבחינה שלהם שניתן מן הזכר אל הנקבה ייכרת ויתעקר
משם. וזהו העוון של פגם הברית, עוקר מזלו של האדם

למעלה. וכדי שייכרת הוא למטה צריך שייכרת מזלו למעלה משם כמו שכתוב: "יפקוד ה' על צבא מרום וכו'..." וזה רמוז בפסוק: "להכרית מארץ זכרם" ראשי-תיבות מזל. כי כדי שייכרת הוא מכאן מזאת הארץ למטה, צריך תחילה להכרית מזל שלו למעלה, מארץ עליונה כנזכר. ע"כ לשון האריז"ל.

ואם כן, אל יהיה פלא בעינייך אם אתה רואה שמזלך ישן, כי אם מזלך ישן תהרהר ותשפר מעשייך בעניין קדושת-האדם ואתה במו ידייך הוא זה שאחראי על המזל גם אם תלך לרבנים ולקבל ברכות וסגולות וכדומה, לא יעזור כלום! האר"י הקדוש פה אמר כי מזלו של האדם תלוי כפי ששמור את מידת היסוד שלו ולא כפי הסגולות או כל דבר אחר. והשם יתברך יעלה מזלנו מעלה מעלה למען נוכל לעבוד את השם יתברך באהבה.

"תיקון עצום לפגם הברית"

כתב רבינו האר"י הקדוש ב"פרי עץ חיים" פרק ה, שער קריאת שמע שעל המיטה, וזה לשונו: "בעניין השכיבה בקריאת שמע. דע, כי אין עבירות בכל התורה שיוליד המזיקין, כמו שכבת זרע לבטלה. המזיקין ונעשים קטגורים. אך מוציא שכבת זרע לבטלה עונשו גדול. ונבאר סוד גדול נעלם ונפלא עד מאוד לתקן נשמתו של אדם, כדי שייצא נקי וטהור מזה העון.

דע כי כמו מי שהוא מוציא שכבת זרע לבטלה הוא פוגם

במחשבה, כי אינו משתמש בשום כלי. ועונשו מגיע עד דעת עליון של אבא ואמא. והנה דוגמת מה שהוא משתמש זכר בלי נקבה (שאדם מוציא זרע חינם) גם כביכול למעלה נמשכת אותה הטיפה של אותו נשמה מן הזכר, ואינו נשפעת במלכות (שהיא הנקיבה) רק יוצאות לחוץ בקליפת נוגה, והאדם על ידי זה עושק נשמות כנזכר בסבא במשפטים בזוהר הקדוש.

והנה אשת זנונים התחתונה שפיתתה לחוה על ידי קליפות נוגה, ונמשכה אותה נשמה אליה, ואז מתלבש בה כח מזיק אחד מן אשת זנונים, והיא נעשית גוף אל אותה נשמה. [שאדם פוגם בברית הקודש בלא חיבור זכר ונקבה כמצוה וכהלכה] נמצא כי המוציא שכבת זרע לבטלה הוא גורם לטפת נשמות בניו, שיהיו מלובשין בגופים, הנעשים מאשת זנונים. נמצא שהחזיר הקדושה והטובה אל הרע.

והנה תיקון החטאה זה, הוא להמית אותן גופין הנעשין מאותן נשמות. כדי שיברחו אותן נשמות למקומן, כדי שיוכלו לעלות אותן נשמות עימו בכל לילה. ואלו סוד אותן המזיקין שממית אדם על ידי קריאת שמע שאומר על מיטתו והבן סוד גדול זה. אמנם צריך אדם להמיתם בכל לילה, ויש אדם שיכול להמית אלף מאה עשרים וחמש בכל לילה כנזכר בפרשת בלק דרי"א. ויש אדם שיכול להמיתם דבר יום ביומו כמספר הימים אשר חטא כך צריך לתקן. יש כמה פרטות בזה, ולכן לזה הוא תיקון להמית אותן גופות המזיקין כדי שיוכלו לעלות אותן הנשמות עמו בכל לילה והנה כמו שיוצא מן האדם מזיקין אלו הלא אשה כך אשה בוראת מזיקין אלו בלא איש וזה סוד הפסוק: "לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהליך" ונגע זו סיים. לא ליקרב

באהלך: זו אשתך. וזה סוד "טרף נתן ליראיו", שאומר האר"י הקדוש על ידי שהאדם אומר קריאת שמע והרג את המזיקים אז טורפין אותן נשמות ומחזירין אותן למקומם. וזה סוד הפסוק "יפול מצדו אלף" שהם אותן גופות החיצונים ואז "אליך לא יגש" ואין לכוונה אומר האר"י הקדוש שאלך כפשוטו שלא יגש, שהרי פשוט הוא כי לאחר שיפול מצדך אליך כבר משם מובן שאלך לא יגש. אך הכוונה לומר כי לאותן הנשמות שהם נמשכין ממך וזהו אליך לא יגש אליהם להתלבש בהם, כי אחר שיפלו וימותו הגופות על ידי קריאת שמע שעל המיטה ולכל זה צריך רק מספר דקות עם ריכוז ותשומת לב והאזנה למה שאתה מוציא מפיך ובוזה תתקן הרבה מאוד מעוון פגם הברית כפי שגילה לנו הסוד רבינו האר"י הקדוש, ואל תתעצל ובגלל כמה רגעים תפסיד כזה תיקון עצם שגילה לנו האר"י"ל הקדוש.

"שכרו של שומר הברית"

אמרו רבותינו זיכרונם לברכה: "אל יהרהר אדם ביום ויבא לידי קרי בלילה" אומר האר"י הקדוש: **"דע שכל צדיק השומר את ברית הקודש מהוצאת זרע לבטלה יש לו שם של צדיק ויש לו ש"י עולמים, נגד מה שנוהר ממחשבה רעה, ונדבק במחשבה קדושה. ויש מי שנדבק במחשבה רעה כעניין שנאמר: "ויהי ער רע" כנגד הקרי. וצא וראה כמה שכרו של האדם ששומר הברית שזוכה לש"י עולמות וכן עיין בספר "טהרת הקודש" לרבינו אהרון ראטה**

זצוק"ל שמרחיב במעלות השומר ברית קודש מהזוהר
ומספרים קדושים ומחז"ל.

ויהי רצון שבזכות האריז"ל הקדוש נזכה כולנו להיות
קדושים וטהורים להשם יתברך ונזכה לגאולה שלימה
ולביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

פיק ט'

"הרוחות מספרות"
על
קדושת הברית

מרבינו יהודה פתיה זצוק"ל

פרק ט

”הרוחות מספרות”

”לעולם ירגיז אדם יצר הטוב על יצר הרע”

ישנה דרך מאוד חזקה כדי להכניע את יצרנו הרע שמסית אותנו לפגום בברית והיא בעצם מובאת בגמרא **מסכת ברכות דף ה' עמוד א'**: **אמר רבי לוי בר חמא בשם רבי שמעון בן לקיש לעולם ירגיז אדם יצר הטוב על יצר הרע שנאמר "רגזו ואל תחטאו" אם נצחו ברוך השם ואם לא נצחו יעסוק בתורה אם נצחו בכוח התורה מוטב ואם לא יקרא קריאת שמע אם נצחו מוטב ואם לא יזכיר לו יום המיתה שנאמר "ודומו סלה" ופירש ורש"י: יום הדומיה הוא יום המוות שהוא דומיה עולמית. וכבר מפורסמת קושיית המפרשים אם יום המוות היא התרופה הכי חזקה כפי שמונה הגמרא שהולכת מהחלש אל החזק ביותר למרות שאין כוח כנגד יצר הרע אלא התורה כבר תירצו בזה האחרונים שתורה שלא לשמה לא מצלת מן היצר הרע שהוא תקיף וזה בלומד לקנטר רחמ"ל מכל מקום הזכרת יום המיתה היא עצת חכמינו זיכרונם לברכה כדי להימלט מן היצר הרע התקיף ואם כן מדוע לא נקטה הגמרא מיד אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו יזכיר לו יום המיתה?**

ויש בזה כמה פירושים ואחד מהם תורץ בעיון יעקב: "כי לפעמים אין העצבות טובה דכתיב בשלמה המלך ושבח אני את השמחה זהו שמחה של מצווה ואין השכינה שורה אלא מתוך שמחה עד כאן לשונו. על כל פנים מוכח מהגמרא שהתרופה הכי חזקה בשעת תקיפות של יצר הרע היא הזכרת יום המיתה.

"טוב מאוד זה המוות"

וכך מובא בספר שערי תשובה לרבנו יונה (פרק ב') וזה לשונו: **טוב מאוד זה המוות להכניע נפשות.** וצריך שתדע אחי היקר, כי אנשי העולם רגילים לומר לא רוצה לשמוע על המוות כי זה מפחיד אותי ולכאורה אנשים אלו יקראו בשם החכם מכל אדם כסילים כלומר טיפשות שוכנת להם בראש וכך מובא בקהלת פרק ב' פסוק יד': **"החכם עיניו בראשו והכסיל בחושך הולך"** ופירש רש"י החכם בתחילת הדבר מסתכל מה יהא בסופה. כלומר אדם שהוא חכם הוא רואה את חייו כצל עובר ומנצל כל רגע ורגע מהחיים לתורה מצוות ומעשים טובים כיוון שרואה הוא בעיני שכלו כי הכל הבל ואין אדם לוקח עימו כלום חוץ מרוחניות שצבר פה ולכן הוא מציאותי על ידי שמנצל כל רגע מהחיים מה שאין כן הכסיל ששוכנת לו טיפשות בראשו וחושך בעיני שכלו שמתקיים בו דברי הזוהר הקדוש "אדם חי בעולם מתוך מחשבה שיחיה כמה דורות" אף על פי שזה שקר אבל הכסיל הולך בחושך. ואם כן אם אתה לא רוצה לשמוע על המוות שעל ידי כן יעלה בשכלך כי חיך קצובים עלי אדמות

ולכן חטוף אכול חטוף שתה בצמא את דברי חכמים אחרת זה הפך מדברי רבנו יונה טוב מאוד זה המוות להכניע הנפשות אם יצר הרע שבך בוער בקרבך לחטוא ולנאוף עם נשים או לפגום בברית תעצור עצמך לדקה של מחשבה והתבוננות של "מה יהיה סוף כל ענייני" הלא אני אתן דין וחשבון על כל מעשה ומעשה ועל ידי זה תמנע מלחטוא כמבואר בגמרא וברבינו יונה.

"תרדימה של שטות"

המדרש מונה שלושה סוגי תרדמות: תרדימה של שינה, תרדימה של נבואה ותרדימה של שטות ואומר בעל האור **יחזקאל האדמו"ר רבי יחזקאל לעונשטיין זצוק"ל כי הסיבה היחידה שאדם לא חוזר בתשובה היא תרדמת הנפש שהאדם לא מרגיש בכלל שהוא ישן בנפשו. וכמו שכתב רבינו יונה ולא ימצא איחור התשובה אלא בעמי ארצות שהם ישינים שוכבים.** אומר הרב שהכוונה שהם ישינים בתרדמת שטות. האדם יכול לחיות ולפגום בברית ולהוציא זרע לבטלה ולהרוג את בניו ממש כידוע לכל בר דעת ומכל מקום הוא ישן בנפשו והוא לא שם לב כמה חמור הדבר ולמה הוא גורם ומה עתיד להיות עימו אם לא יחזור בתשובה וזה סוג של קללה ה' ישמור המובאת בתורה בפסוקי התוכחה **"יכך אלוקים בשיגעון בעיוורון ובתימהון לבב"** ופירש רש"י אוטם הלב. אומר בעל האור יחזקאל וכשהלב אטום וחתום לא יעזור מאומה ומה נעשה כאשר אנו מצויים בתרדמה של שטות ובתימהון לבב הרי ודאי

שחמור מאוד הדרך שאנחנו נמצאים בה ולכן פשוט שרק שאגה כארי יש לו לאדם תקווה לקרוע את אטימות הלב ולהתעורר מתרדמת השטות וכעת אומר הרב הקדוש את עצתו: **והתעוררות זו מתרדמת השטות תהא על ידי ציורים בגן עדן ובגיהנם וכדומה עכל"ק**. על כן אחי היקר הקדמנו לך את כל זה כדי שתדע שאם יצרך בוער בקירבך בפרק זה נייחד לך מחשבה ויראת שמים כנגד יצרך הרע שבא להחטיאך בברית הקודש הן בתאוות הניאוף הן באשת איש ובכל דבר הקשור לפגם הברית ולכן נביא סיפורים אמיתיים שהיו בעם ישראל אשר פה אל פה דיבר אליהם איש האלוקי הוא הרב הגאון המקובל האלוקי הרב יהודה פתיה זצוק"ל שמובא בספרו **"מנחת יהודה הרוחות מספרות"** ומסיפורים אלו המדברים על פגם היסוד ועונשו של מי שפוגם ביסוד כמה הוא קשה וכן שכרו של מי ששומר ברית הקודש כיצד הוא בעולם הבא. ועל ידי ציורים ומחשבות של יראת שמים אלו נמנע מלחטוא וליהנות הנאה רגעית בשביל שלא נפסיד חיים נצחיים ואמיתיים הם חיי העולם הבא נצח נצחים. יהי רצון שנזכה להכניע יצרנו הרע לאבינו שבשמים ונזכה לחזור בתשובה שלימה באהבה בשמחה וביראה שנאמר **"עיבדו את ה' בשמחה וגילו ברעדה"**.

"הרוחות מספרות מהנעשה עימהם על מה שחטאו בעולם הזה"

כתב הרב המקובל האלוקי רבי יהודה פתיה זצוק"ל:
**"ומעתה הט אוזנייך ושמע מה שסיפרו לי הרוחות בהיותם
 עומדים שם לפני בית דין הגדול ואעתיק אותם לפני
 הקורא אחת לאחת ומהם יבין האדם את דרכו ואת הנעשה
 בו אחרי ימי חלצו"** וכך כתב בפרק יחזקאל: אחר כך בשנת
 התרע"ג ט"ו אלול באה אלי בתולה אחת בת שבע עשרה
 שנים ושמה כתון בת עזיזה ואמרה לי כי היא יתומה מאב.
 בשנת תרע"ב הלכה אמא שלי לארץ פרס כדי לבקר את אחי
 שחלה שם. ועזבה אותי ואת אחי הקטן ואת אחותי הקטנה
 אצל אחות אמי אשר היא כעסנית ורגזנית מאוד ונלאיתי
 כלכל את כעסה ואת חרפתה וגידופיה ואם אקשה את מצחי
 להוכיח אותה על כעסה ועל קללתה אפשר שתוציא אותנו
 מהבית לגמרי ולא חוששת כלל לכן נשאתי כל דבריה
 בדומיה עד כי הציקתני רוח בטני מרוב צערי ויגוני עד
 שבמוצאי שבת קודש הייתי בוכה ומייללת על משכבי מאין
 הפוגות על רוע מזלי. והנה בתוך כדאי כך הרגשתי כאילו
 חתול גדול נפל על מתני בין שני כתפי והיה משרט בבשרי
 שריטות גדולות כדי לפנות לו דרך להיכנס בי ופחדתי
 לצעוק פן תכעס עלי דודתי השובבה.
 ואחר כך הרגשתי שהחתול ההוא נכנס בזרוע שמאלי

ונהייתה זרועי כבדה כמו כובד הרחיים עד שלא יכולתי להזיז אותה ממקומה ומהיום ההוא והלאה הייתה זרועי רועדת ועצמותי רועדים ולפעמים גם גלגל עיני עולה ויורד ורגלי מסתבכין זה בזה ומתנוודדים הילך והילך. ובמשכבי על מיטתי שמוע אשמע מתחת הכר קול הכאת פטיש חזק מאוד ובקושי ישנתי מקול הכאת הפטיש. וכך נשארתי עד ששבה אימי מארץ פרס בשנת התרע"ג ולקחה אותי אצל פליל ישמעאל לבדוק מה קורה עימי ואחר כמה יגיעות אמר שנכנס בך שד נוצרי חזק מאוד ולא יכול הפליל לגרש אותו ממנה.

לכן הלכנו על מצבת יהושע כהן גדול ונתבודדתי שם לבדי והתפללתי שם בדמעות שלישי ובתוך כדי אחזתני רעדה גדולה ונעצמו עיני וראיתי אדם נכבד נורא מאוד שלבוש בגדי לבן ומעוטף בצמר לבן ולא יכולתי להביט בפניו כך מספרת לי כתון בת עזיזה והוא היה עומד בריחוק ארבע אמות עומד ומתבונן בי בלי לומר כלום. וכאשר חזרנו מההשתטחות הייתה מגמתנו ללכת אל הפליל ובלא מתכון הרגשנו עומדים אצל ביתך ואמרנו הואיל והגענו פה נכנס אצלך ונשמע מה בפיך ואני (הרב יהודה פתיה זצוק"ל) הכותב בראותי את כתון בוכה ודמעתה על לחיה נשבר ליבי בקרבי ונכמרו רחמי עליה וייחדתי לה הייחוד של הרוח והתחיל הרוח להרעים בקולו ולצעוק **ואמר שהוא הרוח שנכנס בכתון היא אישה זונה שבגדה בבעלה**. ושאלתיה על שמה ועל שם אמה ולא רצתה להגיד. ואחר כמה יגיעות אמרה שהיא פלונית בת פלונית והייתה מהתלת בי כמה פעמים ונמשך עניין זה מט"ו אלול תרע"ג עד יום שני י"ט כסליו תרע"ד עד שאמרה הרוח ששמה רוזה בת פרח

מכאן ואלך אני כותב את תשובת השאלות אשר שאלתיה ומהתשובה תובן השאלה. אמרה רוזה כי בשעת פטירתה באה לילית ונפשה רעדה ממנה מאוד. ובקשה לברוח ולצאת מגופה טרם שתיגע בה אשת השטן. אך תכף שלפה את חרבה והנחתו על צווארה ויצאה נפשה ולא הרגישו בה היושבים כי אם אחרי שעה אחת. ואחר כך הטילוה ערומה על הקרקע ובזה מצאה מעט קורת רוח ושתי פעמים באה הנפש כדמות עוף פורח וסיבבה את גופי וגופי הרגיש בה ואחר כך הלכה לה ושוב לא חזרה. ואחר שנקבר גופה באו עליה חמישים משחיתים והביאו את נפשה והעמידו אותה על ראשה. ושאלו על שמה ואמרה להם שנקראת רוזה ולא היו משגיחים המשחיתים בזה השם שאמרה בכלל. והיו מכים וחובטים אותה שלושה ימים ושלושה לילות בלי להפסיק במקלות של אש עד שעלה אחר כך בדעתה לומר להם שם זה ואמרה להם שנקראת "נהרים" ותיכף עזבוה והלכו להם ואחרי הליכתם בא מלאך אחד אכזרי כמו משחית אף על פי שהוא אינו משחית והוציא את הנפש מהקבר והכה אותה מכה חזקה ומאותה הכאה נקלעה ונזרקה עד פתח בית הדין הגדול שברקיע והיא עומדת שם ערומה כביום היוולדה ותיכף יצאו מבית דין שני מלאכים אכזריים והביאו סמרטוט של בגד בלוי ושחור והקיפוה למטה מטבורה לכסות את הערווה והכניסוה לפני בית הדין.

והבית דין היו שלושה הגדול הוא באמצע והשניים הם אחד בימינו ואחד בשמאלו וזוהר פניהם כמו החמה וששאל אותי האב בית דין מה שם אביך ואימך ולא רציתי להשיב לו והכוני הממונים מכות אכזריות עד שלא יכולתי לסבול כי

במכה הראשונה נעשיתי כאוד מוצל (צלויי) מאש ובמכה השנייה נעשיתי גחלת ובמכה השלישית נעשיתי אפר. וגם הבית דין הלקוני עימהם ואחר כך חזרו והחיו אותי עד שהוכרחתי לומר להם ששם אבי הוא יעקב ושם אימי היא פרחה ואוי ואבוי למי שיכפור לפני הבית דין כי לפניהם נגלו כל תעלומות לב ואין דבר נסתר מהם. אחר כך נתנו לי פנקס אחד ואינו כפנקס עולם הזה ואין לו דוגמא בעולם הזה ופתחו אותו לפני ואמרו לי קראי בו אמרתי להם איני יודעת לקרוא אמרו לה הבית דין אם את לא יודעת לקרוא אמרי איזה איסורים עשית מימייך אמרתי להם לא עשיתי מאומה רע וכפרתי בכל מרוב בושה וכלימה.

וחזרו ונתנו לי מכות נמרצות כבתחילה והוכרחתי לומר להם כי דברתי דברי חשק עם הבחור סלאמן שהיה שכנינו. ושאלו אותי ולא עשית עימו שום איסור? ומרוב שיראתי מהמכות אמרתי להם שהוא שכב איתי. שאלו אותי כמה שנים שכב איתך? אמרתי להם שנה אחת בלבד. ויוסיפו להכות אותי עד שהודיתי לפניהם ששכב עימי חמש שנים. שאלו אותי כמה פעמים שכב איתך באותם חמש שנים? אמרתי להם זה לא ידעתי אולי חמישים או שישים פעמים.

ולפי שידעו שבאמת אינו יודעת מספר הפעמים ששכבתי איתו לא הכו אותי. רק אמר לי האב בית דין תדעי כי סלמאן שכב איתך מאה פעמים ומן השמים המיתו אותך כדי שבעלך לא יבוא עליך עוד באיסור. כי כידוע אחים יקרים אשת איש שזינתה נאסרת על בעלה. ושאל אותה האב בית דין של מעלה "ואת למה עשית איסור זה הלא יש לך בשר שמותר לך והוא בעלך? ויעלה בדעתי לומר לפני

הבית דין וכי אני היה בדעתי לנאוף? והלא סלמאן השכן הוא זה שפיתה אותי? ועוד טענתי ולא ידעתי שזה איסור חמור כל כך רק מנהג לא לשכוב עם עריות וגם רק איתו לבד שכבתי !! וכאשר התחלתי לטעון הכונו שלוחי הבית דין העומדים מימיני ומשמאלי ואמרו לי "שתקי!" ואל תדברי שום דבר אחר רק תשיבי תשובה על מה ששואלים אותך הבית דין בלבד.

"פסק דינה של הבוגדת בבעלה"

אחר כך אמר לי האב בית דין פסק דינך הוא להינתן ביד המשחיתים מאה שנה! ואומר הרב יהודה פתיה זצוק"ל שמבואר מזה שאם חטא האדם באיזה חטא ושנה ושילש בו צריך לו תיקון על כל פעם ופעם ולא די לו בתיקון אחד בלבד. שהרי כאן גזרו הבית דין למאה בעילות כנגד זה מאה שנים. וממשיכה רוזה שבגדה בבעלה לספר שאמר לה האב בית דין שבכל יום יהיו מכין אותך עשרים ושבע מלקיות ביום ושבע עשרה מלקיות בלילה (ואומר הרב אפשר לבאר שנענשת כך מידה כנגד מידה שכן עשרים ושבע ושבע עשרה סך הכל עולה בחשבון של גימטרייה "דם" שרוזה נאפה עם סלמאן גם כשהייתה נדה לכן גזרו עליה את המספר הזה של מלקיות) ובכל לילה תחטבי עצים וישרפוך בהם לעיני בית דין שלש שעות בכל לילה. וגם תלקי לעיני הבית דין שעה אחת. והאלו המאה שנה תלכי עם המשחיתים אשר נמנה אותם עליך לכל מקום אשר יצוו עלייך ללכת שמה והיזהרי שלא תעברי על

דברינו ושלא תמרי את דבריהם ואחר המאה שנה תחזרי לפנינו והישבעי לפנינו בשמו הגדול שלא תעברי על דברינו אלה. ומספרת רוזה והרמתי ידי ונשבעתי בחי העולם שלא אעבור על דבריהם ואחר כך קראו לארבעה משחיתים ואמרו לי כי אלו הארבעה משחיתים אשר הפקדנום עליך אחד בימין ואחד בשמאל אחד לפניך ואחד פקיד עליהם ופטרונני מבית דין ונמשכה עמידתי לפני הבית דין שלש שעות. ותכף לקחוני המשחיתים והליכוני למדבר גדול איום ונורא מלא נחשים ועקרבים וחיות רעות מינים ממינים שונים וכלבים גדולים כולם רוחניים המחרידים את כל הנפשות העוברות דרך שם. ועל זה התפלל דוד המלך עליו השלום **"הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי..." (תהילים כ"ב פסוק כ"א)** כי אף על פי שלא היו נוגעים בי כלל מכל מקום מפחדם רחפו כל עצמותי. ואני אף על פי שכוחי גדול כמו המשחיתים ממש כי תמיד אני פורחת ובורחת מלפניהם והם רודפים אחרי ואין מרחק ביני וביניהם רק אמה אחת בלבד עם כל זה אני כפופה להם מפני שהם ממונים עלי. והם השיגוני והלקוני במדבר ההוא עשרים ושבע מלקיות ביום ובשעה שלישית מהלילה מוליכין אותי למדבר אחר שלא שזפתו עין וגם אני לא אדע ללכת שמה לבדי. וגוזרים עליי לחטוב עצים בשיעור מוגבל והוא ברוחב אמה על אמה ברום אמה ולשאת אותם על שכמי הערום ולהביאם לפני הבית דין השני שמקומם הוא בסוף חצי העליון של אויר הרקיע ואותו בית דין ממונים על העונש והם בית דין אחר מלבד בית דין הראשון שברקיע אשר נתתי דין וחשבון לפניהם. ובבית דין השני יש גם כן ממונים אחרים שמשמשין לפניהם והם מלאכים אכזריים רק

שאינם כמו הארבעה משחיתים הממונים עלי והארבעה משחיתים מסרו אותי עם משא העצים ביד אותם הממונים והם הכניסוני לבית הדין ולקיתי שם שעה אחת ולא יכולתי לכוון את מספר המכות שהלקו אותי. **ואחר כך השיבו אותי על אלומת העצים והבעירו אש תחת העצים והסיקו אותי במשך שלש שעות עד שנעשיתי אפר ואחר כך חזרו והחיו אותי.** ואותם הבית דין אז תיכף כותבים בפנקסם כי ביום פלוני בחודש פלוני באה רוזה לפנינו ועשינו בה דין כך וכך. ואחר כך מוציאים אותי הממונים של הבית דין ומוסרים אותי ביד המשחיתים המחכים אותי מחוץ לבית דין וחוזרים ומוליכין אותי אל מדבר החיות הנ"ל. ושם מלקין אותי שבע עשרה מלקיות של הלילה וכך נהגו עמי שתי שנים שלמות. ותבכה רוזה לפני ודמעתה יורדת לארץ ותאמר מה אומר בפני אדוני אוי ואבוי עלי ועל אותו הצער שאני נמצאת בו. כי היו עוקצי העצים עוקצים בבשרי כמחט בבשר החי. כי אותם העצים כעצים של העולם הזה ובכל פעם ופעם יתפח הבשר של כתפי עד שהיה כנוד מלא מים. ובתשלום כל שנה ושנה של פסק של בית הדין הגדול שברקיע אחרי צאתי מבית דין השני היו מגישים אותי הארבעה משחיתים לפני בית דין שלישי שגם הוא באוויר למטה מהרקיע. ושם כותבים בפנקסם כמה שנים נסתלק מהעונש שלי וכמה שנים נשארו עלי. אחים יקרים, לפני שנמשיך בעדותה של רוזה לרב המקובל האלוקי רבי יהודה פתיה זצוק"ל שהיה איש אלוקים קדוש ובוודאי ובוודאי שאדם שיש לו הרהורים על עדות זו שידע שהוא כופר בתורה שבעל פה ובדברי חכמים אשר דבריהם כגחלי אש ולא דעת ולא תבונה נמצאת באדם זה שלא ממהר להימלט

על נפשו. הלא במנהגו של עולם שאדם שנכנס לקניות בצרכנייה הוא מעמיס את כל המצרכים לעגלה וקונה וקונה וכי מישהו עולה על דעתו שהוא יצא משם בלי לשלם? הלא לשטות יחשב הדבר שכן בוודאי שיצטרך לשלם על כל מה שנהנה ממנו. וכך במנהגו של עולם שאדם שיש לו משפט או עיכולים וכדומה מחמת המשפט וכי יעלה על הדעת שאם אדם זה יתעלם מהמשפט שמתקרב אליו זה יציל אותו? הלא זה שטות! כי ברגע שיגיע המשפט לא יעזור כלום ויעצרוהו ויכניסוהו לכלא וישפטו אותו ויענישו אותו כפי מעשיו. וכלל בידנו אם הנך רוצה לדעת כיצד מתנהגים בבית דין של מעלה הסתכל בבית דין של מטה וזה מלכותא דרקינא כמלכותא דארעא. אדם שבורח מהשם יתברך וממצוותיו וחושב כי ייהנה מן העולם הזה בעבירות ובחטאים ולא יהיה עימו כלום הוא טועה טעות חמורה שביום הפירעון רק הוא יבין כמה הוא ישלם עליה. תעצור את עצמך אל תהיה עיוור ברצון שלך אלא פקח את עיניך ותזהר לנפשך ותעשה תשובה מהר כי ימינו פשוטה לקבל שבים ולא חפץ השם במות הרשע כי אם שישוב מדרכו הרעה. ותאחז רעדה בעצמותיך **מה עשו לרוזה על ששכבה עם שכנה סלמאן ומה תענה אתה (אם לא תעשה תשובה) על כל הזרע לבטלה שפגמת!?** וכי נראה לך שתוכל לכפור בבית דין? אחי היקר אם לא תמהר להימלט על נפשך ולהצילה מבאר שחת על ידי שתשוב ותתחרט ותתקן את אשר פגמת בעבר תראה מה יהיה עימך. והשם יתברך אוהב אותך בכל זמן רק שיהיה לך רצון ומעשים טובים להתקרב אליו יתברך וצא ולמד וחשוב כיצד מתנהגים בשמים עם אישה שבגדה בבעלה ממש דברים קשים ומה יהיה עם

הנואף עצמו? רחמ"ל בוודאי שעונשו יהיה קשה מאוד ועתידיים לחכות לו גדודי ילדים שהם בניו שהורידם מעולם הנשמות אבל לא זרע את אותם נשמות בנקבה ונתפסו בהם גופות של קליפות והם יחכו לאדם ביום הדין שלו ויתנקמו בו על מה שעשה להם וזה שכתוב **"הכפירים שואגים לטרף ולבקש מאל אוכלם"** הכפירים אלו אותם נשמות שמחכות לטרוף לאדם אם לא עשה תשובה. אבל אם אדם עושה תשובה הרי הוא מחזיר את אותם נשמות להתעבר בחזרה למעלה כמובא ברבנו האר"י. ועיין בפרק התיקונים כיצד אפשר לתקן אם חטאת ופגמת וכל דבר אפשר לתקן. אבל בעולם הזה הוא עולם המעשה כי **"במתים חופשי"** ברגע שאדם מת נעשה חופשי מן המצוות.

"וצדיק יסוד עולם"

וממשיכה רוזה לספר לרב פתיה: "תדע כי כל עוון ועוון הוא עושה פגם בנשמתו ומעלה עליה חלודה וכתמים או עושה בה נקבים נקבים כבגד שאכלו עש. ורק אם זכו לחזור בתשובה ולעשות תיקון על חטאם אז מתחילים הנקבים להיסתם והכתמים להיטהר. ועל ידי עסק התורה והתפילה תחזור נשמתם להתרפא מחולי שבה. ותבריא לגמרי ותהיה בריה חדשה כילד קטן. ואז אנחנו הרוחות לא רואים בהם שום חסרון. וגם אנחנו יודעים ומכירים את שם הנואף והנואפת ושם אביהם ואמם ומשפחתם ועירם וחצר שלהם וחדר שנאפו שם והזמן שנאפו בו אם הוא ביום או בלילה ובאיזה חודש ובאיזה שנה ואם הייתה הנואפת נידה

או טהורה או מעוברת הכל אנחנו יודעים בין אם הם חיים בין אם הם מתים. אמנם כאשר יתקן הרוח המתלבש באדם על ידי הייחודים ויטהר מן החלודה שבו יכול גם להכיר גם בעוונות אחרים אף על פי שלא חטא בהם אותו הרוח. **ובעוונותינו הרבים בזמן הזה חצי הנשים הן מזנות תחת בעליהן מלבד הבתולות ומשכב זכור שאין אני מדברת בהם. לולא רחמיו יתברך בהביטו בצדיקי הדור הדרים בעיר זו שיש כמו חמישים צדיקים "שעברו יותר מחצי ימיהם ולא פגמו בברית הקודש שלהם כלל ועיקר".** וגם לימוד התורה והמעשים הטובים מגנים על הדור שכל צדיק וצדיק מהם תלויים בזכותו כמה רשעים עד כאן. ורואים מפה כיצד בשמים חושבים על אדם שלא פוגם בבריתו שבזכותו מתקיים ועומד העולם וגם אתה אחי היקר אם תקפיד לשמור על הברית הקודש תיקרא צדיק כמבואר בספר "טהרת הקודש" בשם הגלאנטי שאדם שמקפיד לשמור על הברית אף על פי שנכשל בשאר עבירות שנתפסים בהם העם בשוגג ולא במזיד מכל מקום לא יורד ממנו שם "צדיק" בגלל ששומר ברית קודשו.

"רשעים אפילו בפתחה של גיהנם לא שבים"

בשנת התר"ע בחול המועד פסח באה אלי אישה אחת ושמה כתון בת יונה יוסף ואמרה לי כי זה שנתיים ימים עוקץ אותה ליבה כמחט ולפעמים היא נופלת לארץ בעל כורחה ואוחז אותה חולי קשה ומגלגלה בקרקע בשיעור ארבע

אמות ויותר בהולכה והבאה כמה פעמים תכופים זה לזה בגלגול נמרץ וחזק עד שמתפרקים אבריה והיא צועקת "למען השם תפשוני כדי שלא אתגלגל כי נתפרקו אבריי". ואינה נחה מהגלגול עד שיתפסוה בכוח גדול וגם רואה בחלום כל לילה ולילה שאיש שוכב עימה ואני בדקתי אותה ומצאתי בה רוח. ואחרי כמה יגיעות דיבר עימי ואמר לי שהוא יהודה בן יונה אחות כתון ואח זה נכנס באחותו. והוא יהודה בעת מלחמת מלכי הברית שהתחילה ביום עשירי לחודש אב של שנת התרע"ד שלקחו התורכים את בחורי בני ישראל שבכל המקומות לצבא לא נלקח עימהם, בגלל שהוא היה יפה תואר ויפה מראה ואהוב לכל שרי הצבא ומת במלחמה בשעה שהיה מתעסק באווירון ובלא מתכון נסגר פח האווירון בעוד היות רגלו אחת מחוץ לדלת וניתזה למרחוק ומרוב הכאב היה מתגלגל בארץ פנים ואחור וכל רפואה לא הועילה לו עד שלבסוף הבאיש מקום החיתוך ומת מיתה משונה. והוא היה בן עשרים וארבע שנים קטון בשנים וגדול בעוונות ופשעים כבן מאה שנה כי הוא היה יפה תואר ויפה מראה לכן היו שרי הצבא אוהבים אותו כי הוא היה ממלא רצונם ורצון נשותיהם וגם כמה נשים זונות אוהבות אותו ומשחדות אותו שיעשה רצונן כרצונו מכל צד שירצה ובכל זמן שירצה אפילו בזמן הוסת (נידה). ובזמן מועט ולא כביר הצביר לו כעפר איסורים ועוונות ופשעים עד אשר נלכד בחובי עוונותיו ופשעיו ומת באותה מיתה משונה רחמ"ל. ואחרי מותו שב חלק הנפש של רגלו שנחתכה ממקומה ונעשה רוח ונכנס באחותו כתון שנבהלה על בתה שנפלה מן הגג ולכן הוא מגלגלה בקרקע כמו שהיה מתגלגל הוא כשנחתכה רגלו. ולפי שהוא מלומד

לזנות ולנאוף תמיד לכן גם עתה לא יכול השקט ושוכב עם אחותו בכל עת שירצה והיא מרגשת שאיש זר מתעלל זה ומצטערת הרבה מאוד וכו'... עד כאן היו דבריו עימי. עד כאן לשונו של הרב פתיה זצוק"ל ורואים מכאן אחי היקר, שאם אדם נואף הוא מביא מיתה על עצמו מהר מאוד "ואלוקים של ישראל שונא זימה הוא" ומידה זו תלוה אותך גם בעולם האמת אם לא תשוב ממידת הבהמיות הזו.

"עונשו של הנואף עם אשת איש"

וממשיך הרב יהודה פתיה זצוק"ל לספר כי יהודה זה הלך לקבר אביו יונה ונתעכב שם כשיעור של רבע שעה ובחזרתו אמר לי כי לא ידע אביו מפטירתו וסבר שעדיין הוא בחיים. וששמע זאת יונה אביו נצטער מאוד ונתגלגל בארץ פנים ואחור וצעק ובכה על בנו ואחר כך אמר לו אביו אבל עם כל זה עכשיו אתה מתוקן יותר ממני כי זה לי חמש עשרה שנה מיום מותי ועדיין לא זכיתי להיות מתוקן כמותך. ולכן שאלתי את פי כתון אחות הרוח האם תרצי להרשות את אביך שיבוא ויתלבש בך כדי לזכות בו לתקנו? אמרה רוצה אני! אמרתי לרוח לך נא קרא את אביך שיבוא ויתלבש בגוף כתון בתו כדי לתקנו והרוח שמח בזה מאוד ותיכף לאחר שקרא לאביו בא והתלבש בכתון ובהיכנסה בתוכה נתעלפה כתון מעט ואמרתי לרוח מי אתה? ואמר אני הוא יונה. אמרתי לו אני רוצה לייחד עליך כדי לתקנך. אמנם כאשר אפסוק מן הייחודים תיכף תצא מבתך כתון ולא תבגוד בה להישאר מתלבש בה. ואחר כך כאשר ארצה עוד לייחד עליך

פעם אחרת אני אקרא עליך יונה ואתה תהיה מוכן ומזומן לקול הקריאה ותבוא להתלבש בבתך עד גמר הייחודים ואחר כך תחזור ותצא ממנה. וכן על זה הדרך תעשה תמיד עד אשר תיתקן לגמרי בעזרת השם ואמר כן אעשה. ואמר לי הגדל נא חסדך עמדי להגיד לי את שם כבודך האם אין אתה יהודה בן משה פתיא אחיו של ראובן? אמרתי, לו הן! אמר לי ה' יגמלך טובה בעד מפעלך וחסדך הגדול הזה שאין לו ערך כלל והוא יקר מכל הון שבעולם. אמרתי לו גם אתם ה' יתברך יגמול לכם חסד על החסד שאתם עושים עמדי. אמרתי ליונה קודם כל דבר הגד נא לי ואל תכחד ממני מאומה במה הייתה חטאתך כי נשארתי היום חמד עשרה שנה בכף הקלע על אותו עוון? אמר לי לא חטאתי מימי רק פעם אחת בלבד וכה נפל העניין: אני הייתי מסרסר (מתווך) בין הסוחרים המוכרים גלומי משי ותכלת וארגמן להיות אמצעי בין המוכרים והקונים, ומזה הייתה פרנסתי ופרנסת ביתי. ולפעמים יזדמן איזה דבר נחוץ וצריך להשכים לבית הסוחרים עצמם ולדבר עימהם. ופעם אחת אירע שלא היה הסוחר בביתו ואמרה לי אשתו שב מעט עד שאשלח אחרי בעלי שיקראו לו. והיא שלחה את אמתה לקרוא את בעלה. וכאשר שלחה את אמתה באה ונשקה את מנעלי ואמרה לי בבקשה תנה לי את אהבתך כי אין איתנו אף אחד בבית. והושיטה ידה לחיקה והוציאה עשרים שקל כסף והניחה בחיקי. ואני לא יכולתי לכופ את יצרי ועשיתי בקשתה וזה היה עווני. וזה לי חמש עשרה שנים בכף הקלע ולא אדע עד מתי אהיה בצער הזה כי לא הודיעו לי הבית דין_ (ואומר רבי יהודה פתיה שאפשר לבאר זאת למה לא מודיעים לו כמה זמן יימשך עונשו בכף הקלע בגלל

שגרם לאסור את אותה אשת סוחר על בעלה. שכן אשת איש שזינתה אסורה על בעלה לכן בכל פעם ששוכב הסוחר ההוא עם אשתו נחשב ליונה הבוגד עוון בפני עצמו ומוסיפין ליונה עוד כמה שנים להיות בכף הקלע כי עוון זה הוא עושה פירות). **וממשיך יונה ומפני עוון זה לבד אני לוקה!** אמרתי לו לא עשית תשובה בחיך על עוון זה? אמר לי לא! כי בושתי ונכלמתי להגיד פשעי וחטאתי לחכם ולא עשיתי שום תיקון (ומכאן ילמד אדם את מאמר החסיד רבי עמרם חסידא במסכת קידושין שאמר לתלמידיו מוטב שתתביישו ממני בעולם הזה ולא תתביישו ממני בעולם הבא. ולכן אם חטאת באשת איש או בפגם הברית ובכל הקשור לעריות אל תשמור את עוונותיך לעולם הבא כי תראה כמה סבל וצער של שנים בלי סוף סבל יונה). והתחלתי לייחד עליו והיה כואב לו הייחוד מאוד מאוד והיה סובל הכל בדומיה ואחר כך יצא והלך לו וביום השני קראתי ליונה ותיכף בא ונכנס בביתו ואמר לי כי אתמול אחר הייחודים קראוני הבית דין ואמרו לי כי נשאר לי שש שנים ואחרי ייחודים נוספים בא ביום השלישי ואמר לי כי נשאר לו שנה אחת בגלל הייחודים. ואמרתי לו בעזרת השם ובישועתו ביום הרביעי ילבישוהו הבית דין כתונת תכלת כפי מדת אורך קומתו וילך לו לגיהנם. שזהו המלבוש המיוחד לרשעים יורדי גיהנם. אמר לי יונה בבקשה ממך הודיעני נא מה יש בגיהנם ובמה אני נדון שם? אמרתי לו יש שבעה מדורין בגיהנם זה למטה מזה ומדור עליון הוא של אש והוא גחלים. כל אחת היא גדולה כהר גדול ומושיבין עליה את הרשעים וזה המדור הוא קל ונוח מכל המדורים כי מדור השני הוא קשה ממנו והשלישי הוא קשה מן השני

והשביעי קשה מכולן. וביום השישי הזמנתי את עצמי קודם שעה חמישית לרחוץ וללבוש בגדי שבת כדי שאהיה פנוי לעסוק עם יונה הנזכר גם צווייתי לכתון בתו שתמהר ותחיש להכין את צרכי שבת כדי שתהיה פנויה לעסק אביה ובבואי לביתה ישבה כתון לפני והתפללתי יהיה רצון שתשלח לי את יונה כדי לתקנו ועוד לא גמרתי את תיבת לתקנו והנה יונה בא ונכנס בבתו והוא יגע ומושך נשימות תכופות זו אחר זו. ואמרתי לו יונה והוא הוריד ראשו למטה כלומר כן. ורמז לי בידו שאמתין מלדבר עימו עד שינוח מטורח הדרך שהיה לו ואחר רבע שעה אמר לי דבר. אמרתי לו האם הלכת לגיהנם? אמר כן! שאלתיו באיזה מדור הורידוך? ואמר לי **מדור של אש אבל לא כמו שאמרת כבודך שהם גחלים גדולים אלא הוא ים של אש והגלים שלו עולים ויורדים כמו גלי הים וגם המלאכים אינם יכולים לגשת אליו רק מקלעים אותנו בקלע מרחוק וזורקין אותנו שמה אחר שנפשוט את כתונת שעלינו ונניח אותה על שפת ים האש.** אמרתי לו איך יצאת משם מאחר שאפילו המלאכים לא יכולים לגשת שם? אמר לי רוח יצאה מאת ה' וריחפה על פני המים והפריחה משם בפעם אחת את כל הנשמות והשליכה אותם על חוף הים וכו'... אמרתי לו כמה חודשים גזרו עליך להישאר בגיהנם? ואמר לי **תשעה חודשים ואהה עלי ואוי ואבוי על נפשי כי בשני ימים אלו לא יכולתי לסבול הצער ההוא שקשה מהמוות. ובהיותי בתוך ים האש היה כל גופי נצלל בתוך האש והייתי מפרכס בידי וברגלי כאדם הנטבע בים עד היותי קרוב למוות.** ובעת היותי עסוק בייחודים נרתע לאחוריו וחרד ונתעלף ושאלתי אותו על מה זה חרד ונתעלף? ולא

היה לו כוח להשיבני ואחרי שלושים דקות אמר לי כי באו שני מלאכים וכל אחד תלש ושמט ביצה אחת מביציו ותיכף ומייד חזרו וחיברו אותם במקומם. ומרוב כאב התלישה פרחה נשמתו ונתעלף עד אשר עבר הכאב מעט מעט ע"כ. ומכאן נלמד כמה ייסורים עוברים על השוכב עם אשת איש שצריך לעבור בים של אש כדי לכפר על העניין הזה. עצור עצמך וחשוב **"ים של אש"** זה ממש לא כיף ולא כדאי לנסות את השם יתברך ולכן תמנע עצמך מזה ושוב אל השם באהבה כי ימינו פשוטה לקבל שבים.

"עונשו של השוכב עם גויה בעולם הזה"

וכך ראיתי בחלום ביום השבת של שנת התרע"ג בחודש שבט בהיותי ישן שנת צהריים. שאני הולך בשוק שמוכרים בו תבואה הנקרא שוק של שורגא. והנה אני רואה שעומדים שם שני כלבים וראיתי שבכל אחד מהם מגולגל איש אחד. בכלב הגדול מגולגל אופה אחד בן חמישים שנה ושיער זקנו מחורך מאש התנור. ובכלב השני הקטן ממנו מגולגל אופה שני בן ארבעים וחמש שנים וגם שיער זקנו מחורך מאש התנור. והם מרגישים בעצמם שהם בני אדם היושבים בתוך כלבים. וכאשר רוצים לדבר זה עם זה אינם יכולים לדבר כי אם על ידי תנועת אברי הפה והלשון של הכלב ולכן הם נובחים כי הם לא יכולים לדבר. וכאשר הביטו אלי ידעו בבירור כי אני ראיתים והכרתי אותם ולכן בושו ונכלמו ממני מאוד וכבשו פניהם על הקרקע והלכו כל אחד מהם למקומו וראיתי בשער **"רוח הקודש"** לרבנו האר"י הקדוש

תיקון בדף יח' שכתב שם וזה לשונו: דע כי אמרו רז"ל (במדרש תנחומא פרשת וישב ח') הבא על הגויה קשורה בו ככלב וכוונת רבותינו ז"ל היא כי הבא על הגויה יתגלגל אחרי מותו בכלב ואז הבנתי למה שני האופים נתגלגלו בכלב, ע"כ. ומכאן יבין אדם וישכיל כמה חמור עניין הגויה רחמ"ל ואם אדם עושה תשובה אין דבר העומד בפני התשובה מזה לשוב ולא לחזור לכסלה לשכב עם גויה ועוד להציל ולהרחיק אנשים מגויות זה יהיה לך תיקון כנגד הגויה ששכבת עימה וזה מופיע בפרק התיקונים בעניין לשון הרע מהחפץ חיים. וגם פה אם תפיץ ידע זה פשוט הוא שכל מי שיתחזק מחוברת זו ויתרחק מגויה הדבר יתקן אצלך פגם הגויה. עד כאן הבאנו חלק מדברי הרב הגאון המקובל רבי יהודה פתיה מה נעשה עם האדם שלא חוזר בתשובה אם חטא בעניין העריות ופגם הברית ואין אלו דברי מליצה וצחוק חס ושלום. האדם שיש שכל בראשו ומעריך את נשמתו צריך לדאוג לנשמתו ולזכך אותה מכל העוונות והפשעים ולהיות טהור להשם יתברך והשם יזכנו לעבדו בלב שלם ובנפש חפצה אמן!

"מעשה שהיה"

ישנו מעשה שהיה עימי וסיפר לי אדם סיפור אישי שלו שהוא תושב מגדרה שבא אלינו לשבות בישיבה בשבת קודש ואדם זה לא נראה כאדם דתי ממש אלא מתחזק עם כיפה לבנה. והוא היה נראה קצת מבוהל וטרוד בענייני מוחו. והסתכל והתפעל מאווירת שבת קודש המרוממת שבישיבה

הקדושה וממש הרגיש "להתענג על ה'". למחרת בבוקר מייד לאחר תפילת וסעודת שחרית הצעתי לו לשבת ללמוד עימי גמרא וראיתי שהיה לו קצת קשה והיה משהו שיושב בליבו ורוצה לספר לי "ודאגה בלב איש ישיחנה". ואמר לי שרוצה לומר לי את סיפורו כיצד הגיע לכאן וסיפר כי הוא אדם חילוני מגדרה שלפני כמה שבועות יצאנו ביום שישי בלילה אני ועוד כמה חברים עם אוטו גנוב וסחורה גנובה בתוכו ויצאנו לבלות והשתכרנו. כשחזרנו לכיוון הביתה מצאתי את עצמי עם כל החברים הפוכים עם האוטו והאוטו היה ממש מעוך ויצאנו כמעט בלי שריטה "ממש נס גדול ונורא". ולאחר שבוע ועד שבוע נסענו שוב פעם בליל שבת הפעם עם אוטו לא גנוב ושוב השתכרנו ושחזרנו הביתה שוב מצאנו את עצמו מרוסקים בתוך אוטו ושוב לא קרה לנו כלום. אבל אני הסקתי מסקנות לעצמי פעם פעמיים הקדוש ברוך הוא רומז לי משהו וקיבלתי על עצמי לשמור שבת ולא לנסוע יותר. ואמרתי לפני חברי כי אם מישוהו מהם רוצה לבוא אלי בשבת יש לי תנאי שלא יחלל שבת בביתי. והצעתי להם גם שלא לחלל יותר שבת. ובמיוחד לחברי הטוב ביותר אך לשווא דיברתי עימו, הוא לא שמע לי. לאחר מספר שבועות חברי נסע שוב בשבת ועשה שוב תאונה אבל הפעם הוא הגיע לבית חולים ומצא עצמו צמח שבקושי רב חי ושורד. אני וחברי ששמענו מזה באנו לבית החולים לבקרו וראינוהו שוכב במיטה ללא תזוזה ומייד שהגענו אליו פתח את עיניו ואמר לנו כך: "תדעו שאני כבר הייתי בעולם האמת ועוד מספר דקות אני נפטר מן העולם ובאתי לספר לכם מה אירע עימי במספר דקות אלו שהייתי למעלה. אייך שנפטרתי פגשתי

מאות בחורות יפיפיות עם עיני בדולח שאין יופי כדוגמתם שמתקבצות סביבי. אלא שאצבעותיהן של אותן בחורות היו שלשה אצבעות שעשויות מחרב גדולה וחדה וכל אחת ואחת מהן באה ודקרה אותי ועשו אותי כנפה מחוררת והרגשתי צער וסבל איום ונורא" עד כאן סיפר לי אדם זה המשך דבריו לא שמע כי ברח מרוב פחד על העונש ולא יכל לשמוע עוד ואכן לאחר כמה דקות נפטר אדם זה וטמון כיום בבית העלמין בגדרה עד כאן הסיפור. הנה אחי היקר פשוט הוא כמובא בכתבי רבינו האר"י הקדוש שאותן הבחורות היפות הם שמפתות לאדם בחלום הלילה וגם בהקיץ בדמות של גויות וכל מיני תאוות ניאוף למיניהם רחמ"ל. הם הבחורות שנבראות מהשחתת הזרע לבטלה ללא חיבור זכר ונקבה ונעשות לגוף לאותם טיפות שמורידות נשמות עימהם אבל לא נזרעות בנקבה אלא תלויות באוויר כמבואר ברבנו האר"י. והם הבחורות ונשמות ששבויות בתוכם מחכות לאדם בכדי לנקום ממנו ביום פטירתו רחמ"ל כמו שכתוב "הכפירים שואגים לטרף ולבקש מאל אוכלם"!

”אז מה עושים?”

והעצה היא כמבואר בכתבי האר”י הקדוש להפריד את אותם שדות מהנשמות. על ידי חזרה בתשובה מאותו חטא וכמובן על ידי עסוק התורה וכל הנ”ל בפרק התיקונים. ולהחזיר הנשמות אל מקום הנקבה העליונה מקור הנשמות ולהפריד את אותן שדות וקליפות על ידי עיסוק התורה והתשובה. ובמיוחד להפיץ ידע וחומרת הדבר של מי שפוגם בברית ולהשיב רבים מאחינו בני ישראל שתועים ואינם יודעים מחומרת הדבר וחושבים חס ושלום כאילו אין בדבר אלא כאכילה ושתיה רחמ”ל. אבל זה הדבר שבעצם מביא צרות וייסורים וכליה על הכלל והפרט כשפוגמים בברית וכן להפך כששומרים את הברית. כי תדע אחי היקר כל אחד ואחד מישראל ששומר הברית וגם מזכה הרבים שלא יפגמו בברית אומר הזוהר הקדוש: **”שהאבות הקדושים מצטרפים אליו ומבטלים גזירות ומגיפות ומחלות וייסורים ועניות מעם ישראל כמובא (בזוהר פרשת פינחס) כמו שכתוב בזכות מעשה פינחס שקינא על פגם הברית וידקור את שניהם ותיעצר המגפה מעל בני ישראל”** וכן כתוב **”פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי”** (פינחס כה) וגם אתה אחי היקר תוכל

לזכות להשיב הקנאה והמגפה מעם ישראל אם תפיץ ידיעה וחומרת פגם הברית בקרב אחינו בני ישראל השבויים בשבית היצר הרע. ועל ידי חוברת זו שכתובה בלשון פשוטה גם לאדם הרחוק ביותר שיבין. ספר המדבר בעניין הזה תזכה לתיקון הברית ולהשיב הקנאה מבני ישראל ולזכות להיות מהיכל מלך המשיח לשומרי ברית קודש אמן ואמן!

פרק י'

ייהרג ואל
יעבור

פרק י' "ייהרג ואל יעבור"

בו יבואר טעם להלכה זו עם סיפורים ועובדות על גדולי ישראל.

הקדמה

אחים יקרים, כבר ידוע בפרק א' שנקרא "ההידרדרות שבדורנו" שביארנו שם כי בעם ישראל יש ב' סוגים של אמונות: אמונה תמימה ואמונת החקירה. וביארנו שהאמונה התמימה היא עולה על אמונת החקירה, וזה מתבטא בכך שבזמן ניסיון כגון השואה; לבעלי האמונה התמימה היה את הכוח למסור נפשם ולמות על קידוש השם, ולא לעבור על ציווי השם, מה שאין כן בעלי אמונת החקירה שכפרו ומרדו רחמ"ל. בגלל שפעלו עד היכן שהשכל מגיע לשערות שבראש. וכן, לבעלי האמונה התמימה יש כוח פנימי עצום לעמוד בניסיונות כמו שאמר "הבעל שם טוב הקדוש" זצוק"ל שאמנם כתוב אחד ואמר: "פתי מאמין לכל דבר", שהדבר נשמע כגנאי. אבל כתוב אחר אומר: "שומר פתאים ה'" (תהלים קטז, ו), מי שהולך בעבודת השם בתמימות תהיה לו שמירה מהקדוש ברוך הוא.

ולכן, גם פה אחי היקר, בפרק זה, נבאר את ההלכה שנפסקה בגמרא ובשולחן ערוך בעניין העריות שאדם צריך

למסור נפשו ולמות מאשר לעבור על איסור עריות ולזה צריך תמימות גדולה כפי שהקדמנו. והעצה הראשונה בשביל שתוכל לקבל את המשך דברינו, זה פשוט "לזרוק את השכל" ולקיים את דבר השם בתורתו הקדושה ובדבר חכמינו זיכרונם לברכה שנאמר עליהם בתורה: **"ושמרת לעשות, ככל אשר יורוך"** (דברים יז, י) וע"י זה נזכה לכל טוב הצפון לצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, בזכות שמירת ההלכה והקדושה והטהרה שזכינו לה כעם הנבחר, עם סגולה.

"ייהרג ואל יעבור"

הגמרא במסכת סנהדרין דף ע"ד עמוד א' אומרת: "אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק נמנו וגמרו בעליית בית של אדם ששמו ניתזה בעיר לוד, כל עבירות שבתורה. אם אומרים לו לאדם "עבור ואל תיהרג" ואם לא תעבור כן תיהרג, יעבור את העבירה ולא ייהרג, חוץ משלושה דברים שהם: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. שאם אומרים לו לעבור עליהם ייהרג ואל יעבור.

"מעשים שהיו"

הגמרא הקדושה במסכת קידושין דף ל"ט עמוד ב' מספרת על רב חנינא בר פפי שנזדמנה לו ארמית (גויה) שרצתה להחטיאו בזנות. מה עשה? אמר שם המפורש והתחיל כל גופו להתמלאות בשחין ומוגלות. והיא שכנראה הייתה

מכשפה לא קטנה עשתה גם כישוף ורפאה אותו. מה עשה? ברח והחביא עצמו בתוך בית מרחץ ידוע עם מזיקין, שנודע עליו שכל מי שנכנס לשם אפילו ביום ואפילו שני אנשים יחד מכל מקום ניזוק. למחרת שיצא משם ראוהו אנשים ואמרו לו: "כיצד יצאת חי?" אמר להם: "שני נושאי קיסר שמרוני כל הלילה". אמרו לו: "שמא דבר ערווה בא לידך וניצלת הימנו? שכן שנינו כל מי שבא דבר ערווה לידו וניצול הימנו עושין לו נס" דכתיב: "גיבורי כוח עושי דברו; לשמוע בקול דברו" (תהלים קג, כ).

"מסירות נפש"

ומי הוא זה כגון רבי צדוק וחבריו, שאת רבי צדוק תבעה אותו גויה לשכב עימה, אמר לה: "ליבי חלש ואני זקוק לאכול משהו, ואם לא תביאי לי לאכול לא אוכל לחטוא עימך. האם יש לך משהו לאכול?" אמרה לו יש לי דבר טמא כגון חזיר?! אמר לה: "מאי נפקא מינה? (פירוש: מה זה משנה?) מי שכבר עובר וחוטא עם ארמית ממילא אוכל גם דבר טמא".

הוציאה מהמקרר דבר טמא, צלי, והדליקה את התנור ושמה את הצלי בתנור. הלך רבי צדוק וקפץ ושם עצמו בתוך התנור. אמרה לו: "מה אתה עושה? מה קרה?" אמר לה: "דעביד הא נפיל בהא" (פירוש: מי שחוטא

עימד נופל בזה באש של גהנום") אמרה לו: "אם הייתי יודעת שזה כל-כך מצער אותך לא הייתי מנסה להחטיא אותך".

"עדיף לקפוץ מן הגג"

וממשיכה הגמרא ומספרת על רב כהנא שהיה מוכר סלים לנשים שהיו מניחות שם את הפלחים שטוות עימהן צמר. ופעם אחת שהגיע לבית אחד למכור מסליו, תבעה אותו לתשמיש מיטה אותה גויה. מה עשה? אמר לה: "תני לי כמה רגעים שאקשט ואטפח את עצמי לפני שאהיה איתך", הלך זרק עצמו מן החלון. בא אליהו הנביא ותפסו, אמר לו אליהו הנביא: "הטרחת אותי ארבע מאות פרסה כדי להציל אותך?" אמר לו רב כהנא: "ומה אעשה? העניות שלי גרמה לי להגיע לזה". אומרת הגמרא שנתן לו אליהו הנביא כיס של דינרי זהב שלא יצטרך להגיע שנית לכזה מצב.

"השאלה החזקה"

הנה אחים יקרים, יש להבין מדוע ראו חכמים עד כדי כך לעשות לעצמם, להכניס עצמם למקום סכנה לקפוץ לאש, לקפוץ מהגג, הלא התורה אמרה לנו במפורש: "וחי בהם ולא שימות בהם" ועוד אם האדם הזה ימות, שוב לא יוכל לקיים עוד מצוות. ואם כן, מה הטעם לכל המסירות נפש הזו?

”ייהרג ואל יעבור”

אלא התשובה היא כנ”ל בגמרא וכך נפסק להלכה בשולחן, יורה דעה סימן קנ”ז סעיף א' וזה לשונו: ”כל העבירות שבתורה חוץ מעבודת כוכבים (עבודה זרה) וגילוי עריות ושפיכות דמים, אם אומרים לו לאדם שיעבור עליהם ואם לא אז הוא ייהרג. הדין, אם הוא בצנעה, יעבור ואל ייהרג. ואם ירצה להחמיר על עצמו ולהיהרג רשאי, אם העובד-כוכבים מכוון להעבירו על הדת. אבל להנאתו של הגוי לא רשאי להחמיר. ואם הוא בפרהסיא דהיינו בפני עשרה מישראל חייב להיהרג ולא יעבור, אם העובד-כוכבים מכוון להעבירו על הדת, אבל אם אינו מכוון אלא להנאתו, יעבור ואל ייהרג. ואם הוא שעת גזירה, והיינו שעת השמד להעביר את כל היהודים מדתם אפילו על רצועת סנדל, ייהרג ואל יעבור.

(פירוש: שרוך של הנעל, שאם דרך עובדי-כוכבים לקשור כך, ודרך ישראל בעניין אחר, כגון שיש צד יהדות בדבר, ודרך ישראל להיות צנועים (והרי”ף פירש שבאותו זמן היו רצועות מנעליהן אדומות ושל ישראל היו שחורות, כדי שלא ילבש מלבוש של נכרים. וכתב ה”מהרי”ק שורש” פרק ח': שדווקא נקט ברי”ף אדומות ושחורות שבכזה מצב יש להקפיד שכן אין מן דרך צנועים להיות לבושים בצבע אדום, אבל בצבע שחור דרך צניעות והכנעה [דרכי משה הארוך]) אפילו שיאמרו ליהודים לעשות שינוי כזה קטן, שאין בזה מצווה רק מנהג בעלמא, יקדש את השם בפני חבריו ישראל ויהרוג ואל יעבור. (והטעם כתב שם בכדי

שלא ירגיל אותו הגוי להמריך הלבבות לכך). [מפירוש רש"י על שרוד הנעל בגמרא סנהדרין].

וממשיך מר"ן השולחן ערוך: **ובעבודת-כוכבים, גילוי עריות ושפיכות דמים, אפילו בצנעה ושלא בשעת הגזירה ואפילו אין העובד-כוכבים מכוון להעבירו על דתו, אלא לשם הנאתו, ייהרג ואל יעבור.**

וכתב מר"ן ה"בית-יוסף" על הטו"ר וזה לשונו: "ומה שבשאר עבירות יש חילוק בין שעת השמד לשלא בשעת השמד, ובין בצנעה לבפרהסיא, ובין להנאת עצמן של הגויים, ואילו ב-ג' עבירות: עבודה-זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים, אין חילוק לעולם ייהרג ואל יעבור, כתב ב"נימוקי יוסף" [דף י"ז בדפי הרי"ף על הגמרא] שהטעם לכך משום שאותם ג' עבירות החמורות הם לא אסורות משום חילול השם, אלא מפני חומר עצמן. הלכך, בכל עניין אסורים וייהרג ואל יעבור.

הנה לנו אחים יקרים, הלכה למעשה בעניין קדושת האדם, שעבירות אלו כל-כך חמורים בעיני הבורא יתברך, שעדיף להיהרג ולא לעבור.

”מעשה שהיה”

**מעשה שהיה עם הגאון רבי שר שלום שרעבי זצוק”ל
שקרוי הרש”ש.**

הרב שלום שרעבי זצוק”ל נולד בעיר שרעב שבתימן, בעודנו קטן רכש מאביו את חבילת רכילותו והיה לומד בנערותו עם נערי בית-המדרש, ולשמחתו הגיע לתימן רב שבא מארץ-ישראל שבקי בתלמוד ובקבלה. וכל אשר חסד הרש”ש ביום עבודתו שילם עבור שילמדו אותו הרב בלילה עד שהגיע לעומק מסתורי הקבלה ומה שהביאו להיות ראש ישיבת המקובלים ”בית-אל” וכך היה המאורע: פעם אחת הייתה אחת

מהנשים החשובות של אנשי ערב שליבה הלך שבי לקולו הערב של הרש”ש שהיה מכריז על מרכולתו וקראה לו שיבוא אל ביתה. ואותה האישה הייתה עשירה וביתה היה מפואר; נכנס הרש”ש למכור שם סחורה והייתה שם הבת של המלך שהייתה חשובה מאוד וסגרה את הדלת עם המפתח ואמרה לרש”ש: ”אתה חייב לחטוא איתי!” ואמר לה הרש”ש חס ושלום! איך אני אעשה את הרע הזה לאלוקים?! ובשום פנים ואופן אני לא יכול לחטוא איתך. והיא אמרה לו שאם לו תחטא עימי אני אהרוג אותך או אמסור אותך לאבי והמלך יעניש אותך ויצער אותך ואתה חייב לחטוא עימי. הרש”ש לא ידע מה לעשות, התרחק הרש”ש והתקרב לחלון והסתכל מהחלון וראה שזה גבוהה

ביותר ומי שקופץ מכזה גובה בוודאי סופו שימות ולא יוכל להינצל מכזה גובה.

עמד הרש"ש ואמר: "ריבונו של עולם! בבקשה אני קופץ מהחלון. אם אני אמות תמחל לי שקפצתי מהחלון, **כי אני מעדיף למות ולא לחטוא עם גויה**" ואם אני לא אמות ואצא מזה חי, אני עושה נדר שאני מיד עולה לארץ-ישראל לירושלים, ואני אקדיש את כל חיי להקדוש ברוך הוא".

הרש"ש התקרב לחלון וקפץ ונפל למטה שסופו היה ודאי למות ולא מת. מיד ברח הרש"ש הקדוש ועלה לארץ ישראל ובא לישיבת המקובלים "בית אל" ושם ברוב ענוותנותו היה משמש תלמידי חכמים ומגיש קפה ומנקה את בית-המדרש עד שנתגלה כמקובל עצום ע"י הראש ישיבה רבי גדליה חיון זצ"ל שמינה אותו לאחר פטירתו שימשיך לכהן כראש ישיבה ונהיה לראש ישיבת בית אל.

וכל זה ללמדנו כיצד נהגו רבותינו בעניין איסור עריות של ייהרג ואל יעבור, ולכן הצליחו וגדלו והגיעו לראש הפסגה בזכות שמירת הקדושה והטהרה. והשם יתברך ישימנו מחלקם של המוסרים נפשם על קידוש וקדושת השם אמן ואמן.

"הסבר נוסף לייהרג ואל יעבור"

כתוב בדברי חז"ל: "גדול המחטיאו יותר מההורגו, שההורגו הורג אותו מן העולם הזה, אבל לא מן העולם הבא. והמחטיאו הורגו מן העולם הבא שהוא עיקר". כמו שכתב הרמב"ם ז"ל בהלכות תשובה פרק ח' סעיף ה', וזה לשונו: **"הנקמה שאין לך נקמה גדולה ממנה,**

שתכרת הנפש ולא תזכה לאותו החיים [חיי העולם הבא] לפי שהיא הכליה שאין אחריה תקומה וההפסד, שאינו חוזר לעולם". ומכאן מבואר היטב הטעם של ייהרג ואל יעבור, ועבירה זו של פגם הברית וכל הקשור בעניין קדושת האדם, כאשר האדם חוטא בהם אזי נכלל הוא בדברי הרמב"ם בהלכות תשובה פרק ו' הלכה ג', ואפשר שיחטא האדם חטא גדול שהעונש שלו עליו שמונעים ממנו לחזור בתשובה. ע"כ. כי ישנם עבירות שכאשר האדם עובר עליהן מרחיק ומתרחק הוא מהקדוש ברוך הוא מחמת גודל איסורן ומיאוסן כלפי השם יתברך. וכן זה נכלל בדברי הפסוק: "אלוהיהם של ישראל שונא זימה" מי שאמר והיה הועלם מוכן להיות אל רחום וחנון בהרבה דברים, אבל יש דברים שנקראים "שנואי" אצל בורא עולם, וחד מהם זה אדם שפוגם בברית הקודש ולא חוזר בתשובה מהעוון רחמ"ל.

"ארבעה אין הדעת סובלתן"

הגמרא במסכת פסחים דף קי"ג עמוד ב' אומרת: "ארבעה אין הדעת של האדם סובלתן (כלומר, שהבריות לא יכולין לסבול אותן) ואלו הן: דל גאה, עשיר מכחש, זקן מנאף ופרנס המתגאה על הציבור בחינם". וכתב רש"י בדיבור המתחיל "אין הדעת סובלתן" – **שאפילו הם עצמם מתחרטים לאחר זמן ונבזים הם בעיני עצמם**.

הנה אחי היקר, הדבר שהכי לא נסבל זה אדם שכבר עבר חצי או יותר מימיו והוא עדיין נואף כמו סוס שוטף במלחמה. ומה אתה מרגיש בסוף ההנאה המדומיינת שלך? את דביר רש"י הקדוש, וזה דבר אחד והוא "שאפילו הם עצמם מתחרטים לאחר זמן ונבזים הם בעיני עצמם", כן אתה כביכול נהנה דקה או שניים אבל כמה רגעים אחרי זה אתה מרגיש ריקנות גדולה שלא נמצאת בשום עוון שתעבור עליו מהתורה כמו העוון של פגם הברית. שזה משרה עליך עצבות גדולה וריקנות גדולה ואטימות הלב, והדעת מפוזרת ומבולבלת, הכעסים והעשנים פורצים החוצה ואין לך שליטה, ברגע שאתה פגום בברית, אתה סכנה לעצמך וסכנה לציבור, ובמילים של הגמרא: "אין הדעת סובלתן".

ולכן, אחי היקר, אם אתה צעיר עוד וגם אם התבגרת, תעצור עכשיו ואל תחכה לדברי הגמרא שחס ושלום תיקרא

בשם "זקן נואף" אלא עצור את עצמך ותתגבר על תאוות הניאוף ע"י העצות המובאות בפרק ב', ותזכה לשמחת נפש אמיתית וסיפוק נפשי ורוחני אמיתי ללא הפסקה

עשרים וארבע שעות ביממה, ולא כמו אותו אחד שחוטא בפגם הברית ולאחר כמה רגעים מרגיש שנשמתו נשרפת בגהנום, אלא כאדם ששומר את הברית, שמרגיש את נועם השם יתברך בתוכו.

והשם יתברך ישימנו מחלקם של המרגישים את נועם השם בתוכם ע"י שמירת ברית קודש אמן ואמן.

"מהו הגדר של ייהרג ואל יעבור?"

כתב מר"ן ה"בית-יוסף" בסימן קנ"ז בדיבור המתחיל: "כתבו התוספות שמה שאמרנו בגילוי עריות ייהרג ואל יעבור, כגון שאמרו לה להביא ערווה עליה [אדם שאסור לה לשכב עימו] תיהרג ואל תעבור. והאיש אפילו אומרים לו "הנח" כלומר, רק תשכב ללא מעשה בפועל כדי שנתקע אותך (בד) בערווה, ייהרג ואל יעבור.

ואם תבוא ותשאל אחי היקר, מדוע? הלא הוא לא עושה מעשה בפועל, ונאמר שבזה לא אמרו "ייהרג ואל יעבור" אלא אם כי במעשה ממש? ומתוך ה"בית-יוסף" **שאדם זה "לא יכול לומר אני לא עושה שום מעשה" שהרי, אם אדם זה יקבל קישוי באיבר, זה רק מדעת וקישוי לבד זה נקרא מעשה. עכ"ל.**

ותראה אחי היקר בדברי ה"בית-יוסף" שכבר בזה שאיבר מתקשה מדעת הוי מעשה, עד כדי כך! "אין אדם יכול לומר לא עשיתי מעשה" וכבר במצב של "הנח עצמך" לתת אפשרות שיתקעו בך ערווה, ייהרג ואל יעבור. וזו הלכה למעשה ולא חיזוק או דבר חסידות, וזאת התורה וההלכה שניתנה למשה מסיני!

"עבר ולא נהרג"

וכתב מר"ן ה"בית-יוסף" שם (בשם הרמב"ם) בפרק ה מהלכות "יסודי התורה" הלכה ד': "כל מי שנאמר בו 'ייהרג ואל יעבור' ועבר ולא נהרג, הרי זה א' מחלל את השם. ב' ואם היה בעשרה מישראל, הרי זה חילל את השם ברבים. ג' וביטל מצוות עשה שהוא קדושת השם, ועבר על מצוות לא תעשה שהיא חילול השם. ומי שעבר באונס רק מלקין אותו ואין צריך לומר שאין ממיתין אלא למי שעובר ברצון ושיש עדים שראוהו והתראה שהתרו בו לפני שעבר, שנאמר על מי שנותן מזרעו למולך [סוג של עבודה-זרה] בספר ויקרא כ, ו': "ונתתי אני את פני באיש ההוא".

מפי השמועה למדו על המילה "ההוא" דווקא ולא מי שאנוס ולא מי שמוטעה. ומכאן למדים: ומה אם עבודה-זרה שהיא חמורה מן הכל, העובד אותה באונס אינו חייב כרת ואין צריך לומר מיתת בית-דין שגם לא חייב, קל וחומר לשאר מצוות האמורות בתורה.

"עונשו של אדם שיכול להיהרג ולא נהרג"

ומסיים הרב בדבריו: **"אבל אם יכול להימלט על נפשו ולברוח מתחת יד המלך הרשע ואינו עושה, הנה הוא ככלב השב על קיאו והוא נקרא עובד עבודה-זרה במזיד, והוא נטרד מן העולם הבא ויורד למדרגה התחתונה של גהנום. עכל"ק.**

צאו ראה מהלכה זו כמה חמור עוון גילוי עריות שצריך להיהרג ולא לעבור על איסור עוון פגם הברית עם הערווה.

"ימות ואל תבעל לו"

הגמרא במסכת סנהדרין, פרק "בן סורר ומורה" דף ע"ה עמוד א' אומרת: אמר רב יהודה אמר רב, מעשה באדם אחד שנתן עיניו באישה אחת והעלה ליבו טינא (פירוש: אותו אדם נימוק [מלשון התנמק]) מרוב אהבה לאישה זו נטמטם ליבו והעלה חולי. ובאו ושאלו לרופאים מהי רפואתו של אותו אדם? ואמרו הרופאים שאין לו תקנה לאותו אדם בשביל שיתרפא אלא אם כן תבעל לו אותה אישה שנתן בה עיניו.

אמרו חכמים להלכה: **"ימות ואל תבעל לו"**. אמרו הרופאים, שאם תעמוד לפניו ערומה לפחות, יתרפא. אמרו חכמים **"ימות ואל תעמוד לפניו ערומה"**. אמרו לחכמים

שלפחות תספר עימו מאחורי הגדר ויתרפא? אמרו חכמים
"ימות ולא תספר עימו מאחורי הגדר".

"השאלה החזקה"

הנה אחים יקרים, ידוע לכל אחד ואחד מאיתנו על כמה חשובה היא מצוות "שמירת שבת" וכמה חמור העוון של מי שמחלל שבת, שנאמר עליו בתורה הקדושה: **"מחלליה מות ימות"** (שמות לא, יד) אדם שמחלל שבת במזיד חייב מיתה.

וגם מצד שני נודע כמה מעלת שמירת שבת, שכתוב בגמרא מסכת שבת: **"כל השומר שבת אחת כהלכתה אפילו עבד עבודה-זרה כתקופת דור אנוש מ"מ מוחלין לו על כל עוונותיו"** בגלל ששמר שבת כהלכתה. עוד אמרו חז"ל: **"כל האומר 'ויכולו...' ג' פעמים בליל שבת נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית"**. וכהנה וכהנה מעלות וחומרות בעניין השבת.

מכל מקום, **"פיקוח נפש דוחה שבת"**. פירוש: אם אדם מגיע למצב של סכנת חיים, מותר ומצווה לחלל עליו את השבת מטעם שפיקוח נפש דוחה את השבת, כמו שנאמר בתורה: **"ושמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם"** (ויקרא י"ח, ה). ודרשו חז"ל וחי בהם ולא שימות בהם (מסכת יומא, פ"ה ע"ב) ולכן, מצווה וחובה על כל אחד מישראל לחלל את השבת על כל אדם שהוא חולה שיש בו סכנה וכל הזריז להצילו הרי זה משובח, גם אם זה

כרוך בעשיית מלאכות האסורות מן התורה. וכבר אמרו חז"ל בירושלמי, מסכת יומא פרק ח': "כל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא" [הלכה זו מספר "ילקוט יוסף" סימן שכ"ח, בהלכות שבת]

ועוד אמרו בגמרא מסכת יומא דף פ"ה עמוד ב': "רבי שמעון בן מנסיא אומר: **"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות"** אמרה התורה חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה". משמע, שחילול שבת לצורך פיקוח נפש היא מצווה וחובה. ואם כן, צריך להבין מה ההבדל בין אדם זה שחולה ומצווה לחלל את השבת בשבילו, גם אם זה כרוך באיסורים מן התורה. ואילו אדם שעומד למות שהרופאים אומרים לו שרפואתו להיבעל לאישה או לפחות לראותה ערומה רחמ"ל או לדבר עימה. מכל מקום, ימות ולא יעשה עימה כלום. וא"כ כיצד מסבירים את הדבר אחים יקרים?

"התשובה החזקה"

כתב הרמב"ם בהלכות תשובה, פרק ו' הלכה ג' וזה לשונו: **"ואפשר שיחטא האדם חטא גדול או חטאים הרבה, עד שייתן הדין לפני דיין האמת שיהיה הפירעון מזה החוטא על חטאים אלו שעשה ברצונו ומדעתו, שמונעין ממנו התשובה ואין מניחין לו רשות לשוב מרשעו, כדי שימות ויאבד בחטאים שעשה. הוא שהקדוש ברוך הוא אומר על ידי ישעיהו, השמן לב-העם הזה, ואוזניו הכבד ועיניו השע: פן-יראה בעיניו ובאוזניו ישמע, ולבבו יבין ושב--ורפא לו. "**
(ישעיהו ו, 10). כלומר חטאו

ברצונם והרבו לפשוע, עד שנתחייבו למנוע מהן התשובה שהיא המרפא... וכל זה למה? כדי להודיע לבאי העולם שבזמן שמונע הקדוש ברוך הוא את התשובה לחוטא, אינו יכול לשוב אלא ימות ברשעו שעשה בתחילה ברצונו, והוא גרם זאת לעצמו למנוע מעצמו התשובה" ע"כ לשון הזהב של הרמב"ם.

הנה אחים יקרים, תשובה חזקה מלבד מה שאמר ה"בית-יוסף" בשם ה"נימוקי-יוסף" שמחמת גודל וחומר איסורן אין שום צד להקל, וייהרג ואל יעבור. אבל עוד תשובה אנחנו מקבלים מהרמב"ם ודייק בלשונו: **"אפשר שיחטא חטא גדול... שמונע ממנו התשובה"**. **ברגע שאדם יפגום בברית, החטא הזה הוא כל-כך גדול בעיני הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר על ער ואונן: "ויהי, ער בכור יהודה--רע, בעיני ה'; וימיתוהו ה'"** (בראשית ל"ח, ז'), ככה האדם שפגם בברית רחמ"ל ולא חוזר בתשובה דווקא, אזי החטא הזה כל-כך גדול ורע בעיני ה' שיכול לגרום לאדם להתרחק מהבורא יתברך וח"ו לא לשוב בתשובה מגודל הטומאה והקליפה שנתרבתה עליו וממילא מובן אם ח"ו אדם זה יחטא חטא גדול ויגרום לו לסור מדרך השם בגלל תאוותו, יתכן שאדם זה יגרום בעצמו שלא יוכל לחזור בתשובה, וממילא ייכרת מן העולם הבא. **לכן, עדיף שימות הגוף בעולם הזה ולא נשמתו מן העולם הבא**. כפי שהבאנו בשם הרמב"ם שהנקמה שאין לך נקמה גדולה ממנה, שתכרת הנפש מן חיי העוה"ב. אבל דע אחי היקר, דבר של אמת ששמעתי מפי מורי ורבי ר' שלמה אוריאל פינטו שליט"א שאמר חיזוק גדול:

"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" (ויקרא ו, ו).

אמר הרב שיש ניצוץ יהודי בתוך ליבו של האדם, שכתוב בספרי קבלה שלא חשוב כמה האדם רחמ"ל יחטא, מכל מקום אותו ניצוץ הטוב לא יתכבה ותמיד יישאר בקרבו. ולכן, הרשעים מלאים חרטות כל יום. אותו ניצוץ תמיד יבער בקרב ליבו של היהודי. עכ"ל.

וצריך לעשות מה שאמר הרמח"ל (רבי חיים משה לוצאטו זצוק"ל) בספרו "דרך עץ חיים", לנשוף על אותה גחלת ולהבעיר אותה ולהתאמץ ולהתחזק ולצאת מאותו עוון ידוע רחמ"ל. וגם רבי אלעזר בן דורדיה נפל לתהום גדול של זנות ותאוות הניאוף, מכל מקום ברגע של רצון טוב וחיזוק שבא מאותה נקודת אמת, יצא מאפילה לאור גדול עד שנקרא "רבי" ויש קונה עולמו בשעה אחת.

אבל מכל מקום לא כדאי לאדם לסמוך על הנס ולחכות למצב כזה, אלא תעצור מיד מהתאוה הזאת ואל תחטא ברצון, כי הדבר כל-כך חמור בעיני השם יתברך שח"ו יכול לגרום לאדם להתרחק ממנו יתברך. אבל בכל מצב ובכל זמן אפשר לשוב, ואין שום טענה ומחשבה ח"ו לחשוב או לומר שאין הקדוש ברוך הוא רוצה בתשובתי, **כי לא חפץ ה' במוות הרשע כי אם בשובו מדרכו הרעה** (כדכתיב ביחזקאל לג, יא). השם יתברך אוהב כל יהודי אפילו הכי רחוק בעולם, ומצפה מתי ישוב אליו יתברך: **"שובו אלי ואשובה אליכם"** (מלאכי ג, ז), אתה תעשה מסירות נפש להתרחק מאותו עוון

ידוע והשם יתברך מיד ישוב לשכון בלבבך. **כי "תשב אנוש עד זכא"** (תהלים צ, ג) עד דכדוכה של נפש, גם משם אפשר לשוב בתשובה.

אמר רבי אלעזר, אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של האדם, אל יתייאש מן הרחמים (מסכת ברכות) כי בעל הרחמים הוא הקדוש ברוך הוא, מלא רחמים בלי סוף, **רק תעשה השתדלות**, תראה רצון טוב ותזכה לחזור בתשובה, וכבר חזר והדגיש ואמר צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זצוק"ל זיע"א ועל כל ישראל **"אין ייאוש בעולם כלל!"**

לכן, חזק חזק ונתחזק לשמור עצמנו מאותו עוון ידוע רחמ"ל והשם יתברך ישימנו מנוטרי ברית קודש אמן ואמן.

"מים גנובים ימתקו"

והגמרא הנ"ל המסכת סנהדרין דף ע"ה מביאה מחלוקת על איזה אישה, מדובר שאם לא יבעל אותה ימות, וחכמים אמרו ימות ולא יבעל, ונחלקו בזה רבי יעקב בר אידי ורבי שמואל בר נחמני. אחד מהם אמר שמדובר באשת איש, ואחד מהם אמר שמדובר בפנויה. ואז אומרת הגמרא שמוכן בהגיון שכלי למי שאמר שאותה האישה הייתה אשת איש, שהדין שימות ולא יבעל. שכן איסור אשת איש כל-כך חמור שחייב מיתה למי שבא עליה.

אלא מי שפירש שמדובר באותה אישה שהיא פנויה, מה כל-כך ראו חכמים לקבוע שימות ולא יבעל וכו'? ואחד מהתירוצים שהביאה הגמרא הקדושה בשם רב אחא בנו

של רב איקא, וזה ההסבר שלו מדוע גם בפנויה ימות ולא יבעלנה: "כדי שלא תהיינה בנות ישראל פרוצות בעריות לעמוד בפני אנשים שיתנו בהם עיניהם ואז יגיעו למצב של חולי, אם לא יבעלו אותן, ואז יצטרכו בנות ישראל להימסר להם לביאה, וכדי שלא תהיינה בנות ישראל פרוצות עדיף שימות אותו אדם ולא תבעל

לו". אז שואלת הגמרא, מה הבעיה שתינשא לו בהיתר, ואין כאן משום פריצות בעריות שכולם עושים כן שמתחתנים ואין כאן עבירה, אלא אדרבה מצווה וממילא יתרפא? מתרצת הגמרא שאותו אדם גם אם ישאנה מכל מקום לא יתרפא מחוליו בכך שישאנה, והטעם עפ"י מה שאמר רבי יצחק: "מיום שחרב בית המקדש ניטלה טעם ביאה וניתנה לעוברי עבירה, שנאמר: "מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם". פירוש: מיום שנחרב בית המקדש כשל הכוח מרוב דאגות רבות ואין רוח

שתקום באיש להיות תאב לאשתו, לפיכך ניטל טעם ביאה וניתן לעוברי עבירה שיצר הרע תוקפן ומרבה תאוותן [מפירוש רש"י הקדוש].

"מעשה שהיה"

מעשה שהיה עם הגאון רבי נפתלי כץ זצ"ל בעל ה"סמיכת חכמים".

מובא בספר "בית אברהם" לאדמו"ר מסלונים (פרשת וישב) מעשה נורא שהיה אצל הגאון הקדוש ר' נפתלי הגדול זצ"ל, שפעם אחת המלך הזמין את הרב אליו וכשראתה אותו בת המלך חשקה נפשה בו עד שחלתה מזה ונפלה למשכב. [וזה בעצם מובא כעין מה שמובא בגמרא שהבאנו פה על אותו אדם שנפל לחולי, רק שפה זה הפוך] ועשו כל מיני פעולות אנשי המלך כדי להביא את הרב שיישאר לבד עם בת המלך בחדר לבדם. והצליחו לעשות זאת, וכשהיה הרב לבד בחדר, נכנסה בת המלך עם מלבוש מיוחד ויפה כדי לחטוא עימו, והוא הרב הצדיק, ברוב חכמתו וצדקותו שכנע אותה כי הוא לאו בר הכי (פירוש: תירץ לה תירוצים שלא לשכב עימה) ואינו שייך לזה עד שניצל מהניסיון.

לאחר שיצא הרב נפתלי כץ מן החדר, אנשי המלך רצו לפייסו במתנות וכיוצא בזה, כי הרי זה היה פגיעה בכבודו. ואמר להם הרב שהוא אינו רוצה מהם שום דבר, רק שיתנו לו את אותו מלבוש שלבשה בת המלך כשנכנסה לחדר לחטוא עימו, ולאחר שנתנו לו את הבגד וחזר לביתו, ציווה הרב זצ"ל שיעשו לו מזה הבגד של האישה תכריכים לאחר פטירתו, שהם יגנו עליו מפני המזיקים [שכל דבר שיהודי

מתגבר על יצרו נעשה מזה העמידה בניסיון מלבוש יקר, והוא כותנת פסים שמגן עליו בעולם הזה ובעולם הבא].
 עד כאן תוקף דברי ה"בית אברהם".
 הרי לך אחי היקר, שכר עצום ונורא לאדם שעומד בניסיון של ייהרג ואל יעבור, שאם האדם ויעמוד בניסיון הוא נעשה ממש קדוש כיוסף הצדיק.

"אין דוחין נפש מפני נפש"

המשנה במסכת תרומות, פרק ח' משנה י"ב אומרת: "וכן נשים שאמרו להן גויים, תנו לנו אחת מכם ונטמאה (כלומר, רוצים לאונסה), ואם לאו, הרי אנו מטמאין (אונסים) את כולכן [הדין הוא] יטמאו את כולן, ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל". כי אין דוחין נפש מפני נפש, עד כאן.

והנה לנו הלכה נוספת ללמדנו כמה חמור איסור עריות שאין דוחין נפש מפני נפש.

"מעשה שהיה"

מעשה שהיה עם תשעים ושלוש בנות שמסרו את נפשן למות על קידוש השם.

מסירות הנפש לקדושה של עם ישראל בתקופת השואה מתבטאת לפנינו במה שאירע לתלמידות סמינר "בית יעקב" בקראקוב [פולין]. הסמינר נוסד ע"י מרת שרה שנירר ע"ה, וכאשר פרצה מלחמת העולם השנייה נותרו הרבה מן התלמידות ללא אפשרות לחזור לביתן. הן נשארו בקראקוב בסמינר ובמשך הזמן נודע להן שאין בשום אופן אפשרות לחזור לביתם. המורות עודדו אותן והכינו אותן לקראת מה שבא עליהן לקראת האפשרות למות על קידוש השם: "בנות יקרות, מידי בוקר אנו מתפללת לבורא יתברך שלא יביאנו לידי ניסיון ואם יעמידנו בפני ניסיון אנו מבקשות שלא נכשל בו ויהיה לנו את הכוח לעמוד בניסיון. תקופה קשה עוברת עלינו כעת, נזכור את דברי משה רבינו ע"ה: "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא" (דברים לב, ד). יום יבוא ותצטרכו להשתמש בכל מה שלמדתן, עליכן להראות את נאמנותן של בנות ישראל לקדוש ברוך הוא שהן עומדות בכל סוגי הניסיונות".

כמה ימים לאחר מכן הגיעו לסמינר סוכני הגסטאפו יימח שמם וזכרם, וצוו לבנות להתרחץ וללבוש את מיטב בגדיהם, וכמו כן הודיעו למנהלת כי ביום המחרת יבואו תשעים ושלושה אנשי גסטאפו כמספר הבנות, ועל

הבנות יהיה להתלוות אליהם. הם הבטיחו כי לא יאונה לבנות כל רע, "רק אנו רוצים להשתעשע מעט". כאשר שמעה המנהלת את הדברים הללו הבינה כי הגיע עת הניסיון, היא אפשרה לבנות להתרחץ ולהתלבש,

אולם טרם הגיעו אנשי הגסטאפו, אספה את כל תשעים ושלוש הנערות יחדיו וכה דברה אליהן: "בנות יקרות, יודעת אנכי שכולכן מוכנות למסור נפשכן על קידוש השם, כאשר יהיה הצורך בזה. כמו כן, יודעת אני שאתן מוכנות לקבל באהבה את כל הייסורים המזומנים לכן. אבל, דעו נא כי למפלצות הנאציות הללו שעתידים לבוא לכאן יש תוכניות שטניות הרבה יותר ממש שהעלינו על הדעת. לא רק שהם רוצים גם להשמידנו השמדה פיזית, אלא הם רוצים גם להשמיד ולכלות אותנו באופן רוחני". המנהלת עצרה דבריה והבחינה בזעזוע שניכר על פני הבנות. לאחר הפסקת מה המשיכה ואמרה: "ברשותי סם מוות עבור כולנו אם יגיעו הדברים לידי כך שמישהו מהקלגסים ירצה לגעת בכן, עליכן לבלוע את הרעל. בל נניח להם חס ושלום להכתים את נשמותינו. לאחר ההלם ההתחלתי, התעודדו הבנות והרגישו התעוררות רעש פנימי וחיזוק הלב באור האמונה והביטחון בבורא יתברך, שהיה נסוך על פניהן אחת לאחת נגשו לקבל את מנת הסם.

למחרת היום, כאשר הגיעו אנשי הגסטאפו התכנסו הבנות ואמרו בדחילו ורחימו: "**הנני מוכנה ומזומנת לקיים מצוות עשה למסור את נפשי על קידוש השם**" ואז כולם כאחת בלעו את כדורי הרעל מבלי להמתין עד שאנשי הגסטאפו

יִיקְחוּ אוֹתָן. הַמִּנְהֵלֶת גַּם הִיא כְּמוֹבֵן נִטְלָה אֶת הַסֵּם וְקִרְאָהּ בְּעִינֵיהֶן הִבֵּה נִקְרָא בַּפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה אֶת הַקְּרִיאָה שֶׁל כָּל יְהוּדֵי לִפְנֵי צֵאתוֹ מִן הָעוֹלָם: "שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד!" כָּל הַבָּנוֹת קִרְאוּ אֶת קְרִיאַת שְׁמֵעַ וְאַחַת אַחַת נִפְחוּ אֶת נִשְׁמַתָּן הַטְּהוֹרוֹת לֹאֵל שְׁבִמְרוּמִים [מִסְפָּר "נִחְמַת יִשְׂרָאֵל"].

וְזוֹהִי דֶרֶכַן שֶׁל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַצְנוּעוֹת כְּשִׁמְתִּכּוּנִים לְהַעֲבִירָן עַל דַּת יְהוּדִית, וְהַטָּעַם הוּא כְּדֵי לִזְכּוֹת בַּנֶּצַח נִצָּחִים וּמַחְמַת חוֹמֵר אִיסוּרוֹ וּמִיָּאוֹסוֹ שֶׁל עוֹוֹן פֶּגַם הַבְּרִית "כִּי אֱלֹקֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שׁוֹנֵא זִימָה הוּא" וְאוֹהֵב הוּא יִתְבָּרֵךְ אֶת לִיבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹכְנִים לְמַסּוֹר נִפְשָׁם וּלְמוֹת עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם.

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִשְׁיַמְנוּ מַחֲלָקָם שֶׁל מוֹסְרֵי נֶפֶשׁ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם וּלְזִכּוֹת אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בִּיחָד לַחֲזוֹר לְקִדּוּשָׁה וּלְטַהֲרָה בְּקֶרֶב אַחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁכֵאֲשֶׁר עִם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ עֲצָמָם בְּקִדּוּשַׁת הַיִּסּוּד וּבִצְנִיעוּת וְטַהֲרַת הַמִּשְׁפָּחָה, אָף אוֹמָה לֹא יִכּוֹלָה לֶהֱם, כְּמוֹבֵא בִּסְפָר טַהֲרַת הַקּוֹדֶשׁ לְרַבֵּינוּ אַהֲרֹן רֹאטָה זְצוּק"ל.

עַל כֵּן אַחֵי הַיֶּקֶר, אִם בְּרִצּוֹנְךָ לִזְכּוֹת לְתִיקוֹן הַבְּרִית וּלְזִכּוֹת עוֹד אַחִים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית, הַפֶּץ חוֹמֵר וְיָדַע זֶה בְּקֶרֶב כָּל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי שִׁידַע מֵהַ יִּסּוּד הַמִּרְכָּזִי וּמֵהִי הַדְּרִישָׁה שֶׁל בּוֹרֵא עוֹלָם מֵאִיתָנוּ בַּהֲלָכָה חֲשׁוּבָה זֹאת שֶׁל "יִיְהִרְגַּ וְאֵל יַעֲבֹר" לְהוֹדִיעֵנוּ שְׁעִיקָר הָעִיקָרִים זֶה לְשִׁמּוֹר עַל הַיִּסּוּד!

התיקון
הכללי

הַתִּיקוֹן הַכָּלְלִי

לומר העשרה תהלים אלו: טו, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ. שגילה רבי נזמנ מברסלב לתיקון פגם הברית. ומי שזוכה לְאִמְרָם באותו היום אין צריך לפוזזוד כי בודאי נִתְּתָקֵן על-ידי זה. ואמר רבנו ז"ל דַּאֵס עֲרִשְׁטֵעַ אִיז מְקוּהָ. אך אפילו אם הוא אנוס שאי אפשר לטבול בַּמְקוּהָ, אף-על-פי-כן יִאֲמְרָם. כי הם תיקון גדול ונורא מאוד.

קודם שיתזויל באמירת תהלים יאמר זה:

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נִרְיַעְתָּ לְעֹזֵר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בַּתוֹדָה
בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לֹו: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
אֱלֹהִים.

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את
 בוראי לְשֵׁם יְיָ וְזוֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ
 בְּדִזְיוֹלוֹ וְרוֹזְמוֹ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים

הריני במקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי
 תהלים אלו לכל הצדיקים האמיתיים שבדורנו.
 ולכל הצדיקים האמיתיים שזכני עָפָר. קדושים
 אשר בארץ הַמָּה. ובפרט לרבנו הקדוש צדיק
 יסוד עולם נזל נובע מקור זְכָמָה רַבְּנוּ נִזְמָן בֶּן
 פִּינָא. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

טז

א מִכֶּתֶם לְדוֹד שְׁמִרְנִי אֵל כִּי זָסִיתִי בָּהּ. ב אֲמַרְתָּ
 לַיהוָה אֲדֹנִי אַתָּה טוֹבָתִי בְּלֹא עֲלִיָּה. ג לְקָדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּוֶה וְאֲדִירִי כָּל זֶפְצִי בָּם. ד יִרְבוּ
 עֲצָבוֹתֶם אֲזוּר מִזְּהָר בְּלֹא אֲסִיף נִסְכֵיהֶם מִדָּם וּבֹל
 אֲשֶׁר אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׂפָתַי. ה יְהוָה מִנֵּת זִזְלָקִי
 וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי. ו זִזְבָּלִים נִפְלוּ לִי
 בְּנִעְבִּים אֵף נִזְזַלְתָּ שְׂפָרָה עָלִי. ז אֲבִירָךְ אֶת יְהוָה
 אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֵף לִילּוֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי. ח שְׁוִיתִי יְהוָה
 לְגִגְדִי תַמִּיד כִּי מִיָּמִינִי בְּלֹא אֲמוּט. ט לָכֵן שְׁמוֹז לִבִּי
 וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֵף בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבָטוֹז. י כִּי לֹא תַעֲזֹב
 נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא תִתֵּן זָסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁזוֹת. יא
 תוֹדִיעֵנִי אֲרוֹז זִזִּים שֶׁבַע שְׁמוֹזוֹת אֶת פְּנִיךָ נִעְבוֹת
 בְּיָמֶיךָ נִצּוֹז.

לב

א לָדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי וְזָטָאָה. ב
אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִזְשָׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ
רְמוּיָה. ג כִּי הַזֹּרְשִׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשִׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם.
ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד עָלַי יִדָּה נְהַפֵּךְ לְשִׁדִּי
בְּזוֹרְבָנִי קִיץ סָלָה. ה וְזָטָאָתִי אוֹדִיעָה וְעוֹנִי לֹא
כְּסִיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
נִשְׂאָתָ עוֹן וְזָטָאָתִי סָלָה. ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
זֹסִיד אֱלִיךָ לְעֵת מִצָּא רַק לְשִׁטָּף בַּיּוֹם רַבִּים אֱלִי
לֹא יִגִּיעוּ. ז אַתָּה סֶתֶר לִי מִצָּר תַּעֲרָנִי רָנִי פִלֵּט
תִּסּוּבְּבִנִי סָלָה. ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרָה בְּדָרְךָ זוֹ תִּלְךָ
אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינִי. ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין
הָבִין בְּמִתָּג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלִיךָ. י
רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטוֹן בִּיהוָה וְזָסֵד
יִסּוּבְּבֵנוּ. יא שְׂמֹחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל לֵב.

בא

א לַמִּנְצֹחַ מִזְמוֹר לְדָוִד. ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל
 בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה. ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּזְיָאֵהוּ
 יֵאָשֶׁר [וְאֲשֶׁר] בָּאָרֶץ וְאֵל תִּתֶּנָּהוּ בְּנֶפֶשׁ אִיָּבּוֹ. ד
 יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכָּת
 בְּזוּלָיו. ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה זִנְנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי
 זָטָאתִי כָּה. ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֲבַד
 שְׁמוֹ. ז וְאִם בָּא לִרְאוֹת שְׂוֹא יִדְבֹּר לָבוֹ יִקְבֹּץ אֶן
 לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר. ח יִזְוֹד עָלַי יִתְלַוְּשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי
 עָלַי יִזְשָׁבוּ רָעָה לִי. ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר
 שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם. י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר
 בְּטוֹזוֹתַי בּוֹ אוֹכֵל לֶחֶמִי הַגְדִּיל עָלַי עֶקֶב. יא וְאַתָּה
 יְהוָה זִנְנִי וְהִקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם. יב בּוֹאֵת יִדְעָתִי
 כִּי זֹפֶצֶת בִּי כִּי לֹא יִרְיַע אִיָּבִי עָלַי. יג וְאֲנִי בִּתְמוֹ
 תִּמְכָּת בִּי וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם. יד בָּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מב

א לַמִּנְצֹחַ מִשְׁכִּיל לִבִּי קָרוֹז. ב כֹּאִיל תַּעְרֹג עַל
אֶפִּיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעְרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים. ג צְמֹאֶה
נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לֵאלֹל זִי מִתִּי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָּנֵי
אֱלֹהִים. ד הִיטָה לִי דְמַעְתִּי לָזֶם יוֹמָם וְלַיְלָה
בְּאֹמֶר אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ. ה אֵלֶּה אֲזַכָּרָה
וְאֶשְׁכַּח עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסָף אֲדָדִם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַבּוֹן זֹוֹגֵג. ו מֵה
תִּשְׁתַּוְּוִי נַפְשִׁי וְתַהֲבִי עָלַי הוֹזִילִי לֵאלֹהִים כִּי
עוֹד אֲוִדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנִיו. ז אֵלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּוִי
עַל כֵּן אֲזַכָּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְזֹרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר.
זז תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל
מִשְׁבָּרֶיךָ וְנִלְיָה עָלַי עָבְרוּ. ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה
זֹסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה [שִׁירוֹ] עִמִּי תִפְלֶה לֵאלֹל זֹיִי. י
אוֹמְרָה לֵאלֹל סִלְעֵי לְמָה שִׁכְחֹתֵנִי לְמָה קִדָּר אֵלֶיךָ
בְּלֹזֶן אוֹיֵב. יא בְּרִצּוֹ בְּעֲצֻמוֹתַי זֹרְפוֹנִי צוֹרְרִי
בְּאֹמֶר אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ. יב מֵה

תִּשְׁתַּוְּוֹזְוִי נַפְשִׁי וּבִמֵּה תִּהְיֶה עָלַי הוֹזִילִי לֵאלֹהִים כִּי
עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנֶי וְאֱלֹהֵי.

נט

א לְמַנְצֹחַ אֵל תִּשְׁוֹת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשִׁלּוֹ שְׁאוֹל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ. ב הֲצִילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי
מִמֶּתֶקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי. ג הֲצִילֵנִי מִפֶּעַלִי אֶן וּמֵאֲנִשִּׁי
דְּמוִים הוֹשִׁיעֵנִי. ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי
עוִים לֹא פָשַׁעִי וְלֹא זָטַאתִי יְהוָה. ה בָּלִי עֹן יְרוּצוֹן
וַיְכַנְּנוּ עוֹרָה לְקִרְאָתִי וּרְאָה. ו וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תָּוֶן כָּל בְּגָדֵי אֶן סִלָּה. ז יִשׁוּבוּ לָעֶרֶב יִהְיוּ כִכְלָב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר. ח הִנֵּה יִבְיַעֲוֹן בְּפִיָּהֶם וְזָרְבוּת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמַּעַ. ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁוֹק
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם. י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשִׁמְרָה כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי. יא אֱלֹהֵי זִסְדוֹ [זִסְדִּי] יְקַדְּמֵנִי
אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי. יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ

עמי הניעמו בזיכר והורידו מגניו אדני. יג
 וזטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאכלה
 ומכונש יספרו. יד כלה בזמנה כלה ואינמו וידעו
 כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה. טו
 וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר. טז המה
 ינועון [יגיעון] לאכל אם לא ישבעו וילינו. יז ואני
 אשיר עוף וארנן לבקר וזסדה כי היית משגב לי
 ומנוס ביום צר לי. יוז עזי אליה אומרה כי אלהים
 משגבי אלהי וזסדי.

עז

א למנצח על ידיתון [ידיותון] לאסף מזמור. ב קולי
 אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי.
 ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא
 תפוג מאנה הנזום נפשי. ד אפרה אלהים
 ואהמיה אשיוזה ותתעטף רוזי סלה. ה אנוזת
 שברות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו וזשבתתי לבים

מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים. וְאֶזְכְּרָה נְגִיעַתִי בְּלִילָה עִם
 לִבִּי אֲשִׁיזָה וַיִּזְפֹּשׁ רוּזִי. וְהִלְעוֹלָמִים יִזְנוּ אֲדָנִי
 וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד. ט הָאֶפֶס לְנִצּוֹז וְזִסְדּוֹ גָּמַר
 אֲמַר לָדָר וְדָר. י הִשְׁכּוֹז וְזִנּוֹת אֵל אִם קָפֵץ בָּאֵף
 רוּזִי סִלָּה. יא וְאֲמַר וְזִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן.
 יב אֲזִכִּיר [אֶזְכּוֹר] מֵעַלְלִי יְהִי כִי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶף. יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פֶּעֶלְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיזָה.
 יד אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ דְּרָכָךָ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים.
 טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עוֹף. טז
 גְּאֻלַּת בְּזֻרֹעַ עֲמֹה בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סִלָּה. יז רְאוּךָ
 בַּיּוֹם אֱלֹהִים רְאוּךָ בַּיּוֹם יִזְוִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַּהֲבֹמוֹת. יח
 זְרִמוּ בַּיּוֹם עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁוֹזָקִים אֵף וַיִּצְצִיף
 יִתְהַלְכוּ. יט קוֹל רַעְמָךְ בַּעֲלָלָה הָאִירוּ בְּרָקִים
 תִּבֵּל רָגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ. כ בַּיּוֹם דְּרָכָךָ וּשְׁבִילֶךָ
 [וּשְׁבִילֶךָ] בַּיּוֹם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ. כא
 נִזְוִיתָ כִּצְאָן עֲמֹה בְּיַד מִשֶּׁה וְאֶהָרֵן.

צ

א תַּפְּלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנִי מֵעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר. ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וַתִּזְוָלְכָל
אֶרֶץ וַתִּבֵּל וַיִּמְעוּלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. ג תָּשֻׁב
אֲנוֹשׁ עַד דָּכָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם. ד כִּי אֶלֶף
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וַאֲשִׁמוּרָה
בְּלִילָהּ. ה זְרֻמָּתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כּוֹזְצִיר יוֹזֶלֶף. ו
בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וּזֶלֶף לָעֶרֶב יִמוּלֵל וַיִּבֶשׁ. ז כִּי כָלִינוּ
בְּאֶפֶךָ וּבְזֻמָּתְךָ נִבְהָלָנוּ. ח שֵׁת [שֵׁתָה] עֲזוּתֵינוּ
לְנִגְדָּךָ עֲלִמָנוּ לְמֵאֹר פָּנֶיךָ. ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כָּמוֹ הֶהָדָה. י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרֵהָבִם עָמַל וְאֵין כִּי גֹז וַיִּשׁ וַנַּעֲפָה. יא מִי יוֹדֵעַ עוֹ
אֶפֶךָ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ. יב לְמַעֲוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע
וְנָבֵא לִבָּב וְזִכְמוֹה. יג שׁוּבָה יְהוָה עַד מוֹתִי וְהִנְנוּ
עַל עִבְדֶּיךָ. יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר וְזִסְדָּךָ וְנִרְנָנָה
וְנִשְׁמָזָה בְּכָל יָמֵינוּ. טו שְׁמוֹנָנוּ כִּימוֹת עֲזִיזָנוּ שְׁנוֹת

רֹאֵינוּ רָעָה. טו יִרְאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ וְהִדְרָךְ עַל
בְּנֵיהֶם. יז וַיְהִי זַעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּבִמְעִשָׂה
יְדִינוּ כֹּונֶנֶה עָלֵינוּ וּבִמְעִשָׂה יְדִינוּ כֹּונֶנֶהוּ.

קה

א הוֹדוּ לַיהוָה קָרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַל־יִלְוֹתָיו. ב שִׁירוּ לוֹ זָמְרוּ לוֹ שִׁיזֹזוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו.
ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמְזוּ לֵב מִבִּקְשֵׁי יְהוָה. ד
דִּרְשׁוּ יְהוָה וַעֲזוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו תִּתְמִיד. ה זְכְּרוּ
נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִנִּפְתֵּיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיו. ו זֶרַע
אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּזוּזִירָיו. ז הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו. ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צוֹה לְאַלְפֵי דוֹר. ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם
וּשְׁבוּעָתוֹ לִישׁוֹזֵק. י וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְזוֹזֵק לִישְׁרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם. יא לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן
זֹחֵל נֹזֶלֶתְכֶם. יב בְּהִיוֹתָם בְּתִי מִסָּפָר כִּמְעַט
וְגָרִים בָּהֶם. יג וַיִּתְּהִלְכוּ בַּזֹּזִי אֶל גֹּזִי מִמַּמְלָכָה אֶל

עם אֲזוּר. יד לא הִגִּיזוּ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכּוּ עֲלֵיהֶם
 מַלְכִּים. טו אֶל תִּגְעוּ בַּמִּשְׁיֹזִי וּלְגַבִּיאי אֶל תִּרְעוּ.
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטֵּה לָחֹם שָׁבַר. יז
 שָׁלוּז לַפְּנִיָּהִם אִישׁ לְעַבְד נִמְכָּר יוֹסֵף. יח עֲנוּ
 בַּכָּבֶל רִגְלֵי [רִגְלוֹ] בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ. יט עַד עַתָּה
 בָּא דִּבְרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ. כ שָׁלוּז מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירָהּ מִשֵּׁל עַבְדִּים וַיִּפְתְּנוּהָ. כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשֵּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ. כב לְאַסֹּר שָׂרֵיו בְּנִפְשׁוֹ
 וַיִּקְנִי יְזוֹכֶם. כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
 בָּאָרֶץ זָוָם. כד וַיִּפְּרֹא אֶת עַמּוֹ מֵאֲד וַיַּעֲצֵמָהּ
 מִצָּרָיו. כה הִפָּךְ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהִתְנַפֵּל
 בַּעֲבָדָיו כו שָׁלוּז מִשֵּׁה עַבְדוֹ אֶהְרֵן אֲשֶׁר בָּזַר בוֹ
 כז שָׁמוֹ בָּם דִּבְרֵי אֱתוּתָיו וּמִפְתִּים בָּאָרֶץ זָוָם כח
 שָׁלוּז וּזְשָׁף וַיִּזְשָׁף וְלֹא מָרוּ אֶת דִּבְרוֹ [דִּבְרוֹ] כט
 הִפָּךְ אֶת- מִיָּמֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת- דִּגְתָּם ל שָׂרֵץ
 אֲרָצָם צִפְרִדֵּים בְּזוֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם לֹא אָמַר וַיָּבֹא
 עָרַב כְּנִים בְּכָל- גְּבוּלָם לֵב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד
 אֲשֶׁר לְהַבּוֹת בָּאֲרָצָם לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאָנְתָם וַיִּשְׁבֵּר

עַיִן גְּבוּלָם לֹד אָמַר וַיָּבֹא אֶרְבֶּה וַיִּלֶּךְ וַאֲיִן מִסָּפָר
 לֵה וַיֹּאכֵל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ וַיֹּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם
 לוֹ וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ רֹאשִׁית לְכָל אוֹנָם לוֹ
 וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל לֹזֵז שְׂמוֹז
 מִצָּרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פְּוֹזָדָם עֲלֵיהֶם לֹט פָּרֵשׁ
 עָנָן לְמִסָּךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלְהָ מוֹ שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלוֹ
 וְלֹזֵם שְׂמִים יִשְׁבִּיעֶם מֵא פֶתֶז צוֹר וַיּוֹבּוּ מִים
 הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מִב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת
 אֲבֹרָהֶם עֲבָדוֹ מִג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת
 בְּזוּזֵרָיו מִד וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרְצוֹת גּוֹיִם וְעַמִּל לְאֹמִים
 יִירָשׁוּ מֵה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ זִזְקִיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ
 הִלְלוּהָ:

קלז

א על נִהְרוֹת בָּבֶל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת
 צִיּוֹן. ב על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כְּנֻזֵּינוּ. ג כִּי
 שֵׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמוֹזָה
 שִׁירוֹ לָנוּ בְּשִׁיר צִיּוֹן. ד אִיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה

עַל אֲדָמֹת זֵכֶר. ה' אִם אֲשַׁכְּזֶנּוּ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח
 יְמִינִי. וְתִדְבֶּק לְשׁוֹנֵי לְזֹזֵי אִם לֹא אֶזְכְּרִי אִם
 לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹנֹתִי. ז' זֵכֶר
 יִהְיֶה לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ
 עָרוֹ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ. ח' בֵּית בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אֲשֶׁרִי
 שִׁישָׁלֶם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁנֵמֶלֶת לָנוּ. ט אֲשֶׁרִי
 שִׁיאֲזֹזוּ וְנִפֹּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסֵּלַע.

ק

א הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ אֶל בְּקִדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֶזוֹ.
 ב הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ. ג הִלְלוּהוּ
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבָּל וּכְנֹר. ד הִלְלוּהוּ בְּתֹף
 וּבְמִזְזוֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹגֶב. ה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלִי
 שָׁמַע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלִי תְרוּעָה. ו כֹּל הַנְּשָׁמָה
 תִּתְהַלֵּל יְהוָה הִלְלוּ יְהוָה.

אֲזָר שִׁיסִיִּים תַּהֲלִים יֹאמַר זֶה:

בְּמִי יִהְיֶה מִצִּיּוֹן יִשְׁוֹעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת עַמּוֹ
 יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׁמְחוּ יִשְׂרָאֵל: וְתִשְׁוֹעַת צַדִּיקִים בְּיַהֲוָה.
 בְּמַעֲוָה בָּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיַּפְלְטֵם. וַיַּפְלְטֵם
 בְּמַרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי זָסוּ בּוֹ:

וזאת התפילה מצאנו באמתות הכתבים והיא מעט הכמות ורוב האיכות

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת
לעלא, לעלא מן כלא, ולית לעלא מנף, דלית מוושבה
תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה
ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתזתר וזתירה דרך
כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי
במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות,
ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורח, להזוירני בתשובה
שלמה לפניה באמת, כפי רצונה באמת, כפי רצון מבזר
הברואים, לכלי לזושב במוושבתי שום מוושבת זזין
ושום מוושבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדבק
במוושבות זכות צוות וקדושות בעבודתך באמת
בהשגתך ובתורתך. הט לבי אל עדותיה, ותן לי לב טהור
לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול זזיש קל
מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור הזזים כל ימי
היותי על פני האדמה. ואזכה לזודש נעורי, הימים שעברו
בוזשך, להזוירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם
כביאתי, בלא זזטא. ואזכה לזויות בנעם יהוה ולבקר
בהיכלו, כלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

תודות מיוחדות

למורי ורבותי

הרה"ג הצדיק **יאשיהו**

יוסף פינטו שליט"א

הרה"ג הצדיק **שלמה**

אוריאל פינטו שליט"א

הרה"ג הצדיק **משה מאיר**

שליט"א

שבזכותם יצא חיבור זה לאור

יהי רצון שיזכו לרפואה

שלימה ואריכות ימים

ולהצלחת

שלמה בטיטו ורחלי משולם הי"ו
 וכל משפחת בטיטו הי"ו
 אטי ושלמה תורג'מן ומשפחתם הי"ו
 יגאל ודיקלה בן חנן
 נלי ומלי וחלי חננשילי הי"ו
 אסי יום טוב ומשפחתו הי"ו
 אברהם הראל ומשפחתו הי"ו
 יונתן גפני ומשפחתו הי"ו
 אמיר דאבוש ומשפחתו הי"ו
 יצחק אלקבץ ומשפחתו הי"ו
 משה ואנג'לה מגדיש ומשפחתם הי"ו
 עמוס ויפה מגדיש ומשפחתם הי"ו
 לילך ודוד מנקר ומשפחתם הי"ו
 אמיל אלימלך ומשפחתו הי"ו

**ולכל מי שעזר ועוזר בהפצת
 הספר ברוחניות ובגשמיות**

לברכת זרע בר קיימא
 ליצחק וקרן-שירה בטיטו הי"ו
 למאיה בת יפה בן חנן הי"ו

ספר זה הופץ לעילוי
נשמת מור אבי

גבריאֵל (גבי) חנשוילי ז"ל

שנפטר בכ"ד באייר התשס"א

ת . נ . צ . ב . ה

ולעלוי נשמת:

אליהו בן רבקה טטראשוילי ז"ל
יצחק בן רבקה טטראשוילי ז"ל
רבקה בת אליהו טטראשוילי ז"ל
דליה בת עיזה מגידש ז"ל
זוהרי מגידש ז"ל

כ"ק האדמו"ר מאיר שלום אביחצירא
וכ"ק האדמו"ר אהרון ראטה זצוק"ל

ספר זה הופץ לעילוי
נשמת הבחור הטהור

גבריאל (גבי) בטיטו ז"ל

שנפטר בטרם עת
בכ"ג באדר ב' התשס"ח
ת . נ . צ . ב . ה

ולעלוי נשמת:

שלמה בר שאול בטיטו ז"ל
יהודה בן זוהרה מלול ז"ל
חביבה בת אסתר מלול ז"ל
מנחם בן שמחה בטיטו ז"ל
דוד בן שמחה בטיטו ז"ל
מרדכי בן עליזה בטיטו ז"ל
רביעמרס בן יהודה מלול ז"ל
תמר בת סוליקה מלול ז"ל

הודעה

לכל המעוניין להוציא
ספר זה ולתרום
לעילוי נשמת , לרפואה או להצלחה
נא להתקשר:

057-6800194

054-8406556

ודבר זה מסוגל להושיע מאוד
ובמיוחד לתיקון לפגם הברית

